Întrebări pline de candoare

Din ce se compune praful din casă?

Fără îndoială, mulţi dintre dumneavoastră au observat, în zilele însorite, când razele Soarelui pătrund într-o încăpere – să zicem – printr-un ochi de fereastră, nişte particule foarte-foarte mici, plutind pur şi simpl, pretutindeni, în atmosferă. V-aţi întrebat însă ce conţine de fapt praful din casă?

Ei, bine, avem de-a face cu nenumărate materiale: fibre textile de origini diverse (îmbrăcăminte, mobilă etc.), fragmente de plante, polen, ciuperci microscopice, fragmente de insecte, particule de pământ, spori, fibre de hârtie, poluanţi emişi de maşini şi de întreprinderi industriale, păr de animal şi de om, particule de zugrăveală, praf de meteoriţi (în cantitate foarte mică, totuşi există!), o mare cantitate de celule moarte provenite de la pielea umană şi încă multe altele. De asemenea, în praf se găseşte şi o întreagă faună de bacterii şi de acarieni – animale minuscule care se hrănesc cu orice, dar mai ales cu amintitele fragmente de piele moartă.

De remarcat că firele de păr uman şi animal pot acumula electricitate statică, atrăgând astfel anumite particule de praf şi formând structuri complexe. Acestea stau la baza foarte cunoscutelor „blănite de praf", acele aglomerări în straturi, de particule, pe care le întâlnim în special pe mobilă. *(A.N.P.)*

Este energia nucleară la final de carieră?

În pofida dificultăţilor de transport şi de depozitare a deşeurilor, cât şi a pericolelor de tip Cernobîl, la această dată sunt în construcţie 33 de noi reactoare, 30 sunt comandate şi alte 100 se află în faza de proiectare. „Partea leului" o deţin Rusia, China, India şi Japonia. Douăsprezece ţări de pe toate continentele participă la realizarea celei de-a patra generaţii de reactoare...

Programe ambiţioase

Mai multe ţări europene şi-au programat închiderea centralelor nucleare pentru diferite termene: Belgia în 2025, Suedia în 2040, Germania în 2020 etc. Cazul Franţei este unul special. Sub presiunea Uniunii Europene, utilizarea energiilor curate (solară, eoliană şi a mareelor) va deţine o spectaculoasă pondere de 15-21 la sută din totalul electricităţii produse. Numai că există şi sceptici care afirmă, mai în glumă, mai în serios, că înlocuirea tuturor centralelor nucleare cu cele de tip eolian ar necesita ocuparea cu pădurile de turbine de vânt a 3,5 la sută din întreg teritoriul ţării!

Când se va termina cu uraniul?

Această materie primă indispensabilă mai ajunge, după estimările actuale, aproximativ 60 de ani. Rezervele indică o cantitate de 3,95 milioane de tone, pentru un consum anual de 60 de mii de tone. Ce se va întâmpla peste cele şase decenii „promise"? Japonezii au demonstrat deja că din apa oceanelor se poate extrage uraniu, dar este de aproape zece ori mai scump. Simultan, principalii producători ai acestui element, Australia Canada – Africa de Sud şi Kazahstanul – susţin că estimarea celor 60 de ani este prea optimistă, căci în 2020 parcul de centrale nucleare ale lumii va creşte cu zece la sută.

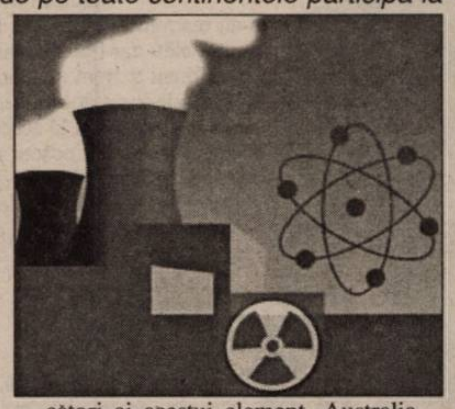

Ce sunt cogeneratoarele?

O nouă speranţă a energeticii mondiale sunt cogeneratoarele, care sunt numite aşa deoarece produc simultan energie termică (abur şi/sau gaze fierbinţi) şi mecanică; aceasta poate fi transformată în electricitate cu ajutorul alternatoarelor. Randamentul acestora poate depăşi 80 la sută! Pentru viitorul mai îndepărtat, cogeneratoarele sunt prevăzute a folosi şi la obţinerea hidrogenului, combustibilul viitorului după cum se speră. Energia electrică va fi utilizată la electroliza apei (separarea hidrogenului de oxigen).

Energia nucleară este ecologică?

Controversele privind viitorul acestei resurse importante pentru numeroase ţări pornesc şi de la evaluarea contribuţiei la efectul de seră. Experţii francezi au cele mai noi date în acest sens: în cazul combustibililor clasici (petrol şi gaze) se emană între 400 şi 1000 de grame echivalent bioxid de carbon pentru 1 KWh produs; prin exploatarea uraniului se degajă numai... 6-30 de unităţi. Cantitatea este comparabilă cu energia eoliană (20 de unităţi) şi mai favorabilă mediului chiar şi decât energia solară (170 unităţi). Cogeneratoarele ar trebui să emane 700 de unităţi. Această comparaţie înclină net balanţa către centralele bazate pe fisiunea uraniului, dar pericolul unei ierni nucleare există şi nu poate fi neglijat.

PAUL IOAN

Anatomia secundei

ARMELE BLÂNDE

Lumea se pregăteşte, poate, de un nou război – va fi atacat Irakul? – deci vor intra în acţiune bombardiere, avioane de vânătoare,portavioane, tancuri, rachete ultrasofisticate „clasice" – dar industria militară a primit semnalul şi se pregăteşte de schimbare. Semnalul a fost acela că războaiele nu mai sunt cum au fost, adică încleştări între grupuri mari de oameni, ci se transformă într-un soi de gherilă, pentru care atât luptătorii cât şi armamentul trebuie să sufere schimbări esenţiale. Care, nu-i aşa, trebuie să aibă în vedere şi drepturile omului....

Iată câteva asemenea noi arme, de tip nu soldăţesc ci, să-i zic, jandarmeresc, completând parafernalia noului militar care se vrea... pompier al războaielor, stingător de violenţă şi terminator al dictatorilor, oriunde s-ar afla ei şi ele, războaiele. Prima se numeşte *faser* şi este – spune revista TIME – o încrucişare între... cuptorul cu microunde şi spada – rază de energie din „Star Trek" şi „Războiul Stelelor". Laboratoarele Forţelor Aeriene Americane au cheltuit deja 40 de milioane de dolari pentru acest ***emiţător de radiaţii,*** care creează victimei senzaţia de arsură, fără însă să ardă, în mod real. În 2009 faserul va fi în dotarea soldatului modern.

A doua armă, n-o să credeţi, e *un gel.* Este o invenţie a Institutului Southwest din Virginia, se aruncă în calea inamicului şi, jucând rolul de „rulment lichid" face să deraieze orice şi oricine – tanc, camion, jeep militar, infanterist etc. – timp de 12 ore, până când gelul se usucă.

De necrezut, a treia este un... ***anti-parfum.*** Adică un gaz nevătămător pentru victimele care, eventual, îl inhalează dar atât de rău mirositor încât orice terorist o rupe la fugă mâncând pământul – sau cel puţin aşa susţin chimiştii de la Monell Chemical Senses Center din Philadelphia.

Proiectile prietenoase este o altă piesă de armament, înlocuind gloanţele de cauciuc, care, adesea, produc accidente de genul orbirilor. Nonlethal Technology Innovation Center a proiectat gloanţe plate din plastic, spongioase, mai moi sau mai tari, după voinţa utilizatorului.

Firma Foster Miller din Waltham, Massachusetts se ocupă de ***plase şi cabluri*** care, eventual, leagă fedeleş duşmanii. Webshot-ul, de pildă, înseamnă o plasă ultrasubţire şi foarte rezistentă, împachetată într-un cartuş special, care este trimis de un pistol webshotist către ţinte şi se încolăceşte în jurul inamicului, imobilizându-l. Iar cablurile lor, practic invizibile, pot bloca drumuri şi şosele, oprind chiar înaintarea vehiculelor uşoare şi mijlocii.

Pistoale cu raze: Mission Research Corp. din Santa Barbara, California, a inventat PEP-urile, adică ***proiectile pulsatile,*** care călătoresc cu viteză mare spre ţintă şi, ajunse acolo, înfierbântă învelişul de apă care le acoperă, făcându-l să explodeze. Variantă: o descărcare electrică foarte puternică, trimisă de-a lungul unei raze de lumină ultravioletă, cu acelaşi efect – invenţie realizată de HSV Technologies din Diego.

Şi mai sunt, pe planşele proiectanţilor: ***bacterii bioinginerite*** care „mănâncă" asfalt, carburanţi sau carcase şi blindaje de oţel şi droguri provocatoare de stres sau halucinaţii, o dată ce sunt aruncate în cazematele duşmane.

ALEXANDRU MIRONOV

Tainele planetei

Uriaşii care au trăit pe Terra

Pe urmele lui Goliat

„Pe Pământ au existat odinioară uriaşi", scria acum 2400 de ani Homer. Şi „poveştile" despre uriaşi fac parte din toate mitologiile şi poveştile populare. O excursie pe urmele acestor uriaşi are însă darul de a ne dezvălui, surprinzător poate, că există un incontestabil adevăr istoric îndărătul legendelor. Povestea uriaşilor este una care nu se sfârşeşte niciodată. De la îngerii căzuţi şi războinici, la constructorii posibili ai unui gigantic cerc de piatră care încă mai poate fi văzut în Israel. Şi din Orientul Mijlociu şi Europa, până la indienii americani.

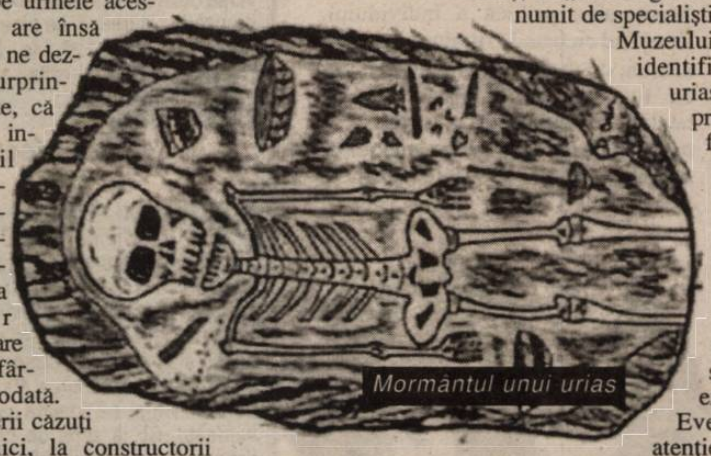

Mormântul unui urias

Arheologul cowboy

Schelete descoperite aproape peste tot confirmă ideea că fiinţe uriaşe au „circulat" libere pe pământ. În una din cele mai recente descoperiri (14 iulie a.c.), un „arheolog cowboy", cum a fost numit de specialiştii nemulţumiţi ai Muzeului Insulelor Fiji, a identificat un schelet uriaş care, pe deasupra, are nişte orificii foarte stranii practicate în obraji! Deşi măsoară „doar" 1,90 m, statura este considerată a unui uriaş, având în vedere vârsta şi epoca. Din păcate, starea precară a osemintelor descoperite şi pericolul transportării lor fac extrem de dificilă cercetarea. Evenimentul a readus însă în atenţie faptul că nici acum trecutul Terrei nu este chiar aşa clar şi limpede cum ne-am putea aştepta şi că s-ar putea foarte bine ca el să mai ascundă...

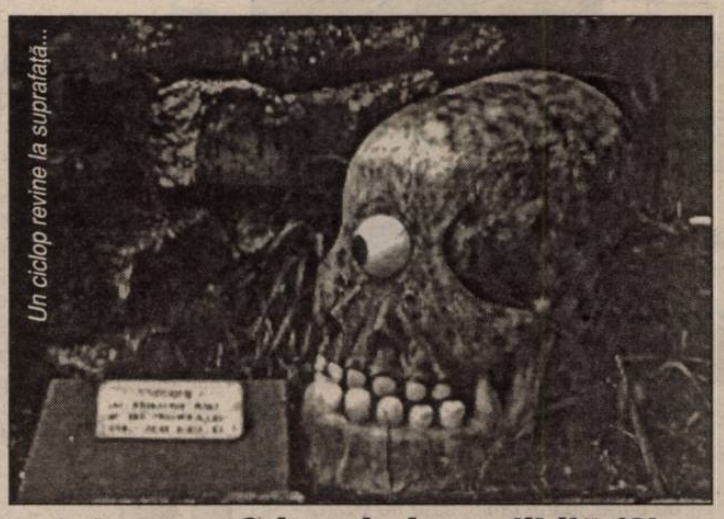

Un ciclop revine la suprafaţă...

O istorie incredibilă (?)

Scheletul din Fiji pare rudă bună cu... familia Bates, din oraşul Sevilla, statul american Ohio. În 1873, cei doi erau înregistraţi de o comisie naţională ca având amândoi în jur de 2,5 m înălţime şi cântărind peste 200 kg. Dar recordul nu le aparţine lor. Tot în zonă au fost descoperite trei schelete de oameni încă şi mai înalţi, cu şiruri duble de dinţi în faţă şi în spate, în timp ce în Nevada au fost descoperite schelete de oameni de peste 4 m! Iar în Marion County, – loc unde prezenţa unor obiecte lucrate extraordinar, a unor drumuri pavate cu piatră şi a unor incredibile desene pe stâncă, indică o avansată civilizaţie în trecut, – au fost descoperite schelete de oameni care aveau cel puţin 7 m! Mai mult, într-o descoperire cu totul ieşită din comun, în anii 1972-1974, dr. Gladstone, nominalizat pentru Premiul Nobel, scoate la lumină scheletul unui... ciclop! O malformaţie genetică făcuse ca acest nou tip de uriaş să aibă un nas dublu şi un singur ochi – în momentul aducerii la suprafaţă a scheletului, globul ocular se afla încă bine fixat în orbita lui... Homer avea încă o dată dreptate!

MIHAELA DOROBANŢU

„TURNUL BABEL" în declin

Vă-aţi întrebat vreodată câte limbi diferite se vorbesc pe Pământ? Peste 5.000 – spun specialiştii, prezentându-ne structurarea lor conform unui model... arboricol: fiecare s-a dezvoltat în funcţie de nevoile vorbitorilor, deseori dând naştere altor ramuri, prin amestec cu limbile popoarelor vecine. Totuşi, astăzi se înregistrează un declin numeric vertiginos (şi) la acest capitol. Lingviştii estimează că acum 500 de ani se vorbeau cam 10.000 de limbi (la o populaţie mult mai puţin numeroasă), „rata mortalităţii" fiind de circa 25 limbi pe an! Ceea ce înseamnă că, până în anul 2100, aproape 90% dintre actualele limbi vorbite vor dispărea. Iminenta „ruinare" a Turnului Babel îi va exclude, desigur, pe cei aflaţi în topul numeric: 1,2 miliarde de persoane vorbesc chineza – situată pe primul loc; urmează engleza – 650 milioane de vorbitori şi hindi-urdu – 550 milioane de vorbitori. Şi, fiindcă suntem şi noi... francofoni, să precizăm că franceza vine pe poziţia a zecea, cu 150 milioane de vorbitori. Să fie acesta un semnal că oamenii se vor înţelege din ce în ce mai bine între ei? *(A.N.P.)*

E bine de ştiut

Tensiunea arterială crescută, ale cărei consecinţe produc frecvent moartea adulţilor, se poate instala şi în anii copilăriei.

Asemenea pacienţi suportă în special, dimineaţa, stări de cefalee, ameţeală, tahicardie şi mai ales au o congestie facială trecătoare. Sunt afectaţi, îndeosebi, copiii mai mari şi adolescenţii. Aceştia pot suferi, la maturitate, de unele afecţiuni renale, cardiace şi chiar

HIPERTENSIUNEA ARTERIALĂ a copiilor

cerebrale. Iată cauzele pentru care, părinţii ar trebui să prezinte asemenea copii la control medical începând de la vârsta de cinci ani.

Şi aceasta, pentru că, se ştie, orice activitate cardiacă se repercutează cu presiune asupra pereţilor arteriali. Când muşchiul cardiac se contractă (presiunea sistolică) sângele este evacuat în sistemul circulator, apoi, când cordul se umple din nou cu sânge se petrece presiunea diastolică. Aşa este stabilit deci, că la naştere tensiunea copilului este de 80/40 dar creşte treptat, o dată cu vârsta. La adolescenţi tensiunea arterială ajunge la 120/80. Când valorile tensionale sunt mai ridicate, deja este stabilit faptul că aceşti pacienţi au tensiune arterială ce le poate fi fatală.

Este însă normal ca atunci când aceştia trec prin stări de spaimă, ori depun activităţi fizice cu mare efort, tensiunea lor arterială să fie mai ridicată, după care, încetând cauza, să revină la normal. Dacă valorile tensionale sunt aproape mereu ridicate, se vor depista cauzele. Mai frecvent, acestea constau în afecţiuni renale deja instalate, afecţiuni metabolice, tumori etc.

Un control al stării de sănătate, cel puţin o dată pe an, este obligatoriu, fie şi atunci când pacienţii nu prezintă nici un fel de simptom de boală.

Mai frecvent, cauza hipertensiunii arteriale esenţiale, la adult, este de natură organică şi indică aproape întotdeauna o moştenire ereditară.

Tinerele mame nu ar trebui să uite că, un consum ridicat de sare poate fi determinant în hipertensiunea arterială a copilului.

Iată de ce, lor, celor mici, li se impune un regim alimentar fără „delicii" sărate, fapt ce va păstra la parametri excelenţi starea de sănătate a copiilor!

Dr. VALERIU MANTA

Modă

FRANJURI ŞI JEANŞI

Creatorii de modă şi-au reamintit de franjuri. Şi nu numai atât, dar i-au şi considerat un element extrem de modern, găsindu-le loc atât în obiectele vestimentare cât şi la accesorii. Veţi vedea astfel, poşete sau botine cu franjuri, veste, jachete sau pantaloni din piele terminaţi cu franjuri, dar şi rochii de seară franjurate.

La origine îmbrăcăminte de lucru, jeanşii au devenit indispensabili pentru mulţi tineri şi nu numai. Despre vedete, ce să mai spunem. Cher, Madonna, Anna Kournikova, Elle MacPherson îşi pun în valoare formele cu astfel de ţinute sport. La fel, Britney Spears sau Jennifer Lowe Hewitt, extrem de provocatoare în imaginile alăturate...

REFLECŢII PSIHOLOGICE

Fiecare cu refrenul său

Unele cântece au adevărate puteri magice. Ele intensifică momentele delicate ale vieţii şi pot transforma o perioadă mohorâtă într-una încântătoare. Şi aceasta datorită funcţiei identificatoare a cântecului Punând cântecul sub lupa psihologului, Philippe Grimbert, psihanalist, consideră că, în general, cântecul înlesneşte exprimarea tristeţii, aceeaşi melodie care în urmă cu ani stârnea lacrimi, de această dată face mare plăcere ascultătorului. Rolul cântecului este fundamental în structurarea psihică a individului. Începând cu bătăile ritmice ale inimii mamei, cu melodicitatea vocii ei sau cu tonurile baritonale ale vocii tatălui, fetusul captează lumea şi o percepe ca pe o rumoare melodică. Apoi, după ce se naşte, primele

supapă a emoţiilor umane. Tristeţea unui cântec ce intră în rezonanţă cu melancolia ascultătorului, îl va face să verse lacrimi, dar şi să reasculte melodia respectivă. În continuare, această formă de expresie va avea capacitatea de a capta „amprenta timpului". Reascultarea unei melodii vechi de 20 de ani are capacitatea de a reînvia în mintea ascultătorului o perioadă din viaţa sa: vacanţele copilăriei, o iubire apusă... Paradoxal, cuvinte pe care le aude sunt cele pe care i le adresează părinţii, modulându-şi vocile cât mai melodios. În sfârşit, copilul cântă înainte de a şti să vorbească.

Din toate aceste motive, spre deosebire de alte forme de expresie, cântecul încântă pe toată lumea, neexistând persoane total insensibile faţă de acesta.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Gastronomice

Din nou, doamna Chereji Clara, fidela noastră cititoare din Vişeul de Sus, sugerează câteva reţete pentru meniurile noastre.

Mâncare de vară din cartofi

1,5 kg cartofi, 500 g tomate, 400 g ardei, 250 g caşcaval, 60 g unt, 350 g smântână, sare şi piper, după gust.

Cartofii se curăţă, se spală şi se taie în felii foarte subţiri. Tomatele se opăresc puţin, se curăţă de pieliţe şi se taie în felii. Ardeii se curăţă, se spală şi se taie felii subţiri. Caşcavalul se rade sau se taie în cuburi mici. Cartofii se sărează şi se piperează, jumătate din ei se pun într-o tavă unsă cu unt. Deasupra se pun tomatele, ardeii, caşcavalul, în această ordine. Cu restul de cartofi se acoperă. Smântâna se încălzeşte şi se toarnă deasupra. Se adaugă bucăţele de unt şi puţin caşcaval ras. Se dă vasul în cuptorul deja încălzit pentru 60 de minute, la 220°C. Se serveşte cu salată verde.

Tocană irlandeză din cartofi şi carne de oaie

1 kg cartofi, 300 g ceapă, 1 kg carne de miel sau de oaie, 750 ml apă, sare şi piper după gust, 2 legături de pătrunjel verde.

Cartofii şi ceapa se curăţă, se spală şi se taie în felii subţiri. Se aşază într-o cratiţă înaltă, cu capac. Se adaugă carnea tăiată în bucăţi egale şi după gust sare şi piper. Se adaugă apa, se fierbe şi se înlătură spuma. Apoi se micşorează focul, se acoperă cratiţa cu capacul şi se lasă să fiarbă înăbuşit o oră şi jumătate, până când carnea s-a pătruns. Se încălzesc farfuriile, se aşază tocana şi se presară pătrunjel verde tocat. Se serveşte fierbinte.

Ouă napolitane

5 ouă, sos de roşii (cantitate după gust), 150 g tăiţei, 30 g unt, 50 g caşcaval ras, sare şi piper.

Se fierb ouăle tari, se curăţă şi se taie în felii groase. Se fierb tăiţeii, se strecoară şi se pun sub formă de coroană, într-o tavă plată de sticlă (Yena), unsă cu unt. În mijloc se pun ouăle. Se varsă deasupra sosul de roşii şi se rade brânză. Se sărează, se piperează şi se dă la cuptor, la foc iute. Dacă aveţi resturi de carne nu ezitaţi să le puneţi împreună cu ouăle.

Supă de sfeclă cu carne

400 g carne de vacă, 2-3 morcovi, 2-3 rădăcini pătrunjel, 500 g sfeclă roşie, 5 linguriţe cu smântână sau 10 linguriţe iaurt, verdeaţă, suc de lămâie.

Morcovul, pătrunjelul şi sfecla roşie se curăţă, se spală şi se taie în felii subţiri. Se fierb în circa 400 ml apă şi când sunt moi, se adaugă carnea fiartă, verdeaţa. Se ia supa de pe foc şi se drege cu iaurtul sau smântâna şi sucul de lămâie.

Cruşon de pepene galben

1 pepene galben mic, 100 g zahăr pudră, 1 pahar cu vin sec, ½ l vin alb de desert, 1 pahar de rom.

Se alege de obicei un pepene galben foarte parfumat şi bine copt. Se curăţă de coajă, de seminţe şi se taie cuburi nu prea mari, care se pun într-un castron încăpător; se presară zahăr, se acoperă şi se ţine la rece 30 minute. Se adaugă vinul sec şi romul, se lasă să stea 20 minute apoi se completează cu vinul alb de desert rece (dacă este prea cald). Se serveşte **foarte rece.**

Dosarele frumuseţii

Machiajul discret

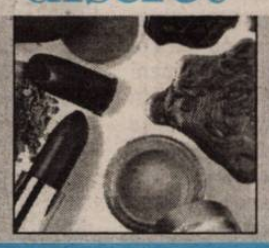

Vara, cu cât este mai discret, mai natural, mai luminos cu atât machiajul este mai avantajos. Şi dacă cele mai multe femei au înlocuit rujul cu gloss-ul transparent sau în nuanţe discrete (roz, bej, piersică), fardurile trebuie adaptate fizionomiei şi culorii părului şi ochilor. De asemenea, să nu uităm că machiajul, mai îndrăzneţ sau mai potolit, ţine cont şi de vârstă. Şi cum tendinţele sezonului cald impun un aspect lucios şi sidefat, este clar că femeile trecute de 35 de ani nu se pot supune modei, fără riscul stridenţei sau ridicolului. Un fond de ten sidefat şi luminos este potrivit pe un obraz foarte tânăr, care nu poartă încă „amprentele" adânci ale vârstei. Care sunt tonurile verii? Brunetele ar trebui să folosească nuanţe care au la bază roşu-brun, maron, bej-roz şi vişină putredă. Blondelor li se potrivesc nuanţe de verde, albastru, griuri uşor sidefate, lila. Colorarea colţului interior al ochilor cu un bej-alb strălucitor dă strălucire privirii.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 33
Valabil până pe data de: 22 AUGUST 2002

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Remedii naturale

Leacuri în foi de varză

◆ *Arterită, necroze, cangrene, ulcer varicos.* Se înfăşoară gambele cu câteva straturi de frunze de varză bine spălate şi zdrobite. Procedeul se repetă cât mai des posibil.

◆ *Furuncul.* Pe zona infectată se aplică frunze de varză, fixate cu un bandaj igienic. La câteva ore cataplasma se schimbă cu frunze proaspete.

◆ *Răguşeală.* Se face gargară cu suc de varză, la care se adaugă miere şi gălbenuş de ou.

◆ *Digestie lentă.* Se consumă zilnic, înaintea fiecărei mese principale, câteva linguri de varză acră tăiată fideluţă.

◆ *Entorse.* Se înveleşte articulaţia cu straturi suprapuse de frunze de varză zdrobite, peste care se aplică un bandaj nu prea strâns.

◆ *Astm.* De preferinţă în cursul nopţii, se aplică pe piept şi pe gât frunze de varză zdrobite.

◆ *Boli de ficat (ciroza) şi de nervi.* Se beau zilnic două pahare cu suc de varză proaspătă.

◆ *Dureri de cap, senzaţie de presiune intracraniană, nevralgii, zonazoster, dureri sciatice.* Se aplică frunze de varză zdrobite pe creştet şi pe ceafă sau pe traseul nervos dureros.

◆ *Sensibilitate la infecţii intestinale.* Zilnic, dimineaţa, pe stomacul gol, se beau 2-3 linguri de zeamă de varză acră sau de suc de varză proaspătă.

◆ *Ulcer gastric.* Se beau zilnic, între mese, 2-3 pahare cu suc de varză proaspătă, timp de 3 săptămâni.

ATENŢIE la bolile estivale! Gastroenteritele

În ce constă boala?

În inflamarea mucoasei stomacului şi intestinelor (stratul de celule, care căptuşeşte interiorul acestor organe). Gastroenteritele provoacă tulburări digestive acute, în marea majoritate a cazurilor tratabile.

Care sunt cauzele?

Afecţiunea are de cele mai multe ori origine infecţioasă (viruşi, bacterii); germenii patogeni pătrund în organism prin intermediul mâinilor murdare, al alimentelor contaminate sau al contactului cu materii fecale. Se poate întâmpla însă ca gastroenterita să fie consecinţa ◆ unei intoleranţe la anumite alimente, medicamente sau insecticide cu care au fost tratate unele culturi de legume şi fructe ◆ unei intoxicaţii datorate infestării cu un parazit intestinal ◆ unei otrăviri accidentale cu ciuperci necomestibile ◆ unei intoxicări cu alimente contaminate cu paraziţi – salmonella, trichinella etc.

Cum se manifestă?

Înainte de a apărea primele simptome, germenii infectanţi trec printr-o perioadă de incubaţie, variabilă în funcţie de tipul de germeni. Apoi apare senzaţia de rău – adesea foarte intens –, însoţită (dar nu obligatoriu) de transpiraţii, febră şi frisoane. Foarte repede se instalează şi vărsăturile care diferă ca intensitate şi număr de la individ la individ. Concomitent, senzaţia de rău este accentuată de dureri abdominale, crampe insuportabile şi scaune diareice frecvente.

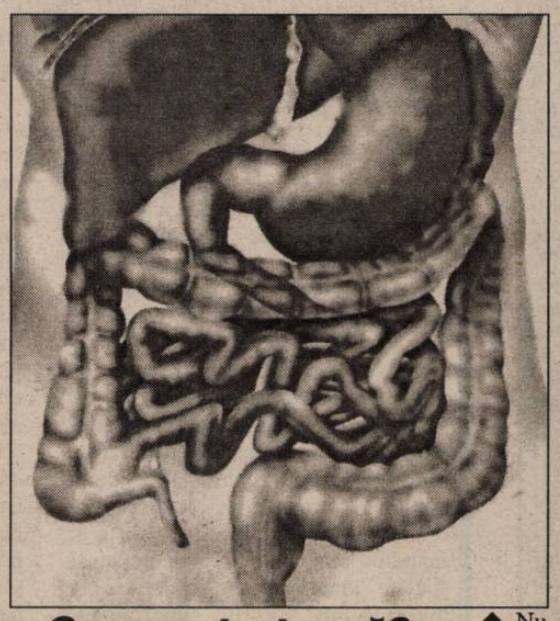

Cum se tratează?

◆ Se întrerupe alimentaţia normală pentru a lăsa o pauză de refacere mucoasei stomacului şi intestinului. ◆ Grija cea mare trebuie să se orienteze pe îndepărtarea pericolului deshidratării datorate pierderii masive de lichide. Bolnavul trebuie să bea cât mai des cantităţi mici de lichide cu glucoză (sau zahăr) şi sare de bucătărie ◆ Se pot folosi antidiareice procurate de la farmacie, cum ar fi Gesol şi Smecta, dar şi ceai de mentă îndulcit – o linguriţă de zahăr fiert la o cană –, la care se adaugă un vârf de cuţit de sare. ◆ După aproximativ 4 ore, se introduce ca alimente-medicament *orezul fiert* în apă (2-3 linguri de orez fiert aproximativ 1 oră într-un litru de apă – cantitate care se completează pe măsură ce se pierde prin evaporare – la care se adaugă 10 linguriţe de zahăr de asemenea fiert, altfel fermentează în stomac) şi *supa de morcovi* (fără să se adauge pentru gust nici o altă legumă). ◆ În tot acest timp, se recomandă repaus la pat. ◆ Trecerea spre alimentaţia normală se face treptat, cel mai curând după 24-48 de ore, printr-un regim dietetic pe bază de supă de carne de pasăre sau vită, orez fiert cu brânză de vaci, pâine prăjită, iaurt degresat, mere coapte. ◆ Nu se administrează nici un fel de antibiotic din proprie iniţiativă. ◆ Dacă boala se manifestă încă de la început în forme severe şi evident îngrijorătoare sau dacă pacientul face parte dintr-o grupă cu risc (sugari, copii mici, bătrâni, gravide, diabetici etc.) se recomandă prezentarea imediată la cea mai apropiată instituţie medicală.

Deshidratarea şi epuizarea prin căldură

Oricât de mult v-ar tenta să cutreieraţi cu pasul cât mai multe zone şi obiective turistice dintr-un oraş nou pe care îl vizitaţi, trebuie să aveţi în vedere pericolul de deshidratare şi epuizare fizică. Acestea se anunţă prin senzaţia de slăbiciune fizică, ameţeli, greaţă, transpiraţii abundente, ritm cardiac neuniform.

Cum se poate evita? ● Beţi cât mai multe lichide, fără să aşteptaţi senzaţia de sete. ● Menţineţi un ritm adecvat, mergând mai puţin în primele zile, pentru adaptarea organismului la temperatură şi la efort. ● Planificaţi-vă pauze regulate de odihnă la umbră sau în locuri mai răcoroase. ● Purtaţi îmbrăcăminte uşoară, mai largă, în culori deschise.

Tulburări de circulaţie sangvină

Stând aşezat mult timp, pe parcursul unei călătorii lungi cu maşina, autocarul, trenul sau avionul, sistemul circulator poate avea de suferit prin acumularea lichidelor în ţesuturile moi ale picioarelor. Acestea determină creşterea riscului de formare de cheaguri de sânge şi perturbarea circulaţiei sangvine de întoarcere către inimă.

Cum se poate evita? ◆ În tren, ridicaţi-vă din când în când (la intervale de maximum o oră) şi plimbaţi-vă pe culoar. ◆ Dacă mergeţi cu maşina, opriţi la anumite intervale de timp şi faceţi puţină mişcare de dezmorţire. ◆ În avion, mişcaţi-vă gleznele sau apăsaţi-vă picioarele pe podea.

Senzaţia de urechi înfundate

Disconfortul provocat de senzaţia de urechi înfundate, cauzată de schimbările de presiune atmosferică, este sâcâitor, fără să reprezinte însă o problemă de sănătate.

Cum se poate înlătura? ● Inspiraţi adânc şi menţineţi aerul în plămâni timp de două minute. ● Cu buzele ţuguiate, suflaţi lent aerul. ● După 2-3 secunde, expiraţi normal. ● În avion de exemplu, în timpul creşterilor şi scăderilor de altitudine, încercaţi să căscaţi, să folosiţi gumă de mestecat şi să înghiţiţi cât mai des.

De ce.... avem „aluniţe”?

În limbaj medical, „aluniţele” sunt denumite „nevi pigmentari” şi sunt considerate drept mici malformaţii ale pielii, adică ale celulelor cutanate. Aluniţele pot exista de la naştere sau pot apărea pe parcursul vieţii. Statisticile arată că aproape toţi oameni au cel puţin o aluniţă: o mică pată la nivelul pielii sau uşor bombată, de culoare maronie sau brun închis. Mai rar, aceste pete pot să aibă dimensiunea a câţiva centimetri sau să fie risipite pe porţiuni mari ale corpului. În majoritatea cazurilor, aluniţele sunt inofensive. Totuşi, se poate întâmpla să degenereze şi să se transforme în tumori maligne. De aceea, se recomandă să se consulte medicul în situaţia când o aluniţă îşi modifică forma, dimensiunea şi/sau culoarea. În plus, niciodată o aluniţă nu trebuie supusă la iritaţii (rosături provocate de haine aspre, tăieturi etc.). Mai mult, medicii consideră că o aluniţă care în mod accidental a suferit un traumatism de acest fel să fie îndepărtată chirurgical pentru a se elimina riscul transformării ei într-o tumoare malignă.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Gheorghe Minulescu din Slobozia. *Durerea de călcâi poate avea multe cauze: compresia unui nerv, prezenţa unei afecţiuni cronice cum ar fi artrita sau, cel mai frecvent întâlnit, inflamaţia ţesutului fibros de la baza piciorului, care face legătura între osul călcâiului (calcaneu) şi degete. De obicei durerea intensă creşte progresiv, deşi poate apărea şi brusc. Tinde*

DUREREA DE CĂLCÂI

să fie mai puternică dimineaţa, când vă daţi jos din pat, deoarece acel ţesut fibros devine mai rigid, după repaus îndelungat. Durerea se mai atenuează când piciorul se mai mişcă. Poate să reapară dacă staţi mult timp pe loc, în picioare, sau dacă staţi aşezat prea mult timp. De asemenea, se accentuează la urcatul scărilor sau la mersul pe vârfuri. În timp, se poate forma chiar o proeminenţă osoasă. Tratamentul vizează diminuarea durerii şi a inflamaţiei, dar e de durată – 6 luni sau chiar mai mult. În primul rând se recomandă exerciţii menite să crească flexibilitatea articulaţiilor plantare (labei piciorului) şi tonifierea musculaturii piciorului. Un exerciţiu uşor de practicat este acela prin care degetele de la picior ondulează un prosop întins sub laba piciorului. De asemenea, dimineaţa, înainte de a vă da jos din pat, faceţi mai multe mişcări de întindere a muşchilor picioarelor şi de mobilitate a degetelor şi articulaţiilor labei piciorului. Scăpaţi şi de kilogramele în exces care exercită o presiune suplimentară asupra călcâiului şi aşa dureros. Injecţiile cu cortizon ameliorează deseori inflamaţia, dar nu sunt recomandate ca tratament cu frecvenţă mare, pentru că pot contribui la slăbirea şi mai accentuată a ţesutului călcâiului, precum şi la „topirea” stratului de grăsime care îl înveleşte.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Să calmăm durerea fără să distrugem stomacul!

Începând din anii '70, descoperirea medicamentelor antiinflamatorii non-steroidiene a reprezentat un pas important în tratamentele de calmare a durerilor cu origine inflamatorie, în special cele legate de artroză. Aceste medicamente acţionează eficient, având capacitatea să inhibe o enzimă prezentă pe membrana celulelor, ciclo-oxigenaza pe care specialiştii au botezat-o „Cox”.

Din nefericire, mulţi pacienţi care folosesc frecvent aceste medicamente se plâng că în timp ce durerile provocate de artroză scad în intensitate, o altă durere le face viaţa insuportabilă: cea de stomac. Mai mult, unii pretind că au ajuns la ulcere hemoragice sau perforate. La începutul anilor '90, cercetătorii descopereau că în realitate există două tipuri de ciclo-oxigenaze, aşadar un Cox 1 şi un Cox 2, pe care le-au asemănat cu Dr. Jekill şi Mr Hyde. Cox 1 are capacitatea de a proteja mucoasa gastrică în timp ce Cox 2 provoacă fenomene inflamatorii. Prin urmare, s-a pornit în căutarea unor medicamente care să inhibe acţiunea lui Cox 2, permiţându-i însă lui Cox 1 să-şi exercite acţiunea de protecţie a celulelor care alcătuiesc mucoasa gastrică. După cum se afirmă în revista „Rheumathology”, Molecula care ar sta la baza acestui medicament nou a fost de curând pusă la punct şi o nouă clasă de medicamente urmează să fie puse în circulaţie, apte să calmeze durerile fără să afecteze stomacul.

Cum ştii când ţi se va împlini un vis?

– Într-o scrisoare primita din judeţul Botoşani, corespondenta noastră, doamna Anişoara A., ne spune că are bănuiala că a rămas însărcinată, ceea ce constituie visul său de foarte multă vreme. Ar dori totuşi să fie sigură, aşa că ne roagă să-i spunem care sunt simptomele unei viitoare sarcini.

Dr. CONSTANTIN LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

– În primul rând este vorba de întârzierea ciclului menstrual. Dacă această întârziere a depăşit între şase şi zece zile, este cazul să vă puneţi întrebări. În al doilea rând este vorba de un semn exterior: umflarea sânilor, pe care nu puteţi să nu o observaţi.

O creştere semnificativă a poftei de mâncare este de asemenea tipică unei sarcini, aşa că şi aceasta trebuie „monitorizată”. Pe lângă ea însă veţi constata (aşa cum se întâmplă în cele mai multe cazuri) şi momente în care vă este greaţă, momente care se repetă de obicei dimineţile. Veţi constata, de asemenea, o tendinţă permanentă de somnolenţă şi o prelungire a perioadelor de somn. Dacă se întâmplă aşa ceva, aveţi din nou un semn al unei posibile sarcini. S-ar putea să constataţi însă şi... extrema cealaltă, adică inexplicabile stări de veselie, care izbucnesc „din senin” şi uneori se termină la fel de repede, urmate de, la fel de inexplicabile, perioade de melancolie (care probabil, după cum vă putem „citi” din scrisoare, nu vă sunt caracteristice). În fine, un alt semn tipic este apariţia unei secreţii albe din mameloane. Dacă toate sau chiar numai o parte din aceste simptome sunt prezente şi tot nu sunteţi sigură, şi încă nu doriţi să mergeţi la ginecolog, mai aveţi la dispoziţie şi testul „Barza” pe care îl găsiţi în orice farmacie.

Dacă după ce aţi verificat toate acestea şi aţi folosit şi testul care v-a indicat acelaşi lucru, înseamnă că şansele dumneavoastră de a fi însărcinată sunt foarte mari şi marea dorinţă pe care spuneţi că aţi avut-o este pe cale să se îndeplinească. Felicitări şi să fie într-un ceas bun! Dar acum este imperios necesar să vă prezentaţi de urgenţă la medic pentru a vă face analizele de sarcină şi pentru un control ginecologic. Nu uitaţi că de acum înainte veţi fi răspunzătoare pentru două vieţi!

MIHAELA DOROBANŢU

Nr. 33 (2336

ENIGME ALE LUMII VEGETALE

Plantele cărora le place carnea

Din punct de vedere al hranei, cea mai „puternică plantă carnivoră" a fost identificată în Filipine. În capcana unor *Nepenthes petiolata* au fost găsite rămăşiţe de broaşte, de păsări mici şi chiar de şoareci! La rândul lor, unele plante carnivore care trăiesc sub apă (precum Utricularia) pot captura chiar şi peşti mici. Aceste constatări au iscat o controversă cu privire la denumirea ciudatelor plante: doar astfel de specii (consumatoare şi de vertebrate) ar trebui să fie definite drept carnivore, întrucât marea majoritate este reprezentată de cele insectivore.

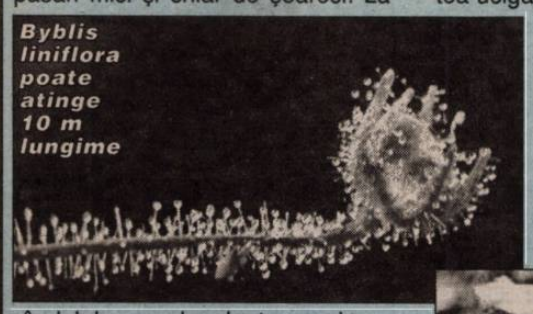

Byblis liniflora poate atinge 10 m lungime

Heliamplora heterodoxa trăieşte în simbioză cu bacteriile care o ajută la digestie

Alte descoperiri uimitoare se referă la relaţiile de întrajutorare dintre anumite specii şi aşa-numitul gândac-asasin. Acesta, după ce planta a vânat, reuşeşte să intre în cavitatea ucigaşă fără să fie prins şi apucă prada (insecte mici), care este consumată în interior; apoi gazda se hrăneşte cu ceea ce elimină gândacul după ospăţ! Până-n prezent se cunoşteau doar simbiozele dintre unele bacterii şi plantelele carnivore, pe care le ajutau la digerarea prăzii producând enzime specifice. Dar tipul respectiv de relaţie gândac-plantă este unic în peisajul vegetal. Unică este şi varietatea numită *Utricularia*, cea mai rapidă dintre toate, care-şi închide „lamele" în a 30-a parte dintr-o secundă! La rândul lui, genul Nepenthes poate atinge şi zece metri lungime, fiind cea mai mare dintre suratele ei şi „antrenată" pentru prinderea batracienilor de talie mică.

Nepenthes petiolata mânâncă (rareori) broaşte, păsări mici şi şoareci

Mayaşii savurau ciocolata

Descoperirea unui compus care se găseşte numai în cacao şi, implicit, în ciocolata pe care o consumau ca pe o „delicatesă necesară" a mărit vârsta acestui produs alimentar special cu o mie de ani. Experţii în medicină alimentară din statul american Pennsylvania au estimat că încă din jurul anului 2600 î.Ch. mayaşii savurau ciocolată, şi nu din anul 600-650 d.Ch. cum se credea până acum.

De fapt, specialiştilor le-au trebuit aproape 21 de ani pentru a descifra acest lucru. În 1981, arheologii au scos la lumină paisprezece vase ceramice – numite de ei „ceainice" – din zona Colha a Belizelor, în America Centrală. Regiunea respectivă reprezenta o mare concentrare a meseriaşilor mayaşi, făuritori de produse de uz casnic şi de arme din piatră. Şansa chimiştilor de a descoperi urme de ciocolată pe trei dintre ceainicele respective consta în faptul că vasele nu au fost curăţate şi spălate înainte de a fi depuse la muzeele cu specific amerindian. Astfel, prin extrem de fine analize chimice a fost pusă în evidenţă molecula cheie conţinută doar de boabele de cacao, şi anume theobromura, identificată printre alţi 500 de compuşi naturali ai respectivelor seminţe. Experţii în civilizaţia mayaşă afirmă că această încă enigmatică etnie amerindiană ar fi „furat" secretul ciocolatei de la olmecii care au trăit în zona sudică a Golfului Mexic până spre anul 500 î.Ch. Însăşi denumirea plantei de cacao provine din dialectul olmec. Iar astăzi, nu întâmplător numele ştiinţific al acesteia, Theobroma cacao, înseamnă „hrana zeilor". În alimentaţia zilnică a mayaşilor, ciocolata era consumată la toate cele trei mese, sub diverse forme. Ingredientele principale, care variau gustul, aroma şi chiar culoarea produsului, erau făina de porumb, mierea de albine, piperul, chillii etc.

Au fost mayaşii narcomani? Întrebarea nu este deloc hazardată, pentru că obstinaţia cu care mayaşii – edificatori ai unei înfloritoare civilizaţii – mâncau diverse specialităţi de ciocolată a condus la o ipoteză surprinzătoare, dar plauzibilă. În cea mai răspândită formă – aşa-zisa ciocolată neagră (consumată mai ales de mayaşii de rând) – a fost descoperit şi un compus halucinogen, care are asupra creierului efecte similare cu ale seminţelor de... canabis! Cu alte cuvinte, ciocolata ar fi putut crea dependenţă faţă de acel compus psihoactiv. Asta înseamnă, în termeni psihiatrici, *ciocolatomanie*. Să fi fost starea euforică pseudopermanentă a mayaşilor unul din motivele lipsei lor de combativitate şi chiar al dispariţiei civilizaţiei lor? Iată o nouă direcţie de cercetare a enigmaticei lor ieşiri din istorie.

Primii europeni consumatori de ciocolată au fost, în secolul XVI, conchistadorul Hernan Cortes şi regele Spaniei Carol Quintul. În Franţa, se pare că abia la Curtea lui Ludovic al XIII-lea (în prima jumătate a secolului XVII) a început să fie apreciată... Astăzi, specialiştii în chimie alimentară susţin că marii consumatori de ciocolată neagră au o „senzaţie de bine" pentru că nu este lipsită de un slab efect narcotic.

BIOGRAFII NEROMANŢATE

Modigliani

un boem desăvârşit

Specialiştii spun că modul „pitoresc" în care a trăit Amedeo Modigliani nu poate fi comparat decât cu cel al lui Van Gogh. A fost un artist care a iubit cu adevărat doar două femei, dar din nefericire şi alcoolul şi drogurile.

Născut la Livorno (Italia) în 1884, într-o familie de evrei, „Dedo" (cum era alintat) a moştenit de la mama sa, Eugenia, gustul pentru nonconformism. Deşi a fost contemporan cu adepţii stilului cubist, Modigliani nu s-a apropiat de aceştia, ci – afirmă experţii – a reprezentat „o punte între generaţia lui Toulouse-Lautrec şi Arta decorativă din primele decenii ale secolului XX". Încă de la 18 ani s-a înscris la „Şcoala liberă de nuduri" din Florenţa şi apoi din Veneţia. Se pare că în acest mediu a debutat practic „sinuciderea lentă" a pictorului, făcând cunoştinţă cu substanţele halucinogene şi băuturile spirtoase. O dată ajuns la Paris, în 1903, „Dedo" găseşte în Montmartre şi apoi în Montparnasse o atmosferă propice viciilor sale. În 1912, căutându-şi în continuare personalitatea artistică, se înscrie ca elev al lui Brâncuşi, încercând o carieră de sculptor şi gravor. Destinul său în zig-zag mai cunoaşte o cotitură în 1916. Fie primul război mondial, fie iubirea nebună pentru actriţa sud-africană Beatrice Hastings, pictoriţă amatoare, i-a modificat intenţiile. Dar, pe cât de puternică era dragostea, pe atât de neînţelese erau episoadele lui alcoolice, mai toate sfârşite cu certuri violente, uneori în public. Părăsit, Modigliani se îndrăgosteşte de franţuzoaica Jeanne Hébuterne (de 19 ani), cu care se căsătoreşte.

„Autoportret"

Anul de glorie al pictorului a fost 1919, când opera este foarte apreciată la Mansard Gallery din Londra. Veniturile sale cresc, nu mai locuieşte în odăi mizere, şi totuşi... După ce Jeanne a născut (în 1919), ar fi avut toate motivele să fie un om fericit. Dar băutura îl doboară încet-încet. Se spune chiar că a uitat să se înregistreze ca tată al fetiţei nou-născute (care ulterior a fost adoptată de familia lui din Italia). Este şi astăzi un mister de ce artistul întrecea toate limitele imaginabile atunci când bea, uimindu-şi prietenii. După revelionul anului 1920, boala nu l-a mai iertat. A fost găsit în apartamentul său din Paris (unde locuise şi Gauguin) în delir alcoolic. O formă gravă de meningită l-a răpus câteva zile mai târziu, fără să mai devină conştient nici o clipă. Drama familiei Modigliani nu s-a oprit aici. Jeanne, gravidă în luna a noua, s-a aruncat de la etajul cinci, la două zile după decesul soţului ei... Să fi fost „Dedo" blestemat de vicii?

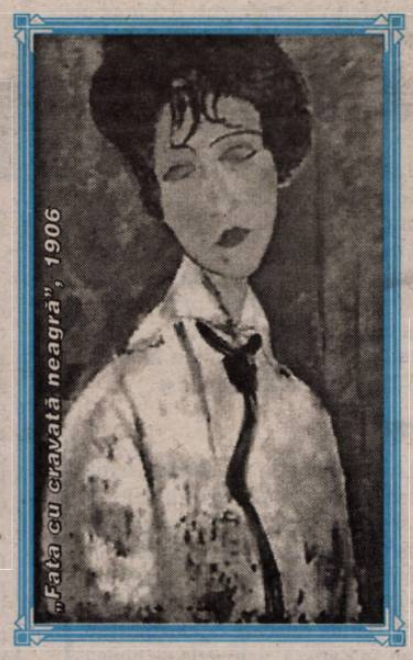

„Fata cu cravată neagră", 1906

ATLAS

Locuinţe lacustre pe fluviul Mekong

Din lanţul himalayan al Tibetului şi până în Vietnam, unde se varsă în Marea Chinei de Sud, fluviul Mekong şerpuieşte pe o lungime de 4.200 de kilometri, străbătând sau fiind frontieră pentru şase ţări. În China, Birmania, Thailanda, Laos, Cambodgia şi Vietnam el are porecle diferite, iar de existenţa şi binefacerile lui sunt legate numeroase legende. Mekong-ul este, din acest punct de vedere, cel mai alintat fluviu din lume.

Izvorând de la o altitudine de 5.000 de metri, din masivul Tanggula Chan, acest „monstru" al Asiei de sud-est este numit de tibetani „Apa stâncilor". Călugării de aici spun că ar fi fost binecuvântat de însuşi Buddha, la izvoare se spun rugăciuni, iar apele lui sunt comparate cu sângele din corpul oamenilor. Pentru laosieni, Mekong este „Mama tuturor râurilor" (Me Nam Kong), iar pentru vietnamezi este fie „Uriaşul furios", fie „Nouă dragoni laolaltă" (aluzie la cele nouă foste braţe ale deltei sale fabuloase, acum rămânând numai şase). În Cambodgia este poreclit şi „Cascada din cer", aluzie la debitul lui enorm (aproximativ 17 mii de metri cubi pe secundă), care-l situează printre cele mai mari din lume. Unele specii de peşti sunt considerate sacre (cum ar fi peştele-pisică şi peştele-dragon), iar pescuitul acestora ar atrage blestemul fluviului.

Datorită lăţimii sale (care în Cambodgia atinge 8-10 kilometri), Mekong-ul are şi una dintre cele mai vaste reţele de locuinţe lacustre, situaţie similară cu cea a Amazonului. Demn de remarcat este şi faptul că, în ultimii ani, numeroase case pe piloni de lemn au fost racordate la circuitele de înaltă tensiune. Într-un peisaj sălbatic, unde din imensitatea apelor reuşesc să ţâşnească arbori izolaţi şi chiar păduri întregi, pare bizară apariţia antenelor de televizor pe acoperişurile caselor aparent fragile... Considerat a fi una din minunile Asiei, măreţia Mekong-ului alimentează spiritualitatea milioanelor de oameni cărora le-a schimbat complet modul de existenţă. Adoraţia pentru el nu încetează nici în perioadele când devine duşmanul localnicilor. La marea revărsare care s-a petrecut în anul 2000, fluviul a făcut peste 800 de victime.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

COOBER PEDY, capitala opalului

oraşul de sub piatră

Desertul din jurul orasului

Cu câteva pietre de opal ca aceasta se poate plăti manopera pentru un apartament

Despre oameni se spune că au ieşit din peşteri pentru a construi civilizaţia şi a ajunge la stele. În Coober Pedy, oamenii se reîntorc de bunăvoie în subteran pentru a aduce la lumină frumoasa piatră preţioasă numită opal. Aflat în plin deşert australian, la 850 km de Adelaide, pe autostrada Stuart care duce la Alice Springs, Coober Pedy este o localitate de mineri. Primii care au sosit aici în 1917 au fost atraşi de descoperirea lui Jim Hutchison, care găseşte prima piatră de opal în 1914. Coober Pedy numără astăzi cam 3.500 de persoane, toate visând că se vor îmbogăţi peste noapte. Aici, în acest „oraş" uitat de lume, se extrage 90 la sută din producţia mondială de opal! Condiţiile sunt groaznice, temperatura în timpul verii ajunge la 55-57 grade Celsius la umbră, nu există nici un copac, doar piatră. Acesta este motivul pentru care minerii, din dorinţa de a supravieţui, şi-au construit casele de locuit sub pământ. Apartamente spaţioase, undeva la 6-10 metri sub deşert, unde temperatura este constantă în tot timpul zilei: 22 de grade. Oamenii au în casele subterane electricitate, un sistem de ventilaţie eficient, luminatoare, baie, closet. „Aici e locul unde dacă nevasta mai vrea o cameră pui mâna pe maşină şi îi mai sapi una", spune un localnic. Evident, camerele sunt mobilate şi nu de puţine ori pe pereţi strălucesc pietrele de opal. Să locuieşti înconjurat de pietre preţioase, chiar dacă deasupra se află sute de tone de piatră, nu este chiar la îndemâna oricui! Un apartament cu patru camere se construieşte cu o maşină de forat într-o singură zi! Ca să nu mai vorbim despre opalul găsit în timpul excavaţiilor. Coober Pedy – care este transcrierea anglicizată a unei denumiri aborigene, „kupa piti" („omul alb din peşteră") – atrage destui turişti (peste 150.000 pe an!) pentru ca minerii mai întreprinzători să se gândească şi la săparea unor moteluri în roca aridă a deşertului. Există chiar şi 5 biserici subterane, aici doar cimitirul fiind la suprafaţă. Şi singurul copac din localitate a fost construit de mineri din resturi de maşini folosite la săpat. Dacă în cinematografele europene este interzis alcoolul, în locurile publice subterane din Coober Pedy este interzisă... dinamita! Unii au avut şi idei trăsnite în Coober Pedy. Din cauză că mai mulţi turişti au căzut în galeriile deschise chiar la nivelul solului şi unii au murit, cineva a avut ideea de a nivela dealurile din jurul oraşului pentru a astupa galeriile! Controversata idee a murit după ce s-a ales varianta mai normală a panourilor de avertizare. În fine, iluzia opalului se răgăseşte la Coober Pedy în iluzia filmului, aici turnându-se câteva pelicule cum ar fi *„Mad Max"* sau *„Priscilla, regina Deşertului"*, care nu este important doar pentru că a luat un Oscar, dar este şi primul film care face un portret al oraşului de mineri pierdut în inima deşertului australian, altfel decât al unei zone pustiite parcă în urma unui război atomic.

GEORGE CUŞNARENCU

Un dormitor răcoros şi luminos

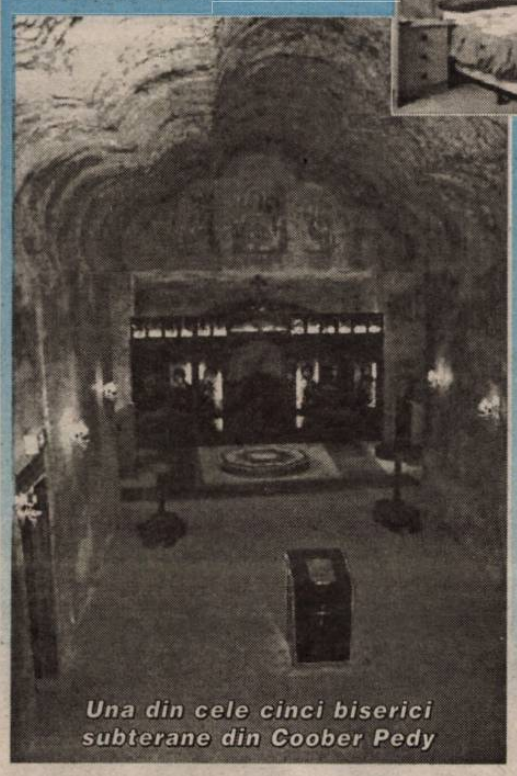

Una din cele cinci biserici subterane din Coober Pedy

Intrarea în motelul „Experience"

Aşteptând în holul hotelului

Singurul copac din Coober Pedy

LONDRA un mic port în calea romanilor

În anul 55 i.Ch. Cezar a ajuns cu armata sa în Anglia. Spre marea lui surpriză la gurile Tamisei nu a găsit nici o cetate sau ceva vrednic de luat în seamă. La a doua invazie însă, peste 88 de ani, romanii au descoperit un mic port pe care l-au desemnat drept capitală, fără să-i dea un nou nume ci păstrându-l pe cel vechi, de origine celtică, Londinium.

În secolul al III-lea oraşul ajunsese la o mare înflorire, dar după retragerea romanilor din secolul al V-lea, este cucerit de saxoni. Invazia normandă din 1066 aduce cu ea, nu doar mari nemulţumiri – îndreptăţite – ale populaţiei locale, ci şi o mai bună organizare şi dorinţă de reconstrucţie. William Cuceritorul declară Londra capitala regatului şi începe să construiască garnizoane pentru oamenii săi, castele şi catedrale. Faimosul Turn al Londrei se numără printre aceste realizări.

An după an, Londra cunoaşte nu doar lupte politice şi religioase ci şi noi construcţii, multe dintre ele distruse de marele foc din 1666, dar refăcute, unele din temelie, pentru ca în zilele noastre să se poată mândri cu vestigii ale tuturor epocilor istorice.

Unul dintre cele mai importante castele din Londra este Saint James, reşedinţă a regilor Angliei până la înlocuirea în acest scop de Palatul Buckingham. El a continuat totuşi să-şi menţină o importanţă politică, deoarece ambasadorii veniţi în Anglia sunt acreditaţi de „Curtea de la Saint James".

Pe locul acestei reşedinţe fusese construit în timpul cuceririi normande un spital pentru leproşi. Demolat de Henric al VIII-lea, a devenit o reşedinţă elegantă, construcţie din care, astăzi, se mai păstrează încă o parte din poarta de la intrare, Camera gărzilor, Camera de zi şi o Capelă regală cu un tavan magnific pictat, atribuit lui Holbein.

Există însă două capele regale, una dintre ele cunoscută drept „Capela Reginei", înălţată de Henrieta Maria, soţia lui Carol I. Această capodoperă arhitectonică, desenată de Inigo James în jurul anului 1627, impresionează prin proporţiile ei clasice, prin acoperişul ornamentat, prin tavanul cu motive geometrice, panelurile perfect îmbinate şi stranele regale de o mare frumuseţe.

În curtea acestui palat Carol I şi-a luat rămas bun de la copiii săi mai mici, înainte de a fi dus la eşafod, mulţumit poate că soţia şi fiul cel mare, moştenitorul tronului, reuşiseră să fugă în Franţa.

Înconjurat de alte clădiri impunătoare, mai vechi sau mai noi, Palatul Sain James închide între zidurile sale suferinţă şi măreţie deopotrivă.

IRINA STOICA

Ştiaţi că...

- *...zeiţa babiloniană a sănătăţii se numea Ninkarrak? Ea îi apăra pe oameni de molimi.*
- *...jocul de bridge a fost inventat în jurul anului*

1850 la Istanbul? De atunci a cunoscut îmbunătăţiri continue.

- *...ierunca este o specie de pasăre puţin mai mare decât o cioară, de culoare brun-roşcată, cu pete albe, negre şi cenuşii? La noi trăieşte în păduri şi este apreciată pentru carnea ei gustoasă.*
- *...hellerul era o monedă divizionară de bronz sau de nichel care a circulat în trecut? Era întâlnită în Austria, Elveţia, Polonia, Cehoslovacia şi Ungaria.*
- *...exploratorul şi generalul francez Jean-Baptiste Marchand (1863-1934) a cercetat cursul fluviului Niger până la izvoare şi a explorat Coasta de Fildeş? A condus o expediţie care a traversat Africa între Tombouctou şi Djibouti.* (I.S.)

Viitorul aparţine spaţiului

UN ROBOT în vizită la... VESTA şi CERES

Peste 1100 de asteroizi de mari dimensiuni călătoresc prin Sistemul nostru Solar, unii dintre aceştia intersectându-şi traiectoria cu orbita Terrei – cel puţin acesta este rezultatul observaţiilor efectuate cu telescoapele americane din Linear-Lincon Asteroid Research Program. Cunoaşterea şi urmărirea lor este de mare însemnătate pentru securitatea planetei natale.

În anul 2006 NASA va lansa, cu o rachetă DELTA 2, staţia interplanetară automată DAWN, pe un traseu de nouă ani spre planetoidele VESTA şi CERES, către miniplanete situate în inelul asteroizilor dintre Marte şi Jupiter.

Cu un diametru de 392 km, planetoidul VESTA, descoperit în 1807 de către astronomul H.W.M. Olbers (1758-1840), se roteşte pe o orbită aproape circulară (excentricitatea 0,088), pe care o parcurge în 3,63 ani tereştri; se menţionează că VESTA este singurul planetoid care poate fi observat cu ochiul liber!...

Având un diametru mai mare (768 km), CERES – descoperit în 1801 de către astronomul G. Piazzi (1746-1826), evoluează, de asemenea, pe o orbită aproape circulară (excentricitatea 0,079) pe care o parcurge în 4,6 ani tereştri. Orbitele celor două planete minore au înclinări mici: VESTA, 7º14 iar CERES, 10º61.

Se estimează că studiul („de la faţa locului") celor două planete minore va contura mai precis modul de formare a planetelor din Sistemul Solar.

Specialiştii au ajuns la concluzia menţionată mai sus deşi structural cele două planetoide sunt foarte diferite: VESTA care este bolovănos şi se presupune că ar avea un nucleu magnetic, prezintă evidente urme de vulcanism şi scurgeri de lavă pe suprafaţa sa. În schimb CERES este total diferit: se pare că este mai umed şi chiar ar putea să posede o miniatmosferă!

După lansarea din 2006, sonda interplanetară DAWN va călători patru

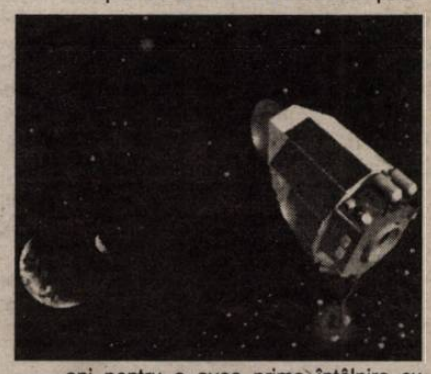

ani pentru a avea prima întâlnire cu VESTA; apoi este programată să devină satelit artificial al planetoidului, pe care-l va cerceta cu amănunţime folosind cele cinci instrumente ştiinţifice ambarcate (magnetometru, spectrometru de masă etc.). După „despărţirea" de VESTA, robotul DAWN va călători timp de 3 ani până la „rendez-vous"-ul cu CERES.

Trebuie menţionat că sonda va dispune de un propulsor rachetă ionic, de tipul celui folosit pe sonda DEEP SPACE-1.

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

La vânătoare fără arc

Limba cameleonului, rapidă şi eficace, loveşte ca un trăsnet şi asta datorită unei structuri foarte complicate a puternicilor muşchi striaţi ai acestui organ transformat în armă de atac. Cameleonul are o lungime de aproximativ 12 cm dar e capabil să-şi lovească prada aflată la 30 cm depărtare de el. Cameleonul adoră insectele şi păsările mici.

Biopiraterie

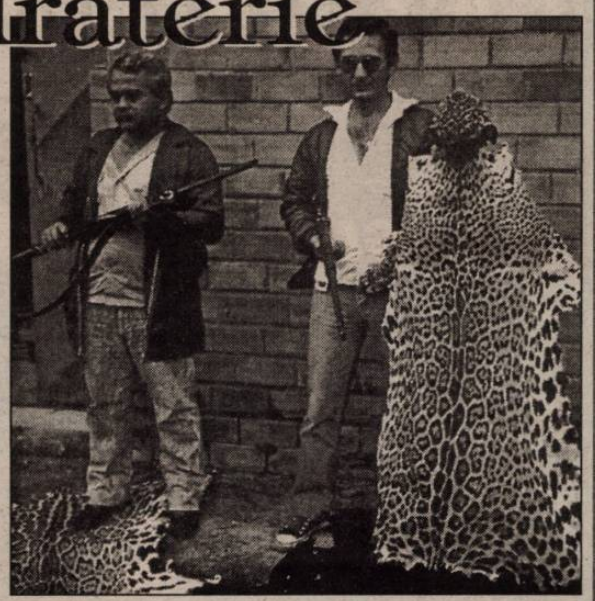

Peste 38 milioane de animale sălbatice sunt capturate anual în Brazilia pentru a alimenta, într-o proporţie de 20%, traficul internaţional ilegal. Un jaf care aduce Braziliei 1 miliard de dolari anual, alături de alte sume exorbitante asigurate de diferite activităţi ilegale cum ar fi traficul de arme şi de droguri. Printre cele mai atractive specii de animale se numără animalele cu blană scumpă, păsările şi şerpii. Unele dintre ele precum şarpele coral şi scorpionul galben se vând la kilogram dealer-ilor industriei farmaceutice. Portugalia, Mexicul, Arabia Saudită, Italia, Spania şi Franţa sunt cele mai importante „plăci turnate" în care prada vie e „spălată" înainte de a intra în magazinele specializate.

Identificare electronică

În unele ţări, câinii, pisicile sau alte animale de casă carnivore, beneficiază de un procedeu de identificare electronică ce constă în implantarea sub pielea gâtului a unui microcip (cu un număr de serie unică) de mărimea unui bob de orez, dotat cu o antenă minusculă. Prin intermediul unui decodor, animalul repertoriat într-un fişier internaţional, poate fi instantaneu identificat.

Grupaj realizat de DORIN MĂRAN

Eliminarea „durilor"

Cum poate fi salvată o specie ameninţată cu dispariţia? Simplu. Eliminând masculii „duri" dominanţi. Cel puţin aceasta este concluzia la care au ajuns biologii de la Grădina zoologică din San Diego (SUA) care au testat această metodă „barbară" în cazul iguanelor din Cuba. După ce masculii „duri" au fost îndepărtaţi de coloniile de iguane, ceilalţi masculi au devenit din ce în ce mai insistenţi în acţiunile de reproducere, favorizând o mai mare diversitate genetică a speciei, indispensabilă procesului de adaptare la schimbările mediului înconjurător.

Paginile secrete ale omenirii

Imperiul de dinaintea ATLANTIDEI

Comparând datele istorice constatăm că Imperiul Rama din nordul Indiei şi Pakistanului s-a dezvoltat acum aproximativ 17 000 de ani. Cu alte cuvinte, cu câteva mii de ani după presupusul început al civilizaţiei atlante! Condus de preoţi-regi, Imperiul Rama a construit oraşe mari şi complexe, ale căror ruine se găsesc în Pakistanul de astăzi. Şapte dintre aceste oraşe au fost cele mai importante – cele şapte Oraşe Rishi. Se pare că înflorirea lor cea mai puternică a avut loc în paralel cu cea a Atlantidei şi există chiar puncte de vedere care pretind că sfârşitul acesteia din urmă nu ar fi chiar străin de civilizaţia Rama...

Edgar Cayce consideră că ceea ce a distrus cu adevărat şi în primul rând fundaţia civilizaţiei atlante a fost degradarea culturală. Conştienţi de acest lucru, unii atlanţi au plecat într-un adevărat exod, cu intenţia de a face cunoscută altor popoare ştiinţa la care ajunseseră, pentru ca aceasta să nu se piardă – Cayce identifică asemenea urme în cele două Americi, Egipt, Maroc...

Aşa se spune că s-ar fi ajuns la un război cu Imperiul Rama, război în care s-au folosit... arme nucleare! Drept dovadă este invocat un episod din poemul naţional indian, Mahabharata: *„un singur proiectil, având puterea întregului univers. O coloană incandescentă de fum şi flacără s-a ridicat în toată splendoarea sa, strălucitoare cât o mie de sori... un tunet înfiorător... Un uriaş mesager al morţii care a transformat în cenuşă întreaga rasă... Cadavrele erau atât de arse încât erau de nerecunoscut. Oamenilor le cădeau părul şi unghiile. Vasele de pământ se spărgeau fără ca nimic să le atingă. Păsările se făceau toate albe. După câteva ore toată hrana era infectată. Pentru a scăpa de focul acesta cumplit, soldaţii s-au aruncat în apele râului pentru a-şi curăţa corpurile şi hainele..."* La Mohenjondaro, unul din oraşele Rishi, escavaţiile arheologice au scos la iveală schelete care zăceau pe străzi ca şi cum un dezastru apocaliptic s-ar fi abătut dintr-o dată peste oraş. Verificările au dovedit că erau radioactive – de fapt, cele mai radioactive resturi umane de la tragedia de la Hiroshima!

MIHAELA DOROBANŢU

Atlasul cu datini

„Mascaţii" din teatrul popular românesc

Originile personajelor cu măşti – *turca* sau *brezaia, unchieşii, moşii, cucii, drăgaica, paparudele, căluşarii* – se pierd în preistorie făcând legătura între ceremoniile, pantomimele şi ritualurile magice din epoca arhaică închinate fertilităţii câmpului sau cultului morţilor (precum şi marilor sărbători ale anotimpurilor) şi ulterioarele jocuri ţărăneşti cu măşti din epoca feudală. În 1957, într-o tipăritură religioasă, „Sinopsis", putem citi următoarea indicaţie: „Iara ca nu cumva să laşi să se facă la mort jocuri, chiote şi strigări necuviincioase sau râsuri, până la îngroparea mortului....". Este vorba despre o străveche datină a *moşilor, moşnegilor* sau *unchieşilor*, când la priveghiul morţilor, bărbaţi mascaţi jucau diferite dansuri, însoţite de strigături şi gesturi groteşti, ritual la care s-ar părea că se află obiceiuri ale bătrânilor înţelepţi ai obştilor din timpuri străvechi.

Unul din personajele cele mai familiare – *capra, (turca* sau *brezaia)* – este, poate, cel cu originile cele mai obscure, ea îngemănând trăsăturile realiste ale ţapului sălbatic cu elemente ale unui animal fantastic. Acest obicei, după cum scrie în „Sinopsis-ul" din 1979 apărut la Iaşi, este interzis. Un studiu etnografic din 1900 notează că „preoţii, dar mai ales cei bătrâni, nu vor s-o primească (capra) pe la casele lor, socotind-o un lucru neînvoit cu legea creştinească". Un alt obicei este *drăgaica* a cărei evoluţie poate fi urmărită în „Descrierea Moldovei" pe care o face Dimitrie Cantemir şi ceea ce consemnează pe la 1832 Iordache Golescu în *Condica limbii româneşti*. Cantemir spune că „atunci când semănăturile încep să se coacă, se adună fetele din satele vecine şi se alege dintre ele una mai frumoasă şi mai zdravănă, supt numele de Drăgaică. O duc în ţarină cu multă suită şi o gătesc cu o cunună împletită de spice şi cu mai multe năframe brodate cu lucrătură frigiană şi-i spânzură de mâinile ei cheile de la coşere. Aşa gătită, Drăgaica, cu mâinile întinse şi cu năframele scuturate de vânt, ca şi cum ar zbura, se întoarce din ţarină acasă şi pe toate satele... le cutreieră cântând şi jucând", pe când în *Condica limbii româneşti*, „drăgaică se zice la cei ce joacă de sărbătoarea sfântului Ioan Botezătorul (solstiţiul de vară – n.n.), îmbrăcaţi iarăşi în haine muiereşti, cu sabie în mână şi cu stea..."

Despre *căluşari* Cantemir ne spune că „se adună o dată pe an şi se îmbracă în straie femeieşti. În cap îşi pun cunună împletită din pelin şi împodobită cu flori; vorbesc ca femeile şi, ca să nu se cunoască îşi acoperă obrazul cu pânză albă. Toţi au în mână o sabie fără teacă, cu care ar tăia pe oricine ar încerca să le dezvelească obrazul... „Aceiaşi *căluşari* descrişi de *Condica limbii româneşti*" au feţele învelite cu nişte măşti ca să nu se vadă obrazul..."

IOANA PROCA FLORIA

Panteon creştin

Sfânta Fecioară Maria

Astăzi, 15 august, creştinii din toată lumea o sărbătoresc pe Sfânta Fecioară Maria, Maica Domnului. Este considerată cea dintâi dintre toţi sfinţii, mijlocitoare a credincioşilor către bunul Dumnezeu. Fiind ocrotitoarea noastră, a tuturor, este prăznuită de câteva ori în timpul anului, fiecare dintre sărbători marcând un important eveniment din viaţa ei.

Naşterea Sfintei Fecioare, sărbătorită la 8 septembrie, reprezintă de altfel cea dintâi mare sărbătoare a anului bisericesc, an care, aşa cum se ştie, începe la 1 septembrie, după cum ne arată preotul Nicolae Barbu în scrierile sale.

Părinţii Sfintei, Ioachim şi Ana, ajunseseră la o vârstă înaintată, fără ca traiul lor să fie binecuvântat cu un copil. De aceea Ioachim pleacă în pustiul Iudeii şi se opreşte la pârâul Horat. După ce se închină în peştera în care Sfântul Proroc Ilie se rugase vreme de trei ani, primeşte vestea că soţia sa va avea o fiică. Lucrul se împlineşte întocmai şi se naşte cea care avea să devină Maica Domnului. Părinţii săi promit că îşi vor dărui fiica bisericii. La 3 ani este dusă la Templul din Ierusalim şi dată în grija preotului Zaharia, care o aşază alături de Chivotul cu tablele legilor, de mâna şi de toiagul lui Aron, evenimentul fiind sărbătorit de biserica noastră la 21 noiembrie, sub numele de „Intrarea în Biserică a Maicii Domnului".

Micuţa îşi petrece timpul în post şi rugăciune fiind apoi logodită cu Iosif dulgherul, un bărbat drept şi evlavios. La 14 ani primeşte Buna Vestire (prăznuită de credincioşi la 25 martie) când Arhanghelul Gabriel îi vesteşte că va fi Născătoarea Celui Preaînalt. După naşterea lui Iisus, anunţată de Stea, Sfânta Fecioară va merge cu Pruncul în Egipt, însoţită de Iosif.

Evangheliile ne-o prezintă permanent ca pe o mamă iubitoare şi grijulie. Ea îşi va căuta fiul de 12 ani la Ierusalim şi îl va găsi în templu, vorbind cu cei înţelepţi. Îl va însoţi apoi la Nunta din Cana Galileii unde îl va ruga să salveze onoarea tinerilor rămaşi fără vin şi va fi alături de El în timpul Patimilor, stând sfâşiată de durere lângă Crucea Acestuia. Iisus i se va arăta după Înviere şi, după Înălţarea la Cer a Mântuitorului, rămâne sufletul comunităţii creştine găsindu-se alături de Apostoli în ziua Pogorârii Duhului Sfânt – cunoscută de noi drept sărbătoarea Rusaliilor. Ziua de 15 august (Sfânta Maria Mare) prăznuieşte Adormirea Maicii Domnului, adică dispariţia ei din viaţa pământească.

După o călătorie misionară în Efes, alături de Sfântul Ioan, ea se întoarce în Ierusalim şi îi adună în Ghetsimanii pe toţi apostolii, în afară de Toma, care era plecat departe. După ce le dă ultimele sfaturi, adoarme pe veci. Necredinciosul Antonie vrea să răstoarne racla. Mâinile îi sunt retezate pe loc de un înger, dar este vindecat de Sfânta Adormită la rugăciunile apostolilor.

După trei zile, soseşte Toma, care dezgroapă sicriul şi îl găseşte gol, pentru că trupul Maicii Domnului a fost luat de Dumnezeu la Cer. Sfintei Fecioare îi sunt închinate nenumărate biserici şi multe dintre icoanele cu chipul ei sunt considerate făcătoare de minuni.

IRINA STOICA

Destinatar:

DOAMNA DECEDATĂ!

Conducerea unei bănci engleze şi-a cerut de curând scuze unuia dintre clienţii săi care a primit o scrisoare adresată defunctei sale soţii. O scrisoare care începea cu cuvintele: Dragă Doamnă decedată. Un purtător de cuvânt al băncii s-a prezentat la scurt timp la domiciliul clientului pentru a-i cere scuze şi pentru a-i explica faptul că regretabila eroare s-a datorat unui funcţionar al băncii care a introdus în calculator cuvântul decedată în locul numelui femeii. „Un fapt regretabil dar cu totul întâmplător care nu se va repeta niciodată", a declarat purtătorul de cuvânt al băncii.

Întinşi la maximum!

2852 DE KM DE TĂIŢEI

dintr-un kilogram de aluat

Pare o glumă şi totuşi nu e. Un tânăr bucătar chinez, Li Tao, a reuşit să bată propriul său record, realizând manual 2 milioane de tăiţei cu o lungime totală de 2852 km. Unii dintre ei erau atât de subţiri încât au putut fi strecuraţi prin urechea unui ac! Este cel de-al treilea record mondial stabilit de tânărul bucătar, toate fiind consemnate în Cartea Recordurilor.

O performanţă la care Li Tao a ajuns după cinci ani de antrenamente zilnice, asistat deseori de tatăl său prezent şi el în Cartea Recordurilor cu rezultate mai puţin spectaculoase. Tăiţeii lungi, o specialitate a fabricanţilor de paste făinoase din regiunea Lanzhu, sunt foarte apreciaţi în China mai ales cu prilejul aniversărilor, întrucât aceştia simbolizează longevitatea. *(D.M.)*

La începutul acestei veri,

Instanbulul a fost scena unei premiere în Turcia: pe străzile oraşului au „manifestat" câini, pisici, iepuri, broaşte ţestoase, păsări, cai şi măgari, animalele fiind însoţite de 1500 de persoane care doresc adoptarea unei legi în favoarea drepturilor animalelor. Pentru ca acţiunea să se desfăşoare în bune condiţii, autorităţile oraşului au impus închiderea pieţelor şi au prevăzut amplasarea din loc în loc a unor adăpătoare pentru animale. (A.P.)

VIZIUNI

sosite în vis

Italianca Gemina Marinotti (74 de ani) şi nepoata sa, Carla, au avut un vis ceva mai special. Un vis cu nuanţe apocaliptice care a determinat-o pe vârstnica femeie să se refugieze într-un „loc sigur".

În primăvara acestui an, pe la începutul lunii martie, Gemina a visat că tot pământul se năruie peste mica localitate Rivoli, unde locuia de decenii. Data cataclismului, pe care înspăimântata femeie îl vedea ca pe sfârşitul lumii şi ca pe o răzbunare divină asupra tuturor păcatelor, ar fi trebuit să fie 21, echinocţiul de primăvară. Toată lumea o cunoştea drept foarte credincioasă, aşa că atunci când a început să umble din poartă-n poartă pentru a da de veste despre „apocalipsă", localnicii n-au repezit-o, dar nici n-au crezut-o. Însuşi preotul satului a încercat s-o liniştească, spunându-i că nu are nici un motiv să se alarmeze. Şi totuşi, în pofida faptului că nimeni nu intra în panică şi nu-i urma sfaturile, Gemina şi Carla s-au refugiat în pădurea din apropiere, lăsând în urmă gospodăria pe seama „necuratului". Pe „lumea cealaltă" nu i-ar fi folosit la nimic lucrurile agonisite o viaţă.

Şi astfel, într-un adăpost improvizat în pădure, cele două fiinţe s-au pregătit să întâmpine urgia preţ de două săptămâni. La 21 martie nu s-a întâmplat nimic, dar nici în zilele următoare. „Ce să fie asta? Oare a fost un vis mincinos?", se întreba septuagenara încercând să-şi explice ei şi nepoatei sale, care o bombarda cu întrebări, de ce e atâta linişte... În cele din urmă, mai multe vecine, cu primarul satului în frunte, au convins-o pe Gemina să revină acasă şi să dea de mâncare animalelor din ogradă. Înfometate şi nedumerite, bunica şi nepoata s-au întors în sat numai atunci când preotul le-a asigurat că totul este în regulă. Dar, mult timp după ce şi-a reluat viaţa obişnuită, Gemina spunea tuturor că doar un vis care l-a contrazis pe cel „prevestitor" i-a liniştit sufletul. Iar când se mai glumeşte pe seama ei, femeia se face că n-aude şi-şi vede de treabă ca şi cum nimic nu s-ar fi întâmplat. *(P.I.)*

Un bunic de... milioane

Un bunic din Modesto (California) suspect îmbogăţit peste noapte n-a avut timp să se bucure de noua lui condiţie materială pentru că nepoţeii lui l-au dat involuntar pe mâna poliţiei. S-a întâmplat ca fetiţa de şapte ani şi fratele ei cu doi ani mai mic să se laude în faţa colegilor de la şcoală cu banii pe care îi aveau în buzunare. Mulţi într-adevăr, dar totodată falşi. Învăţătoarea, intrigată iniţial de gestul copiilor lăudăroşi, le-a cerut banii în ideea de a-i returna părinţilor cărora intenţiona să le atragă atenţia că nu e bine să-i lase pe copii să „se joace" cu banii. Dar nu mică i-a fost mirarea când a observat că bancnotele păreau... false. A anunţat poliţia care a constatat că banii chiar erau contrafăcuţi. N-a fost greu să se descopere persoana care... fabrica banii, pentru că inocenţii copii, întrebaţi de poliţie cu ce se ocupă părinţii şi bunicii lor, au spus că... „bunicul face bani". Într-adevăr, bărbatul se îndeletnicea cu această ocupaţie începând cu vreo şapte luni înainte de incident. (A.P.)

ASCENSIUNEA FULMINANTĂ

a unui şef de bancă

Am fi putut intitula această întâmplare adevărată şi „visul american" – de fapt aşa a şi început. Undeva în cartierele rău famate ale Los Angeles-ului, unde familia De Joria muncea din greu pentru a apuca ziua de mâine. Unul dintre copii, John Paul, se alăturase încă de la vârsta de şase ani uneia din bandele ce terorizau oraşul: *Pink Rats*! Nu aveau bani de haine, aşa că îşi pictaseră nişte şobolani roz pe ce aveau şi spuneau că asta e o uniformă! Nu făceau cine ştie ce rele, dar poliţia era pe urmele lor şi nu-i lăsa nici măcar atunci când aveau de gând să câştige un ban cinstit împingând cărucioare în gări şi magazine. John Paul era diferit. Oricând ceilalţi erau gata să spună „nu", el găsea posibilitatea de a spune „da". A ţinut morţiş să-şi termine şcoala şi a învăţat bine. Dar la 20 de ani s-a regăsit pe stradă şi fără casă. Soluţia? O altă bandă! Un prieten l-a adus la „*Îngerii iadului*". Nu s-a „eternizat" nici acolo. A făcut armata la marină şi a început... să vândă enciclopedii. Apoi o agenţie a forţelor de muncă i-a găsit un loc la o com-

panie de cosmetice: într-un an avea să ajungă directorul naţional pentru vânzări! În curând avea să-şi deschidă propria firmă, împreună cu prietenul său Paul Mitchell şi să o conducă singur după ce acesta a murit de cancer. Primii doi ani au fost infernali – apoi, cum spune el, „lumea a descoperit produsele şi restul ...este istorie".

Aşa că, la fel ca în cele mai clasice vise americane, încă un om care a început cât se poate de jos şi care la început nu a avut de investit decât 350 de dolari, a ajuns multimilionar – cifra anuală de afaceri a „*John Paul Mitchell Systems*" este de 600 de milioane! Are o familie minunată, cu şase copii, dar ...nu poate sta liniştit. Acum luptă cu cei care falsifică marca şi produsele firmei – tot ce speră este să câştige cele 30 de procese pe care le are pe rol. Secretul lui? Munca? Evident, munca, dar încă ceva, poate la fel de important: „*Atunci când ţi se trânteşte uşa în faţă de 100 de ori, trebuie să ai la fel de mult entuziasm când te pregăteşti să ciocăneşti la uşa numărul 101*"... (M.D.)

EVADAREA

unui Monte Cristo în fustă

O întâmplare, comparabilă, într-un fel, cu „aventura penitenciară" a contelui de Monte Cristo, s-a petrecut recent în Germania, la Sarrebruck. Numai că inventivul Edmond Dantes era, de data aceasta, o... femeie.

Folosindu-se de documente false, tânăra – a cărei identitate nu a fost făcută publică – a pătruns în închisoarea unde sora sa mai mare îşi ispăşea pedeapsa pentru fraudă şi, ajutate şi de vigilenţa scăzută a responsabililor, cele două au făcut „rocada". Femeile semănau foarte bine între ele, motiv pentru care personalul penitenciarului nu a observat schimbarea. Aşa se face că mezina şi-a petrecut un nedorit sejur de zece luni în spatele gratiilor, până când s-a aflat totul. Motivaţia temerarei substituţii de persoană este una cât se poate de umanitară: sora cea mare avea nevoie de libertate, pentru a se putea ocupa de cei patru copii ai săi. Dar, cum legea este lege (cel puţin, pentru omul de rând), de data aceasta şi mezina a trebuit să se lase închisă – sub propria identitate – pentru uzurpare de identitate. Oricum, dacă ar fi să facă haz de necaz, poate să spună că măcar acomodarea cu mediul respectiv fusese deja realizată. (A.N.P.)

Un cultivator de canabis, deconspirat de o inundaţie

Un francez în vârstă de 34 de ani din Saint Etienne îşi transformase întregul apartament într-un spaţiu numai bun de cultivat canabis: strat gros de pământ, mini-sistem de irigaţie, sistem de iluminare artificială cu lămpi de mare putere, ventilatoare pentru eliminarea excesului de umiditate... Toate bune şi frumoase şi aparent, extrem de bine gândite. Şi toate automatizate! S-a întâmplat însă ca la sistemul automatic de programare a reţelei de irigaţie – un ansamblu de ţevi flexibile şi perforate din loc în loc pentru a ţâşni apa – să apară o defecţiune. Instalaţia a pornit, dar nu s-a mai întrerupt ca de obicei după un anumit timp şi, cum apartamentul nu era permanent supravegheat, apa a inundat mai întâi preţioasa cultură, apoi apartamentele de la etajele de dedesubt. Locatarii au anunţat pompierii care aveau să descopere cu stupoare în ce fusese transformat apartamentul cu pricina. Evident, a fost anunţată şi poliţia care a inventariat 335 de plante care ar fi promis... o recoltă bună dacă nu s-ar fi produs inundaţia. Inventivului cultivator i s-a deschis dosar penal. *(A.P.)*

Săptămâna 16 - 22 AUGUST

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Tătícul" (ep. 1,2) 12.00 TVR Craiova 13.15 Serial: „Pasiuni" 14.30 Drepturile omului 16.00 Convieţuiri 17.00 Film: „Mizerabilii" (ultima parte) 19.05 Serial: „Districtul" 20.00 Jurnal 21.00 Cine T.V.D. 22.00 Serial: „Şapte zile" 23.15 Ora G... în vacanţă 0.15 Marele Jazz.

SÂMBĂTĂ 7.00 Vară pentru voi 8.30 Serial: „Tătícul" 9.20 Desene animate 10.20 Auto Club 11.55 Măria neichii, Marie! 12.50 Debut 50 Plus 13.55 Formula 1 15.00 Serial: „Băiatul care aduce soare" 16.00 Teleenciclopedia 17.00 Fotbal: Universitatea Craiova – Astra Ploieşti 20.00 Jurnal 20.50 Film: „Toţi spun: te iubesc!" (SUA, 1996). Cu: Julia Roberts, Natalie Portman 22.35 O vară... cu cântec 0.10 Film: „Somnul de veci" (M. Britanie, 1978).

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei 8.30 Serial: „Tătícul" 9.20 Desene animate 10.20 Viaţa satului 11.50 Tezaur folcloric 13.55 Spectacolul lumii 14.55 Formula 1 17.00 Bravo, bravissimo! 18.00 Fotbal: Sportul Studenţesc – Rapid 20.00 Jurnal 20.55 Film: „Ultima şansă" (SUA, 1994). Cu: Nastassja Kinski, Charlie Sheen 22.45 O vară... cu cântec.

LUNI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Tătícul" 10.20 Film: „Fă-i inimii pe plac" (SUA, 1994) 13.00 Teleenciclopedia (r) 14.30 Pro Patria 16.00 Kronika 17.30 Interes general 18.30 Istorie polemică 19.05 Serial: „Districtul" 20.00 Jurnal 21.00 Euroatlantica 22.00 Serial: „Şapte zile" 23.15 Film: „Insula" (SUA, 1980). Cu: Michael Caine.

MARŢI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Tătícul" 10.20 Film: „Dublă expunere" (partea a II-a) 12.00 TVR Timişoara 13.15 Serial: „Pasiuni" 14.30 Puncte cardinale 16.00 Kronika 17.00 Film: „Vânătorul de vedete" (M. Britanie, 1998) 19.05 Serial: „Districtul" 20.00 Jurnal 21.00 Cine T.V.D. 23.30 Serial: „Teama" 0.20 Teatrul Naţional TV prezintă: „Cum vă place?" de W. Shakespeare 4.05 Film: „Întâmplări din Valpadana" (Italia, 2000, partea I).

MIERCURI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Tătícul" 12.05 TVR Cluj 13.15 Serial: „Pasiuni" 15.00 Bucuriile muzicii 16.00 Panorama 17.00 Film: „Madame Sin" (M. Britanie, 1971). Cu: Bette Davis, Robert Wagner 19.05 Serial: „Districtul" 20.00 Jurnal 20.35 Fotbal: România – Grecia 23.00 Film: „Gaşca" (SUA, 2000). Cu: Burt Reynolds 4.00 Film: „Întâmplări din Valpadana" (partea a II-a).

JOI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Tătícul" 11.55 TVR Iaşi 13.15 Serial: „Pasiuni" 15.00 Inaugurarea Casei Fotbalului Românesc 17.00 Film: „Numărătoarea inversă" (Canada, 1997) 20.00 Jurnal 21.00 Cine T.V.D. 22.00 Serial: „Şapte zile" 23.30 Profesioniştii 0.30 Film: „În faţa pistei" (SUA, 1989) 3.15 Film: „Lulu" (SUA, 1998).

JULIA ROBERTS
ROMÂNIA 1, sâmbătă, 20.50

acasă

VINERI 7.15 – 12.45 Reluări 13.40 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 Serial: „Ally McBeal" 22.00 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 23.00 Serial: „Dragoste şi putere".

SÂMBĂTĂ 9.00 Serial: „Aventurile lui Papyrus" 9.30 Serial: „Îngerașul" (ultimele ep.) 13.45 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Amor de cățel" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Clona" 22.00 Serial: „Profu'" 22.50 Serial: „Esenţă pură".

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Aventurile lui Papyrus" 9.30 Serial: „Prima dragoste" (ep.1) 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Femeile lui Andrew" 17.00 Petrecerea 18.30 Serial: „Trandafirii sunt pentru cei bogaţi" (ep.1) 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Clona" 22.00 Serial: „Iubire fără păcat" 22.50 Serial: „Eco Moda".

LUNI 7.15 – 13.45 Reluări 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 Serial: „Ally McBeal" 22.00 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 23.00 Serial: „Dragoste şi putere".

MARŢI 7.15 – 9.00 Reluări 11.15 Serial: „Amor latino" 13.40 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 Serial: „Ally McBeal" 22.00 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 23.00 Serial: „Dragoste şi putere".

MIERCURI 7.15 – 9.05 Reluări 11.15 Serial: „Amor latino" 13.40 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 Serial: „Ally McBeal" 22.00 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

JOI 7.15 – 9.00 Reluări 11.15 Serial: „Amor latino" 13.40 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 Serial: „Ally McBeal" 22.00 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 23.00 Serial: „Dragoste şi putere".

MICHAEL DOUGLAS
PRIMA vineri, 20.00

ANTONIO BANDERAS
TVR 2 miercuri, 21.45

SUSAN SARANDON
PRO TV, sâmbătă, 19.45

PRO TV

VINERI 8.00 Ştirile PRO TV 10.45 Serial: „Dădacă la şase ani" 11.15 Serial: „Hai să fim o familie" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 18.45 Urmărire generală... de vară 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Teo şi vedete cu sacul 21.30 Film: „Gremlin" (SUA, 1984) 23.45 Film: „În noapte" (SUA, 1985). Cu: Michelle Pfeiffer 1.30 Serial: „Clanul Soprano" 2.30 Motown live – legenda.

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 9.35 Serial: „Lupul din campus" 10.00 Serial: „Un alt fel de bebeluş" 11.00 Review Raliu Finlanda 13.00 Serial: „Vărul din străinătate" 13.30 Serial: „Părinţi la Hollywood" 14.00 Sub semnul întrebării 15.30 Serial: „O lume dispărută" 16.30 Bucătăria lui Radu 17.00 Serial: „Misterele Planetei Albastre" 17.45 Zanga Party 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Film: „Clientul" (SUA, 1994). Cu: Susan Sarandon, Tommy Lee Jones 22.00 Serial: „Ally McBeal" 23.00 Film: „Cavaleri de onoare" (SUA, 1997). Cu: Drew Barrymore 3.00 Motown live – legenda.

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 10.00 Serial: „Lupul din campus" 10.30 Serial: „Rebelii şi tocilarii" 11.30 Serial: „Fete de bani gata" 12.00 Serial: „Prizonier în lumea femeilor" 12.30 Serial: „O altfel de lume" 13.00 Serial: „Jesse" 14.00 Film: „Furia îngerilor: Povestea continuă" (partea a II-a) 16.00 Fotbal: F.C. Braşov – Steaua 18.50 Zanga Party 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Câştigi fără să ştii 20.15 Film: „Memoriile unui om invizibil" (SUA, 1992) 22.15 Hotelul nebunilor 23.00 Procesul etapei.

LUNI 8.00 Ştirile ProTv 10.45 Serial: „Dădacă la şase ani" 11.15 Serial: „Hai să fim o familie" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Incredibilele aventuri ale ursuleţului Panda" (SUA, 1995) 22.45 Serial: „Familia Bundy" 23.30 Film: „Aparenţe înşelătoare" (SUA, 1995) 1.30 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei" 2.30 Serial: „Totul despre sex".

MARŢI 8.00 Ştirile ProTv 10.45 Serial: „Dădacă la şase ani" 11.15 Serial: „Hai să fim o familie" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Inocenţă răpită" (SUA, 1996) 22.45 Serial: „Familia Bundy" 23.30 Film: „Academia de poliţie 6" (SUA, 1989) 1.30 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei" 2.30 Serial: „Totul despre sex".

MIERCURI 8.00 Ştirile ProTv 10.45 Serial: „Dădacă la şase ani" 11.15 Serial: „Hai să fim o familie" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Fanaticii aerului" (SUA, 1995) 22.45 Serial: „Familia Bundy" 23.30 Film: „Trenul morţii" (SUA, 1999, partea I). Cu: Rob Lowe 1.30 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei" 2.30 Serial: „Totul despre sex".

JOI 8.00 Ştirile ProTv 10.45 Serial: „Dădacă la şase ani" 11.15 Serial: „Hai să fim o familie" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Povestea unei crime" (SUA, 1993) 22.45 Serial: „Familia Bundy" 23.30 Film: „Oraşul judecăţii de Apoi" (SUA, 1991). Cu: Meryl Streep 2.30 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei".

prima

VINERI 8.00 Zid 12.45 Tibanu' pescuieşte şi vânează 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Real Tv 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Wall Street" (SUA, 1987). Cu: Charlie Sheen, Michael Douglas 22.00 Loto Zodiac.

SÂMBĂTĂ 9.00 Desene animate 10.00 Să fii sănătos! 11.00 Sport Magazin 14.00 Motor 15.00 Filmul şi televiziunea 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Poliţia în acţiune 20.00 Comedy Bar 22.00 Film: „În afara legii" (SUA, 1993) 0.30 Film erotic.

DUMINICĂ 7.00 Tradiţiile românilor 8.00 Desene animate 10.30 HIT 40 – top muzical 11.30 wwwprimatv 13.30 Film: „Domnul Johnson" (SUA, 1990). Cu: Pierce Brosnan 16.00 Film: „Călător în timp şi spaţiu" (SUA, 1986) 18.00 Focus 19.00 Între viaţă şi moarte 20.00 Cârcotaşii în Europa 21.00 Film: „Justiţie fatală" (SUA, 1983). Cu: Michael Douglas 23.00 Film: „Aventuri în Africa" (coprod.).

LUNI 8.00 Zid 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Cei mai buni dintre cei buni IV" (SUA, 1998) 22.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

MARŢI 8.00 Zid 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Misiune dublă" (SUA, 1997) 22.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

MIERCURI 8.00 Zid 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Johnny «pericol»" (SUA, 1984). Cu: Michael Keaton 22.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

JOI 8.00 Zid 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Filiera franceză II" (SUA, 1975). Cu: Gene Hackman 22.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

2 TVR

VINERI 8.45 Desene animate 9.10 Prietenii lui Piticot 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.15 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Zdreanţa veselă" (ultimul ep.) 13.45 Desene animate 15.05 Televiziunea, dragostea mea! 16.35 E dreptul tău! 17.05 Primul pas 18.00 Tonomatul DP2 18.30 Telejurnal 20.00 Documentar 21.00 D'ale lu' Mitică 22.05 Film: „Intrusul" (SUA, 1993) 23.45 Vară extremă 0.45 Serial: „Tată, am încurcat-o!".

SÂMBĂTĂ 8.00 Arta apărării 8.30 Film: „Moara fermecată" (Cehia, 2000) 10.20 Serial: „Digimon" 10.45 Lumea lui Chiţ-Chiţ 11.30 Serial: „Acvila" 12.00 Arca lui Noe 14.05 Planeta singuratică 15.05 Bărbaţi, la cratiţă! 16.45 Serial: „Hawkeye" 17.25 Serial: „Aventurile lui Chuck Finn" 18.00 Serial: „Iubiri celebre ale secolului XX" 18.35 Serial: „Primul val" 19.30 Serial: „Ce nemaipomenit" 20.00 Film: „Murmurul amintirilor" (Italia, 1999, partea I) 21.35 Serial: „Bine dragă!" 22.05 Serial: „Secretele doamnei Bradley" 23.45 Vară extremă.

DUMINICĂ 8.35 Tradiţii 9.10 Ferma 10.15 Serial: „Digimon" 10.45 Prietenii lui Piticot 11.30 Serial: „Acvila" 12.00 Serial: „Cătei meseriaşi" 13.35 Documentar 15.50 Doc.: „Timpul trecut" 16.45 Serial: „Hawkeye" 17.25 Serial: „Aventurile lui Chuck Finn" 18.35 Serial: „Primul val" 19.30 Serial: „Ce nemaipomenit" 20.00 Film: „Luna de pe cer" (Canada, 1997) 21.30 Serial: „Bine, dragă!" 22.30 Minutul 91 0.05 Vară extremă.

LUNI 8.00 Cafeaua de dimineaţă 9.50 Documentar (r) 12.20 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.15 Serial: „Sparky roboţelul" (ep.1) 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.00 Răscruci 17.05 Serial: „În plină acţiune" 18.00 Tonomatul DP2 18.30 Telejurnal 20.00 Doc.: „Cu taxiul prin oraşele lumii" 21.00 Serial: „Puterea vieţii" 21.30 Teatru: „Prinţul negru" de Iris Murdoch 23.20 Sport Plus.

MARŢI 8.45 Desene animate 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.15 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Sparky roboţelul" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.30 Călătorind prin ţară 17.05 Serial: „În plină acţiune" 18.00 Tonomatul DP2 18.30 Telejurnal 20.05 Documentar 21.00 Serial: „Puterea vieţii" 21.25 Film: „Columna" (România, 1968) 1.20 Serial: „Tată, am încurcat-o".

MIERCURI 8.45 Desene animate 9.10 Prietenii lui Piticot 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.15 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Sparky roboţelul" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 17.05 Serial: „În plină acţiune" 18.00 Tonomatul DP2 18.30 Telejurnal 20.05 Documentar 21.00 Serial: „Captiv în viitor" 21.45 Film: „Trage!" (coprod., 1993). Cu: Antonio Banderas 23.45 Vară extremă 0.45 Serial: „Tată, am încurcat-o".

JOI 8.45 Desene animate 9.10 Lumea lui Chiţ-Chiţ 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.15 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Sparky roboţelul" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.25 Afaceri la cheie 17.00 Serial: „În plină acţiune" 18.00 Tonomatul DP2 18.30 Telejurnal 20.00 Spectacol cu ocazia inaugurării „Casei Fotbalului Românesc" 21.00 Serial: „Captiv în viitor" 21.45 Film: „Răpus la miezul nopţii" (SUA, 1997) 23.45 Vară extremă 0.45 Serial: „Tată, am încurcat-o".

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

antena

VINERI 7.00 Observator 12.00 Serial: „Maria Emilia" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Film: „Veselie la Acapulco" (SUA, 1963). Cu: Elvis Presley, Ursula Andress 19.00 Observator 20.00 Film: „Omul cu masca de fier" (SUA, 1998). Cu: Leonardo DiCaprio, Jeremy Irons 22.30 Serial: „Pretender – omul cu o mie de feţe" (ultimul ep.) 23.30 Film: „În amurg" (SUA, 1997). Cu: Nick Nolte 1.30 Film: „Adăpostul" (SUA, 1997).

SÂMBĂTĂ 9.30 Fir întins 10.00 Casa de piatră 11.30 Serial: „Misiune imposibilă" 12.30 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 13.30 Serial: „Realităţile vieţii" 14.30 Serial: „Stargate: SG1" 15.30 Serial: „Cu capu-n nori" 16.00 Serial: „Sheena" 17.00 Film: „Zborul spre casă" (SUA, 1996) 19.00 Observator 20.00 Film: „Efecte speciale" (SUA, 1991) 22.00 Ştefan Bănică Jr. în concertul DeRock'n Roll 0.00 Film: „Fascinaţia succesului" (SUA, 1989).

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Îngerii păzitori" 10.00 Desene animate 11.00 Serial: „Tick, cavalerul dreptăţii" (ultimul ep.) 11.30 Serial: „Misiune imposibilă" 12.30 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 13.30 Serial: „Stargate: SG1" 14.30 Serial: „Vedete cu fiţe" 15.00 Serial: „Cu capu-n nori" 15.30 Film: „Prizonier de bunăvoie" (SUA, 1996) 17.30 Film: „Cartea junglei" (SUA, 1997) 19.00 Observator 20.00 Film: „Sălbaticul Bill" (SUA, 1995). Cu: Jeff Bridges 22.00 Film: „Uraganul vine de la Navarone" (coprod., 1978) 0.30 Film: „Destine încrucişate" (SUA, 1996) 4.30 Film: „Întoarcerea în timp" (Canada, 1998).

LUNI 7.00 Observator 12.00 Serial: „Maria Emilia" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Film: „Suflete pereche" (SUA, 2000) 19.00 Observator 20.00 Film: „Onoare de hoţi" (SUA, 1999). Cu: Alec Baldwin 23.00 Film: „Uite cine vorbeşte" (SUA, 1990). Cu: John Travolta.

MARŢI 7.00 Observator 12.00 Serial: „Maria Emilia" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Film: „Intenţii ascunse" (SUA, 1999) 19.00 Observator 20.00 Film: „Domnul Jones" (SUA, 1993). Cu: Richard Gere 23.00 Film: „Domnişoara Sadie Thompson" (SUA, 1953).

MIERCURI 7.00 Observator 12.00 Serial: „Maria Emilia" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Film: „Iubire furată" (SUA, 1999) 19.00 Observator 20.00 Festivalul de muzică uşoară Mamaia 2002 1.30 Film: „Dreptul la viaţă" (SUA, 1993).

JOI 7.00 Observator 12.00 Serial: „Maria Emilia" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Film: „Destine inversate" (SUA, 1991, partea I) 19.00 Observator 20.00 Festivalul de muzică uşoară Mamaia 1.30 Film: „Gelozie" (SUA, 1997).

ELVIS PRESLEY
ANTENA 1, vineri, 17.20

tele 7 abc

VINERI 8.05 Videoclipuri 11.00 Tentaţii 14.00 Film (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 19.30 Serial: „Apel: Crima" 21.05 Cântece populare.

SÂMBĂTĂ 8.05 Videoclipuri 11.00 Serial: „Aventurile ştiinţei" 11.30 Serial: „Atelierul lui Newton" 12.00 Documentar (r) 16.00 Cutia muzicală 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 19.30 Film: „Labirintul sufletului" (SUA, 1995).

DUMINICĂ 8.05 Videoclipuri 11.00 Serial: „Fabrica razei de soare" 11.30 Serial: „Scamatorii pentru copii" 13.00 Videoclipuri 14.00 Film (r) 15.35 Serial: „Biserica ortodoxă" (ep.1) 16.00 Cântece populare 17.00 As show 18.30 Telejurnal 19.30 Film: „Rufe murdare" (SUA, 1997) 21.05 Concert 22.00 Loto – Pariu Trio.

LUNI 8.05 Videoclipuri 13.00 Videoclipuri 14.00 Film (r) 16.30 Aventurile ştiinţei (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Serial: „Apel: Crima" 22.00 Documentar (r).

MARŢI 8.05 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 16.00 Atelierul lui Newton (r) 17.00 As show (r) 18.30 Telejurnal 19.30 Film: „Imaginea fiarei" (SUA) 21.00 Concert (r) 22.00 Documentar (r).

MIERCURI 8.05 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 14.00 Film (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 19.30 Serial: „Apel: Crima" 21.00 Melodii, melodii 22.00 Documentar (r).

JOI 8.05 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 14.00 Serial (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Film: „Planeta risipitoare" (SUA) 21.00 Jazz 22.00 Loto – Pariu Trio.

DREW BARRYMORE
PRO TV sâmbătă, 23.00

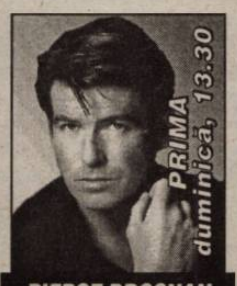

PIERCE BROSNAN
PRIMA duminică, 13.30

MERYL STREEP
PRO TV joi, 23.30

MICHAEL KEATON
PRIMA miercuri, 20.00

Cum se face un FILM?

◆ Realizarea oricărui film presupune existenţa a trei etape distincte: înainte, în timpul şi după turnare. ◆ Pentru a se putea naşte are nevoie în primul rând de doi părinţi: un producător şi un regizor; în situaţii excepţionale aceste două posturi fiind cumulate de un singur om. ◆ Oricât ar fi de puternici, de bogaţi sau de geniali, cei doi părinţi nu sunt suficienţi pentru a aduce singuri pe lume o minune bună de proiectat pe ecran. ◆ Filmul este de fapt opera unei armate de oameni – scenarişti, actori, decoratori, cameramani, responsabili cu efecte speciale, costumieri, machieuri..., la care se adaugă – după ce turnării i s-a pus punct şi prima copie disponibilă a fost proiectată într-o sală cu public restrâns – cortegiul de specialişti în exploatare, cei ce se ocupă cu distribuţia, promovarea, publicitatea, difuzarea în sălile de cinema etc.

Producătorul sau... „nababul"

Imaginea producătorului se identifică de obicei cu bogătaşul învăluit în rotocoalele de fum ale unui trabuc de lux şi în aroma euforizantă a unei băuturi scumpe. Chiar dacă nu este întotdeauna aşa, drept e că producătorul e sinonim cu omul care dă banii: pentru salariile întregii armate de oameni – un capitol special fiind cel al actorilor şi regizorului –, pentru locaţie, construcţia decorurilor, prelucrările de laborator, deplasările şi cazarea echipei când filmările se fac în afara oraşului sau ţării şi aşa mai departe. În cazul filmelor cu buget mai mic, banii pot fi ai unui singur producător, dar când proiectul se ridică la costuri uriaşe, ca în cazul megaproducţiilor la modă, producătorul face de obicei apel la diferiţi parteneri, pe care îi antrenează în afacere, pentru a-şi completa necesarul de bani. Dar chiar şi în cazul unui parteneriat, există „un şef de orchestră" care se ocupă de administrarea banilor acumulaţi şi care îşi asumă realizarea unei structuri administrative care să permită organizarea şi desfăşurarea filmărilor. Interlocutorul privilegiat al producătorului este regizorul, cel care de obicei are un cuvânt de spus în privinţa bugetului, cheltuielilor, distribuţiei, alegerii tehnicienilor...

Regizorul sau magicianul

Cel care metamorfozează scenariul în film şi care e responsabil cu... întreaga alchimie de pe platourile de filmare este regizorul. În cele mai multe cazuri, el este de fapt creatorul, autorul filmului, deşi partea sa de responsabilitate şi de paternitate artistică poate să difere considerabil în funcţie de pretenţiile producătorului, bugetul filmului sau alte detalii conjuncturale. În principiu, regizorul trebuie să asigure coordonarea între modalităţile de exprimare artistică şi tehnica operatorie. În realitate, mulţi regizori celebri – în special americani – preferă să aibă o echipă tehnică de mare profesionalism, condusă de un director de imagine în care să aibă încredere, iar ei să se concentreze pe jocul actorilor. În Europa, regizorii cu nume sonor sunt preocupaţi nu doar de modalitatea de expresie a actorilor, ci şi de atmosferă, iluminare subtilă sau alte detalii de rafinament artistic.

Ca şi regizorul de teatru sau operă, cel de cinema porneşte de la un text – scenariul – care precizează poziţia şi locul actorilor, intrările şi ieşirile din cadru, stilul de interpretare şi gesturile, concepţia privind iluminarea, cu alte cuvinte ritmul întregului ansamblu. Această noţiune a ritmului este deosebit de importantă; marele cineast Andrei Tarkovski spunea că talentul regizorului constă în felul cum „sculptează în timp": „Asemenea unui sculptor care porneşte de la un bloc de marmură, regizorul porneşte de la un bloc de timp, de la o masă enormă de fapte de existenţă din care trebuie să elimine tot ceea ce e inutil". Regizorii mari se ghidează în linii mari după indicaţiile scenariului, dar intervin masiv cu propria lor viziune artistică, ajungând astfel la creaţii remarcabile.

Prestigiul regizoral îşi are originile încă din zorii cinematografiei mondiale, când autorul complet Georges Méliès (autor al scenariului, interpret, regizor) turna propriile lui filme, imaginând şi experimentând diferite tehnici de exprimare a mesajului.

Scenaristul sau povestitorul

Deşi la început cuvântul de origine italiană „scenario" desemna ideea de decor, treptat a căpătat prin extensie sensul de tramă – povestea interpretată pe scenă de actori. În anii '20, cuvântul tindea să devină sinonim cu prezentarea unei idei, a unei poveşti destinate realizării unui film. Şi aşa a rămas.

Primele filme de ficţiune se inspiraseră din istorioare preexistente, cazul creaţiei fraţilor Lumière, „Stropitorul stropit", inspirată de benzile desenate apărute în presa vremii. Începând cu anul 1910, căutarea ideilor originale a devenit o mare provocare mai ales când au apărut primele firme care se ocupau cu procurarea de scenarii, contra unor recompense băneşti reglementate pe baza unei legi a drepturilor de autor. În Statele Unite, „Biograph" a fost prima companie de acest fel care pentru prima dată în istoria cinematografiei a angajat prin contract un scenarist. După 1912, numele anumitor scenarişti a început să fie trecute pe generic. Invenţia cinematografului sonor a adus de altfel o schimbare radicală în modul de realizare a unui film. Din acel moment, aşa-zisa libertate faţă de un anumit scenariu, care caracterizase filmul mut, s-a încheiat. La începutul anilor '39, studiourile de la Hollywood înfiinţau sistemul „Storry departament", un fel de „atelier al scenariştilor".

Care sunt etapele unui scenariu? Mai întâi apare ideea sau subiectul schiţat în câteva linii mari. Apoi se scrie un sinopsis care în aproximativ 10 pagini trebuie să povestească intriga şi acţiunea, precum şi caracteristicile fiecărui personaj. Vine rândul etapei dezvoltării poveştii prin inserţia tuturor dialogurilor, care în general suferă modificări, fiind adaptate actorilor distribuiţi în film şi circumstanţelor turnării. În fine, se ajunge la etapa decupării tehnice şi numerotării scenelor în vederea turnării propriu-zise. Acest procedeu a fost inventat o dată cu transformarea filmului într-o adevărată industrie, în care există un plan riguros de producţie, scenele ce urmează să fie turnate fiind repartizate clar pe zile, număr de ore etc., fără să se ţină seama de ordinea lor cronologică. Uneori, fiecare decupaj e însoţit de un foarte scurt storry al întregului film, în care sunt reamintite datele esenţiale. Această tehnică se foloseşte frecvent în special la filmele de acţiune, care necesită multe efecte speciale, şi a fost pentru prima dată folosită în „Păsările" (1963), film semnat de regizorul Alfred Hitchcock, cineast recunoscut pentru meticulozitatea sa şi, implicit, pentru ostilitatea faţă de improvizaţii.

„Motor!"

Turnarea este momentul realizării filmului, cu imagini şi sunet, conform scenariului. Este etapa care se bucură de un prestigiu simbolic, ca un ritual cu origini străvechi, aşa cum o atestă filmele de demult în care se arată... cum se face un film: „Dispreţul" (1963) realizat de Jean-Luc Godard prezintă imagini în care se poate vedea o cameră de filmat mobilă, adică împinsă pe o şină.

Echipa care se ocupă de imagine poartă una dintre cele mai mari responsabilităţi: e vorba de calitatea tehnică şi artistică a fiecărui cadru în parte. Structurată ierarhic, aceasta funcţionează la comanda personalităţii atotputernice din timpul turnării, cea a operatorului şef, mână-n mână cu regizorul. Ei sunt cei care îşi impun pretenţiile în privinţa cadrelor şi iluminării. Jocul cu luminile şi umbrele – aşa-numita parte nobilă a muncii cu imaginea – îi aparţine de obicei regizorului în sensul că este propria lui opţiune estetică, deşi sunt situaţii când operatorul şef este cel care îşi impune punctul de vedere. În epoca filmului mut, „operatorul şef" era „omul de la manivelă": el ţinea şi manevra camera şi tot el alegea cadrele care i se păreau cele mai potrivite. Tot el realiza „trucajele", clasicele întunecări de imagine pe care le obţinea prin închiderea progresivă a diafragmei. Mai târziu, când tehnica înregistrării imaginii a fost organizată în special în Statele Unite la nivel de industrie a filmului, s-a recurs la o repartizare foarte riguroasă a funcţiei fiecărui operator în parte.

Linişte, se filmează!

Deşi inginerul sau operatorul de sunet este aproape întotdeauna un anonim din perspectiva publicului, el este un membru al armatei care creează filmul. Asistat de un „perchman", adică un tehnician care ţine un microfon agăţat cât mai aproape posibil de actori, veghind însă ca instalaţia să nu apară în câmpul de imagine, inginerul de sunet este responsabil de toate înregistrările din timpul turnării şi în mod egal de cele ulterioare filmărilor; singur sau în colaborare cu un superspecialist în „auditorium", realizează mixarea a patru bande sonore: cuvinte, diferite sunete, muzică şi linişte.

La începutul cinematografului sonor, tehnicienii de sunet stăteau izolaţi într-o cabină, adesea plasată undeva foarte sus, de unde operatorul putea să asculte şi să controleze sunetele captate de un microfon; ca să comunice cu restul echipei folosea un megafon. Chiar şi atunci când progresele tehnicii le-au permis operatorilor să iasă din cabină, rolul lor a rămas marginal în comparaţie cu tehnicienii de imagine. Spre sfârşitul anilor '50, când a fost creată cea mai fidelă şi discretă „ureche" posibilă – banda magnetică – devalorizarea operatorilor de sunet din timpul filmărilor a fost şi mai pregnantă. Şi de când la toate acestea s-a mai adăugat şi posibilitatea ameliorării şi corectării sunetelor înregistrate, în „laboratorul computerelor" atenţia tehnicienilor de sunet se concentrează în special pe dialoguri, în defavoarea... „decorului sonor".

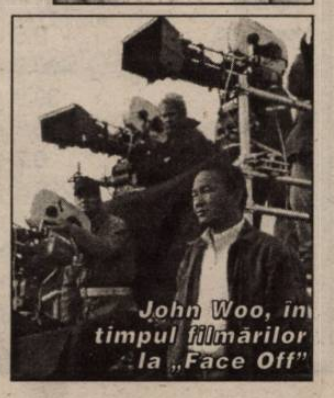

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

ENERGIILE care ne aduc sănătatea

În exclusivitate în revista „Magazin”

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat postal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

Corpul omenesc – o mică planetă

Vorbim deseori despre (forme de) energie, pronunţăm sintagme ca „energie universală”, „energie vindecătoare”, însă ne este mai greu să explicăm ce înseamnă acestea, cum acţionează ele şi chiar cădem în eroarea de a da termenilor conotaţii mecaniciste, religioase, oculte etc. Domeniile de lucru cu energiile în scop terapeutic este foarte complex şi riguros, iar pentru o minimă înţelegere a problemei, ne-a oferit o serie de explicaţii d-l Adrian FLOREA, Mare Maestru de Qigong, specialist în medicina tradiţională chineză, singurul Mare Maestru membru al Federaţiei Mondiale de Qigong care nu este chinez.

Din totalitatea formelor de manifestare a energiei în Univers, există o formă compatibilă cu viaţa, în accepţiunea dată de noi termenului. Imaginaţi-vă Pământul, cu toate straturile sale atmosferice, menite să filtreze energia cosmică, aşadar să permită trecerea a ceea ce este folositor şi să oprească ceea ce ar putea dăuna miracolului numit viaţă.

Ei, bine, energia vitală amintită o primeşte în mod similar corpul omenesc, fiind filtrată de câmpurile aurice, care o dispersează pe întreg sistemul energetic al corpurilor. Orice om poate conştientiza preluarea acestei energii şi orientarea ei în forme dorite, datorită creierului – instrument de manipulare în subconştient, care poate fi adus în plan conştient. Se vorbeşte despre preluare, deoarece orice om este „releu”, dar nu producător de energie. Întrucât ea în sine nu este „bună” sau „rea”, importantă este încărcătura de informaţie aşezată pe această energie şi-atunci utilizarea ei putem afirma că devine benefică sau nebenefică. Aşadar, ideea transformării de energie presupune întotdeauna încărcătura de informaţii şi de aceea există diferenţe între cel ce tratează fără a şti ce informaţie să introducă şi terapeutul iniţiat.

„Transferul de energie nu se face neapărat mişcându-ţi mâinile, ci şi vorbind, de exemplu. La cursurile mele de qigong, în timp ce explic, am mesajul în subconştient, e ca un mesaj subliminal, care are încărcătura de informaţie. O dovadă mai concretă: există medici cu foarte bună reputaţie,

care tratează aparent banal, dar au rezultate deosebite. De fapt, ei fac transfer de energie în mod semiconştient. De pildă, când scriu reţeta medicală şi se gândesc la felul cum va acţiona medicamentul pentru vindecare, deja fac un transfer de energie. Numeroşi medici mi-au confirmat această observaţie.” – afirmă Adrian Florea.

Rugăciunea „laică”, iubirea şi lumina

Procesul de reechilibrare sau de vindecare este favorizat şi de buna funcţionare a mecanismului ce reglează organismul, dirijat de glandele endocrine. Aceste plexuri (sau chakre) sunt mult mai bine dirijate atunci când subiectul se află sub efectul unor rugăciuni. Aici nu se pune o problemă de natură mistică, oricât ar părea de paradoxal. Pentru că rugăciunea înseamnă cuvinte cu o anumită frecvenţă, ce au rol de amplificare a efectului vindecător. De aceea, nu contează cărei religii îi aparţine subiectul sau în ce limbă se roagă, iar Adrian Florea deţine o cazuistică extrem de interesantă din acest punct de vedere. De altfel, qigong este o metodă laică, însă lucrează în plan spiritual.

Putem aduce aici în discuţie şi noţiunea de *iubire*, deseori folosită în mod exacerbat de unii credincioşi. De fapt, în momentul rugăciunii se deschid toate plexurile şi astfel se produce schimbul masiv de energie cu mediul: scoaterea energiei perverse şi asimilarea celei benefice, ceea ce generează starea minunată asimilată iubirii. Profunde conotaţii religioase are şi *lumina*, dar în terapiile complementare acţionează la modul concret. Este vorba despre două aspecte ale aceleiaşi idei. Lumină poate fi cea imaginată, calea cea mai simplă de a ne vizualiza energia, dar există şi lumină „materială”, care influenţează foarte puternic starea de sănătate. (A se vedea cromoterapia). Culorile spectrului luminii albe corespund celor şapte plexuri şi de aceea ele pot stimula funcţionarea glandelor endocrine corespunzătoare plexurilor. Este o problemă foarte complexă, legată direct de sănătatea noastră şi – esenţial – stă în puterea fiecăruia dintre noi să folosim în sens pozitiv aceste energii, fără a aştepta cu pasivitate intervenţia cuiva din afară, fie că e vorba despre medici, terapeuţi, „vraci” ori însăşi Divinitatea.

CONSERVA CU SARMALE

Cura de slăbire cu SPAGHETE ŞI SALATĂ DE VARZĂ

Dl. Marcel Ionescu din Bucureşti îmi scrie că are 33 de ani, o activitate uşoară şi 15 kg peste greutatea ideală. Face o cură de slăbire care constă în „două porţii de spaghete cu sos de roşii şi carne tocată” în fiecare zi şi la fiecare masă „mănânc şi o salată de varză albă”. Mai vrea să ştie câte calorii înseamnă această dietă zilnică „pentru că am senzaţia că nu dau nimic jos”.

La datele dv. aveţi nevoie de un aport zilnic de calorii cuprins între 1980 şi 2972. Dieta dumneavoastră conţine 692 calorii zilnic ceea ce reprezintă un bun prilej de slăbire. Dieta conţine colesterol în cantităţi normale, deşi nivelul de grăsimi este peste nivelul recomandat. În rest, iată care este situaţia în cazul vitaminelor şi mineralelor pe care vi le oferă dieta dv., în comparaţie cu cât ar trebui să oferiţi zilnic organismului (în procente, pe ultima coloană):

Dr. FATMAN

	Cantităţi
Colesterol	138.1 mg
Carbohidrate	82.8 gm
Fibre	14.0 gm
Energie	692.3 Cal
Grasime	23.5 gm
Potasiu	1742.0 mg
Grăsimi saturate	7.6 gm
Sodiu	1018.0 mg
Grăsimi nesaturate	13.2 gm

Cantităţi		% 0 50 100 150 200
Calciu	315.8 mg	39
Acid folic	154.3 µg	39
Fier	8.5 mg	85
Magneziu	132.1 mg	38
Vitamina B3	9.5 mg	53
Fosfor	480.9 mg	60
Proteine	39.9 gm	71
Vitamina B2	0.7 mg	44
Vitamina B	0.7 mg	52
Vitamina A	296.3 µg RE	30
Vitamina B12	1.9 µg	63
Vitamina B6	0.9 mg	42
Vitamina C	134.0 mg	223 +
Vitamina E	4.1 mg a-TE	41
Zinc	5.6 mg	37

Psihologia cotidianului

Oameni care atrag GHINIONUL

Să nu vă mire titlul acestui articol: aşa cum – teoretic, cel puţin – fiecare individ caută să extragă din fiecare clipă trăită un maximum de împliniri, de satisfacţii, tot la fel există semeni ai noştri care atrag ca nişte magneţi ghinionul, nereuşita. Şi nu pentru că şi-ar dori-o. Se întâmplă mult mai frecvent decât am crede şi, dacă stăm să ne gândim bine, parcă noi înşine am trecut prin situaţii similare, cel puţin o dată în viaţă. De altfel, eşecul face parte din cotidian, nu-i aşa?

Se poate spune că este un nonsens: dacă eu fac tot posibilul să realizez ceva, investesc în acţiunea mea idealuri, energie, resurse afective etc., eventuala nereuşită finală trebuie s-o pun pe seama altcuiva sau a unui element extern, oricum. Aşa să fie, oare? Să luăm un exemplu la îndemână, pe care şi-l poate „adjudeca” oricine. Amintiţi-vă că aţi fost elevi, poate şi studenţi, şi aţi avut de susţinut teze, examene, adică de dovedit că aţi acumulat şi aţi asimilat un anumit volum obligatoriu de informaţii. „Nu (mai) ştiu nimic, am învăţat, am citit tot ce trebuia, dar am uitat tot!” – este un leit-motiv repetat de unii colegi – zicem noi – ceva mai sensibili. Sau: „Am învăţat, dar dacă-mi pică subiectul X, nu iau examenul.” Dacă aţi avut răgaz şi aplecare către a analiza urmarea unor asemenea atitudini comportamentale, aţi remarcat câteva amănunte care, aparent, „nu se potrivesc”. Unii dintre sceptici au ieşit de la examen cu note mari, alţii chiar au clacat, înainte să vadă ce subiecte au pe bilet; unora dintre cei în parte optimişti le-a picat exact subietul nedorit, altora subiecte din materia învăţată.

Bineînţeles, putem pune toate acestea pe seama... întâmplării, a hazardului ori chiar a şansei sau a ghinionului, după caz. Totuşi, cum nimic nu este întâmplător pe lume, trebuie să privim dincolo de imaginea superficială a fenomenelor, pentru a înţelege regulile ce ne guvernează existenţa, chiar din interiorul nostru. În esenţă, aici este vorba despre frecvent invocata gândire de tip negativ. A nu se confunda cu gândirea negativă programată, pe care am cataloga-o mai curând malefică, întrucât dirijează în mod conştient energii distructive către alte persoane. Cel ce gândeşte negativ atrage însă efectele nedorite în primul rând asupra propriei persoane. Lipsa de încredere în sine, desconsiderarea propriilor calităţi, minimalizarea a tot ce este bun, pozitiv, în opoziţie cu supradimensionarea aspectelor negative, pesimismul obsesiv – iată caracteristici ale mentalului acestor indivizi predestinaţi eşecului. În fond, şi aici, tot despre punerea în mişcare a unor energii, cu ajutorul mentalului, este vorba. Intră în discuţie patologicul, ideea infiltrării unei nuanţe de masochism în complexitatea personalităţii subiectului? La asemenea întrebări, specialiştii din domeniile ştiinţei au răspunsuri deja formulate. Însă nu întotdeauna putem explica evoluţia unui destin punându-l în ecuaţii. Eşecul reprezintă şi un impuls către câştigarea dreptului la succes. El face parte din viaţa noastră cotidiană, ceea ce nu înseamnă că trebuie să-l considerăm de neocolit. Dimpotrivă, tocmai conştientizând faptul că acesta reprezintă o alternativă la împlinirea unor scopuri, dorinţe, ne determină să ne mobilizăm energiile pozitive, în tot ce facem. Altminteri, dacă mirajul reuşitei este ecranat de spectrul eşecului, vom avea nevoie de eforturi înzecite să ne schimbăm tipul de gândire, pentru a putea clădi apoi durabil; pentru noi înşine, dar şi pentru toţi cei apropiaţi.

Pagină realizată de **ADRIAN-NICOLAE POPESCU**

...PENTRU TATA

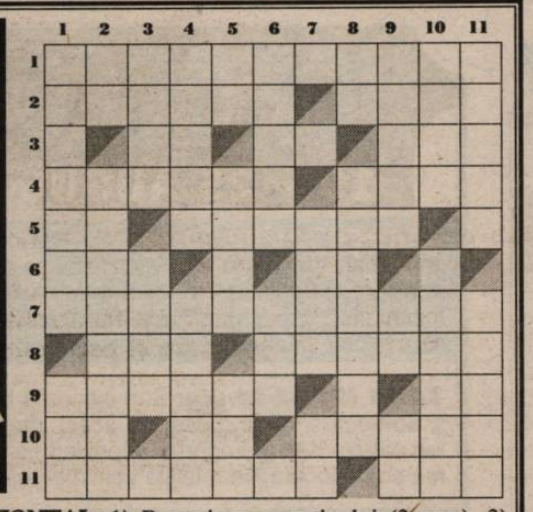

ORIZONTAL: 1) Rugăciunea creştinului (2 cuv.). 2) Cărturar moldovean, autorul poeziei „La moartea părintelui meu" (Gheorghe) – Semnatarul ciclului de poeme intitulat „Tatăl meu obosit" (Gellu). 3) Precum – „..., tată, ...-ţi mai petrece copila", implora poeta Cecilia Dincetate – Fidel la suflet! 4) „N-am tată, n-am mamă", mărturisea acest poet (Aron) – Compozitor şi pianist italian. 5) Spus la necaz – Copiat. 6) Steag turcesc – Curs! 7) Aşa ar trebui să fie feciorii cu tatăl lor – Vehicul folosit de tata din moşi-strămoşi – Sculptor român, realizatorul suitei „Tatăl şi fiu" (George). 9) Tureatcă de la cizmele tatei – Acar! 10) Şmecher (în familie) – Radu Anghel – Dulce... ca vorba tatei. 11) Filozof şi scriitor francez, autorul dramei „Tatăl de familie" (Denis) – „Mia... tata să mă-nsor", cântec al compozitorului Mihail Bârcă.

VERTICAL: 1) Constantin Arvinte a compus cântecul „Ia-mi, ..., papucei" – Cel al familiei cuprinde şi îndatoririle părinţilor. 2) În casă! – Ca un tată din cauza copiilor neascultători (pl.). 3) Măsură practicată de taţi în familie – S-a prăbuşit din zbor neascultând pe tatăl său (mit.). 4) Macagii – Felicitare pentru tata. 5) Leah fără suflet! – Ca un tată nevoiaş – Fruct (îi stă în gât lui tata). 6) Ca părul tatei la bătrâneţe (pl.) – Stab... fără cap! 7) Cursă hipică – Munte! 8) Secundă! – Taţi (fig.). 9) Sacrificat – Obârşie domnească –A leza în fond! 10) Neamuri de-ale tatei – Esenţă canadiană (pl.). 11) „Pe... tatei", volum de schiţe pentru copii de Ion Hângulesteanu (neart.) – Autorul poemului „Privind fotografia tatei" (Ştefan).

DICŢIONAR: PAER.

GHEORGHE NISTOROAIA
Bucureşti

SOLUŢIA CAREULUI (*...pentru tata*): TATAL NOSTRU - ASACHI - NAUM - I - CA - NU - IDE - COTRUS - PAER - UF - IMITAT - I - TUI - I - RS - A - ASCULTA - TORI - CAR - APOSTU - CARAMB - R - AR - OT - RA - MIERE - DIDEROT - ZIS.

Verificaţi-vă cunoştinţele

PARIS

Întrebările din acest număr ne-au fost trimise, în mare parte, de vechiul prieten al revistei şi al rubricii prof. Marin Ştefan din Şimleul Silvaniei.

1. De unde provine numele „Paris" dat capitalei Franţei?
2. Unde se află kilometrul zero al Parisului?
3. Când a fost construit celebrul Turn Eiffel, devenit simbol al Parisului?
4. Cine este autorul romanului „Ţăranul din Paris"?
5. Cine a compus muzica operetei „Viaţa pariziană"?
6. Cine a pictat, în 1910, tabloul „Biserica Saint-Pierre şi Basilica Sacré-Coeur"?
7. Cine a fost interpretul principal masculin din filmul lui Claude Autant-Lara, „Străbătând Parisul", realizat în 1956?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Ctitorul bisericii „Trei ierarhi" din Iaşi este domnitorul Vasile Lupu (1634-1653). 2) La mijlocul secolului I î.Ch., în perioada luptei pentru putere, din Roma antică, triumviratul era o formă de conducere politică, respectiv alianţa a trei conducători politici şi militari. Primul triumvirat (60 î.Ch.) a fost alcătuit din Pompei, Cezar şi Crassus, iar al doilea triumvirat (43 î.Ch.) din Octavian, Antoniu şi Lepidus. 3) Trinitatea sfântă în hinduism se numea Trimurti. 4) O strofă alcătuită din trei versuri se numeşte terţină sau terţet. 5) Muzica operetei „Casa cu trei fete" aparţine lui Franz Schubert (1797-1828) fiind prelucrată de Heinrich Berté (1858-1924). Autorii ei sunt aşadar Schubert-Berté. 6) Planta ierboasă „trei răi" sau „popâlnic" face parte din familia ranunculaceae. 7) Filmul „Trei strigăte pe Bistriţa" a fost realizat, în 1962, de regizorul român Marcel Iliesiu.*

Poşta cititorilor Pentru întrebările din nr. 30 din 25 iulie cu tema *„Arcuri şi... arcuri"* am primit numai scrisori cu răspunsuri foarte bune. Pentru întrebarea nr.5 am ţinut cont de mai multe variante de răspuns.

– 7 răspunsuri corecte: *Elena Ispas – Piatra Neamţ; Florentina Gorea – Topliţa; profesor Maria Iova – Constanţa; Angela Toma – Bucureşti; prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei; Waspusch Mihai – Bucureşti şi Dan Victor Munteanu – Galaţi,* căruia i-am considerat bun şi răspunsul nr. 6 care deşi corect, era puţin alături de temă.

– *Angela Toma – Bucureşti.* Temele propuse de cititori nu au fost băgate în concurs. De altfel am anunţat acest lucru. Ne bucură că aţi revenit printre noi.

– *Kolea Kureliuk – Mărţeia Mică.* Ne bucură că ne citiţi în continuare şi vă mulţumim pentru revista trimisă. În acelaşi timp ne pare rău că nu sunteţi de acord cu noul format al rubricii. Există însă mulţi cititori cărora le place şi nu putem decât să sperăm că, în cele din urmă, chiar şi dv. veţi înţelege că aceasta este noua linie a întrebărilor de cultură generală, care trebuie să acopere cât mai multe domenii. *(I. Stoica)*

Viaţa în Postalache – Remember –

6. Toţi lucrătorii şi patronii au dreptul de a negocia colectiv.

ŞAH

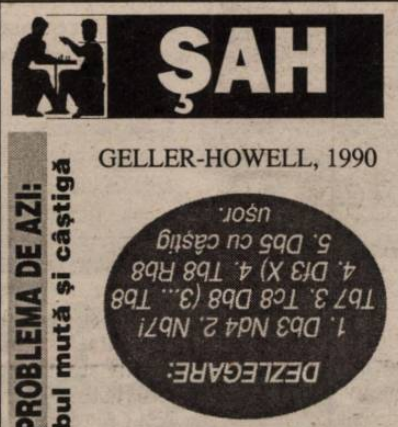

GELLER-HOWELL, 1990

PROBLEMA DE AZI: Albul mută şi câştigă

DEZLEGARE:
1. Db3 Nd4 2. Nb7! Tb7 3. Tc8 Db8 (3... Tb8 4. Db3 X) 4. Tb8 Rb8 5. Db5 cu câştig uşor.

© GHEORGHE POPESCU – maestru F.I.D.E.

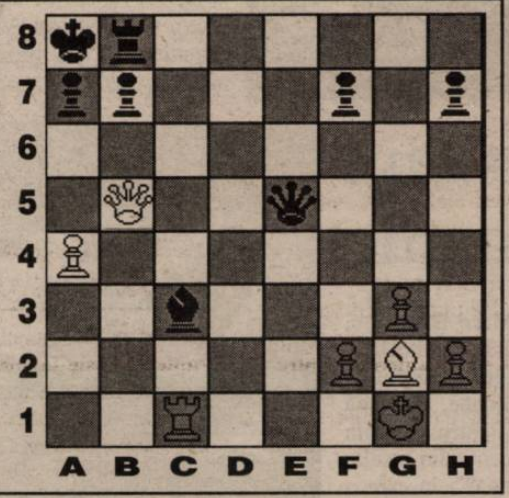

SPORT FLASH

Ionela Târlea, recucerirea unui titlu

Duminică după-amiază, la München, au luat sfârşit Campionatele Europene de atletism. Din păcate, delegaţia României s-a întors mai plouată decât a plecat pe o vreme mohorâtă. Deşi oficialii se aşteptau la mai multe medalii de aur, doar Ionela Târlea a reuşit să câştige una, şi asta s-a întâmplat în cursa de 400 m garduri. O cursă care, aşa cum a declarat după finiş, nu-i place deloc, ea iubind mai mult proba de 200 m. La care nici nu a participat! Cu această performanţă, Ionela Târlea redevine campioană europeană după ce mai cucerise acest titlu în 1998, la europenele de la Budapesta. Ceilalţi atleţi au ocupat poziţii dezamăgitoare, poate cu excepţia Gabrielei Szabo care a scos o medalie de argint în cursa de 1500 m, fiind învinsă de turcoaica Sureyya Ayhan.

Marele Jackson

Categoric, cel mai tare atlet de la München a fost britanicul Colin Jackson, care, la cei 35 de ani ai săi a câştigat proba de 110 m garduri, devenind primul sportiv din lume care a câştigat patru titluri europene consecutive.

Kluft s-a bătut singură

Suedeza Carolina Kluft, în vârstă de 19 ani, a devenit prima atletă care a bătut un record mondial la juniori. La München, ea a reuşit performanţa de a câştiga titlul la heptatlon cu un total de 6542 puncte, ceea ce înseamnă un record european, record care este, însă, cu 72 de puncte mai mare decât recordul mondial al juniorilor pe care tot ea l-a stabilit pe 20 iulie la Kingston (Jamaica) în timpul campionatului mondial de juniori.

În fotografiile alăturate puteţi vedea, la pământ, pe primele trei clasate în proba de heptatlon după ultima probă, cea de 800 m: Kluft, Sabine Braun, Natalia Sazanovici.

GEORGE CUŞNARENCU

GRĂDINA
micul nostru Paradis

În august, plantele par să treacă prin momente critice: îşi pierd din prospeţime? nu mai au suficientă putere să absoarbă atâta apă câtă le trebuie? sunt cam vlăguite de soarele torid? Secretul menţinerii lor în formă în această perioadă constă în udările corecte.

CÂND? ÎN FIECARE ZI? Grădinarii cu experienţă sunt de părere că nu udările zilnice şi excesive sunt cele mai potrivite, deoarece ele pot intra „în conflict" cu ciclul natural al plantelor: sărăcesc pământul în săruri minerale şi favorizează apariţia dăunătorilor şi bolilor. Sunt aşadar de preferat udările mai rare (în medie la două zile) cu apă cât să nu stagneze în farfurioara de sub ghiveci.

Uscăciunea de august

DIMINEAŢA SAU SEARA? Cele mai indicate sunt udările de seară, când căldura de peste zi se atenuează şi plantele sunt însetate. Udările de dimineaţă sunt într-o oarecare măsură mai periculoase: stropii de pe frunze se pot transforma în lentile care captează razele soarelui provocând arsuri, iar apa din ghiveci se încinge peste zi o dată cu pământul, perturbând activitatea rădăcinilor.

CUM UDĂM? Dacă udarea se face seara, mai pe răcoare, plantele pot beneficia de un „duş" cu stropitoarea sau doar de simpla apă turnată la rădăcină.

(A. Popescu)

„SCENARII"

Integramă de GHEORGHE POPESCU

SUPUSĂ, DOCILĂ / CALITATE DE GAZDĂ		AMIC CU ALBĂ CA ZĂPADA / RUŞINOŞI		DUNĂ! / BUBUITURĂ DIN CER		LICOAREA LUI BACHUS / A PUNE MÂNA		UNSOARE PETROLIERĂ / MODELE DE CROITORIE		FIRICELE PE PLEOAPĂ / 1000 KG
APELATIV CANIN / UN FEL... DE CUPTOR					ACORD DEPUN / LIOTĂ					
							FULGI CRESCUŢI / CASA REGALĂ			
COLEGII / ÎNCHEIE O ENUMERARE						ADIERE / A OBLOJI O RANĂ				MONEDĂ CÂT-O JUMĂTATE DE PARA
			STOARCERI DE BANI / TĂRIE AMĂRUIE						A PĂRĂI DIN TOATE ÎNCHEIETURILE	
ACEEA DIN SINAIA! / CULT!				HARURI / ASTA SE MIŞCĂ ÎNCET						
		PIELE SCUMPĂ / IEŞIT LA VOT						CARBONIZATĂ / ACŢIUNE OFENSIVĂ		
CIOLANE / TĂRIA ARDELENILOR					A LUA LOC / PRECUM				OANA COMAN / AFARĂ DIN JOC	
							A SE ÎNDESA SOLUL / CUTE!			
A FI PROFITABIL / ILIC						MUŞTE FIOROASE				
					PREDĂ LA ŞCOALĂ					

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „AGREABILE"

Orizontal: M - F - O - D - A - G - COMISVOIAJOR - TANTAR - SUPA - POCAIT - RANIT - CAL - IBIS - UI - FIR - PELTIC - S - CASE - AMNAR - OL - IRAN - ALEE - INGERAS - DUR - ESEU - CRAVASA - TARGA - SARIT - DIMIE - MERITA.

Şoferul care a omorât-o pe prinţesa Diana

Henri Paul este numele celui care se afla, în august 1997, la volanul Mercedesului în care şi-au găsit moartea Lady Di şi prietenul ei, Dodi al-Fayed. Acuzat atunci că era sub influenţa alcoolului în momentul producerii accidentului, şoferul, scăpat ca prin minune cu viaţă, a depus de curând la Tribunalul Suprem din Paris o plângere în care consideră acuzaţia drept nefondată. Părinţii şoferului sunt de părere că proba de sânge pentru testul de alcoolemie a fost încurcată, fiul lor nefiind alcoolic. Beat sau nu, accidentul fatal s-a produs din cauza vitezei foarte mari cu care Henri Paul conducea maşina în care se aflau cei doi amanţi.

22 ore pentru separarea siamezelor

Un grup de medici americani de la Spitalul Universităţii California din Los Angeles a reuşit, la capătul unei operaţii de 22 de ore, să separe două gemene siameze în vârstă de un an. Practic, după separare nu a existat decât un singur moment dificil, când una dintre gemenele separate, Maria Teresa, a suportat o a doua intervenţie chirurgicală, de 5 ore, pentru a i se extirpa un hematom din cutia craniană. Siamezele au fost despărţite „fizic", cum s-a exprimat unul din medici, adică li s-au separat craniile, creierul şi pielea. Cele „două Marii", Maria Teresa şi Maria Jesus Quiej Alvarez, s-au născut într-o localitate rurală din sudul Guatemalei, ele fiind însoţite la Los Angeles de ambii părinţi, mama în vârstă de 23 de ani şi tatăl de 21.

Există o a doua viaţă?

În Lorient (Franţa) există o asociaţie formată din tineri de 30 de ani care cred că o a doua viaţă este posibilă după moarte. Ei sunt adepţii criogeniei (conservării corpului prin congelare), fiind convinşi că ştiinţa le va oferi această posibilitate. Ideea e mai veche în Franţa. Acum trei ani soţii Martinot au hotărât să-şi conserve corpurile în două congelatoare plasate în criptele lor din castelul Saumurois, iar doi tineri au hotărât s-o plaseze pe mama lor decedată într-un cufăr criogenic la morga din Saint-Denis-de-la-Réunion. Unul dintre tinerii asociaţiei nu evită cuvintele-cheie: „Vreau să fiu nemuritor. Intenţionez să mă trezesc peste 500 de ani, deşi ştiu că sunt şanse minime. Cel puţin voi încerca".

60 milioane de şobolani în Marea Britanie

N-o să vă vină să credeţi, dar în Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord numărul şobolanilor este mai mare decât al locuitorilor! Conform unui sondaj efectuat în 2001, numărul şobolanilor a crescut cu 25 la sută în ultimii 5 ani, ajungând astăzi la 60 de milioane. Cu două milioane mai mulţi decât populaţia Marii Britanii! Pentru a lupta împotriva acestui flagel, un grup a lansat, în sălile de cinema din insulă, un clip publicitar intitulat „Cât de aproape vreţi să ajungă?", în care o tânără femeie doarme pe un pat plin cu şobolani, aluzie la filmul de groază al lui James Herbert „The Rats" („Şobolanii").

Marylin, sex-simbol etern?

Americanii, cărora le plac simbolurile eterne (chiar şi când eternitatea se măsoară în ani), sunt convinşi că Marylin Monroe va fi un sex-simbol etern. Deşi n-a apărut decât într-un singur film memorabil, în rol secundar (*Someoane likes it hot – Unora le place jazz-ul*), Marylin, a cărei frumuseţe nu se compară cu cea a Brigittei Bardot, de pildă, este încă pomenită datorită morţii ei dubioase (crimă sau sinucidere), după ce, în ultimii ei doi ani de viaţă, a fost amanta preşedintelui JF Kennedy. Pe 5 august s-au împlinit 40 de ani de la moartea sa (1962), motiv pentru care agenţiile de presa au găsit de cuviinţă să-şi amintească, încă o dată, de ea.

În ultimul ei film, Something to Give, de George Cukor, 1962

Un sărut din partea lui Tom Ewell

Câteva săptămâni înainte de moarte

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

- *A fost Hitler influenţat de astrologie?*
- *Energiile piramidelor*
- *Primul peşte care s-a târât pe pământ*
- *23 August – drama din spatele istoriei*

HOROSCOP
19 – 25 AUGUST

BERBEC (21.03-20.04): Cel mai interesant aspect al săptămânii este ascensiunea curbei financiare, care joi sau vineri are un maxim. Asta înseamnă că veţi primi o sumă consistentă de bani şi vă veţi onora datoriile.

TAUR (21.04-21.05): Sub influenţa benefică a Soarelui şi a lui Jupiter, în acest interval veţi lua câteva decizii importante privind fie activitatea profesională, fie relaţiile sentimentale.

GEMENI (22.05-21.06): Vă aşteaptă o săptămână plină de agitaţie, de implicare în multe treburi istovitoare. Ar fi cazul să vă menajaţi forţele şi să evadaţi într-o vacanţă, departe de orice stres.

RAC (22.06-22.07): Luna şi Marte nu sunt acum aliaţii dv., dimpotrivă. Sub influenţa lor mai puţin favorabilă veţi avea ieşiri temperamentale şi disensiuni atât în mediul profesional, cât şi-n cel familial.

LEU (23.07-22.08): Situaţia financiară s-ar putea îmbunătăţi, dacă astrele nu mint (cum li se mai întâmplă uneori). Mercur şi Soarele formează o pereche imbatabilă, semn că afacerile merg strună.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Deşi sunteţi plin de intenţii bune, în acest interval vă veţi lovi de intransigenţa celor din jur şi riscaţi să cedaţi prea uşor. Înarmaţi-vă cu voinţă şi veţi reuşi în toate cele.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Se pare că în prima parte a perioadei vă pândeşte o mică deziluzie de natură sentimentală. Curba afectului este în scădere şi relaţiile de cuplu trec printr-o temporară suferinţă.

SCORPION (23.10-21.11): Sub influenţa unui Saturn capricios, s-ar putea să luaţi o decizie pripită în domeniul financiar. Din fericire, o împrejurare familială vă determină să faceţi pasul greşit.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Luni sau marţi veţi fi obligat să dezvăluiţi adevăratele intenţii faţă de persoana iubită. Va fi momentul adevărului şi, sub ocrotirea lui Venus, dragostea şi sinceritatea vor fi împreună.

CAPRICORN (21.12-19.01): Se pare că va fi o săptămână a întâlnirilor, plăcute şi mai puţin plăcute. Dacă problemele de la serviciu se ţin lanţ, viaţa sentimental-amoroasă are pulsul la maximum.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Curba financiară este acum foarte sprinţară. Ea are două maxime de toată frumuseţea, semn care demonstrează că puteţi face investiţii dintre cele mai exotice.

PEŞTI (19.02-20.03): Generozitatea inimii dv. va fi dovedită şi-n această săptămână,când vă veţi ajuta un amic aflat într-o situaţie delicată. Pe de altă parte, curba financiară nu dă deloc semne de înviorare.

Personalităţile săptămânii: *George Enescu, Ferdinand Ide Hohenzollern, Ion C. Brătianu, Constantin Giurescu, Emil Prager, Toma Caragiu, Lucia Sturdza-Bulandra;* Jorje Luis Borges, Claude Debussy, Johann W.Goethe, Rajiv Gandhi, Salvatore Quasimodo (Nobel literatură 1959), Bill Clinton, Peter O'Toole.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10^00 - 14^00

Biblioteca Judeţeană

SERIE NOUĂ - 587 • ANUL XLV • 22 AUGUST 2002 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 34 (2337)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPE[illegible]ENT

■ *Cumpătarea e o greşeală fatală. Nimic nu reuşeşte pe lume mai bine ca excesul.* (Oscar Wilde)

■ *Prostul crede tot timpul că el a descoperit America.* (Sainte-Beuve)

■ *Femeia este capodopera lui Dumnezeu. Mai ales dacă are draci pe ea.* (Alphonse Allais)

Cauza ploilor devastatoare din lume?

EL NIÑO

E posibil să urmeze o iarnă geroasă

Săptămâna care a trecut a fost marcată de inundaţii catastrofale în Europa de Vest, Europa Centrală şi Asia. Deşi specialiştii nu se pun de acord, cauza acestora este, după unii cercetători, încălzirea bruscă a planetei, efect datorat revenirii fenomenului cunoscut sub numele de El Niño, „copilul" teribil al Pacificului (*Science et Avenir*). Ce este El Niño? De sute de ani (prima observare consemnată vine din 1567), pescarii sud-americani au remarcat încălzirea unor zone din estul Oceanului Pacific, în dreptul Ecuadorului şi al Peru-ului. Însă de-abia la sfârşitul anilor '60, un meteorolog norvegian, Jakob Bjerknes, a stabilit o legătură între schimbările de temperatură de la suprafaţa oceanului şi precipitaţiile puternice. Ultima oară când El Niño s-a manifestat a fost în 1997. Acum, după o absenţă de 5 ani, El Niño revine! Cel puţin aşa afirmă responsabilii americani de la NOAA, care supraveghează oceanele şi atmosfera terestră şi care au înregistrat o creştere a temperaturii la suprafaţa ecuatorială a Oceanului Pacific. Vernon Kousky (NOAA) e convins, însă, că actuala manifestare a lui El Niño va fi mai puţin violentă decât cea care a afectat grav planeta în 1997, când a cauzat moartea a peste 22.000 persoane. Deocamdată, după noile manifestări ale fenomenului El Niño, peste 270 persoane au murit în India, peste 80 în Bangladesh, 422 în Nepal, peste 60 în Rusia, peste 40 în Iran, o duzină în Germania, Austria şi Cehia (*Reuters*). După furtuna devastatoare de la Făcăieni, inundaţiile ajung şi în ţara noastră. Interesant că El Niño are şi o antiteză: La Niña („copila"). Acest fenomen apare o dată cu răcirea apelor Pacificului, ceea ce provoacă apariţia unor ierni extrem de geroase în Canada şi Alaska, dar şi în alte părţi ale planetei. Aşa încât, după încălzirea planetei, cauzată de El Niño, şi după ploile devastatoare din această vară, nu este exclus să avem o iarnă foarte aspră.

Presedintele Havel, pe malurile Vltavei iesite din matcă

Inundaţii în Manila, Filipine

Cu barca prin Viena

Dresda, un oraş calamitat

Anna Kurnikova e moartă după Marea Neagră, bijuterii şi revistele despre bărbaţi

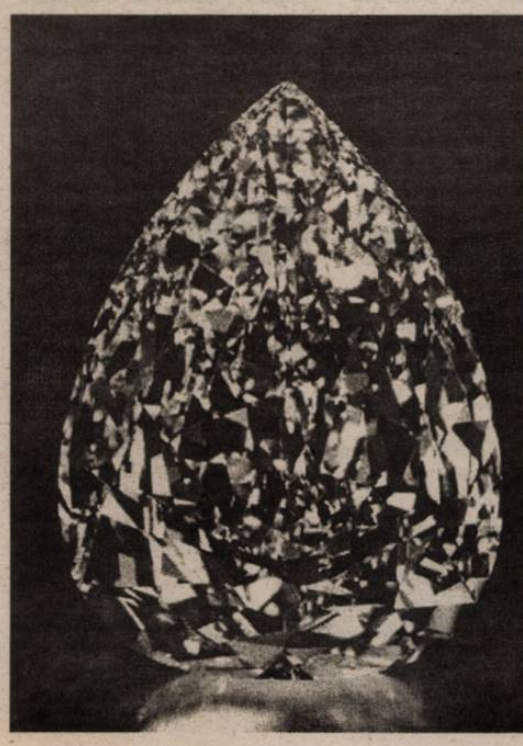
În imaginea alăturată – „Steaua Mileniului", un diamant de 203 carate.

COLECŢIE DE DIAMANTE DISPĂRUTĂ

O colecţie de diamante, valorând 1,3 milioane euro, expuse într-un mare hotel din Monaco până pe 3 august, a dispărut în mod misterios în momentul sosirii pe aeroportul Roissy din Paris. Hoţul, un angajat al *Air France*, în vârstă de 29 de ani, a fost prins de poliţie, dar a declarat că el a ascuns coletul într-un anumit loc, unde voia să revină pentru a-l ridica. Între timp, însă, hoţul a fost... prădat, coletul nu a mai fost găsit de anchetatori. Cu toate acestea, ei sunt convinşi că Fabrice, hoţul, tată a doi copii, a avut un complice.

FAPT DIVERS

A mai trecut un meteorit

După ce s-a vorbit de meteoritul ucigător din 2017, un alt meteorit s-a aflat duminică în apropierea Pământului, dar nimeni n-a mai făcut valuri. Având 800 de metri în diametru, el a trecut la doar 500.000 km pe lângă noi, ceva mai mult decât distanţa până la Lună. Evident, despre acest meteorit s-a aflat doar cu câteva zile înainte.

Punctualitate japoneză

În Japonia, unde punctualitatea este o obligaţie la locul de muncă, iar întârzierea trenurilor este numai de ordinul secundelor, femeile sunt cu un pas înaintea bărbaţilor în potrivirea ceasurilor. S-a constatat că femeile din Tokyo care lucrează au tendinţa să îşi potrivească ceasul cu două sau mai multe minute înainte, în timp ce bărbaţii de obicei îşi potrivesc ceasul la ora exactă. În sondajul efectuat în zona metroului din Tokyo, în perioada iunie-iulie, 52 la sută din cele 176 femei intervievate au afirmat că ceasul lor este potrivit înainte, comparativ cu 33 la sută din cei 154 de bărbaţi.

Hipopotamul praghez, sănătos

Hipopotamul care a dispărut marţea trecută, în urma inundaţiilor care au afectat şi Grădina Zoologică aflată la periferia nord-vestică a capitalei Republicii Cehe, a fost găsit în deplină sănătate, după retragerea apelor Vltavei. Circa 1.000 de animale au putut fi evacuate înainte de sosirea undei de viitură care a făcut ravagii asupra unei părţi importante a marelui parc zoologic, situat în apropierea râului. Inundaţiile au făcut însă victime şi în rândul lor: un elefant, un leu, un urs şi un hipopotam femelă au murit înecaţi.

Contra hepatitei virale

Medicii din cadrul Departamentului de Prevenire şi Promovare a Sănătăţii din cadrul Direcţiei de Sănătate Publică Iaşi desfăşoară în această perioadă o campanie de informare a populaţiei privind hepatitele virale. Alegerea acestui interval de timp pentru desfăşurarea campaniei este foarte importantă, spun specialiştii, deoarece apropiata începere a unui nou an şcolar va aduce, ca de fiecare dată, şi o creştere nedorită a acestor îmbolnăviri, care ar putea fi foarte uşor evitate printr-o respectare atentă a igienei personale, începând cu spălarea mâinilor.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

divanul galben

Leni Riefenstahl, 100 de ani

Incredibil, supraviețuind nazismului și unui secol XX încărcat de grozăvii, regizoarea germană Leni Riefenstahl împlinește azi, 22 august, o sută de ani! Cine este Leni Riefenstahl? S-a născut în 1902 la Berlin, dar numele și cariera și le-a făcut în perioada nazistă, fiind apreciată de Hitler și Goebels și nu

doar atât. Actriță minoră, însă extraordinar de talentată în mânuirea aparatului de filmat, Leni

are privilegiul de a i se oferi postul de regizoare a filmărilor la Congresul național-socialist de la Nürnberg din 1934 și la Olimpiada de la Berlin din 1936. Filme de propagandă nazistă, ele au impresionat însă prin forța imaginii, inovațiile tehnice, de neuitat fiind filmările, în premieră la acea dată, de la înălțime, a mulțimilor adunate în fața Führer-ului. Forța cinematografică produsă de talentul ei o pune alături de un alt mare regizor, aflat în slujba altui regim totalitar, Eisenstein. Închisă de americani, după război, pentru o perioadă de trei ani, Leni Riefenstahl a plătit colaborașionismul ei cu o ignorare totală după război, care se prelungește până azi, când se ocupă de filmări subacvatice. Până la urmă victoria ei sunt filmele sale și vârsta la care a ajuns. În cadrul unui relativ recent reportaj, această artistă, care a creat într-un loc nepotrivit și într-un moment la fel de neprielnic (sau, poate, nu!), a spus: „am fost în închisoare, mi-am cerut iertare de nenumărate ori, ce mai vreți de la mine?"

Capacitate la maximum

Luni a început a doua sesiune a examenului de capacitate, care se va încheia azi, 22 august, la această sesiune fiind înscriși aproape 60.000 de elevi. Pe 23 august vor fi afișate rezultatele și vor fi depuse contestațiile care vor fi rezolvate în zilele de 24 și 25 august, iar rezultatele finale vor fi afișate în ziua de 26 august. După cea de-a doua fază de repartizare a elevilor au mai rămas libere peste 67.000 de locuri în licee, școli profesionale și de ucenici la nivelul întregii țări, cele mai multe fiind în învățământul profesional (peste 60.000). În Capitală, au mai rămas libere aproximativ 2.100 de locuri, din care 48 la liceele cu predare în limbile maghiară, germană și bulgară.

GEORGE CUȘNARENCU

Dialog astrologic

ELENA NICULESCU, București: *„...Citesc aproape număr de număr această rubrică și am de făcut câteva observații, având în vedere că la vârsta mea de 56 de ani am ceva experiență. În plus, unele necazuri ale fiicei mele, care are 34 de ani, mi-au confirmat părerile (...) Eu cred că afinitățile între cei tineri, căci ei vi se adresează de cele mai multe ori, nu se pot «stabili» cu ajutorul indicațiilor astrologice. Ei au o prea mare instabilitate sufletească și mulți dintre ei, în special băieții, nu prea iau în serios legăturile sentimentale până spre 28-30 de ani. Fata mea, care este Balanță, deci o zodie a echilibrului, a avut două relații sentimentale foarte serioase. Dar s-au terminat dezastruos pentru ea, fiind de fiecare dată victima unor bărbați care nu au știut decât să profite de buna ei credință (...) Și v-am mai scris pentru a arăta că deși dumneavoastră spuneți că femeia-Balanță se înțelege perfect cu Leii și cu Capricornii, în cazul fiicei mele lucrurile stau exact pe dos. Nu știu cine a făcut acele «legi» astrologice, dar ele nu corespund realității".*

– Stimată doamnă, scrisoarea dv. mă provoacă să fiu avocatul astrologiei, deși eu însumi am multe rezerve. Nu cred că este corect să fim categorici în a condamna falsitatea informațiilor astrologice, întrucât analizele ei globale (cum este și cea privitoare la legăturile sentimentale) au o probabilitate variabilă. În cazul fiicei dv. probabilitatea este nulă, însă am primit scrisori care confirmau cele spuse de un grup de astrologi englezi condus de Howard Lewis – care a alcătuit, în 1994, tabelul afinităților și disarmoniilor interzodiacale pe baza relațiilor Marte-Venus. Trebuie să vă mai precizez că și în cazul unor horoscoape colective (făcute fără a se ști astrograma nașterii) probabilitatea confirmării este 50 la sută. Dacă specialiștii în astfel de probleme susțin că Balanțele se împacă excelent cu Leii și Capricornii, atunci înseamnă că rezultatele lor statistice indică acest lucru. Și, ca în orice statistică, erorile nu pot lipsi; mărimea lor depinde de modul de tratare a datelor și de numărul de persoane chestionate. Sunt convins că norocul în dragoste al fiicei dv. nu depinde de astrologie și-i urez mult succes.

LILIANA P., Ploiești: *„...Acum doi ani m-am despărțit de cel mai bun prieten al meu, T., care este născut în Gemeni. De curând, întâmplarea a făcut să ne întâlnim la o petrecere. M-a salutat foarte politicos, ca niciodată aș zice, și din vorbă-n vorbă mi-a spus că vrea să reînnodăm legătura noastră, că nu s-a putut apropia de nici o altă fată și alte chestii de-astea. Eu l-am refuzat, dar am numărul lui de telefon și îmi pare rău că l-am repezit. Nu știu cum să procedez în continuare și cred că și eu îl mai iubesc puțin (...) Eu sunt născută în Berbec, dar de obicei sunt o timidă... Vă mulțumesc pentru răspuns".*

– Dragă *Liliana*, cu toate că nu mi-ai spus motivele despărțirii (pe care tu ai considerat-o definitivă, după cum se înțelege din scrisoare), cred că pasul pe care l-a făcut fostul tău prieten este plin de semnificații. S-ar putea spune că în acest fel își recunoaște greșelile și că vrea să dai dovadă de înțelegere, dacă-l mai iubești. Nimeni altul decât tu însăți, nu știe ce vrei să spui prin „puțin" și, dacă dragostea are unități de măsură, atunci refuzul tău înseamnă de fapt *„foarte puțin"*. Din punct de vedere astrologic, femeia-Berbec are afinitate maximă față de Raci și Capricorni, și afinitate minimă față de bărbații din Fecioară – atunci când este dominantă. Desigur, decizia pe care urmează s-o iei nu depinde de acest aspect, ci de criteriile personale cu care „operezi" atunci când ai de-a face cu un bărbat. Important e să nu-ți pară rău mai târziu și să ajungi la concluzia că te-ai pripit.

DOINA R., Brașov: *„...Mă simt foarte bine singură și cred că și din punct de vedere profesional o duc mai bine de când am abandonat ideea căsătoriei. Am mai multe prietene și prieteni acum, dar nu vreau să spun că mi-am pierdut definitiv încrederea în bărbați (...) Am 36 de ani și nu îmi mai fac mari iluzii. Eu v-am scris pentru a vă spune despre prietena mea Gabriela (Scorpion), care are un foarte bun amic din zodia Leului. Admir foarte mult relația lor și aș vrea să vă întreb dacă aceste două zodii sunt compatibile și din punct de vedere astrologic. Realitatea arată că parcă s-au născut unul pentru altul. Eu sunt tot Scorpion și sunt curioasă să aflu răspunsul".*

– Stimată doamnă, se spune că nativilor zodiilor de Apă (Scorpion, Rac și Pești) le prieste, uneori, singurătatea. Până aici, cazul dv. confirmă această idee. În același timp, femeia-Scorpion are afinitate maximă față de un bărbat-Scorpion și față de un Rac. Armonia Scorpion-Leu de care vorbiți este, exclusiv din punct de vedere astrologic, una întâmplătoare și ea confirmă faptul că planetele nu pot acoperi toate meandrele destinelor noastre. Vă urez să ieșiți din singurătate cât mai grabnic și mai „eficient".

RADU IANIERI

Îndeletniciri cunoscute și la noi

Comerț cu carne vie și tânără

În localitatea Chengdu din China se practică un comerț cu totul neobișnuit. Aici se vând ca pâinea caldă tinere, mai mult sau mai puțin frumoase, al căror preț mediu este de 500 dolari, o sumă pentru care cei nevoiași trudesc un an de zile. Fetele sunt aduse cu forța de părinți sau vin de bună voie, în speranța că viitorul lor proprietar le va asigura un loc de muncă sau în cel mai fericit caz le va întreține. Din nefericire, de cele mai multe ori încap pe mâna unor ticăloși care abuzează sexual de ele sau le supun unor munci de sclav. În unele cazuri tinerele sunt pur și simplu răpite și amenințate cu moartea în cazul în care ar anunța poliția. De obicei sunt răpite fete cu o vârstă în jur de 8-10 ani care nu știu să scrie și nu au nici o posibilitate să se apere. Iată o scrisoare tulburătoare a unei fete răpite la vârsta de 8 ani și vândută după câțiva ani care, după ce a învățat să scrie, a reușit să expedieze o scrisoare părinților ei: „Am fost cumpărată de un bărbat care are peste 30 de ani. Este mic de statură, are o fire urâcioasă și mă bate de fiecare dată când se îmbată. Când am reușit să fug, m-a adus poliția înapoi. Cred că am să mă sinucid dar tare îmi doresc să vă mai văd o dată." *(D.M.)*

Confesiunile unui băiat de cartier

Am cunoscut atât de multe fete, încât nu le mai țin minte nici numărul și în unele cazuri, nici numele. Nu încerc să mă laud. Și nu vreau să las impresia că m-aș fi culcat cu toate. Unele fete m-au cam scos uneori din sărite pentru că se întreceau în fițe. M-am „mobilizat" însă de fiecare dată și le-am pus la punct. Scurt. Fără comentarii. În rest, totul a fost super. Până la urmă mi s-a pus pata pe una din ele. Ne-am cunoscut undeva la Șosea, la un „concurs" de scutere. Bineînțeles că am tot roit în jurul ei încercând să-i intru în grații. Nu cred că a gustat stilul meu direct și nici poantele mele. Nu era genul pe care s-o cucerești cu slogane de tip „Astă seară vei fi a mea" așa că am lăsat-o mai moale cu stilul de cartier și am jucat rolul băiatului cu maniere. Și a prins. După câteva plimbări și discuții la un pepsi prin Herăstrău și trei filme la Mall, Ana-Maria a devenit tovarășa mea. Ne vedeam aproape zilnic și era super. Mă îndrăgostisem de ea tare de tot. Nu mai dormeam noaptea, pentru că mă gândeam întruna la ea. Nu mai învățam, pentru că mă gândeam numai la ea. Nu mă mai întâlneam cu prietenii. Slăbisem! Era pentru prima oară când iubeam. Și vroiam să fie și ultima, pentru că îmi doream să rămân cu ea pe vecie. Numai că de la o vreme încoace simt că turbez. Ana-Maria și-a cam schimbat năravul. Parcă au intrat dracii în ea. Nu pierde aproape nici un prilej ca să-mi toace nervii. Să vă dau câteva exemple. Îi dau telefon și-mi spune să o sun peste cinci minute. O sun și nu-mi răspunde. Altădată când o sun zice, Bună! Și apoi tace sau îmi răspunde monosilabic. O invit la un pepsi și-mi spune. „Nu-mi place pepsi". Sau o întreb: Ce faci diseară? Mă repede: „Nu ți se pare că ești cam indiscret?" Odată am invitat-o la mine la un ceai. Răspuns: „Bea-l repede, că se răcește". De ce-mi vorbește așa? Ce i-am făcut? Dacă are ceva cu mine, să-mi spună clar. Dar așa mă înnebunește cu răutăți. Nu știam cât de tare pot durea cuvintele. Eu dacă vroiam să mă despart de o fată nu mă jucam cu vorbele. Cu picăturile chinezești. Îi spuneam verde în față. De ce mă chinuie Ana-Maria? Am vrut de câteva ori să-i zic una ca să mă țină minte, dar mi-am zis să am răbdare, poate i-o veni mintea la cap. Înainte îmi vorbea frumos, mă lua de mână, îmi zâmbea. Acum se poartă cu mine de parcă ar fi buricul pământului." *(Viziru Cornel Dinu, 18 ani București)*

Răspuns

Ana-Maria te-a respins la început pentru că nu s-a împăcat cu stilul tău de cartier. Apoi s-a lăsat „sedusă" pentru că ai reușit să devii agreabil, civilizat. În final a devenit neprietenoasă, acidă etc. Dacă nu te-ar fi plăcut, nu și-ar fi pierdut timpul cu tine la pepsi și Mall. De asta poți fi sigur. Rezervele ei actuale ar putea avea una din următoarele motivații. Ori nu mai are chef de tine, ori vrea să te pedepsească pentru stilul tău de seducător, de băiat de cartier, afișat în momentul în care v-ați cunoscut. E foarte probabil ca să fie interesată de tine și să încerce să te cunoască mai bine stârnindu-te cu tot felul de trucuri verbale. După cum e posibil ca, pe fondul unor rezerve afective (de ultimă oră) față de tine, Ana-Maria să-și exerseze malițiile supunându-te unor mici umilințe.

Pentru rezolvarea acestui litigiu va trebui să-ți reprimi setea de răzbunare și s-o inviți la un suc natural de fructe, pentru a lămuri cu demnitate situația. Spune-i cât de mult o iubești și cât de mult îți dorești să renegi băiatul de cartier din tine. Și mai spune-i că îți dorești la fel de mult să afli dacă există un loc în inima ei pentru tine. Succes. M-aș bucura să-mi scrii din nou.

Rubrică realizată de **DORIN MĂRAN**

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: București sector 1, Piața Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Președintă*
GEORGE CUȘNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACȚIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanțu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Adrian-Nicolae Popescu
Secretar de redacție: Gabriela Nițu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicușor Dincă (director),
Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natașa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Țiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Președintă a Consiliului de Administrație
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUȘNARENCU
Redactor șef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Nițu, Rodica Nițu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material și penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea și corectitudinea celor relatate. Revista își declină orice responsabilitate.

Sfârşitul epocii bronzului

ZECE MII DE BOMBE ATOMICE pentru Akkad

O fotografie realizată cu ajutorul satelitului a produs din nou valuri în lumea arheologilor. Ea localizează la Akkad, nu departe de confluenţa Tigrului cu Eufratul, într-o regiune asanată în vederea unor lucrări de canalizare, zona de impact a unui meteorit de dimensiuni enorme. Craterul său are un diametru de 3,4 km, ceea ce înseamnă că doar la câţiva metri înainte de ciocnirea sa cu Terra, acest nedorit mesager ceresc avea un diametru de 200-250 m, „plonjând" spre Pământ cu o viteză de 20-40 km/h iar energia cu care a lovit prospera zonă a celui mai important oraş-stat al Sumerului a fost echivalentă cu cea a câtorva zeci de mii de bombe care au distrus Hiroshima. Chiar dacă nu a existat, atunci, adică acum aproximativ 5000 de ani, nimic nu a putut supravieţui. Pentru o clipă, istoria Terrei s-a oprit. Şi efectul nu s-a limitat la marele oraş. O întreagă suită de cutremure au distrus sau au schimbat decisiv structura şi clima Siriei, Palestinei, Ciprului, Greciei şi a două treimi din Egipt. În mare s-a format un tsunami, un val uriaş, de câteva zeci de metri înălţime care „a măturat" ce mai rămăsese nedistrus. Soarele nu s-a mai văzut din cauza norilor de praf – singura lumină care se mai vedea era cea a incendiilor care pârjoleau totul. A fost una dintre cele mai cumplite crize ecologice care au lovit planeta noastră: explozia a generat oxid de carbon şi de sulf care au otrăvit totul în jur, de la plante, la animale şi oameni. Agricultura s-a prăbuşit. La fel şi vânătoarea. Totul s-a transformat cu timpul într-un imens deşert. Criza demografică ce a urmat nu a fost decât o consecinţă... „firească".

Arheologii s-au întrebat care ar fi putut fi cauzele care au dus la sfârşitul brutal al epocii bronzului vechi: acum au un răspuns plauzibil. Dincolo de craterul spectaculos descoperit, dovada cea mai importantă o reprezintă găsirea în această zonă a unor roci puternic deformate, sticle de fuziune şi iridiu. Scenariul este asemănător celui al catastrofei de acum 65 de milioane de ani, care a dus la dispariţia dinozaurilor. Mai mult: într-o asemenea tragedie găsim şi sursa unora dintre miturile fundamentale ale civilizaţiilor Terrei...

MIHAELA DOROBANŢU

Un robot fără braţe

Aveţi un PC portabil? Ei, bine, puteţi să îl transformaţi într-un robot personal şi asta datorită kit-ului ER1, realizat de firma americană Evolution. Este vorba de o minicameră instalată deasupra calculatorului, de un cărucior motorizat, de un sistem de recunoaştere a formelor şi un altul, de recunoaştere vocală. ER1 poate evita obstacolele pe care le vizualizează în casă, poate face fotografii cu ajutorul camerei de luat vederi, le poate trimite prin e-mail sau poate răspunde automat la un e-mail primit. Dacă ar avea şi braţe, multe gospodine ar răsufla uşurate. (D.M.)

Paraşută... de badminton

O echipă de cercetători ruşi a lansat prototipul unui mijloc de salvare neobişnuit, destinat scoaterii rapide din zonele afectate a persoanelor aflate în clădiri incendiate. Pliată, parașuta ad-hoc ocupă un volum foarte mic, cam cât un ghiozdan. La folosire, se deschide în câteva secunde şi ia forma unui „fulg" de badminton cu diametrul de 6 metri. Forma conică a bazei elimină eventualitatea răsucirii ei în aer, în timpul căderii, care se realizează ca şi la parașuta clasică, datorită frânării prin rezistenţa aerului. Este adevărat că viteza de coborâre (10 m/s) este mai mare decât cea a parașutelor obişnuite, dar şocul la impactul cu solul se atenuează la nivelul conului de la bază. (A.N.P.)

VÂNĂTORII DE DEMONI din Africa musulmană

Preot, medic şi magician în acelaşi timp, vrăjitorul marabu deţine puterea absolută în foarte multe regiuni musulmane ale Africii. Când un localnic se îmbolnăveşte şi nu are bani, iar un medic poate fi găsit la cel puţin câteva zeci de kilometri, singurul la care se apelează cu şanse de reuşită este atotputernicul vrăjitor.

Când o adolescentă s-a făcut remarcată prin hoţie şi minciună, cu siguranţă ea este stăpânită de forţe malefice. Dar Kine, tânăra senegaleză, s-a hotărât să scape de teroarea demonilor. Încercarea nu e deloc uşor de suportat. O vrăjitoare din satul său natal o purifică mai întâi, stropind-o cu apă ţinută în gură, în timp ce pe umărul drept al fetei un cocoş alb aşteaptă să fie sacrificat. Sângele lui va îmbuna şi va atrage graţia spiritelor binefăcătoare.

După sacrificiu, tânăra, unsă cu sângele păsării, bea un decoct de ierburi care-i facilitează comunicarea cu îngerii săi păzitori – spiritele ce se speră că vor alunga forţele răului cuibărite în pacient. Călătoriei decisive în cealaltă lume, îi urmează o baie cu apă specială, în care s-au pus plante cu proprietăţi magice şi pietre magice. Şi iat-o pe „noua" Kine, încă păstrând în priviri teroarea confruntării cu lumea de dincolo, dar adusă pe „calea cea dreaptă" în urma straniului botez marabu.

Forţă supranaturală

Confruntările dintre uriaşii luptători senegalezi sunt de o spectaculozitate aparte, nu numai ca imagine sportivă, ci şi – poate în primul rând – datorită ritualurilor complexe practicate chiar în arenă de fiecare marabu particular, ai combatanţilor. Mass Samba Gueye este vraciul lui Mohamed Aly (potrivirea numelui cu cel al celebrului pugilist american nu reprezintă decât o intenţie vădită de a frapa), care are „numai" 1,96 m înălţime şi 140 kg! Înaintea fiecărei întâlniri, cei câţiva litri de apă cu care este împroşcat uriaşul îl curăţă de forţele malefice şi-l protejează de loviturile potenţial fatale ale adversarului. De asemenea, asistenţa directă acordată de marabu clientului său nu înseamnă deloc un mod de a... chibiţa, căci actele de magie protectoare dublează confruntarea fizică, din arenă, cu una desfăşurată în spaţii nevăzute.

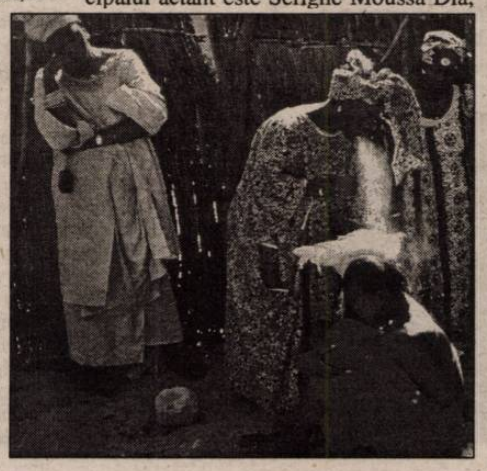

Magia învinge nebunia

Un spital de psihiatrie înfiinţat în plină brusă (teritoriu tropical cu vegetaţie compusă din arbori şi ierburi), de către un marabu – iată o imagine plină de exotism. Întemeietorul acestuia şi principalul actant este Serigne Moussa Dia, reputat vindecător al persoanelor cu afecţiuni mentale. El, ca şi alţi confraţi, are la dispoziţie, pentru rezolvarea cazurilor dintre cele mai grave, un întreg arsenal moştenit de la înaintaşii săi: plante medicinale, magie, citirea unor fragmente din Coran etc. Prin metode similare, alţi marabu sunt capabili de adevărate miracole, vindecând de pildă muţenia, persoanele posedate de puteri malefice, dar şi aducând reuşita, făcând să rodească cuplurile nefertile, ghicind viitorul sau îndepărtând pericolele.

Se pare, de altfel, că merită din plin să fii... marabu senegalez. Prestigiul extraordinar al acestora atrage permanent clienţi foarte bogaţi, unii veniţi de departe, din Mauritania, Coasta de Fildeş, Djibouti. Şi chiar şi din ţări ale bătrânei Europe!

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Răpiți de OZN-uri

Statisticile confirmă fenomenul

Unul dintre participanții de marcă la Conferința pentru studiul răpirilor efectuate de OZN-uri, organizată între 13 și 17 iunie 1992 la Massachusetts Institute of Technology (M.I.T.), a fost Thomas E. Bullard, Ph. D. El realizase, în 1987, un studiu statistic asupra a 309 cazuri de răpiri. Dintre acestea, 132 veneau din SUA, alte 50 din țări de limbă engleză, 69 din America Latină, 28 din Europa continentală și 3 din Uniunea Sovietică.

Cine este răpit?

Victimele aveau grade diferite de pregătire și cele mai diverse profesii, fiind totuși mai bine reprezentați cei care lucrau noaptea în aer liber. Două treimi din cei răpiți erau bărbați, o treime femei. În 76% din cazuri a existat un singur martor al răpirii, în 49 cazuri au fost doi martori, în 12 cazuri trei, în alte 12 peste trei martori. Cea mai surprinzătoare descoperire a lui Bullard a fost că răpirile afectează mai ales tinerii, cu vârfuri în jurul vârstei de 7 ani, 12-13 ani, 16-17 și în sfârșit la 20 de ani. Chiar dacă au existat răpiri și la vârste avansate, ele vizau persoane care mai fuseseră răpite și înainte. Așa cum scria Bullard: „Dacă ai depășit 30 de ani fără să fi suportat vreo răpire OZN, n-are rost să-ți mai faci griji în această privință".

Cum arată răpitorii?

Din 203 cazuri în care s-au dat descrieri ale răpitorilor, în 137 aceștia erau umanoizi, în 52 de cazuri aspectul lor era perfect uman, iar în 14 non-uman. Printre umanoizi sunt adesea „înalții blonzi" (care seamănă între ei de parcă ar fi clonați), lucrând cot la cot cu „omuleții cenușii". Bullard sublinia că, deși s-a insinuat că răpirile ar fi amintiri false construite pe baza imaginilor din filmele cu extratereștri, nimeni n-a raportat tipurile mai mult sau mai puțin monstruoase din aceste filme, ca de altfel nici roboți.

La momentul conferinței, numărul de cazuri pe care le avea în evidență crescuse la 725. Între aceste cazuri erau însă și unele „de graniță". 80 de persoane văzuseră sfere strălucitoare plutind în camera lor, altele au suferit o „răpire în spirit". Anumiți cercetători nu acceptă aceste cazuri ca răpiri.

Episoadele răpirii

Bullard a constatat că examinarea victimei de către răpitori are loc de o manieră extrem de „profesională", după care însă aceștia par evident ușurați și relaxați. Urmează apoi o „conversație" cu cel răpit, efectuată de multe ori telepatic. După întrebări puse victimei, i se permite acesteia să întrebe ceva, dar răspunsul este fie absent, fie absurd. De pildă – la întrebarea „de unde veniți?", s-au primit răspunsuri precum „dintr-o mică galaxie de lângă Neptun", „de la o distanță de o sută șaizeci și trei de milioane de mile" ori „de pe o planetă fără o importanță specială". La întrebarea „ce urmăriți aici?" un răspuns tipic este „adunăm date privind emoțiile umane". Foarte frecvente sunt profețiile (de regulă sumbre) privind viitorul Pământului, transmise celor răpiți. Adesea aceste profeții au fost însoțite de locuri și date precise, dar nici una dintre ele nu s-a îndeplinit. Multe alte informații sunt evident false sau înșelătoare. Sau răpitorii vor să inducă în eroare, sau cei răpiți nu înțeleg (ceea ce e firesc, dacă mesajul este primit telepatic), sau totul e o pură fantezie.

Regresia hipnotică e acceptabilă?

În jur de 25-30% dintre cei răpiți își reamintesc spontan cele întâmplate, deși de multe ori lacunar și cețos. Restul informației s-a obținut de regulă prin regresie hipnotică. Nu cumva istoriile vor fi în felul acesta influențate de personalitatea hipnotizatorului? Bullard crede că nu în mod esențial, deoarece, dacă ar fi așa, toți pacienții prof. Sprinkle ar trebui să vorbească despre vizitatori binevoitori, iar toți cei ai lui Budd Hopkins despre ființe nemiloase. În realitate, cazurile pozitive și negative se regăsesc la toți cam în aceeași proporție, la fel ca și alte detalii ale răpirii.

DAN D. FARCAȘ

CĂLĂTORII ÎN EXTRASENZORIAL

Energiile piramidelor

În „Estetica proporțiilor în natură și arte", Matila Ghyka nota: „Astronomii care, de la Herschell, s-au ocupat de Marea Piramidă din Egipt, au fost izbiți de remarcabilele ei proprietăți astronomice și geodezice".

Ultima minune a lumii

Clădită acum peste 4000 de ani, Piramida lui Keops, sau Marea Piramidă, este ultima dintre cele șapte minuni al lumii antice. Astăzi, la început de secol XXI, în pofida progreselor în tehnica marilor construcții, ar fi deosebit de dificil să se realizeze o asemenea performanță. La vremea „inaugurării" sale, ea era acoperită cu plăci perfect polisate, cântărind 20 de tone fiecare și care, în lumina Soarelui, străluceau atât de puternic încât puteau fi văzute de pe munții Israelului, aflați la sute de kilometri depărtare. Se spune că și astăzi ea poate fi văzută de pe Lună...

Templu? Mormânt? Rezonator energetic?

Destinația Marii Piramide, modul în care a fost construită și multe alte aspecte rămân încă subiecte de dezbateri aprinse. Egiptologii „tradiționali" consideră că toate piramidele erau exclusiv destinate a deveni *morminte;* după extinderea studiilor la piramidele de curând escavate în America de Sud, alți arheologi înclină să considere că o destinație alternativă ar fi putut fi cea de *temple*. Mai recent, o nouă teorie capătă adepți: piramidele ar fi putut servi drept *rezervoare* și chiar *rezonatori energetici!* O ipoteză sprijinită (chiar și indirect) de faptul că o serie întreagă de scrieri ezoterice mențin vie ideea că în interiorul Marii Piramide s-ar găsi încăperi secrete, nedescoperite încă, unde s-ar afla depozitate neprețuite documente însumând o mare parte din cunoașterea Atlantidei dispărute. Și la fel de actuale ca interes pentru specialiști din diverse domenii este și așa-numitul „efect de piramidă", legat într-un mod încă incomplet înțeles de...

...Concentrarea energetică

Cercetări amănunțite au dovedit că în așa-numita Cameră a Regelui se produce o evidentă concentrare energetică. Maximumul se înregistrează în punctul unde se află amplasat sarcofagul faraonului. Procesul de focalizare debutează însă la nivelul tavanului camerei regale, care acționează ca o lentilă convergentă. Piramida este astfel „plină" de energie vitală! Forma sa geometrică este mai puternic încărcată energetic decât aerul care ne înconjoară. Această formă pune în evidență un centru energetic, asemănător cu *chakrele*, centrele energetice ale corpului omenesc. O energie care are o frecvență cu atât mai înaltă, cu cât ne situăm mai aproape de vârful Piramidei.

„Moștenitoare", se pare, a marilor piramide de cristal ale atlanților, folosite de aceștia pentru ritualurile sacre, intrarea în Piramidă s-ar putea foarte bine să fi fost „protejată" de un câmp energetic vibrațional care trebuia să „recunoască" amprenta energetică a preotului pentru ca acesta să poată avea acces înăuntru. Există o teorie care susține că frecvențele radiațiilor emise de Pământ și cele ale radiației cosmice „se amestecă" cu frecvențele Piramidei, rezultatul fiind o energie specială, proprie doar Marii Piramide.

EUGEN CELAN

Porți în spațiul mioritic

SFINXUL BUCEGILOR

La doi pași de București, Bucegii – caracterizați de altfel uneori și drept „bulevardul Capitalei" – par a nu mai deține nici un fel de secrete, mai ales că suntem atât de obișnuiți cu ei, încât locuri și stânci ne par cel mult simple curiozități turistice. Și totuși nu este așa. Iată, de pildă, cea mai misterioasă formațiune, „Sfinxul", a cărui asemănare cu Sfinxul egiptean este frapantă. Simplă „operă a Naturii", cum s-a spus atâta vreme? Sau lucrare omenească? Ar fi putut vântul și apa să producă ele singure o formă atât de desăvârșită? După anumite păreri, destul de greu de presupus. Dar din păcate nu avem nici un document care să ne lumineze în această privință.

Tot ce se poate face este să constatăm în primul rând că de oriunde ar fi privit, el reprezintă – în modul obișnuit al vechilor sculpturi megalitice – o formă omenească, al cărui cap, cu aerul său de mister, exprimă o forță pe care mulți mari sculptori nu au putut-o „turna" în operele lor. Și de ce, dacă totul a fost forță a Naturii, să rămână în jurul său un spațiu aproape calculat pentru a pune în evidență o statuie-simbol, cu semnificație și destinație bine stabilite? A fost oare Sfinxul Bucegilor gândit ca un Păzitor al unui spațiu special? Și dacă oamenii sunt cei care l-au realizat, cine au fost acești oameni și când și-au realizat ei

opera? Ce tip de societate se putea afla într-o zonă și într-un loc despre care nu o dată s-a spus că ar fi una din porțile energetice ale Terrei, care să aibă nevoie de o asemenea reprezentare? Să avem aici o dovadă, mai mult chiar decât un mesaj, privind capacitatea acum recunoscută a mineralelor de a îngloba în ele informație, de a putea deveni depozitare de cunoaștere așa cum ne-am obișnuit astăzi cu diversele suporturi folosite pe scară largă, de la hârtie la memoriile magnetice? Știința începutului de mileniu trei ne-a obișnuit cu ideea că multe subiecte privite până acum cel mult cu îngăduință pot aduce informații fundamentale pentru cunoaștere și pentru înțelegerea originii și rostului nostru pe Terra.

Și dacă ducem până la capăt comparația cu Sfinxul de la Gizeh, am putea lua în considerare și posibilitatea existenței unei săli secrete dedesubtul Sfinxului din Bucegi. O lectură mai atentă a textelor vechi și a marilor mituri ale Balcanilor ne semnalează de altfel că o asemenea ipoteză nici măcar nu pare chiar atât de absurdă...

MIHAELA DOROBANȚU

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 71341. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NOTA REDACȚIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____
cod _____, județul _____.

M/34

Dominarea viitorului

A fost Hitler influențat de astrologie?

Cea mai „rafinată" metodă de ghicire a viitorului, astrologia, își pierde originile în civilizațiile care au existat pe văile Tigrului și Eufratului, chaldeenii fiind considerați primii mari specialiști ai „citirii" astrelor. Dar nu despre istoricul acestei captivante pseudoștiințe dorim să vă relatăm acum, ci despre unul dintre cei mai renumiți astrologi ai secolului trecut, implicat, prin previziunile sale, în derularea celui de-al doilea război mondial.

Karl Krafft este numele astrologului german care a avut ambiția (și, după opinia lui, a și reușit) să elaboreze o „Astrologie mondială" (1936), bazată pe mai mult de un milion de observații de profil, referitoare la marile evenimente istorice ale lumii și la destinul unor importanți șefi de stat din diverse perioade, chiar și din antichitate. Krafft susținea că derularea marilor evenimente mondiale are o determinare astrologică și deopotrivă biologică. „Lumea se îmbolnăvește atunci când se declanșează războaiele", spune el. Într-o Germanie dominată de puterea crescândă și agresivă a lui Hitler, nu se putea ca un astfel de specialist în astrologie să nu fie contactat de Reichführer. Așa a început una din cele mai stranii „colaborări". Krafft a fost mutat forțat într-o vilă izolată de lângă München, de unde-i trimitea lui Hitler, prin curieri de încredere, „ultimele vești despre destinul Germaniei, al Reichführer-ului și al omenirii"...

Autorii care s-au ocupat de acest adevărat „fenomen al astrologiei moderne" sunt împărțiți în două tabere, după răspunsul negativ sau pozitiv la întrebarea: a fost Hitler influențat de previziunile primite de la Krafft? Și dacă da, în ce măsură? Numărul sceptic ilor este mai mare decât cel al adepților unei influențe majore a lui Krafft. Se afirmă lucruri incredibile despre prezicerile astrologului; astfel, declararea războiului în 1939, intrarea armatelor naziste în Paris (1940), ofensiva împotriva URSS-ului (1941) etc. ar fi fost „întrezărite" cu ajutorul planetelor de către Krafft și ar fi consolidat intențiile lui Hitler. În realitate, nimeni nu știe cât este fabulație și cât adevăr se ascunde în legenda aceasta controversată. Cert este un singur lucru, care ar putea aduce puțină lumină în acest caz: Karl Krafft a fost ucis de naziști în 1944, în mare secret, foarte probabil la ordinul lui Hitler. De ce s-a produs această întorsătură a relațiilor lor? Vom vedea în numărul viitor.

PAUL IOAN

Demonstrator 2

racheta dispărută în Kamciatca

◆ *Lansată de pe un submarin nuclear, o rachetă rusească dispare fără urmă ◆ Demonstrator 2 ar fi urmat să fie folosit la aducerea pe Terra a echipajelor cosmice ◆ Un mister a cărui rezolvare este aşteptată cu sufletul la gură*

O rampă de lansare submarină

La 12 iulie a.c., submarinul nuclear rusesc Ryazan, aflat în apele Mării Barents, devenea rampă a unei spectaculoase lansări de sub apă a unei rachete balistice intercontinentale tip Volna SS-N-18, care îl avea la bord pe Demonstrator 2, prototipul unui fel de... vehicul gonflabil capabil să aducă pe Pământ materiale şi oameni de la bordul unor nave sau staţii spaţiale. Rezultat al cooperării între cercetătorii ruşi de la Centrul Spaţial Babakin, Centrul Astrium din Germania şi Agenţia Spaţială Europeană, testul a fost, conform declaraţiilor Marinei ruseşti, un succes deplin: Demonstrator 2 a fost plasat pe orbită, apoi readus în atmosferă. Au urmat însă...

Patru zile inexplicabile

Purtătoarea de cuvânt a Centrului Babakin, Lidia Avdeyeva, declara imediat după anunţarea încheierii testului că a început căutarea lui Demonstrator în jurul Peninsulei Kamciatca, unde se ştia că a aterizat după 30 de minute de la lansare. Cu un diametru de 0,8 m, modelul era înzestrat cu două panouri ca două pânze de corabie, înalte de 2,5 m şi de 4 m, care se umflau una în alta, servind la „returnarea" la sol a navei. Dar... după patru zile, nici o urmă de Demonstrator! A explodat oare la reintrarea în atmosferă sau la contactul cu solul? A fost... „găsit" de altcineva, mai rapid şi la fel de interesat de acest prototip (încă) secret? Emoţia este foarte puternică: este vorba de o posibilă navă de aprovizionare a viitoarelor zboruri cosmice şi de explorare planetară. Mai mult însă, de la ea se aştepta cu nerăbdare răspunsul la întrebarea...

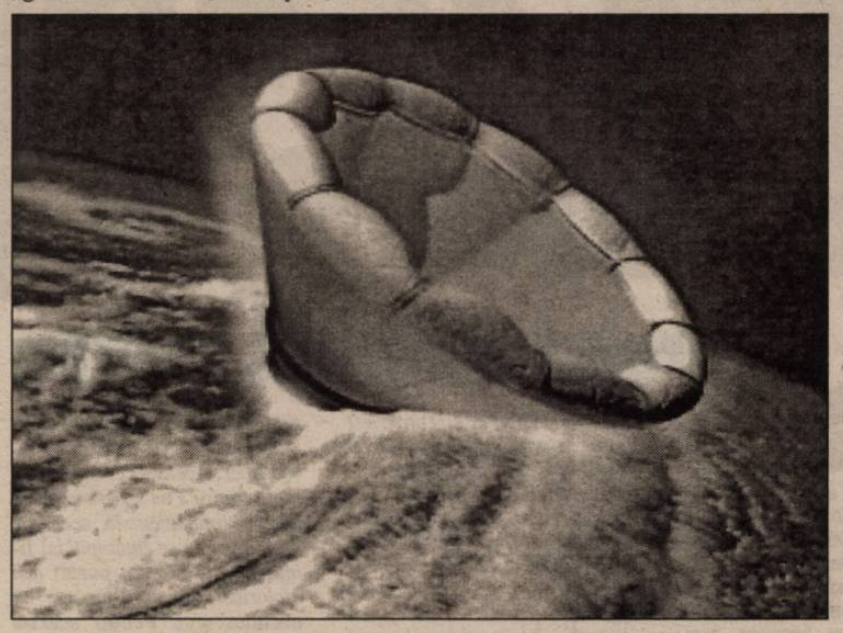

A funcţionat noul sistem de frânare?

Scopul principal al testului a fost verificarea sistemului gonflabil de frânare, ceea ce nu se poate face decât după ce modulul va fi găsit. Umflându-se la reintrarea în atmosferă, acesta face ca viteza navei să fie redusă şi aterizarea să fie una lină, Demonstrator fiind, în opinia specialiştilor, prototipul unei noi generaţii de nave spaţiale! „*Sunt entuziasmat de noua tehnologie*", spune James Oberg, expert texan în industrie spaţială, care vede în special în noul sistem gonflabil de frânare o mare şansă pentru viitoarele vehicule de salvare cosmice. De altfel, interesului manifestat de ESA i se adaugă şi cel al Societăţii Planetare din Pasadena, California (fondată de geniul vizionar al neuitatului Carl Sagan), care colaborează cu Centrul Babakin pentru realizarea unei „pânze solare". S-au efectuat deja primele teste, dar nava pe care era montată pânza ce urma să capteze energia solară nu s-a separat de nava purtătoare. Se poate spune că Demonstrator a fost un succes. Ceea ce face şi mai dramatice eforturile de a o găsi. Indiferent unde şi în ce condiţii...

MIHAELA DOROBANŢU

Întrebări pline de candoare

EXISTĂ O STATUIE PE LUNĂ?

O asemenea bizară întrebare ne duce imediat cu gândul la controversata faţă umană numită şi Sfinxul de pe Marte sau, ca să ne situăm mai aproape de subiect, la luminile ciudate şi la presupusele întâlniri ale astronauţilor americani cu fiinţe venite pe Lună, din alte lumi. Iar problema devine cu atât mai interesantă, cu cât răspunsul este afirmativ!

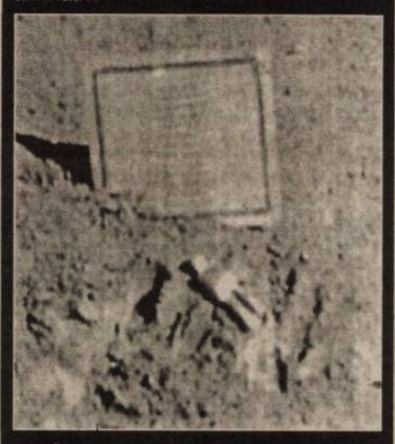

Într-adevăr, pe Lună se află o statuetă, singura operă de artă prezentă pe satelitul nostru natural, cel puţin din câte ştim noi până în prezent. Este vorba despre lucrarea intitulată „The Fallen Astronaut" (Astronautul căzut), de numai 8,5 centimetri lungime, realizată din aluminiu de artistul belgian Paul Van Hoeydonck. Ea însoţeşte placheta comemorativă depusă pe Lună de către Dave Scott, unul dintre cei trei membri ai echipajului navei Apollo 15, pe 2 august 1971, plachetă pe care figurează numele a 14 astronauţi morţi în spaţiu sau în alte circumstanţe. E un omagiu încărcat de sensibilitate şi de simboluri, adus celor ce şi-au pus propria viaţă în slujba cunoaşterii şi a depăşirii limitelor tradiţionale ale fiinţei umane. (A.N.P.)

O întrebare pusă cu obstinaţie:

CARE ESTE SECRETUL LONGEVITĂŢII?

În urma unui studiu efectuat asupra maimuţelor, o echipă de cercetători americani de la Institutul naţional de sănătate din Washington afirmă că a pătruns secretul longevităţii. Concluzia lor este că pentru a-şi prelungi durata de viaţă, femeile ar trebui să se mulţumească cu 1120 de calorii zilnic iar bărbaţii cu 1540. O concluzie la care s-a ajuns după 15 ani de cercetări. Din 1987, specialiştii Institutului au început să administreze unui lot de 120 de maimuţe alimente frugale, cu un conţinut redus de calorii. După 15 ani s-a constatat că doar 14% din primate au fost afectate de o boală specifică bătrâneţii iar una dintre ele a atins vârsta de 30 de ani, adică echivalentul a 114 ani în cazul omului. După acest studiu, specialiştii au hotărât să-şi continue cercetările pe subiecţi umani, care urmează să consume zilnic în jur de 1500 de calorii. De câteva săptămâni, din ce în ce mai mulţi subiecţi voluntari au năvălit în laboratoarele Institutului pentru a-şi lua raţia zilnică. Regulile sunt extrem de stricte şi nici o abatere de la meniu nu este tolerată. Nutriţioniştii care au fost consultaţi în legătură cu acest studiu – americani, japonezi, chinezi şi europeni – nu împărtăşesc însă întru totul entuziasmul acestor cercetători. Acest regim este considerat în primul rând ca unul inadaptabil exigenţelor vieţii noastre cotidiene, supuse unor factori accentuaţi de stres. Pe de altă parte, deosebirile dintre activităţile profesionale presupun meniuri diferite, cu un conţinut mai mare sau mai mic de calorii. Un muncitor care face eforturi fizice va trebui, firesc, să consume alimente bogate în calorii.

Câteva opinii contrare:

„Regimul tip propus de americani e foarte restrictiv, dar şi foarte echilibrat. Aşadar, nu e periculos. Singurul risc îl constituie slăbirea persoanelor care au o greutate normală. (Nu ne referim la supraponderali.) Pe termen lung însă poate crea probleme. Există riscul denutriţiei şi chiar al unor comportamente nevrotice datorate poftei excesive de mâncare."

Ca să trăieşti sănătos 100 de ani, trebuie să mănânci:

La micul dejun: un iaurt sau un pahar cu lapte cu un conţinut mic de grăsime şi o farfurie de cereale.

La prânz: o farfurie cu paste sau orez, cu câţiva stropi de ulei sau un sos tomat. O farfurie cu legume stropite cu ulei şi un fruct.

O gustare de după amiază: un fruct.

Cina: o bucată de pui de până la 100 g, peşte sau şuncă slabă sau un ou. O farfurie de legume şi un fruct. Cel mult un pahar de vin. În rest, apă la discreţie.

„De bătrâneţe ne ocupăm încă din copilărie. Este principala grijă a pediatrilor. Când se administrează fluor bebeluşilor pentru a-şi întări oasele, pediatrii se gândesc la bătrâneţea lor. Nu există reţete miracol ci doar simple reguli. E nevoie de o bună igienă de viaţă şi de exerciţii fizice. Asta înseamnă mai mult decât orice pilulă miraculoasă. Astăzi există două tratamente eficace pentru a întârzia efectele îmbătrânirii: tratamentul hormonal substitutiv al menopauzei, care întârzie apariţia osteoporozei şi micşorează riscurile maladiilor cardiovasculare, îmbunătăţind în acelaşi timp calitatea pielii şi a cartilagiilor. Pe de altă parte, după vârsta de 75 de ani, dozele de calciu şi vitamina D întârzie osteoporoza. Cercetările în acest domeniu sunt multiple. Rezultatele mai trebuie aşteptate. Un lucru să nu uităm: bătrâneţea nu este o boală, în consecinţă ea nu se poate trata!"

DORIN MĂRAN

Anatomia secundei

INDUSTRIA CĂLĂTORIILOR

Este, se pare, înscrisă în ADN-ul nostru această chemare către depărtări, această dispoziţie spre mişcare şi curiozitate: tărâmul nou; probabil de aceea, la ora actuală, 10% din Produsul Brut Planetar se câştigă din turism. Cu – atenţie – observaţia că în acest secol în care principalul pericol care ne paşte este şomajul, turismul oferă o supapă foarte utilă: la fiecare 10-12 turişti apare un loc de muncă.

De aceea, personal sunt de acord cu zbaterile conducătorilor Ministerului Turismului şi cu ideea că în România principalii contribuitori la Produsul Naţional Brut trebuie să fie Carpaţii, Dunărea, Marea Neagră şi staţiunile balneo-climaterice (oriunde s-ar afla ele). Iar aportul lor în PNB nu este, deocamdată, decât de câteva sute de milioane de dolari. Un fleac.

Culeg pentru dumneavoastră, din presa lumii, date despre Homo viator. Cele mai populare destinaţii pentru călătorii lumii au fost în anul 2000, în ordine: Franţa (75,5 milioane vizitatori; extrapolând, în 2020: 106,1 milioane de ne-francezi vor vizita Turnul Eiffel, Louvre-ul, castelele de pe Valea Loirei), SUA (50,9 milioane vizitatori, vor fi 102,4 milioane în 2020), Spania (48,2 milioane; cifra va creşte spre 73,9 milioane, în 2020), Italia (41,2 milioane; în 2020: 52,5 milioane) şi – supriză – China (cu 31,2 milioane vizitatori în 2020 şi perspectiva unui „boom" turistic în 2020: 186,6 milioane de ne-chinezi vor vizita ţara Marelui Zid, aducând valută serioasă pe piaţa yuanului). Ceea ce vă descriu înseamnă un „dever" de 565.400.000 deplasări (acţiuni turistice individuale), care „dever" va însemna, în 2020 – observaţi, toată lumea, cu excepţia, notabilă, a românilor, îşi face socotelile pentru 2020! – 1.561.000.000 deplasări, în urma unei creşteri constante de 4,1% pe an. Beneficii? De la 400 miliarde dolari în 1995 s-a trecut la 500 miliarde în anul 2000, cifră care se va dubla spre 2020, spun experţii în tursim.

„Exploratorii", adică ţările ai căror cetăţeni cheltuiesc în afara graniţelor, sunt Germania (75 milioane călători în 1995 dar 153 milioane prognozate pentru 2020), SUA (63 milioane, creşte la 123 milioane, peste 18 ani), Marea Britanie (42 milioane; în 2020: 95 milioane), Japonia (23 milioane, va creşte la 142 milioane – doi japonezi din trei o vor lua la picior!), Rusia (cu 12 milioane turişti acum şi 31 milioane, probabil, în 2020) şi, iar surpriză, China (5 milioane vizitatori aiurea vor fi 100 de milioane în 2020). Ţările de succes în exploatarea turismului sunt, spune expertiza, Turcia, Africa de Sud, Sudan, Malaezia. Unele, cu turism popular (vezi Turcia), altele cu turism de lux (Spania, cu insulele Baleare, Las Palmas, Tenerife), cu „ferestre către trecut" (vizite în locuri istorice sau importante/relevante cultural – aici s-ar înscrie şi Dracula Park-ul nostru), cu staţiuni balneare originale (la Bordeaux se fac tratamente de regenerare cu... vinuri; la Moscova, cu sauna Nordului rusesc) cu, eventual, turismul cosmic (Rusia, Olanda, SUA) cu, în unele locuri, călătorii de mare dificultate sau, cu neaşteptat succes, deplasări în folosul comunităţii vizitate (turiştii ajutând săracii locului sau mediul înconjurător).

Tendinţă care, cred eu, oferă uriaşe posibilităţi României. De la ideea, mult discutată, a amplasării celebrului parc „Dracula" (pe care eu îl văd realizabil la Slobozia, în structura rămasă de la falimentul firmei „Hermes": hotelurile şi restaurantele există, parcul este funcţional – trebuie, doar transformat pentru a corespunde temei – amplasarea, lângă şoseaua Bucureşti-Constanţa, este ideală, de ce nu am reconsidera o greşeală, dându-i virtuţi de succes – ?), până la turismul pe Dunăre – cvasiinexistent – sau a turismului cultural (exploatând, de pildă, sărbătorile tradiţionale ale românilor – a propo: *de ce nu „exportăm" noi sărbătoarea mărţişorului? Ar prelua-o întreaga planetă!)* – toate pot duce la o sumă solidă, *10 miliarde dolari anual din turism, aşa cum ar trebui, de fapt, să câştige România,* din această fabuloasă avere a sa, care este cea a reliefului şi culturii.

La urma-urmei, la doi paşi de noi, cu o ţară ca o farfurie, ungurii câştigă, din turism, 4.000.000.000 dolari pe an. De ce ei pot şi noi nu?

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

ALIMENTAŢIA ŞI CANCERUL

Componenţii alimentelor pot fi factori care promovează cancerul sau care protejează organismul împotriva cancerului. Bineînţeles, sunt şi alţi factori diferiţi de cei ai dietei, care pot avea importanţă crucială.

În studiile referitoare la această maladie, părerile sunt contradictorii, unanim recunoscut fiind faptul că hrana poate influenţa direct sau indirect apariţia, frecvenţa şi evoluţia bolii.

Este demonstrat faptul că mulţi componenţi ai dietei pot interveni în a apăra organismul, prin diverse mijloace:

◆ produşi care întăresc sistemul imunitar (Zn, Fe, vitaminele A, C şi E, acizi graşi esenţiali, aminoacizi esenţiali);

◆ nutrienţi care stimulează activitatea unor enzime ce protejează împotriva pătrunderii agenţilor cancerigeni;

◆ antioxidanţi care pot preveni formarea carcinogenilor.

Prin urmare, corelaţia dintre alimentaţie şi cancer trebuie abordată pe de o parte prin prisma alimentaţiei, ca factor ce poate favoriza sau reduce incidenţa acestei maladii, şi pe de altă parte, corelată cu poluarea alimentelor cu substanţe potenţial cancerigene.

Există studii epidemiologice care demonstrează că incindenţa unor forme de cancer este legată de aria geografică şi de obiceiurile alimentare ale populaţiei. De exemplu, japonezii care trăiesc în Japonia au un indice mai ridicat al cancerului de stomac şi mai scăzut al celui de colon (datorat în special consumului mare de peşte prăjit şi afumat), iar cei care trăiesc în America au rata cancerului de stomac şi de colon asemănătoare cu restul populaţiei din SUA (datorită riscurilor specifice noilor condiţii de viaţă şi alimentaţie), Japonia şi SUA fiind ţări puternic industrializate, deci cu grad de poluare comparabil.

O altă constatare este că vegetarienii au o rată mai scăzută a mortalităţii datorată cancerului, în comparaţie cu restul populaţiei. Un supraconsum de carne şi grăsimi, concomitent cu un deficit de fibre au fost incrimate în producerea cancerului de colon.

În general, o alimentaţie cu nivel energetic ridicat, bogată în grăsimi şi proteine, se corelează cu riscul dezvoltării maladiei canceroase. Proteinele consumate în exces pot cauza procese tumorogene, prin produsele lor de metabolism; de asemenea, cantitatea de grăsimi din dietă şi gradul lor de nesaturare pot influenţa apariţia tumorilor.

În urma unor studii de laborator pe animale s-au confirmat suspiciunile că grăsimile, dintre toţi componenţii dietei, sunt singurii care se corelează cu cancerul. Astfel, grăsimile apar ca un promotor al cancerului şi nu ca un iniţiator.

Dieta bogată în grăsimi poate promova cancerul pe mai multe căi:

◆ determină o secreţie intensă de hormoni (de ex. estrogeni) ce creează un climat favorabil dezvoltării unor forme de cancer (de ex. de sân);

◆ determină o intensificare a secreţiei biliare în intestin, iar compuşii biliari sunt convertiţi de flora microbiană în compuşi cu acţiune cancerigenă.

Un rol special în boala canceroasă îl are şi dieta bogată în fibre, care protejează împotriva cancerului de colon. Mecanismul acţiunii fibrelor este acela că diluează acizii biliari şi deci micşorează concentraţia lor, reduc timpul de tranzit intestinal, şi implicit al contactului cu mucoasa intestinală.

Reducerea nivelului energetic al dietei, al grăsimilor şi al colesterolului şi un consum sporit de vegetale, bogate în antioxidanţi, vitamine, fibre alimentare, reprezintă o conduită alimentară sănătoasă.

Cercetător principal ing. MARIANA DUŞE

Tendinţele modei

Nu cu mult timp în urmă creatorii de modă au decis ce să purtăm în această toamnă şi iarna viitoare, pentru a putea spune că ţinem pasul cu moda.

Superstarul anotimpurilor friguroase va fi bluzonul. Fie că are o croială militărească, din stofă, cu multe tighele şi buzunare cu clape, fie că are guler, manşete şi bordură din blăniţă de iepure, sau combină mânecile tricotate cu vesta din piele, bluzonul dă un aer tineresc. Dar, nu uitaţi, sunt făcute în special pentru siluete suple.

O altă notă caracteristică a modelelor propuse o reprezintă feminitatea.

Feminitatea este dată de fluiditatea materialelor, de modelele romantice, dar şi de accesoriile bine alese. Punctul forte al sezonului rece îl vor reprezenta accesoriile.

Secretul tinereţii eterne

Reflecţii psihologice

La 20 de ani unii se simt bătrâni, în vreme ce alţii, la 50, trăiesc a doua tinereţe. Şi aceasta pentru că a fi tânăr înseamnă, în primul rând, a crede, a avea în minte acest gând. Ideea, enunţată frecvent, este departe de a fi falsă, remarcă şi psihanalista Isabelle Faivre. Practic, dacă vârsta este o dată obiectivă, sentimentul tinereţii nu va fi obiectivat decât de forţa dorinţelor fiecăruia. Sentimentul de a fi tânăr naşte forţa dorinţelor noastre, cele care dau sens vieţii. El cuprinde două temporalităţi: una externă, cea a calendarului şi alta internă, ce depinde de propriile experienţe. Din acest motiv te poţi simţi tânăr la 50 de ani şi bătrân la 20. Reînnoirea dorinţelor permite chiar să te simţi tânăr, cu condiţia de a dispune de forţa fizică şi de posibilităţile necesare realizării acestora. Şi, invers, ce îi poate împiedica pe unii de 20 de ani să trăiască acest sentiment? „Este o vârstă dificilă, reaminteşte Isabelle Faivre, pentru că trebuie puse de acord puterea dorinţelor, forţa pulsională aflată la apogeu, cu realitatea şi condiţiile exterioare. Paradoxal, este posibil să nu ai sentimentul tinereţii, dacă ţi s-au fixat în minte unele dificultăţi ale copilăriei, care te-au împiedicat să-ţi faci proiecte de viitor. Astfel, unele evenimente familiale (boala unui părinte, conflicte ivite la o vârstă fragedă, când nu le poţi influenţa) pot provoca o hipermaturizare, care împiedică sentimentul tinereţii. Te simţi tânăr, dacă te simţi în securitate. Securitatea este o cerinţă fundamentală la orice vârstă. Fără ea nu eşti liber. Această cerinţă se impune pentru a ne satisface o altă dorinţă fundamentală, aceea de a înţelege ce se întâmplă cu fiinţa umană şi cum putem ieşi victorioşi din confruntarea cu necunoscutul. Pentru aceasta este necesară o securitate minimală, pe de-o parte materială (să mănânci când îţi este foame, să fii sănătos) şi, pe de altă parte, afectivă. Se impune şi securitatea interioară, adică o anumită stabilitate psihică.

A cocheta mereu cu sentimentul tinereţii reprezintă şi o manieră de a lupta cu situaţiile de criză, inevitabile de-a lungul vieţii. În ciuda vârstei există persoane dispuse „să ia totul de la capăt", să înfrunte necunoscutul. În demonstraţia psihanalistei Isabelle Faivre acesta pare a fi secretul tinereţii eterne. Este un punct de vedere...

Pagină realizată de ECATERINA BĂTRÂNEANU

Gastronomice

Din nou cititoarea noastră fidelă din Vişeul de Sus, doamna Chereji Clara, ne oferă sugestii pentru meniul săptămânii.

Supă de dovlecei cu carne

500 g carne, 750 g dovlecei, 5 linguriţe de orez, mărar verde, 10 linguri de iaurt.

Se pune carnea la fiert în 2 l de apă rece. Se curăţă dovleceii, se taie cuburi şi se pun la fiert, când carnea este aproape fiartă. În timpul fierberii se adaugă orezul curăţat şi spălat. La sfârşit se adaugă şi mărarul verde. Când se serveşte, se pune iaurtul.

Fasole verde cu ochiuri

1 kg fasole verde proaspătă şi foarte tânără, 5 ouă, 25 ml ulei, 5 g unt, mărar verde, 10 roşii, 3 linguriţe de făină, 5 frunze de ţelină verde.

Se curăţă fasolea, se spală şi se fierbe în apă clocotită la foc încet ca să nu se sfărâme. Când e fiartă, se scurge de apă şi se adaugă roşiile curăţate, tăiate felii, ţelina şi făina desfăcută în 5-6 linguri zeamă în care a fiert fasolea. Se lasă să mai fiarbă încet circa 10 minute, scuturând mereu cratiţa să nu se prindă. Când e gata se pun uleiul şi mărarul verde deasupra. Se serveşte cu ochiuri fierbinţi, peste care se pune untul crud.

Mâncare de roşii şi ardei, cu peşte

4 ardei graşi, 4 roşii, 150 g peşte alb fiert (ştiucă, şalău), 2 linguri orez fiert, pătrunjel sau mărar verde, 30 ml ulei.

Ardeii şi roşiile se spală şi se curăţă, apoi se taie felii. Ardeii se înăbuşă în apă caldă cu ulei până se înmoaie, apoi se lasă să scadă pe marginea maşinii, după care se amestecă orezul fiert şi verdeaţa. Se servesc alături de carnea de peşte, fiartă ca pentru rasol.

Roşii umplute cu peşte

150 g peşte fiert, 6 roşii, 2 linguri de orez fiert, 20 ml ulei, 1 ceapă fiartă, 2 linguri de iaurt.

Carnea de peşte tocată se amestecă cu orezul, cu ceapa fiartă şi dată prin sită şi verdeaţă. Se umplu roşiile cu această compoziţie şi se pun în vas, cu uleiul şi miezul de roşii strecurat. Se lasă să fiarbă încet la cuptor. Se pot servi cu iaurt.

Ciuperci cu smântână şi garnitură de orez

500 g ciuperci (champignon sau bureţi de rouă), 20 ml ulei, 2 g boia dulce de ardei, 4-6 felioare de ceapă verde, 2 linguri de smântână, 1 linguriţă de făină, pătrunjel verde.

Ciupercile tinere şi foarte proaspete se curăţă, se spală într-o strecurătoare sub un jet de apă rece, până rămân curate. Se taie felii şi se înăbuşă cu apă şi ulei până se înmoaie. Sunt pătrunse, se pune ceapa fiartă, se presară făină şi puţină boia, se sting cu apă rece şi se lasă să fiarbă câteva minute. Se amestecă apoi cu smântână şi verdeaţă. Se servesc cu garnitură de orez.

Cupe la minut

½ l lapte, 3 linguri de făină, 6 linguri zahăr pudră, 1 lingură cafea sau nescafe, 50 g migdale sau nuci măcinate.

Se fierbe laptele, se varsă făina în ploaie şi se fierbe 5 minute amestecând fără încetare. Se adaugă cafeaua şi zahărul. Se repartizează în cupe de înghetată şi se pudrează cu migdale sau nuci măcinate foarte mărunt. Se servesc foarte reci.

Dosarele frumuseţii

Anotimpul blondelor

„Când un bărbat iese cu o blondă, se ştie că va fi remarcat" susţine un reprezentant al sexului puternic, în vreme ce altul consideră că „nuanţa părului trebuie să fie în acord perfect cu personalitatea femeii respective". O altă remarcă, greu de demonstrat de altfel, spune că blondele adoptă cu mai multă uşurinţă coafurile moderne. Şi nu numai atât, dar sunt foarte atente la tunsorile şi coafurile starurilor, pe care le copiază cu repeziciune. Oricum, dacă vi se pare potrivită coafura şic adoptată de Catherine Deneuve, sau cea romantică purtată de Adriana Karembeu, sau cea sexi a lui Sharon Stone, nu vă rămâne decât să aveţi curajul să le încercaţi. Indiferent dacă sunteţi blondă sau brunetă...

C. Deveuve

A. Karembeu

S. Stone

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 34
Valabil până pe data de: 29 AUGUST 2002

Nume _____

Prenume _____

Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Pentru părinţi

Îngrijirea copilului bolnav

Când copilul se îmbolnăveşte, părinţii tineri intră într-o stare de stres, se agită şi nu ştiu ce să-i mai facă micuţului lor „pacient". Este normal ca ei să dovedească o stare de compasiune, de grijă fără de margini. Dar, nu-i mai puţin adevărat că cei mici şi bolnavi au parcă mare nevoie de răsfăţ şi doresc să fie cineva permanent lângă ei. Aici exagerarea nu îşi mai are justificare. Îmbolnăvirea copilului aduce în familie o dereglare de la modul vieţii zilnice, cere chiar sacrificii. Când bolnavul este însă în convalescenţă, este recomandat ca treptat să fie reluat modul de viaţă normal. Este cât se poate de bine să fie respectate preferinţele micilor bolnavi, dar niciodată nu trebuie să le permiteţi „să vă comande" ce trebuie să faceţi!

Respectându-le orele fixe, în care să vă ocupaţi de nevoile copiilor convalescenţi, părinţii trebuie să le imprime ideea că nici ei nu pot fi deranjaţi continuu. În camera lor, puneţi-le jocuri pe calculator, video-casete, desene animate şi, când nu sunt contagioşi, permiteţi unui prieten, soră ori frate să le ţină companie.

Şi încă ceva: nu le aduceţi toată ziua cadourile cele mai scumpe, pe care şi le visau altădată. Din când în când, o mică atenţie, un dulce preferat, un fruct aparte va fi bine primit şi apreciat. Observaţi însă că un copil convalescent se complace uneori atât de mult în această stare, încât nu îşi mai doreşte însănătoşirea. Ba, chiar mai mult: este de aşteptat din partea unor asemenea micuţi „răsfăţaţi", să prezinte simptome false pentru a deveni iar preocuparea esenţială a părinţilor şi în special a mamelor. Câtă vreme este bolnav şi trebuie să stea în pat, puneţi o măsuţă mică, de pat, cu albume de colorat, decupaje şi, repet, casete, care îi vor alunga monotonia. Pe de altă parte nici nu-l reţineţi prea mult de la şcoală, mai ales când este în clasele mici, pentru că va recupera greu lecţiile pierdute. Sănătatea îi va reveni rapid. În multe boli, regimul alimentar este deosebit de important pentru copilul bolnav. Alimente recomandate de medic, în cantităţi mici, uşor digerabile, pline de vitamine şi minerale, vor constitui mesele lui zilnice şi binevenite.

Nu-l forţaţi şi nu vă îngrijoraţi dacă micuţul bolnav sau convalescent mănâncă puţin ori slăbeşte. Lipsa de mişcare este cauza principală şi în orice caz va recupera rapid când boala va trece. Oferiţi acestor bolnavi piureu din fructe proaspete, brânză dulce de vaci, iaurt şi nu uitaţi că şi ei au mare nevoie de lichide – ceai, lapte, supă etc. Laptele combinat cu suc de fructe este atât de răcoritor şi de hrănitor, mai ales în perioada de recuperare şi de convalescenţă.

Îngrijit cu dragoste, cu multă blândeţe, cel mai mic bolnav al familiei îşi va recăpăta rapid sănătatea.

Dr. VALERIU MANTA

Sănătatea în... cifre

Cancer

Analiza registrelor naţionale de cancer din 17 ţări europene, privind 38 de forme de neoplasme care au afectat 3 milioane de oameni, a permis elaborarea unor concluzii: ● există mari diferenţe între ţări în ceea ce priveşte incidenţa bolii ● femeile sunt mai vulnerabile decât bărbaţii (din trei persoane cu cancer, două sunt femei) ● în rândul femeilor, cancerul de sân este cel mai frecvent (un caz din trei) ● la bărbaţi, cel mai frecvent este cancerul colorectal (unul din opt). Se estimează că în anii următori, dată fiind tendinţa generală de îmbătrânire a populaţiei (prin creşterea duratei medii de viaţă), numărul de cazuri de cancer nou înregistrate va spori şi el. Cifra avansată este de 15 milioane de cazuri noi, până în 2020.

Degradarea funcţiilor creierului

Procesul firesc de îmbătrânire afectează capacitatea cognitivă dirijată de creier. Anual, numai în Europa, peste 1 milion de persoane intră treptat într-un declin al funcţiei care dictează memoria, puterea de concentrare, de analiză şi sinteză etc. Printre cauzele care explică acest fenomen se numără carenţa alimentară în vitaminele B12 şi B9. Vitaminele din grupul B sunt prezente în special în ficat, drojdiile de bere, cereale, lapte, legume şi fructe.

Poliomielita

OMS a declarat în mod oficial că în regiunea europeană poliomielita este eradicată. În ultimii trei ani, în rândul celor peste 873 de milioane de locuitori ai continentului nu s-a raportat nici un caz nou. Acest succes s-a datorat campaniei susţinute de vaccinări, denumită de OMS „Operaţiunea Mecacar". Între 1997 şi 2000, acest program aplicat în 18 ţări „cu risc crescut", a permis vaccinarea anuală a 65 de milioane de copii sub 5 ani. Ultimul caz de poliomielită a fost înregistrat în 26 noiembrie 1998: un copil de 3 ani din Turcia, care nu fusese niciodată vaccinat contra bolii. Până în 1994, aproape 200 de cazuri înregistrate de OMS proveneau din Europa.

Fertilizare artificială

O anchetă a Societăţii Europene de Embriologie şi Reproducere arată că două treimi din femeile celibatare care, pentru a avea un copil, au recurs la metoda inseminării artificiale cu spermă provenită de la un donator, declară că au optat pentru această cale de teamă că altfel nu ar găsi un tată biologic ideal. Accesul femeilor heterosexuale, dar celibatare, la metoda fertilizării artificiale este de altfel un subiect controversat. Unele clinici din ţările cu o bogată experienţă în practicarea acestei metode pretind femeilor care recurg la aceste servicii să-i asigure copilului o relaţie de cuplu stabilă, pentru a exista în viaţa acestuia şi o prezenţă masculină, care contează pentru dezvoltarea psihică. Totuşi, cercetările legate de sănătatea psihică a copiilor născuţi prin fertilizare artificială şi crescuţi în absenţa tatălui, arată că aceasta nu este diferită de cea a copiilor crescuţi doar de mamă, după un divorţ.

Remedii naturale

CEAPA – medicamentul care nu te face să plângi

◆ *Panariţiul* (infecţia de la unghie) se vindecă mai uşor dacă este învelit în foaie de ceapă.

◆ *Durerile de cap* provocate de crizele de migrenă pot fi îndepărtate prin aplicarea pe frunte de

cataplasme cu felii de ceapă crudă.

◆ *Usturimea, durerea, mâncărimea* şi *umflătura*, provocate de o înţepătură de insectă, se atenuează dacă puneţi pe locul vătămat o felie de ceapă.

◆ Cataplasmele cu ceapă coaptă sunt bune pentru tratarea *abceselor, furunculelor* şi *hemoroizilor*.

◆ *Apetitul de nestăpânit faţă de alcool* (e vorba de alcoolici!) se poate tăia folosind următoarea reţetă: 500 ml alcool de 90 de grade combinat cu 500 g ceapă zdrobită. Se lasă la macerat timp de 10 zile, apoi se beau câte 3 linguriţe pe zi, circa o lună.

MORCOVII – contra tusei

◆ La copii, *viermii intestinali* se pot combate cu morcovi raşi. Timp de 8 săptămâni li se dau dimineaţa, pe stomacul gol, şi seara, înainte de cină, câte 2 morcovi raşi.

◆ *Tusea* care persistă după o viroză sau gripă poate fi calmată cu 2-3 pahare de lapte călduţ pe zi, îndoit cu suc de morcovi.

◆ *Astenia* fizică şi psihică se tratează bând 2 pahare de suc de morcovi pe zi, unul dimineaţa, celălalt seara, înainte de masă.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

TESTUL DE COLESTEROL

***Marin Berclea** din Bucureşti.* Vă vom oferi un tabel cu valorile colesterolului, exprimate în miligrame per decilitru. Nivelurile prezentate sunt valabile pentru persoanele care nu au o boală cardiovasculară, cum e cazul dv. Dacă veţi fi diagnosticat cu o boală cardiovasculară, medicul ar putea evalua tratamentul în funcţie de alte repere.

Test	Valori normale	Valori limită	Valori de evitat
Colesterol	sub 200	200-400	peste 240
LDL-colesterol „rău"	sub 130	130-160	peste 160
HDL-colesterol „bun"	peste 45	35-45	sub 35
Trigliceride	sub 200	200-400	peste 400

Pesticidele, pericol pentru sarcină

Rezultatele unor cercetări epidemiologice efectuate în California sunt cutremurătoare: femeile însărcinate între 3 şi 8 săptămâni prezintă un risc de a-şi pierde copilul, sporit de la 40% la 120%, dacă în apropierea domiciliului lor au fost utilizate pesticide! Cinci clase de asemenea substanţe chimice ucigătoare au fost identificate: organofosfaţi, pyrethrinoide, hidrocarburi halogenate, carbomaţi şi perturbatori endocrinieni. Acestea, firește, sunt împrăştiate pe diferite culturi agricole. Riscul uman este cât se poate de real, iar studiul s-a realizat pe cazuri autentice, nefiind un experiment de laborator.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

DE CE... facem febră când suntem bolnavi?

Temperatura corpului uman este în mod normal reglată în jurul valorii de 37 grade C şi este ţinută sub control de hipotalamus. Când apare o infecţie, sistemul imunitar declanşează în organism o serie de reacţii de alarmă şi de apărare, printre care şi creşterea temperaturii. Mai concret, anumite celule ale sistemului imunitar (citoxinele) stimulează hipotalamusul să crească temperatura corporală. Totodată, pentru a evita pierderea de căldură, organismul îşi diminuează afluxul sangvin de la nivelul pielii. Muşchii pot, de asemenea, să se contracte spontan, tot pentru a genera căldură, moment în care apar frisoanele. Ce rol are febra în sistemul de apărare a organismului? Pe de-o parte, pentru a împiedica multiplicarea virusilor şi a bacteriilor, iar pe de alta, pentru a favoriza activitatea globulelor albe menite să lupte cu boala.

Atenţie, însă! Chiar dacă febra face parte din mecanismele de apărare a organismului contra infecţiilor, trebuie păstrată prudenţa în privinţa evoluţiei valorilor sale. O febră de peste 40-41 grade C devine un pericol, deoarece unele funcţiile normale ale organismului pot fi grav afectate, riscurile cele mai mari fiind legate de perturbarea activităţii creierului şi a inimii. În mod frecvent, la copii şi vârstnici febra atinge valori foarte ridicate, fără să corespundă gravităţii bolii. Sau, poate să apară, nu neapărat în cazul unei infecţii sau boli, ci, de exemplu, ca semnal de alarmă al deshidratării organismului. După cum există boli (cum ar fi tetanosul sau botulismul) în care febra nu apare neapărat.

Vă cunoaşteţi DREPTURILE DE ASIGURAT MEDICAL?

Un sondaj efectuat în rândul persoanelor asigurate medical din România, arată că 75% dintre acestea nu cunosc nici măcar drepturile esenţiale pe care le au: un set complet de analize pe an şi dreptul la medicamente gratuite şi/sau compensate (în funcţie de anumite criterii). Cu atât mai puţin au informaţii despre alte aspecte ale sistemului sanitar din România. Pentru a veni în întâmpinarea nevoii de informare a populaţiei în general şi a beneficiarilor asigurărilor medicale în special, Centrul pentru Politici şi Servicii de Sănătate, în parteneriat cu Casa Naţională de Asigurări de Sănătate, Ministerul Sănătăţii şi Familiei şi Colegiul Medicilor din România au editat *„Cartea Asiguratului"*. Concepută în şapte capitole, lucrarea are structura unui ghid util care cuprinde: 1. informaţii privind modul de organizare a sistemului de asigurări de sănătate din România; 2. instituţiile care coordonează funcţionarea sistemului de asigurări de sănătate; 3. furnizorii de servicii medicale şi serviciile prestate de aceştia; 4. modul de funcţionare a sistemului sanitar. 5. serviciile medicale care nu sunt plătite de casele de asigurări; 6. informaţii despre ceea ce trebuie să facă asiguratul pentru a beneficia de servicii medicale; 7. informaţii legate de modul cum sunt rezolvate sesizările asiguraţilor medical.

O iubesc mai mult decât viaţa mea...

–„Aş da orice pentru fericirea ei. Dar nu pot să mă gândesc la posibilitatea ca ea să mă părăsească. Nu aş putea trăi fără ea. Deşi nu am motive să fiu gelos sau suspicios, mă tot gândesc să nu o pierd. Mai am câteva luni de armată şi obsesia asta nu-mi dă pace. Ce mă fac dacă ea îşi găseşte pe altul?" scrie Traian, un tânăr care face armata şi se gândeşte la iubita lui rămasă acasă.

– Dragă Traian, iubirea dă, nu cere în schimb. Tu o iubeşti foarte posesiv. Spui că ai da orice pentru fericirea ei, dar dacă ea ar fi mai fericită cu altcineva?... Ai fi dispus să o laşi să fie fericită?... Cred că nu. Şi asta s-ar putea să o sufoce, cu timpul. Acum, nu cred că ai de ce te teme. Este doar o „obsesie", aşa cum spui, care izvorăşte tocmai din faptul că Irina... este „obsesia" ta. Tu nu o iubeşti, ci eşti obsedat de ea. Probabil că încă nu a apucat să simtă intensitatea sentimentelor tale, dar când o va face, se va speria şi va fugi... să fie fericită. Să fie iubită şi să iubească, să găsească pe cineva care să poată trăi şi fără ea, să aibă acest echilibru, să o respecte, să aibă încredere în ea. Cam asta înseamnă dragoste, de fapt. Nu dorinţa de posesiune exclusivă, nu transformarea fiinţei pe care o iubim în „obiectul" posesiunii noastre.

De ce să nu poţi trăi fără ea? Nu e bine nici pentru tine. Câteodată e greu să îţi dai singur seama de ce ajungi să fii obsedat de cineva. Un psiholog te poate ajuta. Numai atunci când ştii ce te atrage atât de irezistibil la o persoană poţi să scapi de „vraja" cu care te-a învăluit. Pentru tine, în primul rând. Pentru că nu e bine să fii aşa vulnerabil în faţa cuiva. Să depinzi de acea persoană. Se poate întoarce împotriva ta. Dar poate fi rău şi pentru celălalt, pentru că ajunge să fie sufocat de tine, nu mai poate avea o viaţă personală, pentru că tu nu concepi să trăiţi unul fără celălalt. Şi este, de fapt, o otrăvire reciprocă. Eu zic să te concentrezi puţin asupra ta. În lunile astea, câte ţi-au mai rămas din armată să te gândeşti ce ţi-ar plăcea să faci, să experimentezi, să fii, făcând abstracţie de Irina. Gândeşte-te la perioada de dinainte de a o cunoaşte sau încearcă să-ţi imaginezi cum ar fi dacă ea ar trebui să plece 2-3 ani la studii în străinătate; ce ai face cât e ea plecată? Ar trebui să trăieşti cumva, nu?! Şi e mai bine să trăieşti frumos, decât să trăieşti trist.

Dacă reuşeşti exerciţiul ăsta, vei privi viaţa „cu ochi mai buni" şi te vei putea vedea şi de sine stătător, nu doar în dependenţă de Irina. Atunci, şi teama de a o pierde va dispărea.

MIHAELA DOROBANŢU

„COPIII" LUI DARWIN

Primul peşte care s-a târât pe pământ

Care a fost prima creatură care a reuşit, prin transformarea treptată a înotătoarelor, să părăsească mediul semiacvatic al mlaştinilor şi să se târască pe pământ? Se pare că răspunsul a fost dat prin analiza fosilei unui peşte-reptilă descoperit în Scoţia. Scheletul aproape complet a uşurat identificarea celor patru membre dezvoltate din înotătoare şi poziţionate astfel încât să permită locomoţia pe teren ferm. De asemenea, paleontologii britanici au constatat că fiecare dintre membre are formele incipiente ale celor cinci degete, cel mijlociu fiind cel mai bine conturat, aşa cum este astăzi la tetrapode şi respectiv la om.

Acest peşte-crocodil a trăit acum 350 de milioane de ani, în Devonian, iar modificările sistemului locomotor şi respirator tipic amfibienilor a durat aproximativ 30 de milioane ani. Dar care a fost motivul pentru care această specie de tranziţie şi-a părăsit mediul său obişnuit? Ipoteza avansată de specialişti, în revista „Nature", priveşte modificarea compoziţiei apelor dulci; acestea au devenit treptat sărate, datorită creşterii nivelului oceanelor şi invadării lacurilor şi mlaştinilor de către ape cu salinitate ridicată. Interesant de remarcat este faptul că această evoluţie este inversă celei suferite de balene, care ar fi fost iniţial mamifere terestre, trăitoare în zonele de uscat invadate de apă şi obligate să se adapteze mediului acvatic.

Fosila peştelui-crocodil, specie de tranziţie care a trăit acum 350 de milioane de ani

Noua descoperire, care reprezintă o verigă din lanţul evoluţiei de la peşte la reptile, concordă cu actualele specii de „peşti-umblători" care trăiesc în Asia (25 de varietăţi) şi Africa (3 varietăţi), în ape dulci sau sărate. Înotătoarele acestora nu sunt membre propriu-zise, ci seamănă cu „aripile" focilor şi morselor, putându-se deplasa pe uscat şi pe distanţe de 60-70 de metri. Voracitatea bizarelor vietăţi este uluitoare, acolo unde trăiesc fiind un factor de destabilizare a diversităţii piscicole. De multe ori, s-au semnalat evadări din apele râurilor şi deplasări spre crescătoriile de peşti „normali", atunci când în mediul lor natural cantitatea de hrană descreşte.

Peştele-umblător, care trăieşte astăzi în Asia şi Africa

TRADIŢII

Dansul focului din Bali

Insula Bali, situată în apropierea Insulei Java, aparţine arhipelagului indonezian. Numeroasele tradiţii, legate de o mare varietate de superstiţii, au drept numitor comun lupta necontenită dintre spiritele bune şi cele rele. Una dintre manifestările periodice din Bali este şi aşa-numitul dans al focului, practicat numai de bărbaţi cu puteri magice, membri ai clerului local. Înainte de a începe ritualul, aceştia intră în transă cu ajutorul unor substanţe halucinogene (consumând seminţe sau inhalând fumul produs la arderea lor). Chiar această stare specială reprezintă pentru ei acceptul spiritelor pozitive de a pătrunde în trupul lor. Apoi, pe un mare „covor" format din nuci de cocos arzânde, ei păşesc în ritmul tobelor, purtând în mâini un cap de cal făcut din lemn şi înfipt într-o ramură de copac. Aceasta este ornată cu trestie, care se aprinde şi se mistuie lent. Semnul că dansul s-a sfârşit şi spiritele bune le-au alungat (temporar) pe cele rele este dat de un vraci de rang superior, atunci când nucile de cocos au fost stinse de către dansatori. Starea euforică a practicanţilor le permite să îndure arsurile provocate tălpilor. Însă nici unul nu are voie să se vaiete, întrucât ar strica întreg ritualul, care ar trebui să fie luat de la început. De asemenea, rănile nu le sunt tămăduite, cu toate că uleiul de palmier face minuni în acest sens. Încă o dovadă că Binele a învins este vindecarea lor naturală, până la următorul dans al focului, dată fixată de şeful preoţimii. Ieşirea din transă se face cu ajutorul unor plante cu rol de antidot.

Recorduri în lumea necuvântătoarelor

Cea mai scurtă perioadă de gestaţie aparţine oposumului (13 zile), iar cea mai lungă elefantului african (640 de zile); la mijlocul acestui interval se află balena albastră (330 de zile) şi calul (335 de zile).

Cea mai rapidă vietate a Pământului este vulturul pelerin, care într-un picaj de 45 de grade faţă de verticală poate atinge 350 de kilometri pe oră; cea mai lentă necuvântătoare este melcul de grădină, care poate „sprinta" numai cu 20 de metri pe oră.

Cea mai zgomotoasă creatură a planetei noastre este balena albastră; aceasta poate emite vibraţii de joasă frecvenţă de 188 de decibeli (faţă de aproximativ 100 ai unui avion la decolare), care pot fi receptate la distanţa de 850 de kilometri.

Artă africană în „ORAŞUL MORŢILOR"

Statuetă înfăţişând un mare „demnitar" (sec.I d.Ch.); gâtul şi pieptul au ornamente distinctive

Patrimoniul cultural şi artistic al „Continentului negru" este cel mai vast din lume – apreciază experţii – şi cel mai periclitat. În cel puţin treizeci de ţări există mai mult de un milion de „depozite" de obiecte de artă (în special în necropole), picturi rupestre, obiecte de uz casnic etc. datând din perioade mai vechi de două mii de ani. Interesul pentru arta străveche africană este uriaş, având în vedere că „leagănul omenirii" şi evoluţia cea mai spectaculoasă a omului aparţin acestor tărâmuri.

Unul dintre cele mai interesante şantiere arheologice este cel din Niger, din regiunea Bura, denumit şi „Oraşul morţilor". Statuetele din lut ars găsite aici au fost realizate în mileniul I î.Ch şi în primele secole după Christos. Caracteristica principală a obiectelor de artă antropomorfe, care erau ataşate unor ulcioare sau erau de sine stătătoare, este uimitoare: artizanii reprezentau personalităţi de prim rang ale comunităţilor lor, după ce femeile şi bărbaţii respectivi mureau – de unde şi denumirea acelei aşezări. Cum au ajuns experţii la această concluzie? Se pare că în această regiune a văii Nigerului domnea o „lege" care interzicea unui om aflat în viaţă să devină zeu prin imortalizarea lui cu ajutorul statuilor şi statuetelor. Zeităţilor le erau dedicate astfel de obiecte de artă, iar marii conducători locali li se puteau alătura divinităţilor doar după moarte. De altfel, vasele care însoţeau statuetele respective reprezentau, cel mai probabil, urne funerare. Exista şi obiceiul de a ridica la rang de obiect de cult (totemuri) şi anumite lucruri care aparţinuseră suveranilor. Astfel, idolatria castelor superioare se îmbina cu totemismul, specific păturilor sociale inferioare, cărora nu le era permisă achiziţionarea statuetelor.

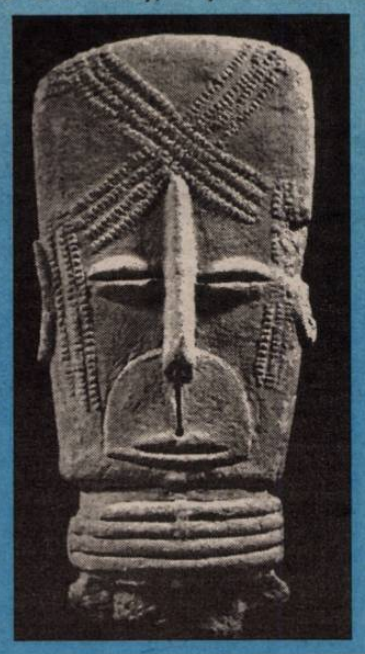

O bună parte a obiectelor antropomorfe de la Bura înfăţişează şi conducători religioşi. Semnele distinctive sunt pseudo-coroane, medalioane, brăţări şi părul aranjat într-un mod deosebit... Din păcate, o mare parte din zestrea patrimonială a multor ţări africane se pierde din cauza comerţului clandestin cu obiecte de artă, ajungând în colecţii particulare, şi nu în patrimoniul statelor respective.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

23 august, drama din spatele istoriei

Timp de mai multe decenii, 23 august a fost ziua naţională a României. Ea însemna, în fiecare an, un spectacol împănat cu mici, cuvântări, defilări, angajamente şi seturi de scutece pentru cei născuţi în acea zi.

Pe 23 august 1939 s-a semnat pactul Ribbentrop-Molotov care consfinţea prietenia dintre Stalin şi Hitler şi, practic, începutul celui de-al doilea război mondial. Semnarea acestui pact de către cei doi foşti miniştri de externe a fost preludiul sfârtecării ţării noastre în est, în nord şi în sud. Peste exact 5 ani, soarta României avea să cunoască o altă întorsătură dramatică. Pe 23 august 1944, Antonescu este arestat de gărzile regelui Mihai I, pentru că nu a acceptat ceea ce el a numit „armistiţiul cu aliaţii", în realitate capitularea României. După această zi, în care România şi-a pierdut suveranitatea, trupele Armatei Roşii au invadat ţara cu acordul tuturor partidelor politice democratice, acţiune care avea să conducă, în final, la moartea democraţiei, începând din 30 decembrie 1947! E drept că, în urma capitulării, România a fost obligată să se alăture forţelor aliate (Armatei Roşii), „întoarcerea armelor", cum a fost numită, scurtând războiul, după aprecierile istoricilor, cu 6 luni. Dar şi cu pierderi suplimentare pentru armata română. Decretarea ca sărbătoare naţională a zilei de 23 august a însemnat, printre altele, recunoaşterea de către comuniştii români a acţiunii regelui Mihai I (!) care a acceptat capitularea în faţa trupelor sovietice (culmea ironiei, el va fi obligat tocmai de trupele sovietice să abdice în 1947). Istoria are logica ei.

Pactul din 23 august 1939, în versiune rusească

Zile de august, 1944

◆ o altă ofensivă sovietică a fost îndreptată la 20 august spre România

◆ la 20 august 1944 Armatele a-2-a şi a-3-a din Ucraina, comandate de mareşalii Malinovski şi Tolbuhin, străpung frontul româno-german în sectorul Iaşi-Chişinău

◆ la 23 august 1944 este dat ordinul de insurecţie a armatei române, de către regele Mihai I

◆ de la orele 20.30 şi până la 24.00, toate instituţiile, toate punctele strategice şi toate bazele germane din Bucureşti sunt ocupate de armata română

◆ la acea dată, germanii dispuneau între Carpaţi şi Marea Neagră de 374.000 de oameni, dintre care 11.000 în Bucureşti iar 25.000 în zona petroliferă

◆ încetarea focului dintre români şi ruşi, se va face la ora 4 dimineaţa, la 24 august

◆ Bucureştiul este bombardat în mai multe rânduri de germani şi au loc lupte de stradă până la 26 august

◆ la 30 august, Armata Roşie intră în Capitală şi-i face prizonieri pe cei 6998 de germani, dintre care 7 generali

◆ la 31 august sovieticii încercuiesc şi cuceresc tot câmpul petrolifer din Valea Prahovei

◆ între 5 si 18 septembrie, sovieticii înaintează fără probleme şi preiau toate punctele nevralgice deţinute de români

◆ la 12 septembrie, la Moscova este semnat armistiţiul dintre România şi Aliaţi

◆ trupele sovietice intră în Basarabia şi în Bucovina de Nord în timp ce armatele române intră în posesia Transilvaniei.

Joachim von Ribbentrop

Viaceslav Ivanovici Molotov. A trăit până în 1986.

Molotov semnează pactul ruso-german. Se pregăteste Ribbentrop care deocamdată râde cu Stalin.

Momentul parafării pactului

La Nürnberg, primul executat a fost Ribbentrop

Grădina exotică din MONTE CARLO

Principatul Monaco nu este vestit doar prin cazinou sau prin faimosul Palat Grimaldi. Muzeul Oceanografic este vestit în lumea întreagă, iar Opera, construită de acelaşi Charles Garnier, ca şi Opera din Paris, a reprezentat o adevărată revoluţie în construcţia sălilor de spectacol.

De o mare atracţie este Grădina Exotică, situată pe pantele de nord-vest ale Principatului. Întinsă pe stânci, deasupra mării, oferă o excelentă privelişte. Climatul blând, umiditatea optimă permit cultivarea unor variante specii exotice. Terasele, unite între ele prin poteci şi alei, oferă o gamă întreagă de miresme şi culori, totul încadrat de imaginea minunatelor construcţii din jur, a teraselor şi a mării. Găseşti aici nenumărate specii de cactus şi alte plante rare, numărul exponatelor depăşind cifra de 7000. Plante cu forme ciudate şi viu colorate au fost importate din deşerturile semiaride din Mexic şi Africa. Li s-au creat cu grijă condiţiile necesare şi au devenit repede exponate luxuriante, gata de reproducere, atrăgând admiraţia celor ce se îndoiau de capacitatea lor de adaptare.

Printre punctele de atracţie ale grădinii trebuie amintită şi aşa-numita Grotă a Observatorului. Este o grotă naturală, care coboară 60 de metri sub pământ. În prima încăpere au fost descoperite urme ale civilizaţiei umane preistorice, depuse acum la Muzeul de Antropologie preistorică, aflat tot în incinta grădinii. Celelalte încăperi ale grotei sunt decorate cu spledide stalactite şi stalagmite care le oferă o imagine ciudată, dar impunătoare.

Muzeul care a primit relicvele umane găsite în prima încăpere a grotei este dedicat în întregime aşezărilor umane preistorice dintr-o arie fixă. Este vorba despre suprafaţa cuprinsă între grotele Balzi Rossi, Valonet şi oraşul Nisa, toate aflate în regiunea Alpilor Maritimi.

Sunt expuse colecţii de schelete ale lui Homo sapiens, incluzând exemplare asemănătoare celor de Cro-Magnon, Neanderthal şi altele. Acestora li se adaugă tipuri variate de unelte, arme, coliere din pietre şi scoici. Numeroase vitrine expun oseminte umane, dar tot atât de multe sunt rezervate relicvelor animale. Sunt animale care au populat odinioară Coasta de Azur: mamuţi, cerbi uriaşi, hipopotami, elefanţi.

Toate vitrinele prezintă şi explicaţii ample, privitoare la exponate, locul în care au fost găsite, un mic istoric al regiunii respective.

Muzeul te plimbă astfel în cele mai îndepărtate epoci ale civilizaţii umane, iar amprenta trecutului imprimată aici, contrastează puternic dar într-un chip cât se poate de plăcut, cu explozia vieţii simbolizată prin grădină. De pe terasele acesteia priveşti clădirile superelegante, fântânile, oamenii şi te gândeşti că trecând prin Grădina Exotică din Monte Carlo te-ai plimbat între ultramodern şi preistoric.

IRINA STOICA

Ştiaţi că...

◆ *...tunelul Canalului Mânecii are o lungime de circa 50 kilometri? Este format din două tunele gemene, fiecare cu o lăţime de 7,6 metri.*

◆ *...celebrul palat Zwinger din Dresda, capodoperă a barocului german, a fost construit între 1711-1722? Avariat în urma bombardamentelor din 1945, a fost restaurat în 1963.*

◆ *...psihologul elveţian Jean Piaget (1896-1980) este creatorul unei şcoli de psihologie a copilului? A fost profesor la universităţile din Geneva şi Paris.*

◆ *...scriitoarea engleză Emily Brontë (1818-1848) a adoptat pseudonimul artistic Ellis Bell? A devenit celebră prin romanul „La răscruce de vânturi".*

◆ *...capitala statului Barbados din America Centrală Insulară (arhipelagul Antilele Mari) este oraşul Bridgetown? Este port la Oceanul Atlantic.* (I.S.)

Viitorul aparţine spaţiului

Cu ochii pe PLUTO

Administraţia naţională americană pentru aeronautică şi spaţiu, NASA, a informat Congresul SUA că anul acesta a rezervat 30 milioane dolari pentru proiectarea unei staţii interplanetare capabile să ajungă (până în anul 2020) la planeta PLUTO, singura din Sistemul Solar încă nevizitată! Misiunea face parte din programul New Horizon, care prevede, pentru acest zbor spaţial, survolarea planetei Jupiter şi un „sejour" de cinci ani în interiorul aşa-numitei „Centuri Kuiper", situată dincolo de orbita planetei Pluto...

Pentru a îndeplini hotărârea Congresului, conform căreia până la finele actualului deceniu să fie lansat un robot interplanetar spre Pluto, NASA a încredinţat Institutului de Cercetări de Sud-Vest contractul pentru proiectul preliminar (v. imaginea de mai sus) al unei staţii capabile să reziste unui astfel de traseu îndelungat. Pentru anul bugetar următor a fost preliminată o sumă mai mare (80-100 milioane $), parte dintr-un efort financiar estimat pentru întregul program la 1,2 miliarde $. Sonda spre Pluto va fi dotată cu un generator energetic nuclear cu izotopi, al cărui cost va depăşi considerabil 50 milioane $!

Obiectivul principal al acestei misiuni îl reprezintă cea mai îndepărtată planetă de Soare – Pluto – descoperită în 1930 de către astronomul C.W Tombaugh; ea evoluează cu viteza medie de 4,74 km/s pe orbita cu cea mai mare excentricitate (0,248) şi cu cea mai mare înclinare faţă de planul eclipticii (17º9') din întregul sistem planetar. Pluto poate fi observată doar cu telescoape puternice; se pare că are o atmosferă densă formată din neon, un satelit (Charon) şi are un diametru de sub 4000 km.

Asa ar putea arăta sonda interplanetară în drum spre Pluto

Trebuie reamintit că NASA a mai avut în obiectiv lansarea unei misiuni, denumită Kuiper Express, spre Pluto, dar a fost nevoită să renunţe la acest program din motive financiare; spre exemplu, atunci se estimase costul construcţiei staţiei Kuiper Express la numai... 500 milioane de dolari!

Prof. dr. FLORIN ŻĂGĂNESCU

În timp ce azi părinţii le cumpără maşini odraslelor

KHEOPS A CONSTRUIT O PIRAMIDĂ PENTRU BĂIATUL SĂU

O recentă descoperire arheologică readuce Egiptul antic în atenţia specialiştilor şi a opiniei publice. O echipă de cercetători francezi a identificat ultima necropolă regală din epoca marilor piramide.

În nord-vestul capitalei Egiptului, la 10 km de platoul Gizeh, se află complexul funerar al faraonului Kedjedef, din cea de-a patra dinastie (2625-2510 î. Hr.), fiul cel mai în vârstă al lui Kheops. Un sit altădată grandios, în care au fost construite piramida şi templul funerar ale acestui faraon, înalte de 90 m. Complexul a fost identificat în urmă cu un secol, dar a fost puţin explorat. Piramida nu a fost niciodată degajată şi nici apartamentele funerare. Astăzi, din impunătorul edificiu nu au mai rămas decât câteva fundaţii şi asta din cauza faptului că a fost transformat în carieră încă din epoca romană. În 1995 a fost inaugurat un vast program de cercetare arheologică în aceste locuri. Una dintre necropolele cercetate a atras, la un moment dat, atenţia egiptologilor. În primăvara acestui an a fost realizată prima hartă arheologică a locului în care figurează 40 de morminte. Cercetările s-au concentrat asupra necropolei F37, compusă din două mari ansambluri, fiecare cuprinzând două morminte lungi de 50 m în spatele cărora se înşirau numeroase morminte mai mici, separate de străduţe. Într-unul dintre marile ansambluri a fost descoperită o poartă falsă pe care era inscripţionat numele Nikau-Redjedef iar pe o tablă de ofrande un alt nume de odraslă regală, Hornit. Mormântul aparţine aşadar faraonului Redjedef şi fiilor săi, nepoţi ai faraonului Kheops, şi era ultimul din epoca marilor piramide. Săpăturile au scos la iveală cioburi din vase de ceramică din acea perioadă şi din epoca dinastiei a VI-a. Recent, au fost degajate unele construcţii interioare – în care s-ar fi putut afla bazine şi mese de ofrandă – şi un sistem complex de evacuare a apelor rituale. Un interes deosebit l-au constituit rampele pentru transportul blocurilor de piatră din care au fost construite morminte, a căror greutate ajungea la 2-3 tone şi uneori chiar la 8 tone! Specialiştii au ajuns la concluzia că pentru deplasarea unui bloc de 2 tone era nevoie de cel mult opt muncitori. Un important punct de reper în elucidarea misterelor legate de construcţia marilor piramide.

DORIN MĂRAN

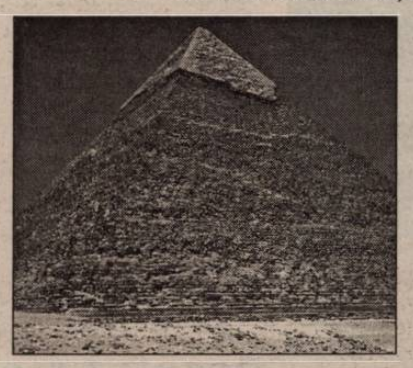

Paginile secrete ale omenirii

RUDOLF regele alchimist

Praga de aur a anilor 1600... Încă de la 1 noiembrie 1576, când a fost încoronat, pe tronul habsburgilor se afla Împăratul Rudolf al doilea, fiu al lui Maximilaian II de Austria şi al Mariei de Spania, sora temutului rege Filip II al Spaniei..

Rudolf a fost un împărat neobişnuit de tolerant, mai ales în ceea ce priveşte problemele religioase, motiv pentru care a fost în general acceptat de populaţia unei ţări preponderent protestante, mulţumită de numeroasele edicte „favorabile" pe care le-a dat. Praga a devenit, datorită lui Rudolf în primul rând, un centru important al „ştiinţelor secrete", nu doar pentru libertatea acordată practicilor cabaliste, ci mai ales pentru că a găzduit doi dintre cei mai mari astronomi (şi astrologi) ai tuturor timpurilor: Tycho Brahe şi Johannes Kepler.

Prin cei doi, Praga şi curtea imperială trăiau o vreme în care ştiinţa şi imaginea lumii erau puternic legate între ele. Viaţa era privită ca o mişcare continuă, pornind de sus, de la Dumnezeu însuşi şi coborând până la cele mai umile fiinţe. Totul era, cu un termen împrumutat de la Tycho, o „armonie a sferelor"; era predeterminat şi omului nu-i rămânea decât să-şi citească soarta şi menirea în semne care îi stăteau la dispoziţie. La aceasta serveau astrologia şi alchimia. Cu cele 16 cuptoare alchimice care funcţionau în subsolurile locuinţei sale de la Uraniborg, în Danemarca, şi cu ştiinţa de a produce elixirul vieţii chiar la Praga, Tycho impusese acest mod de gândire, pe care Rudolf îl preluase şi îl propaga. Şi tot de la el a învăţat Împăratul un lucru esenţial: îndoiala. *„Astrologii nu leagă voinţa omului de stele, dar mărturisesc că există ceva în om care îl poate ridica deasupra acestora... Dacă însă el, omul, se lasă dominat de pornirile animalice şi alege să trăiască urmând insitnctele sale cele mai josnice, nu pe Dumnezeu trebuie să-l învinuiască pentru aceasta..."* Practicant el însuşi al astrolgiei şi alchimiei, Rudolf II a deschis porţile Pragăi şi ale Europei pentru o înflorire a ştiinţelor care avea să influenţeze decisiv viitorul cunoaşterii omeneşti.

MIHAELA DOROBANŢU

Folclorul ca prioritate

Cântecul românesc a încântat America

În secolul XX, folclorul nostru a atras atenţia atât compozitorilor cât şi interpreţilor americani, muzicieni de prestigiu ca Leopold Stokovski, Jascha Heifetz, Leonard Bernstein, Benny Goodman etc. nerămânând străini de melosul popular românesc. În anul 1906, printre piesele de virtuozitate interpretate de tânărul absolvent al Conservatorului din Bucureşti, Grigoraş Dinicu, s-a numărat şi *Hora staccato*. Era o compoziţie proprie a violonistului, inspirată din folclorul lăutăresc, ce avea să facă, peste decenii, o carieră internaţională. Atât de mult s-a cântat *Hora staccato*, încât a devenit... folclor. Dintre numeroasele prelucrări s-a impus versiunea violonistului american Jascha Heifetz. Cu prilejul sărbătoririi a 200 de ani de la naşterea lui Joseph Haydn, marele virtuoz american a inclus în recitalul din seară zilei de 4 aprilie 1932 şi *Hora staccato*. Forma concertistică strălucitoare a plăcut atât de mult publicului vienez, încât Jascha Heifetz a fost obligat să o reia. Întrebat de un ziarist cum s-a născut ideea acestei partituri, violonistul-compozitor a declarat: „Acum câţiva ani am fost la Bucureşti. Când l-am auzit pe Dinicu cântând Hora, m-am entuziasmat. M-am împrietenit cu Dinicu şi l-am rugat să-mi dea permisiunea să transcriu Hora şi să o pun în repertoriul concertelor mele. Am cântat-o apoi la toate concertele din America, la Paris, Berlin şi Londra. Pretutindeni, HORA română are un succes cu adevărat extraordinar".

Tipărită în 1930 la Editura „Karl Fischer", *Hora staccato* de Dinicu-Heifetz a făcut înconjurul lumii. O splendidă versiune de jazz a realizat trompetistul american Harry James.

Fenomenul preluării şi prelucrării unor lucrări culte româneşti în stil popular a atins apogeul, se pare, cu *Sanie cu zurgălăi* de Richard Stein. Melodia compozitorului moldovean (scrisă în 1936 şi tipărită la Bucureşti în 1937) a răsunat pe toate canalele mass-media americane, Richard Stein revendicându-şi după câteva decenii cu mare greutate paternitatea piesei.

IOANA PROCA-FLORIA

Amprente ale spiritualităţii

Biserica din Gurbeşti

Satul Gurbeşti, din judeţul Bihor, se poate lăuda cu o biserică de lemn, „Sfântul Nicolae", declarată monument istoric şi de arhitectură populară.

Datele privitoare la acest sfânt locaş converg spre construirea lui în 1799. Este sigur însă că înaintea ei a existat o alta, tot de lemn, care era folosită de Josani şi Gurbeşti, două sate de pe Valea Roşiei. Probabil că vechea biserică a fost ridicată în secolul al XVIII-lea. În sprijinul acestei afirmaţii vine cererea din 1744, solicitând fier pentru repararea ei de la stăpânul de pământ. Melentie Covaci, călător prin ţară, văzuse biserica în 1752 şi scrisese despre ea că este din lemn, acoperită cu şindrilă.

În 1773, satele Josani şi Gurbeşti sunt supuse alinierii şi multe case sunt strămutate pe locurile rezervate construcţiilor de acest fel şi în zilele noastre. În această situaţie, biserica nu mai corespundea, din cauza vechimii ei, dorinţelor locuitorilor din Gurbeşti, care au început înălţarea bisericii actuale. Lungimea edificiului este de 10 metri, iar lăţimea de 4,4 m. Talpa groasă a aşezământului este pusă pe o temelie de piatră. Absida este nedecroşată, adăugată navei dreptunghiulare. Tinda este acoperită, „tăvănită", iar la naos şi altar este realizată o boltire semicirculară.

În 1851, biserica a fost renovată, cu acest prilej consolidându-se, prin bârne, rezistenţa pereţilor suficient de subţiri.

În 1974 este tencuită şi văruită atât în exterior cât şi în interior, totodată fiind şi reacoperită cu tablă zincată. Biserica nu este pictată, excepţie făcând iconostasul şi uşile de la altar. Pe iconostas apare sus tema răstignirii iar mai jos registrul celor 12 apostoli. Decorul de lemn este simplu, dar biserica numără printre obiectele de patrimoniu patru icoane de sticlă provenite de la Nicula. Tot aici se află o altă icoană pe sticlă, datată 1808, pictată de vestitul Sandu Zugravu din Iernuţeni şi reprezentându-l pe Sfântul Nicolae.

Încă din secolul al XVIII-lea aici au existat cărţi şi manuscrise valoroase. Printre acestea trebuie amintite Mineiul scris de Pavel Dascălul din Muncaciu la 1714, Chiriaco-dromionul tipărit la Alba Iulia în 1699, şi altele.

Unele dintre acestea au pe margini însemnări vorbind despre locuitorii din zonă, despre felul în care au achiziţionat aceste cărţi, oferind tot felul de date preţioase.

Biserica Sfântul Nicolae, cu întreg trecutul ei, este astfel o părticică din viaţa oamenilor de aici, legaţi prin credinţa în Dumnezeu şi încredere în propriile lor rugăciuni.

IRINA STOICA

O fetiță a reușit să evadeze de sub nasul răpitorilor

În multe filme bazate pe scene aproape neverosimile, o fetiță de numai șapte ani din Philadelphia, dovedind o putere de acțiune și de gândire cu mult peste vârsta sa, a reușit să evadeze din subsolul unui imobil dezafectat în care fusese închisă de răpitorii ei. După ce a ros cu dinții banda adezivă cu care îi fuseseră legate mâinile și picioarele, Erica a spart un gemulet prin care nu avea loc să iasă, dar suficient să lase să se audă strigătele ei de ajutor. Din fericire, în apropierea casei părăsite, se jucau doi copii, la fel de mici ca și ea. Totuși, unul dintre ei, auzind țipetele de ajutor, s-a suit pe bicicletă și a dat fuga direct la cel mai apropiat post de poliție. Fetița fusese răpită cu o zi înainte, părinții anunțaseră dispariția, iar poliția demarase cercetările, dar până în momentul în care băiatul-salvator a sosit la post nu avansaseră deloc în elucidarea cazului. Fetița a fost transportată la spital, unde medicii au constatat că suferise doar câteva răni și traumatisme ușoare. În cele din urmă au fost identificați și răpitorii: doi bărbați, în vârstă de 29 și, respectiv, de 23 de ani, consumatori de droguri. Aceștia sunaseră la familia fetiței și ceruseră în schimbul copilului suma de 150.000 de dolari. (A.P.)

Noroc la bani, ghinion în dragoste

Antonio Madoretta este un italian fericit. Acum are 54 de ani, și până nu demult era un modest angajat al unui magazin alimentar din Florența. Viața lui a luat o întorsătură radicală cu prilejul unui necaz familial, care îl dusese până în pragul sinuciderii.

Certurile cu soția sa, Ramona, nu mai încetau. Situația financiară era cauza tuturor polemicilor violente și a transformării lui Antonio într-un alcoolic. Firma la care lucra mergea din ce în ce mai prost și îl păștea concedierea. Pe de altă parte, tot mai multe guri rele din vecini spuneau, mai pe față, mai pe ascuns, că Ramona, exasperată, a găsit deja un înlocuitor. În aceste circumstanțe, Toni nu se mai dezlipea de o tavernă din cartier unde se adunau de obicei amicii lui de beție. Și, într-una din serile petrecute în compania unor interminabile pahare de Chianti, aude de la o masă vecină o legendă privind o veche bandă de hoți din sudul țării, în zona râului Bradano. Nimeni nu credea în astfel de povești, însă disperarea i-a dat lui Toni o idee: și dacă ar fi ceva adevărat în povestea cu ascunderea prăzii în apele acelui râu?

Părăsit de nevastă și neavând copii, eroul nostru și-a vândut tot ce agonisise și s-a mutat de la Florența la Altoro, o localitate de la marginea lui Bradano. Localnicii știau și ei legenda bandei de hoți ai lui Mauro, care operase la începutul veacului XX, dar nu credeau nimic din acele fabulații. Perseverent, Toni a achiziționat un detector de metale și, prefăcându-se că se duce la pescuit, rătăcea prin apele râului cât era ziua de lungă. Nimeni nu înțelegea de ce nu prinde pește și nu iese cu el pe piață, așa cum făceau mulți oameni din partea locului... Minunea s-a petrecut la sfârșitul primăverii acestui an. Antonio a descoperit în mâlul de pe fundul apei un serviciu de cafea din argint aurit, vechi de peste optzeci de ani. N-a spus nimănui nimic și s-a dus cu sufletul la gură la un bijutier din Florența. Așa a aflat că acea comoară valorează aproape 12 de mii de dolari! Fericirea lui Antonio ar fi fost desăvârșită, dacă mai vechile sale cunoștințe nu i-ar fi spus că noua nevastă a acelui bijutier este chiar fosta lui soție. Toni o mai iubea și se simțea profund rănit de iuțeala cu care Ramona își găsise o nouă pereche... S-a întors în sudul Italiei și s-a stabilit definitiv la Altoro. Dezamăgit, și-a spus că nu mai are nici un rost să caute alte bogății dacă nu se mai poate apropia de Ramona. Acum este doar un pescar și un vânător obișnuit, care-i lasă pe alții să repete isprava lui, dacă-i paște și pe ei norocul. Șansă la bani, ghinion în dragoste, eterna poveste. *(P.I.)*

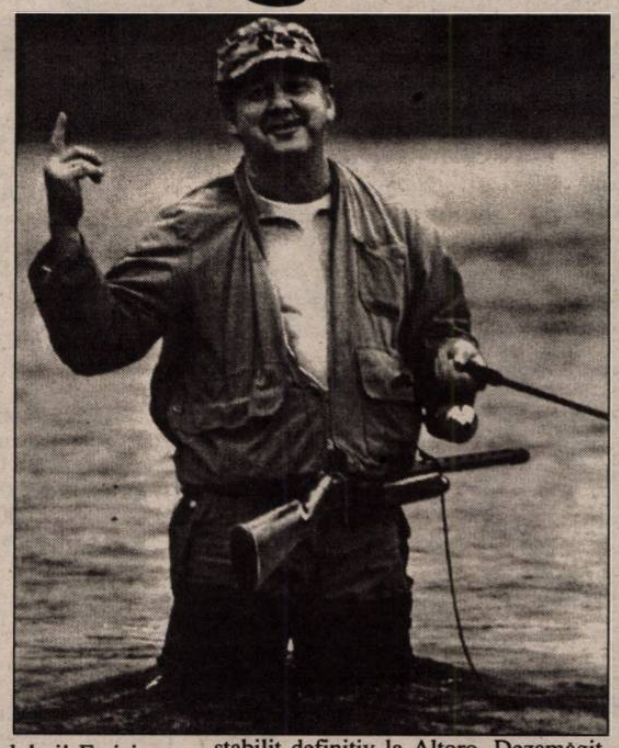

Un deținut și asociatul său, gardianul...

Cu ani buni în urmă, Jean Fruteau a avut o susținută activitate infracțională, culminând cu atacul unei mașini cu bani, în posesiunea franceză de peste mări, Reunion. Acolo, de altfel, a și fost capturat, judecat și condamnat la 12 ani de închisoare. Închisoare care i-a schimbat viața, dar nu în sensul etico-dogmatic de paradă, ci la modul foarte concret și strict personal. „Cred foarte mult în destin" – se destăinuia, de altfel, deținutul. Și destinul a făcut ca unul dintre paznicii închisorii, Michel Fizero, să împărtășească aceeași puternică pasiune pentru muzică, la fel ca Jean. Astfel, între cei doi s-a legat o insolită prietenie, gardianul propunându-i deținutului să realizeze împreună mai multe cântece. După recenta sa eliberare, la 43 de ani, Jean și-a regăsit amicul în Reunion, prilej cu care cei doi – despărțiți temporar de mutarea anterioară a deținutului la altă închisoare – au pus bazele unui perteneriat cât se poate de serios și de cinstit: finalizarea cântecelor de pe primul lor CD, înregistrat în micul studio al lui Fruteau. Ei deja lucrează la un al doilea album, având drept temă principală sclavia, pe care speră să-l poată distribui în mediile de detenție, pentru a oferi condamnaților un suflu de optimism și de speranță. Iar ca argument forte pentru parteneriatul lor, Jean și Michel au enunțat o idee plină de umanism: „Între un paznic și un deținut există întotdeauna o distanță, dar muzica nu cunoaște frontiere." (A.N.P.)

Curajos, sexy și... casnic!

Are 29 de ani și este una dintre stelele în plină ascensiune ale celebrului *NYPD Blue*, serialul de mare succes al canalului american de televiziune ABC. Dar nu despre asta este vorba!

Rick Schroeder este considerat printre cei mai sexy bărbați din America și nenumărate sunt admiratoarele care ar fi oricând gata pentru o aventură romantică, măcar și pentru o noapte. Numai că de data aceasta situația este ceva mai specială, pentru că Rick, după ce își termină urmăririle palpitante pe străzile rău famate ale New York-ului, zboară imediat acasă. Adică, la Grand Junction, Colorado, unde se află ranchul său și unde îl așteaptă Andreea, soția sa de 26 de ani, doi băieți de 7 și 5 ani, Holden și Luke și mezina familiei, Cambrie, care are doar 3 ani.

Un prieten apropiat al familiei spune că pentru Rick momentul cel mai așteptat al săptămânii este cel în care coboară din avion ...pentru a o primi în brațe pe frumoasa Andreea! „Dacă nu ar fi atât de îndrăgostit de soția sa și nu ar ține atât de mult la copii – continuă același prieten – probabil că nici nu ar putea lucra." Separarea de familie, pe care i-o impun filmările, îl face să fie și mai îndrăgostit de cea care l-a fermecat din prima clipă când a cunoscut-o într-un restaurant canadian, unde era chelneriță și care îl așteaptă, uneori zile întregi, cu o pasiune parcă din ce în ce mai mare. Și așa, la filmări se pot întâmpla tot felul de lucruri... O scenografă a flirtat în modul cel mai deschis cu el; la început a fost flatat, dar când tânăra a început să-l urmărească pe oriunde se ducea și lucrurile s-au complicat, a trebuit să se adreseze poliției. O altă admiratoare dintr-un alt stat a venit direct la cei doi, pe o plajă, și chiar în fața Andreei i-a băgat în slip un bilet pe care își scrisese adresa și numărul de telefon. Nimic nu-l poate însă îndepărta pe Rick de casă. De fiecare dată îi aduce Andreei un mic dar dintr-unul din magazinele la modă din New York sau Los Angeles, se joacă cu copiii, apoi îi duc împreună la culcare. După care urmează o cină romantică în doi, la lumina lumânărilor. Puțină muzică, pentru atmosferă. După care chiar și lumânările se sting și... totul se petrece acasă. *(M.D.)*

Restaurarea unui conac dotat cu fantomă

Guvernul britanic a decis să se folosească de dreptul său de preempțiune pentru a salva de la ruină un conac din Northamptonshire – bântuit, de câteva secole, de o fantomă, – de o valoare istorică inestimabilă pentru englezi. Conacul a adăpostit de-a lungul vremurilor o serie de monarhi, printre care Elisabeta I și succesorul ei, John Stuart I dar, paradoxal, nu și-a tras întreaga faimă de la aceste personalități istorice. Cea care a atras atenția asupra conacului, învăluindu-l într-o aură de mister și fascinație, a fost o anume Lady Mildmay sau, mai precis, fantoma acesteia, care a fost deseori surprinsă în timp ce plutea deasupra conacului și lăsa că cadă monezi în urma ei. Doamna cu pricina obișnuia să facă acest gest încă din timpul vieții, când oferea cu generozitate copiilor pumni de bănuți. Conacul, părăsit în urmă cu 20 de ani de către proprietarul său, care își mutase reședința în Grecia, a fost lăsat în paragină, lucru care a stârnit îngrijorarea opiniei publice și a autorităților. „Este o construcție foarte importantă, atât arhitectural cât și istoric, a declarat ministrul culturii, Tessa Blackstone. Dat fiind faptul că proprietarul n-a răspuns solicitărilor noastre de a restaura conacul, o vom face noi. Protejând, firește, fantoma doamnei Mildmay..." (D.M.)

Poțiune magică din... șopârle uscate

Vameșii egipteni au descoperit în bagajul unui sirian... 7000 de șopârle mumificate. Ahmed Mahmoud Salem avea ca destinație capitala iordaniană – Amman – unde urma să desfășoare o afacere bănoasă în urma comercializării unui produs afrodisiac preparat din pulbere de șopârlă uscată, amestecată cu miere. Autoritățile egiptene i-au permis în cele din urmă să ia avionul către orașul unde trebuia să ajungă, dar șopârlele i-au fost confiscate în virtutea legii care reglementează exportul egiptean. Așadar, adio poțiune magică... (A.P.)

CAZUL UNUI ȘERIF din Elizabethton (Tennessee) acuzat de fraudă fiscală a fost șters de pe rol după ce acesta a capturat un deținut care încerca să evadeze chiar din Palatul de justiție. Îmbrăcat în civil, șeriful Rocky Croy aștepta încordat să fie chemat în fața judecătorilor pentru a declara propria versiune în legătură cu faptele pentru care era acuzat. În acest timp a văzut un bărbat cu aer suspect alergând dezorientat pe culoarele tribunalului, spre ieșire. Flerul i-a șoptit la ureche că e vorba de un rău-făcător. A pornit pe urmele acestuia și după câteva minute l-a imobilizat. Când a fost chemat de judecător să-și susțină pledoaria, s-a prezentat... de mână cu infractorul care era un recidivist periculos, condamnat în repetate rânduri pentru tâlhării și jafuri armate. Impresionat de această ispravă a șerifului, adjunctul procurorului districtual i-a cerut judecătorului ca șeriful să fie răsplătit pentru fapta sa, prin anularea procesului care tocmai i se deschisese. Rugămintea acestuia nu numai că a fost onorată, dar șeriful s-a ales și cu multe cuvinte de laudă din partea judecătorului, care n-a ezitat să declare: „de asemenea oameni avem nevoie pentru a pune capăt actelor de violență..." *(A.P.)*

O lume nebună

Cu o pălărie cu boruri largi, fața acoperită cu o eșarfă și trupul învăluit într-o misterioasă mantie neagră, un ciudat justițiar desprins dintr-o epocă demult apusă își face apariția în fiecare noapte pe străzile dintr-o zonă comercială a localității Ketterings din Anglia. Dar problema acestui personaj nu sunt hoții și răufăcătorii, ci curățenia de pe străzi. El nu are drept misiune restabilirea dreptății încălcate de răufăcători, ci restabilirea igienei publice. Așa se face că proprietarii magazinelor au rămas uimiți când au constatat că de câteva săptămâni încoace găsesc dimineața o curățenie exemplară în fața imobilelor în care își desfășoară afacerile. Unii chiar au renunțat deja la contractele cu firmele de salubritate, convinși că samariteanul încă nu și-a terminat misiunea. Au tratat cu umor și faptul că pe pubele au găsit scris: „Păstrați, vă rog, curățenia! Fantomas." Ba chiar s-au gândit că n-ar fi rău să lase la ușa magazinului detergenți și unelte de spălat geamurile, poate, cine știe, vor beneficia gratuit de încă un serviciu. Deși se zvonește că poliția cunoaște identitatea lui „Fantomas", nimeni nu știe cine este el în realitate. Lumea se mulțumește să-l numească „Acel nebun bolnav de curățenie".

Curiozitatea le-a oferit unor polițiști din Varșovia o surpriză incredibilă: deschizând o păpușă rusească, au descoperit că în „burta" ei se afla o sticlă cu vodcă. Au continuat operațiunea și au constatat că două conteinere cu „matriochkas" descărcate de pe un vapor care venise din Rusia erau burdușite cu vodcă. Tradiționalele păpuși din lemn pictat – 25400 de exemplare – erau pe post de „traficante" de alcool.

O pisică ascunsă în buncărul unui avion din Londra a parcurs peste 100000 km, adică de două ori mai mult înconjurul Terrei. Stăpânii plimbăreței pisici – un cuplu britanic – își luaseră de mult gândul de a-și mai găsi animalul de companie, botezat Ozzy și dispărut fără urmă. Ei călătoriseră cu o cursă a companiei British Airways împreună cu pisica închisă inițial într-o cușcă de plastic. Din nefericire pentru ei, aceasta evadase din „celulă" și se refugiase în buncărul avionului, unde a rămas vreo două săptămâni, timp în care... a tot călătorit. Când stăpânii pisicii au fost contactați telefonic de reprezentanții companiei pentru a fi anunțați că Ozzy a fost găsit, aceștia au exclamat: „Trebuie că și-a trăit în această perioadă cel puțin două din cele nouă vieți de pisică!" Totuși, pisicile rezistă în regim de... carantină până la șase luni.

Vestea că un corp uman plutește probabil fără viață la suprafața râului Nuuanu din Honolulu a alertat poliția din Hawai. Dar nu mică a fost mirarea tuturor când echipele de intervenție au descoperit că „trupul plutitor" era al unei femei în vârstă de 37 de ani, nici moartă, nici rănită, ci care dormea în echilibru perfect la suprafața apei. Potrivit declarațiilor ulterioare ale reprezentanților pompierilor și poliției, femeia, locuitoare din Kalihi (în apropiere de Honolulu), a avut totuși noroc că a fost... trezită din somn deoarece curentul de apă ar fi dus-o către portul Honolulu, deosebit de periculos. Transportată la Queen's Medical Center, femeia a fost supusă unui complex consult medical atât fizic, cât și psihic. *(A.P.)*

Săptămâna 23 – 29 AUGUST

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Tăticul" 12.05 TVR Craiova 13.15 Serial: „Pasiuni" 14.30 Drepturile omului 16.00 Convieţuiri 17.00 Film: „Vila din Florenţa" (coprod., 2000). Cu: Sean Penn 19.05 Serial: „Districtul" 20.00 Jurnal 21.00 Cine T.V.D. 22.00 Serial: „Şapte zile" 23.15 Ora G... în vacanţă 0.15 Marele Jazz.

SÂMBĂTĂ 7.00 Vară pentru voi 8.30 Serial: „Tăticul" 9.20 Desene animate 10.20 Auto Club 11.55 Festivalul naţional Marin Chisăr, Craiova 2002 12.50 Debut 50 Plus 13.55 Film: „Dragoste târzie" (SUA, 1975). Cu: Katharine Hepburn, Laurence Olivier 15.55 Serial: „Băiatul care aduce soare" 18.00 Teleenciclopedia 20.00 Jurnal 20.50 Fotbal: FCM Bacău – Universitatea Craiova 23.10 Film: „la banii şi fugi!" (SUA, 1969). Cu: Woody Allen.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei 8.30 Serial: „Horace şi Tina" (ep.1 şi 2) 9.20 Desene animate 10.20 Viaţa satului 11.50 Tezaur folcloric 13.55 Film: „Obsesia" (SUA, 1992) 15.30 Bravo, bravissimo! 17.00 Fotbal: Rapid Bucureşti – Oţelul Galaţi 19.00 Glume, boacăne, aventuri 20.00 Jurnal 20.55 Film: „Fortăreaţa" (SUA, 1996). Cu: Sean Connery Nicolas Cage 23.20 O vară... cu cântec.

LUNI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Horace şi Tina" 10.20 Film: „Dulce răzbunare" (coprod., 1990). Cu: Rosanna Arquette 13.00 Teleenciclopedia (r) 14.30 Pro Patria 16.00 Kronika 17.30 Interes general 18.30 Istorie polemică 19.05 Serial: „Districtul" 20.00 Jurnal 21.00 Cu ochii'n 4 22.00 Serial: „Şapte zile" 23.15 Film: „Gitanul Andres" (Spania, 2000). Cu: Laetitia Casta.

LAETITIA CASTA
ROMÂNIA 1, luni, 23.15

MARŢI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Horace şi Tina" 10.20 Film: „Dublă expunere" (partea a III-a) 12.00 TVR Timişoara 13.15 Serial: „Pasiuni" 14.30 Puncte cardinale 16.00 Kronika 17.00 Film: „Promoţia 1861" (SUA, 1993). Cu: Josh Lucas 19.05 Serial: „Districtul" 20.00 Jurnal 21.00 Cine T.V.D. 23.30 Serial: „Teama" 0.20 Teatrul Naţional TV prezintă: „...Escu" de Tudor Muşatescu 4.05 Film: „Întâmplări din Valpadana" (partea a III-a).

MIERCURI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Horace şi Tina" 12.00 TVR Cluj 13.15 Serial: „Pasiuni" 15.00 Bucuriile muzicii 16.00 Panorama 17.00 Film: „Jucătorul" (SUA, 1992) 19.05 Serial: „Districtul" 20.00 Jurnal 21.00 Cine T.V.D. 22.00 Serial: „Şapte zile" 23.15 Film: „Râul pe care îl poţi face" (SUA, 1984). Cu: Charles Bronson 2.50 Film: „Întâmplări din Valpadana" (partea a IV-a).

JOI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Horace şi Tina" 11.50 TVR Iaşi 13.15 Serial: „Pasiuni" 15.15 Eveniment 16.30 Panorama 17.15 Fotbal: N.K. Hit Gorica – Rapid Bucureşti 20.00 Jurnal 21.00 Cine T.V.D. 22.00 Serial: „Şapte zile" 23.30 Profesioniştii 0.30 Film: „Sling Blade" (SUA, 1996).

acasa

VINERI 7.15–12.45 Reluări 13.40 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 Serial: „Ally McBeal" 22.00 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 23.00 Serial: „Dragoste şi putere".

SÂMBĂTĂ 9.00 Serial: „Aventurile lui Papyrus" 9.30 Serial: „Prima dragoste" 13.45 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Amor de cătel" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Clona" 21.55 Serial: „Profu'" 22.45 Serial: „Esenţă pură" (ultimul ep.).

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Aventurile lui Papyrus" 9.30 Serial: „Prima dragoste" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Femeile lui Andrew" 17.00 Petrecerea 18.30 Serial: „Trandafirii sunt pentru cei bogaţi" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Clona" 21.55 Serial: „Iubire fără păcat" 22.45 Serial: „Eco Moda" (ultimul ep.).

LUNI 7.15–13.45 Reluări 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 Serial: „Ally McBeal" 22.00 Serial: „Clona" 23.00 Serial: „Dragoste şi putere".

MARŢI 7.15–9.00 Reluări 11.15 Serial: „Amor latino" 13.45 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 Serial: „Ally McBeal" 22.00 Serial: „Clona" 23.00 Serial: „Dragoste şi putere".

MIERCURI 7.15–9.05 Reluări 11.15 Serial: „Amor latino" 13.45 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 Serial: „Ally McBeal" 22.00 Serial: „Clona" 23.00 Serial: „Dragoste şi putere".

JOI 7.15–9.00 Reluări 11.15 Serial: „Amor latino" 13.45 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 Serial: „Ally McBeal" 22.00 Serial: „Clona" 23.00 Serial: „Dragoste şi putere".

TOMMY LEE JONES
PRO TV sâmbătă, 19.45

BRIDGET FONDA
PRO TV luni, 23.30

ERIC ROBERTS
TVR 2, vineri, 22.05

PRO TV

VINERI 8.00 Ştirile PRO TV 10.45 Serial: „Dădacă la şase ani" 11.15 Serial: „Să fim o familie" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Film: „Venin ucigaş" (SUA, 1996) 21.30 Film: „Sunchaser" (SUA, 1996) 0.00 Serial: „Clanul Soprano" 1.00 Film: „Suspiciune" (coprod., 1992). Cu: Liam Neeson 3.00 Motown live – legenda.

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 10.00 Serial: „Fete de bani gata" 11.00 Review Raliu Germania 13.00 Serial: „Vărul din străinătate" 13.30 Serial: „Părinţi la Hollywood" 14.00 Sub semnul întrebării 15.30 Serial: „O lume dispărută" 16.30 Bucătăria lui Radu 17.00 Serial: „Misterele Planetei Albastre" 17.45 Zanga Party 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Film: „Clientul" (SUA, 1994). Cu: Susan Sarandon, Tommy Lee Jones 22.00 Serial: „Ally McBeal" 23.00 Film: „Cavaleri de onoare" (SUA, 1997). Cu: Drew Barrymore 1.00 Film: „Legea iubirii" (SUA, 1993) 2.30 Motown live – legenda.

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 10.30 Serial: „Rebelii şi tocilarii" 11.30 Serial: „Fete de bani gata" 12.00 Serial: „Prizonier în lumea femeilor" 13.00 Serial: „Jesse" 13.30 Film: „Incertitudini" (SUA, 1990) 15.30 Film: „Legământul fraţilor" (Canada, 1995) 17.00 Serial: „Misterele Planetei Albastre" 17.45 Zanga Party 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Fotbal: Steaua – Timişoara 21.30 Film: „Omul întunericului" (SUA, 1994) 23.30 Procesul etapei.

LUNI 8.00 Ştirile ProTv 10.45 Serial: „Dădacă la şase ani" 11.15 Serial: „Hai să fim o familie" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Dragoste, minciuni şi crimă" (SUA, 1999) 22.45 Serial: „Familia Bundy" 23.30 Film: „Reţeta iubirii perfecte" (SUA, 1992). Cu: Bridget Fonda 1.30 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei" 2.30 Serial: „Totul despre sex".

MARŢI 8.00 Ştirile ProTv 10.45 Serial: „Dădacă la şase ani" 11.15 Serial: „Hai să fim o familie" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Căutări disperate" (SUA, 1994) 22.45 Serial: „Familia Bundy" 23.30 Film: „Academia de poliţie 7" (SUA, 1994) 1.30 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei" 2.30 Serial: „Totul despre sex".

MIERCURI 8.00 Ştirile ProTv 10.45 Serial: „Dădacă la şase ani" 11.15 Serial: „Hai să fim o familie" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Dilemă fatală" (SUA, 1997) 22.45 Serial: „Familia Bundy" 23.30 Film: „Trenul morţii" (partea a II-a) 1.30 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei" 2.30 Serial: „Totul despre sex".

JOI 8.00 Ştirile ProTv 10.45 Serial: „Dădacă la şase ani" 11.15 Serial: „Hai să fim o familie" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Rechinii ucigaşi 3" (SUA, 2002) 22.45 Serial: „Familia Bundy" 0.00 Film: „Noapte fatală" (SUA, 1996) 3.00 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei".

prima

VINERI 8.00 Zid 12.45 Tibanu' pescuieşte şi vânează 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Real Tv 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Revolta de pe Bounty" (SUA, 1984). Cu: Mel Gibson, Anthony Hopkins 22.00 Loto Zodiac.

SÂMBĂTĂ 9.00 Desene animate 10.30 Să fii sănătos! 11.30 Sport Magazin 14.00 Motor 15.00 Filmul şi televiziunea 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Poliţia în acţiune 20.00 Comedy Bar 22.00 Film: „Vrăjitoarele din Salem" (SUA, 1996). Cu: Daniel Day Lewis, Winona Rider 0.30 Film erotic.

DUMINICĂ 7.00 Tradiţiile românilor 8.00 Desene animate 10.30 HIT 40–top muzical 11.30 wwwprimatv 13.30 Film: „Clanul Manion" (SUA, 1981, partea I) 16.00 Film: „Ziua cobrei" (Italia, 1980). Cu: Franco Nero 18.00 Focus 19.00 Apel de urgenţă 20.00 Cârcotaşii în Europa 21.00 Film: „Să mori atât de tânăr" (SUA, 1991). Cu: Julia Roberts 23.00 Film: „Revolta" (SUA, 1990).

LUNI 8.00 Zid 13.30 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Serial: „Prietene şi rivale" 17.30 Marilena 18.00 Focus 19.00 Copiii spun lucruri trăsnite 19.30 Vrei să fii miliardar? 20.00 Film: „Teroare în munţi" (SUA, 1999) 22.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

MARŢI 8.00 Zid 13.30 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Serial: „Prietene şi rivale" 17.30 Marilena 18.00 Focus 19.00 Copiii spun lucruri trăsnite 19.30 Vrei să fii miliardar? 20.00 Film: „Barul lui Porky" (coprod., 1981) 22.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

MIERCURI 8.00 Zid 13.30 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Serial: „Prietene şi rivale" 17.30 Marilena 18.00 Focus 19.00 Copiii spun lucruri trăsnite 19.30 Vrei să fii miliardar? 20.00 Film: „Minciuni nevinovate" (coprod., 1989) 22.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

JOI 8.00 Zid 13.30 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Serial: „Prietene şi rivale" 17.30 Marilena 18.00 Focus 19.00 Copiii spun lucruri trăsnite 19.30 Vrei să fii miliardar? 20.00 Film: „Misterele din New Orleans" (SUA, 1987). Cu: Dennis Quaid 22.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

2 TVR

VINERI 8.45 Desene animate 9.10 Prietenii lui Piticot 10.05 Diminetile unui bărbat cuminte 12.15 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Sparky roboţelul" 13.45 Desene animate 15.05 Televiziunea, dragostea mea! 16.35 E dreptul tău! 17.05 Primul pas 18.00 Tonomatul DP2 18.30 Telejurnal 20.00 Documentar 21.00 D'ale lu' Mitică 22.05 Film: „Iubirea ca o armă" (SUA, 1994). Cu: Eric Roberts, Kelly Preson 23.45 Vară extremă 0.45 Serial: „Tată, am încurcat-o!".

SÂMBĂTĂ 8.00 Arta apărării 8.35 Film: „Înapoi acasă" (SUA, 2000) 10.15 Serial: „Digimon" 10.45 Lumea lui Chit-Chit 11.30 Serial: „Acvila" 12.00 Arca lui Noe 14.05 Planeta singuratică 15.05 Bărbaţi, la cratiţă! 16.45 Serial: „Hawkeye" 17.30 Concert maraton „Anti Play-Back" 18.00 Volei pe plajă 20.00 Concert maraton „Anti Play-Back" 21.35 Serial: „Bine dragă!" 22.00 Concert maraton „Anti Play-Back" 23.00 Despre viaţă şi sex 23.50 Concert maraton „Anti Play-Back" 2.30 Film: „Murmurul amintirilor" (partea a II-a).

DUMINICĂ 8.35 Tradiţii 9.10 Ferma 10.15 Serial: „Digimon" 10.40 Prietenii lui Piticot 11.25 Serial: „In direct" (ep.1) 11.50 Serial: „Câţei meseriaşi" 13.00 Medalion de interpret – Leontina Pop 14.05 Documentar 15.30 Doc.: „Timpul trecut" 16.45 Serial: „Hawkeye" 17.25 Serial: „Aventurile lui Chuck Finn" 18.35 Serial: „Primul val" 19.30 Serial: „Ce nemaipomenit" 20.00 Film: „Tatăl fiicei mele" (Italia, 1997) 21.35 Serial: „Păzeşte-mă, Doamne!" (ep.1) 22.30 Minutul 91 0.05 Vară extremă.

LUNI 8.00 Cafeaua de dimineaţă 9.50 Documentar (r) 12.15 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.15 Serial: „Sparky roboţelul" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.00 Răscruci 17.05 Serial: „În plină acţiune" 18.00 Tonomatul DP2 18.30 Telejurnal 20.00 Doc.: „Cu taxiul prin oraşele lumii" 21.00 Serial: „Puterea vieţii" 22.35 Teatru: „Antoniu şi Cleopatra" de William Shakespeare.

MARŢI 8.45 Desene animate 10.05 Diminetile unui bărbat cuminte 12.15 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Sparky roboţelul" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.30 Călătorind prin ţară 17.05 Serial: „În plină acţiune" 18.00 Tonomatul DP2 18.30 Telejurnal 20.05 Documentar 21.00 Serial: „Puterea vieţii" 21.30 Film: „Muşchetarul român" (România, 1975) 0.55 Serial: „Tată, am încurcat-o".

MIERCURI 8.45 Desene animate 9.10 Prietenii lui Piticot 10.05 Diminetile unui bărbat cuminte 12.15 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Sparky roboţelul" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 17.05 Serial: „În plină acţiune" 18.00 Tonomatul DP2 18.30 Telejurnal 20.05 Documentar 21.00 Serial: „Captiv în viitor" 21.45 Film: „Frumuseţe blestemată" (Franţa, 1999) 23.45 Vară extremă 0.45 Serial: „Tată, am încurcat-o".

JOI 8.45 Desene animate 9.10 Lumea lui Chit-Chit 10.05 Diminetile unui bărbat cuminte 12.15 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Sparky roboţelul" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.25 Afaceri la cheie 17.00 Serial: „În plină acţiune" 18.00 Tonomatul DP2 18.30 Telejurnal 20.05 Documentar 21.00 Serial: „Captiv în viitor" 21.45 Film: „Legământul tăcerii" (SUA, 1987). Cu: Liam Neeson 23.45 Vară extremă 0.45 Serial: „Tată, am încurcat-o".

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

antena 1

VINERI 7.00 Observator 12.00 Serial: „Maria Emilia" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Film: „Destine inversate" (ultima parte) 19.00 Observator 20.00 Festivalul de muzică uşoară - Mamaia 2002 1.00 Film: „Lecţii de viaţă" (SUA, 1996).

SÂMBĂTĂ 9.30 Fir întins 10.00 Casa de piatră 11.30 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 12.30 Serial: „Realităţile vieţii" 13.30 Serial: „Stargate: SG1" 14.30 Serial: „Mac Gyver" (ep.1) 15.30 Serial: „Cu capu-n nori" 16.00 Serial: „Sheena" 17.00 Film: „O minune de cătel" (SUA, 1980) 19.00 Observator 20.00 Festivalul de muzică uşoară - Mamaia 2002 1.00 Film: „Bani murdari" (SUA, 1998).

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Îngerii păzitori" (ultimul ep.) 10.00 Desene animate 11.00 Serial: „Şi câţeii ajung în Rai" (ep.1) 11.30 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 12.30 Serial: „Realităţile vieţii" 13.30 Serial: „Stargate: SG1" 14.30 Serial: „MacGyver" 15.30 Serial: „Vedete cu fiţe" 16.00 Serial: „Sheena" 17.00 Film: „Vânătoarea de oameni" (SUA, 1971) 19.00 Observator 20.00 Film: „Rob Roy" (SUA, 1995). Cu: Liam Neeson, Jesica Lange 22.30 Film: „Frontul terorii" (coprod., 1987) 0.30 Film: „Războiul taxelor" (SUA, 1986) 4.00 Film: „În numele muzicii" (Canada, 1992).

LUNI 7.00 Observator 11.30 Serial: „Maria Emilia" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 14.00 Film: „Viaţă schimbată" (SUA, 1997) 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Film: „Dorinţe vinovate" (SUA, 1988) 19.00 Observator 20.00 Film: „O datorie de onoare" (SUA, 1983). Cu: Gene Hackman 23.00 Film: „Experţii" (coprod., 1989). Cu: John Travolta.

MARŢI 7.00 Observator 12.00 Serial: „Maria Emilia" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Film: „Simţul datoriei" (SUA, 1999) 19.00 Observator 20.00 Film: „Hackerul" (SUA, 2000) 23.00 Film: „Aniversarea" (SUA, 1996) 2.00 Film: „Crima de la miezul nopţii" (SUA, 1997).

MIERCURI 7.00 Observator 12.00 Serial: „Maria Emilia" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" (ultimul ep.) 17.20 Film: „Scandal de presă" (SUA, 2000) 19.00 Observator 23.00 Film: „Evadare din Alcatraz" (SUA, 1979). Cu: Clint Eastwood 2.00 Film: „La nord de Pittsburgh" (SUA, 1992).

JOI 7.00 Observator 12.00 Serial: „Maria Emilia" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Pe cont propriu" 17.20 Film: „Primul sărut" (SUA, 1991). Cu: Jamie Lee Curtis 19.00 Observator 20.00 Film: „Dreptate" (SUA, 1998) 23.00 Film: „Vremea deciziilor" (Australia, 1990). Cu: Russel Crowe.

JESICA LANGE
ANTENA 1, duminică, 20.00

tele 7 abc

VINERI 8.05 Videoclipuri 11.00 Tentaţii 14.00 Film (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 19.30 Serial: „Apel: Crima" 21.05 Cântece populare (r).

SÂMBĂTĂ 8.05 Videoclipuri 11.00 Serial: „Aventurile ştiinţei" 11.30 Serial: „Atelierul lui Newton" 12.00 Documentar (r) 16.00 Cutia muzicală 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 19.30 Film: „Între iubire şi credinţă" (coprod., 1999).

DUMINICĂ 8.05 Videoclipuri 11.00 Serial: „Fabrica razei de soare" 11.30 Serial: „Scamatorii pentru copii" 13.00 Videoclipuri 15.35 Serial: „Biserica ortodoxă" 16.00 Cântece populare 17.00 As show (r) 18.30 Telejurnal 19.30 Film: „Trădarea" (SUA, 1995) 21.10 Concert 22.00 Loto – Pariu Trio.

LUNI 8.05 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 14.00 Film (r) 16.30 Serial: „Aventurile ştiinţei" (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Serial: „Apel: Crima" 22.00 Documentar (r).

MARŢI 8.05 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 16.30 Serial: „Atelierul lui Newton" (r) 17.00 As show (r) 18.30 Telejurnal 19.30 Film: „Joni" (SUA) 21.30 Concert 22.35 Documentar (r).

MIERCURI 8.05 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 14.00 Film (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 19.30 Serial: „Apel: Crima" 21.00 Melodii, melodii 22.00 Documentar (r).

JOI 8.05 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 14.00 Serial (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Film: „Jurământul preţuirii" (SUA) 21.00 Jazz 22.00 Loto – Pariu Trio.

JULIA ROBERTS
PRIMA duminică, 21.00

LIAM NEESON
PRO TV vineri, 1.00

WINONA RIDER
PRIMA sâmbătă, 22.00

MEL GIBSON
PRIMA vineri, 20.00

MARILYN MONROE

simbolurile unui sex-simbol

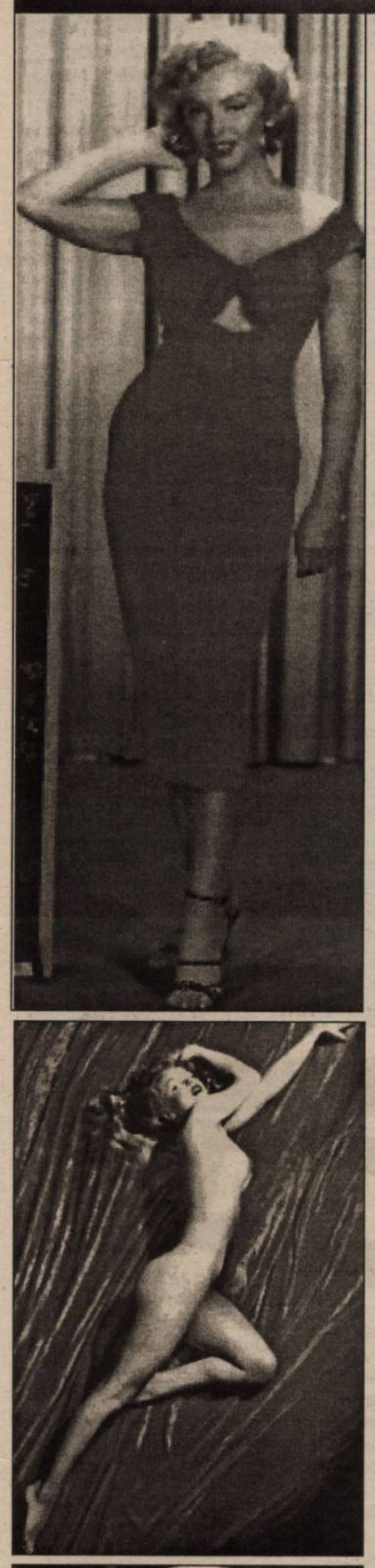

1 iunie 1926. La Los Angeles vedea lumina zilei Norma Jean Mortenson. Tatăl, Edward Mortenson, avea să-şi părăsească familia la scurt timp după naşterea fetiţei, în timp ce mama, Gladys, angajată a studiourilor RKO, se lupta cu bolile de nervi pentru care necesita dese internări la psihiatrie. Copilăria Normei, căreia mama sa a decis să-i dea numele ei dintr-o precedentă căsătorie, adică Baker, s-a împărţit între orfelinate şi îngrijiri la domiciliu prestate de diverse asistente de ocrotire. Aceasta până când a fost dată spre adopţie unei familii. Avea vârsta de cinci ani.

Februarie 1942. Având rezultate submediocre la toate materiile, abandonează colegiul Van Nuys din California, studiile ei oprindu-se pentru totdeauna la acest nivel.

19 iunie 1942. Dezorientată, lipsită de căldura unui cămin adevărat, decide... să-şi întemeieze o familie şi se căsătoreşte cu un muncitor în vârstă de 21 de ani, James Dougherty, devenit mai târziu poliţist.

Iunie 1945. Începe să-şi câştige existenţa ca manechin. Pozează în costum de baie, atitudinea sa nonconformistă stârnind numeroase comentarii.

2 octombrie 1946. Divorţează la Reno, în Nevada.

26 august 1946. Reprezentanţii studiourilor cinematografice 20th Century Fox îi remarcă frumuseţea pusă în valoare ca manechin şi îi propun un prim contract ca actriţă, contra sumei de 125 de dolari pe săptămână. Norma Jean Baker îşi construieşte atunci un nume de scenă – Marilyn Monroe – după prenumele dansatoarei Marilyn Miller şi numele de fată al mamei sale, Monroe. Producătorii hotărăsc şi culoarea părului: blond platinat. Este distribuită într-un film – „Scudda-Hoo, Scudday-Hay", dar la montaj majoritatea secvenţelor în care apare sunt tăiate.

25 august 1947. Contractul cu Fox se încheie. Semnează în schimb cu studiourile Columbia un alt contract şi apare în „Ladies of the Chorus". Foarte repede, şi Columbia renunţă la ea ca actriţă.

27 mai 1949. Pozează pentru realizarea unui calendar.

1950. Publicul o remarcă şi deopotrivă criticii îi acordă atenţie în cronicile la filmele: „Jungla de asfalt" (r: John Huston) şi „Totul despre Eva" (r: Joseph L. Mankiewicz). Studiourile Fox o reangajează, pentru 500 de dolari pe săptămână.

1951. Apare în filmul „Cuibul dragostei" (r: Joseph M. Newman).

1952. Are două apariţii pe ecran: „Examenul vieţii" (r: Edmund Goulding) şi „Nu vă osteniţi să bateţi la uşă" (r: Roy Baker).

◆ Dacă ar fi trăit, Marilyn Monroe ar fi avut acum 76 de ani.
◆ S-a stins însă din viaţă în urmă cu 40 de ani.
◆ Numele şi personalitatea actriţei s-au identificat cu unul dintre cele mai fascinante mituri din lumea filmului.

1953. Pozează pentru primul număr al revistei Playboy. Este totodată anul în care publicul o poate admira în „Niagara" (r: Henry Hathaway), „Domnii preferă blondele" (r: Howard Hawks) şi „Cum să te măriţi cu un milionar (r: Jean Negulesco).

14 ianuarie 1954. Se căsătoreşte la San Francisco cu jucătorul de baseball Joe DiMaggio.

1 octombrie 1954. Decide să divorţeze. Între timp, ecranele cinematografelor abundă de filme cu ea: „Fluviul fără întoarcere" (r: Otto Preminger), „Spectacolul – cea mai bună afacere" (r: Walter Lang).

Martie 1955. Se împacă din nou cu DiMaggio, de care totuşi divorţează după nouă luni. Nemulţumită de performanţele ei actoriceşti, de felul cum e văzută de producători – doar ca o femeie frumoasă şi sexy, un fel de obiect sexual – decide să se înscrie la cursurile de actorie conduse de Lee Strasberg, directorul „Actor's Studio" din New York. Aici îl întâlneşte pe scriitorul Arthur Miller. Apare în filmul „Şapte ani de căsnicie" (r: Billy Wilder).

19 iunie 1956. Se căsătoreşte la New York cu Arthur Miller. Se lansează în afaceri şi împreună cu fotograful Milton Green înfiinţează casa de producţie Productions Marilyn Monroe. La cariera sa se mai adaugă un film „Staţia de autobuz" (r: Joshua Logan) şi, în anul următor, „Prinţul şi dansatoarea" – filme produse de propriul studio.

1959. Apare celebrul film „Unora le place jazzul" (r. Billy Wilder).

11 noiembrie1960. Anunţă în mod oficial divorţul de Arthur Miller. Joacă în „Să ne iubim" (r: George Cuckor).

1961. La cariera sa se mai adaugă un film: „Inadaptaţii" (r: John Huston).

Mai 1962. În urma unui contract cu studiourile Fox începe filmările la „Something's Got to Give" (Trebuie să dai ceva), în regia lui George Cukor. Întârzierile repetate şi superficialitatea în învăţarea textului îi determină pe responsabilii de la Fox să întrerupă contractul. În plus, părăsise filmările pentru a pleca pe neaşteptate la New York să-i cânte preşedintelui John F. Kennedy „Happy Birthday".

1 iunie 1962. Este data ultimei apariţii a actriţei pe platoul de filmare, când echipa i-a aniversat naşterea.

5 august 1962. Menajera o găseşte moartă în pat, în locuinţa ei din Los Angeles.

27 august 1962. Se anunţă oficial cauza morţii actriţei: o supradoză de barbiturice.

Din ce se hrăneşte mitul?

- Din metamorfozarea succesivă a numelui: Norma Jean Mortenson – Baker – Marilyn Monroe.
- Din imaginea de starletă cu păr platinat care a avut îndrăzneala să pozeze mai întâi în costum de baie, apoi nud.
- Din aluniţa plasată pe obrazul stâng, chiar deasupra gurii senzuale.
- Din măsurile 98-63-91, la 1,64 m şi 58 kg.
- Din rochia albă şi vaporoasă, ridicată de curentul de aer ieşit dintr-o gură de aerisire, din rochia roşie purtată în „Niagara", din decolteul somptuos din „Unora le place jazzul", din puloverul tricotat din „Cum să te măriţi cu un milionar".
- Din nelipsiţii ochelari de soare pe care, dintr-un capriciu, a refuzat să-i poarte în „Cum să te măriţi cu un milionar".
- Din singura „pijama" în care dormea, adică „două picături de parfum Chanel No. 5".
- Din apariţia în faţa a 100.000 de soldaţi în Coreea.
- Din melodia „Happy Birthday Mister President", susurată, în 1962, lui John F. Kennedy, îmbrăcată într-o superbă rochie de satin, cu perle.
- Din cele 30 de filme ale sale.
- Din apariţia pe coperţile a peste 2000 de reviste.
- Din cântecul şi numărul de dans realizat cu Jean Russel în „Bărbaţii preferă blondele".
- Din cântecele interpretate de ea – „River of No Return", „Diamonds Are a Girl's Best Friends", „My Heart Belongs to daddy", „I Wanna Be Loved By You"...
- Din cele trei căsătorii şi divorţuri, dar şi din numeroasele ei legături sentimentale din afara căsătoriilor (Yves Montand, Marlon Brando, Frank Sinatra, John Kennedy, Bob Kennedy).
- Din ultimele şedinţe foto, realizate în 1962: cele în care e îmbrăcată într-un pulover de lână, pe plaja din Santa Monica (realizate de George Barris) şi cele nud, pe pat, acoperită parţial cu un cearşaf transparent (realizate de Bert Stern).
- Din celebrul portret semnat de Andy Warhol.
- Din scenele de la piscină din ultimul ei film, neterminat, „Something's Got to Give".
- Din ştirea-bombă a morţii ei, din noaptea de 4 spre 5 august 1962.
- Din misterul care planează asupra morţii: crimă sau sinucidere.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

SÂNGELE ALB ne purifică!

LIMFO-ENERGIA este o metodă terapeutică neconvenţională relativ recentă (iniţiată în 1978), însă bazată pe tehnici foarte vechi, de origine chineză, ca şi pe observaţii asupra limfei, realizate de medici europeni, începând din secolul al XVII-lea. Un anumit tip de masaj realizează deblocarea celulitei, redând întregului corp frumuseţea şi sănătatea râvnite de orice om.

„Sângele alb"

Limfa reprezintă 15% din greutatea corpului, menirea sa fiind de a ajuta majoritatea ţesuturilor organismului să se purifice şi să se regenereze. Ea transportă toxinele şi moleculele grele, pe care sistemul sangvin nu le poate recupera şi, traversând ganglionii – adevărate filtre – dirijează sistemul imunitar şi hrăneşte celulele. De asemenea, transportă în întregul organism limfocitele – acele globule albe specializate în elaborarea anticorpilor, ceea ce-i conferă un rol extrem de important.

Numită şi „sângele alb", limfa este apreciată drept unul dintre lichidele cele mai nobile din corpul uman, conţinând 96% apă. Sistemul prin care este făcută să circule nu beneficiază însă de o „pompă" (cum este inima pentru sânge), astfel că, atunci când mişcarea ei se diminuează, apare nevoia unui mic impuls. Aici intervine rolul terapeutului, care va ajuta natura doar cu propriile mâini, să evacueze toxinele şi să repună sistemul în funcţiune.

Armonia cu pacientul

„Torentul" limfatic care duce cu sine microbi, produşi chimici etc., circulă uneori cu viteză încetinită: când nu respirăm bine, când suntem stresaţi, când apare oboseala sau se resimte lipsa exerciţiilor fizice. În asemenea condiţii, anumiţi compuşi chimici ai alimentelor (coloranţi, conservanţi, arome etc.) dau de lucru în plus organismului nostru. Pentru remedierea situaţiei, terapeutul care utilizează limfo-energia trebuie să acţioneze prin gesturi foarte delicate, având în vedere faptul că limfa circulă în zona superficială a pielii în proporţie de circa 80%, canalele sale fiind deosebit de fragile. Degetele practicianului transmit o mişcare în valuri, pentru a favoriza contracţia armonioasă a unităţilor musculare situate pe traseele limfatice. De aceea, trebuie cunoscute cu precizie grupele ganglionare, traiectul urmat de fluxul limfatic şi bine stăpânite ritmul şi presiunea de lucru pe fiecare zonă a corpului. Spre deosebire de alte tehnici de drenaj, mâinile rămân în contact permanent cu ţesutul respectiv, căci şedinţele terapeutice reprezintă şi prilejul intrării în rezonanţă cu pacientul, al ascultării ritmurilor lui organice şi energetice.

Arta atingerii vindecătoare

Din perspectiva medicinei chineze şti, practicianul de limfo-energie efectuează atingeri uşoare pe traseele meridianelor prin care circulă energia Qi, forţa vieţii, uneori cu scurte opriri pe punctele energetice. Există aici o adevărată artă a atingerii, fiecare punct trebuie simţit, căci are o acţiune specifică în ce priveşte relaxarea, relansarea circulaţiei, stimularea vitalităţii corpului, favorizarea topirii grăsimilor (dacă scopul tratamentului este de a combate celulita). Dacă apare un vid de energie, punctul se tonifică; dacă, dimpotrivă, există un preaplin, energia se dispersează.

Circulaţia sangvină şi cea limfatică reprezintă mediul de viaţă interior, pentru om, pentru a ne menţine vitalitatea fiind nevoie de energie. Este locul unde trebuie să intervină cunoştinţele şi intuiţia practicianului, pentru ca atingerea energetică a degetelor să corespundă perfect cerinţelor organismului.

Indicaţiile metodei

Limfo-energia combate stresul, oboseala generală, reducerea ritmului circulator, retenţia de apă. În plan estetic, acţionează împotriva îngrăşării, a celulitei şi are indicaţii frecvente în stările post-operatorii şi în lipoabsorbţie. Problema celulitei corespunde unui dezechilibru la nivelul splinei, unde se depozitează apa şi celulele grase. Pentru a le elibera, se stimulează puncte de pe meridianele splinei, rinichiului şi vezicii urinare, care sunt legate de lichide organice prin funcţiile lor. Ameliorarea se remarcă de la primele şedinţe, extinzându-se asupra întregului organism, datorită aportului energetic vitalizant.

Asupra feţei, această metodă are efectul unui lifting natural: regenerarea celulelor, stimularea circulaţiei atenuează considerabil ridurile, iar pielea devine mai netedă şi mai bine hidratată. Pentru siguranţa unei reuşite a tratamentului, sunt necesare şedinţe de câte o oră, întrucât limfa trece din starea de gel către o soluţie fluidă numai după circa o jumătate de oră. De asemenea, practicianul trebuie să acţioneze foarte blând, astfel ca pacientul să nu simtă nici un fel de apăsare sau durere. Prin mişcări delicate, limfa va fi făcută să circule în profunzime, iar dispariţia senzaţiei de oboseală şi revitalizarea energetică vor oferi dovada că remediul a avut efectul dorit.

În exclusivitate în revista „Magazin"

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

Mintea ca element de legătură între fizic şi spiritual

Mintea reprezintă *vehiculul subtil al trupului.* Personalitatea psihosomatică este atât trup, cât şi minte, reprezentând două funcţii ale aceluiaşi fenomen. Cele două sunt ca doi poli: un pol este mintea, celălalt pol este corpul. Important este faptul că *cei doi poli se influenţează reciproc.* Tot ceea ce se petrece în trup se petrece şi în minte iar reciproca este valabilă. Mintea reprezintă un instrument de percepere al lumii înconjurătoare la fel ca şi mâinile şi picioarele. În mod obişnuit se întâmplă că, deşi nu doreşti să gândeşti în continuare, ea devine dictatorială şi se va opune cu înverşunare oricărei opoziţii. Astfel că cel care nu îşi controlează mintea devine instrumentul minţii sale. Controlându-ţi mintea, ea devine un *instrument pasiv.* Un trup nemişcat va determina mintea să devină nemişcată; într-un trup nemişcat mintea nu se poate agita: ea are nevoie de un corp în mişcare. Dacă trupul este imobil, atunci mintea este imobilă, fiinţa în cauză este focalizată, se poate auto*disciplina.* A se disciplina are semnificaţia de a fi, de a cunoaşte, de a învăţa.

A menţine corpul atâta timp cât doreşti într-o anume postură face ca în interiorul lui să se dezvolte şi să se acumuleze o forţă deosebit de mare, care va determina o stare de conştiinţă modificată.

Esenţa minţii este sufletul; o minte separată de esenţa sa, sufletul, este ca un trup separat de creier. *Sufletul este cel care animă mintea iar mintea animă trupul.* Dacă cele trei aspecte sunt în legătură, atunci procesul de transformare a unei fiinţe umane este accelerat. Sufletul, pentru oricare fiinţă, reprezintă aspectul cel mai evoluat al dezvoltării, mult superior conştiinţei, al *gândirii periferice, diurne.* Gândirea periferică, cu amintirile ei, este cea care creează probleme. Conştiinţa periferică ignoră de cele mai multe ori acordul cu timpul, se refugiază între zidurile realităţii şi tratează trupul ca pe un simplu obiect. Aceste ziduri ale gândirii sunt înălţate de percepţii bine filtrate şi gândirea, nu trupul este cea care blochează conştiinţa spirituală. Deoarece trupul şi spiritul nu necesită educaţie, gândirea periferică în raport cu trupul, este cea care suferă pregătirea şi experienţele din această viaţă. Mintea, care ar trebui să fie legătura dintre fizic şi spiritual, este singurul aspect al fiinţei umane care trebuie integrat. Din cele trei, mintea este singura porţiune care poate fi tulburată. În acest context, nu există tulburări spirituale sau trupeşti, ci numai *tulburarea minţii.* Când mintea capitulează în faţa esenţei superioare, dispar afecţiunile psihice şi majoritatea bolilor generate de interacţiunea minţii cu trupul.

Mintea se manifestă prin intermediul gândurilor şi imaginaţiei. Îşi are sediul în creier câştigând experienţă prin intermediul vibraţiilor din creier. Atunci când mintea se opreşte asupra unui gând, se stabileşte o anumită vibraţie caracteristică a materiei. Cu cât se produce mai des acea vibraţie specifică, cu atât ea tinde să se repete de la sine, automat, conform principiului rezonanţei. Astfel copul urmează mintea şi îi imită schimbările.

Pentru a transcende mintea, pentru a o pătrunde este necesar să devenim martorul minţii, să pătrundem în ea şi procedeele favorabile pentru aceasta – dar nu singurele – sunt meditaţiile.

Dr. Sc. DOINA-ELENA MANOLEA

Psihologia cotidianului

Sindromul „SFERA"

Am convingerea că mulţi dintre cititorii noştri au parcurs romanul SF „Sfera", scris de Michael Crichton, sau cel puţin au văzut filmul realizat după acţiunea cărţii. Miezul ideii centrale este, desigur, bizar, dar nu rupt totalmente de realitatea trăită de noi zi de zi: o sferă uriaşă, cu suprafaţa aurie lucioasă (care însă NU reflectă chipurile personajelor umane, cum ar fi normal), „prelucrează" minţile unor oameni de ştiinţă, astfel încât ele sunt capabile să materializeze, la propriu, spaimele terorizante, frustrările, aşteptările încărcate de nelinişti acute – conservate până atunci în subconştient. Ceea ce urmează îi duce pe protagonişti în pragul nebuniei şi, mai departe, la un pas de moarte.

Putem spune că, în creaţiile literară şi respectiv cinematografică, tema amintită e ficţiune sută la sută. Numai că, dacă numim comportamentul patologic, al personajelor contaminate de ciudatul obiect, Sindromul „Sfera", vom constata că el există sub o anume formă în viaţa cotidiană. Să aruncăm o privire deseori invocatului caz al bolnavului închipuit. El afirmă, cu voce (cât mai) tare: „Sunt un om foarte bolnav", „Eu nu mă voi vindeca, niciodată.", „Nu mai pot să fac faţă bolilor.", „Îmi vine greaţă, mă doare cumplit capul şi ameţesc" etc., etc. Cu timpul, un asemenea om – care nu există doar în cărţi, ci e real – va începe să acuze cu-adevărat simptomele inventate şi invocate anterior, chiar dacă la început erau false. Dar de ce să se fi prefăcut nefericitul om? Pentru că „statutul" de bolnav atrage unele avantaje de la cei

din jur: ocrotire, compasiune, menajare sporită şi chiar unele tipuri de compensaţii materiale. Totuşi, acest individ va fi mereu un nefericit, căci spaimele lui obsesive faţă de probleme inexistente iniţial se vor transfera şi instala „confortabil" pe trupul lui fizic şi în mental, sub forma unor patologii tot mai agravante.

Nu de puţine ori, medicii sau psihologii care abordează probleme sexologice întâlnesc comportamente (auto)destructive tipice. Într-o primă categorie, partenera este cea care nu (mai) găseşte nimic atractiv în viaţa intimă şi-atunci subconştientul începe să fabrice scenarii negative: bărbatul se comportă agresiv, nu e tandru, vine acasă băut, are o altă relaţie ş.a.m.d. Urmarea – chiar dacă el va avea o atitudine absolut normală din toate punctele de vedere, realitatea va fi ecranată de temerile femeii şi aceasta va manifesta mereu tendinţa de recul ce poate degenera uşor în frigiditate cu cauze psihice. Varianta inversă: în urma unor eşecuri repetate (refuzul partenerei, indiferenţa sau neparticiparea ei la actul intim, amânări sub pretexte fragile etc.), bărbatul începe să-şi imagineze că o asemenea relaţie va decurge nesatisfăcător, iar frica lui va chema eşecul, chiar şi-n cel mai favorabil cadru intim, făcându-l real.

Se pot invoca aici nenumărate tipuri de cazuri, cele mai frecvente având rădăcinile în copilărie. Teama de înălţime sau de apă, obsesia durerii în diferite contexte care o exclud, anticiparea unei culpabilităţi nesusţinute în plan real şi alte asemenea situaţii construiesc ulterior, în întâmplările vieţii cotidiene, tocmai variantele nefaste. Foarte interesant este şi celălalt amănunt legat de ceea ce am numit Sindromul „Sfera": nereflectarea chipului subiectului. De fapt, aceasta traduce refuzul individului respectiv de a-şi vedea propria fiinţă aşa cum este în realitate, teama de a descoperi lumea altfel decât s-a structurat ea în subconştientul lui, aşteptarea perpetuă ca problemele personale să-şi primească rezolvarea din partea altora. Problemele, de fapt, sunt cu mult mai complexe şi mai delicate. Soluţia optimă? Dacă există aşa ceva, ea trebuie să aibă ca punct de plecare conştientizarea realităţii, asumarea necondiţionată a oricărui risc şi voinţa de a depăşi orice bariere, pentru a accede la echilibrul dorit. Fie şi numai pentru că sfera – o ştim cu toţii – reprezintă forma perfectă a lumii noastre materiale.

Pagină realizată de ADRIAN-NICOLAE POPESCU

COPILĂRIE

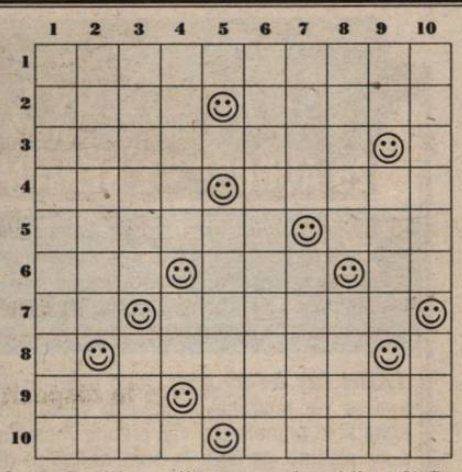

Orizontal: 1) „Copiii străzii" în argoul cotidian. 2) Sentiment dominant în volumul „Amintiri din copilărie" de Ion Creangă... – ...Şi canapeaua cu rol de „calul bălan", spaima şcolarilor din Humuleşti. 3) Poet român care exprimă grija de copii în versurile „Durere de mamă" şi „Către părinţi" (Dumitru Theodor; 1859-1904). 4) Element pozitiv – Se foloseşte la scutece. 5) Cerinţa creşterii copiilor pentru societate – Papagal din Noua Guinee. 6) Semn impus la „tabla înmulţirii" – Carte de succes – Salutare de copil. 7) Bluziţa fetiţei – Cătălina „fata cu armă" din piesa omonimă a lui N. Tăutu. 8) Instituţia unde se formează copii de trupă. 9) Obrăjor – Copil frumos. 10) Pictor clasic, autor al pânzelor „Copil cu vioară" şi „Copil în uniformă" (Theodor) – Copilăria în contextul vieţii.

Vertical: 1) Atitudine de înţelegere faţă de copiii sărmani. 2) Evoluează prin creşterea copiilor – Emoţie de debut. 3) A folosi abacul în şcoală – Fata din Banat! 4) Vârsta copiilor mici – R. 5) Voioşie copilărească descrisă în poezia „Iarna pe uliţă" de G. Coşbuc. 6) Învăţătoarea de la cămine şi grădiniţe. 7) A scris poeziile „Noapte bună, copii" şi „Dormi, copilul mamei drag" (Ştefan) – Un copil neglijat (fig.). 8) Zgârcită, ca mătuşa Mărioara – Copilă (reg.). 9) Soarele faraonilor – Autorul pieselor pentru copii „Păpuşa cu piciorul rupt" şi „Pufuşor şi Mustăcioară" (Victor Ion) – Volum. 10) A lega în scutece – Intrare.

Dicţionar: AOS, NATA.

GHEORGHE CÂMPEANU
Focşani

SOLUŢIA CAREULUI *(Copilărie)*: BOSCHETARI - UMOR - DIVAN - NECULUŢA - F - ANOD - CARPA - VITALA - AOS - ORI - ATU - PA - IE - EROINA - N - ARMATA - U - TEN - ARATOS - AMAN - ETAPA.

Verificaţi-vă cunoştinţele
DESPRE CUMINŢENIE

1. Cum se numea zeiţa romană a modestiei, sfielii, cuminţeniei şi cinstei femeieşti?
2. Cine a sculptat „Cumințenia pământului"?
3. Cine a scris cartea memorialistică „Amintirile unei fete cuminţi"?
4. Cine a regizat filmul „Dimineţile unui băiat cuminte"?
5. Cine a scris comedia „Fii cuminte, Cristofor!"?
6. Pe care din dascălii săi îl evoca Ion Creangă în „Amintiri din copilărie", spunând că era „...cuminte, harnic şi ruşinos ca o fată mare"?
7. Cine a scris cartea „Micile fetiţe model", (Les Petites Filles modeles) în care, ca şi în alte romane pentru copii, face elogiul cuminţeniei, impregnat de un puternic aer moralizator.

Răspunsurile din numărul trecut

1) Numele capitalei Franţei – Paris – provine de la tribul galic al parişilor care locuiau pe acest loc numit Lutetia (Lutece). A fost cucerit de romani în anul 52 î.Ch. şi transformat într-un puternic centru comercial (Lutetia Parisiorum) devenit apoi Parisia şi în cele din urmă Paris. 2) Kilometrul zero al Parisului se află în faţa catedralei Notre-Dame. 3) Celebrul turn devenit simbol al Parisului, operă a inginerului francez Gustave Eiffel (1832-1923) a fost realizat între 28 ianuarie 1887 şi 31 martie 1889. A fost construit pentru Expoziţia Universală din 1889. 4) Autorul romanului „Ţăranul din Paris", publicat în 1926, este prozatorul Louis Aragon (1897-1982). 5) Muzica operetei „Viaţa pariziană" aparţine lui Jacques Offenbach (1819-1880). 6) Tabloul „Biserica Saint-Pierre şi Basilica Sacré-Coeur" a fost pictat de Maurice Utrillo (1883-1955). 7) Rolul principal masculin din filmul „Străbătând Parisul" a fost interpretat de Jean Gabin (1904-1976).

Poşta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Fluturi" apărute în numărul 31 al revistei noastre, la data de 1 august a.c., am primit scrisori cu răspunsuri corecte de la următorii cititori:

– 7 răspunsuri bune: *Elena Ispas – Piatra Neamţ şi prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei.*

– 6 răspunsuri bune: *prof. Maria Iova – Constanţa, Gorea Florentina – Topliţa şi Mihai Waspusch – Bucureşti.*

Dacă vom primi şi alte scrisori întârziate, trimise la o dată corespunzătoare cerinţelor noastre, vom menţiona numele expeditorilor. Mulţumind tuturor pentru cuvintele frumoase adresate revistei şi rubricii, vă dorim mult succes în continuare. *(I. Stoica)*

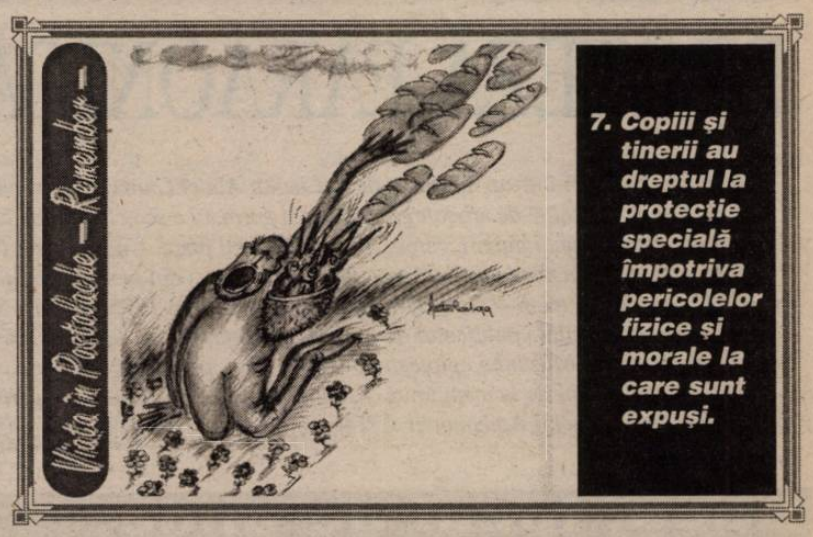

7. Copiii şi tinerii au dreptul la protecţie specială împotriva pericolelor fizice şi morale la care sunt expuşi.

ŞAH

PROBLEMA DE AZI:
Negrul mută şi câştigă

Gerassimov-Smîslov, 1935

DEZLEGARE:
1...Tă3 2. Dd6 (2.Nd3 Dg2 X;
2.Dd3 Nh2 3.Rh1 Ci2 - +)
2...Th3! 3.Nd4 (3.gh3 Dh1 X;
3. Dc6 Nh2 4.Rh1 Ci2 X)
3... Nh2 4.Rh1 Ne5 5.Rg1
Nh2 6.Rh1 Nc7 cu
câştig.

© GHEORGHE POPESCU –
maestru F.I.D.E.

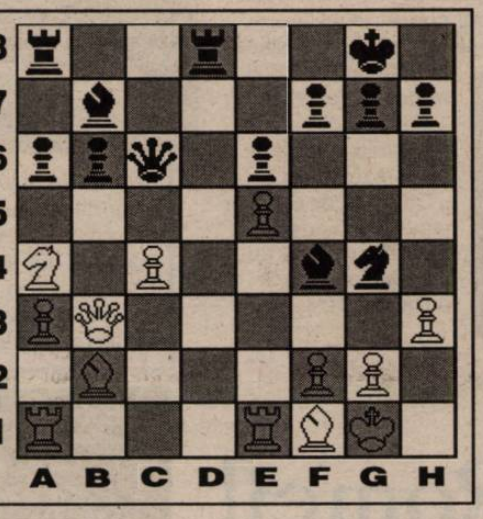

GRĂDINA
micul nostru Paradis

Concediul de vară aduce cu el mereu aceeaşi problemă: cum vor rezista plantele îngrijite în restul anului ca la carte... singure acasă? Există câteva puncte-cheie şi câteva trucuri care împiedică posibilul dezastru. Punctele-cheie sunt: lumina şi apa.

◆ Se ştie, lipsa de lumină şi de aer proaspăt (datorată închiderii ferestrelor şi storurilor la plecarea în concediu) poate fi fatală unora dintre plante dacă această situaţie durează mai mult de o săptămână. Vara, majoritatea plantelor sunt în plin proces vegetativ, aşa că repausul, chiar recomandat peste iarnă, nu poate fi impus şi acum. O soluţie: mutarea tuturor ghivecelor în baie sau în bucătărie, adică acolo unde există mici ferestre ce lasă să mai pătrundă lumina. Evitaţi însă capcana umplerii căzii cu apă şi scufundarea ghivecelor în ea deoarece majoritatea plantelor nu suportă să aibă rădăcinile în permanenţă în apă. E foarte posibil ca la întoarcere să le găsiţi putrezite.

Plantele de interior, în vacanţă

◆ Dacă aveţi o casă cu verandă sau cu balcon închis, florile vă pot aştepta foarte bine în aceste spaţii. Eliminaţi însă riscul ca soarele prea fierbinte să le ardă, acoperind geamurile cu hârtie sau cu perdele groase.

◆ Dar mai periculoasă decât lipsa de lumină şi de aer este lipsa apei. Cel mai la îndemână mod de a le furniza măcar o cantitate de apă „pentru supravieţuire" este folosirea unor sticle cu apă înfipte cu capul în jos în pământ. Plantele vor absorbi treptat apa din acest rezervor. *(A. Popescu)*

Integramă de GHEORGHE POPESCU
„LIBER ALESE"

NAVE DE RĂZBOI / PĂSĂRILE... FILOMELE		A APĂREA / ÎNTREG ŞI NEVĂTĂMAT		ÎN ŞAGĂ! / LOCAL... LA CURTICI!		CITĂRI / TARE RĂU		CASE BOIEREŞTI / TĂIAŢĂ PE JUMĂTATE!		SE SCURGE ÎN CLEPSIDRĂ / CURĂ!
SINGULAR / DOCUMENT OFICIAL					«PEPENE» CU SOLZI / CÂNTĂ LA NAI					
			A PREDA CUIVA ABC-UL / ZOE OPREA							FIRE DE PAPIOTĂ
LACUL MORII / A TRAGE DE LIMBĂ				SERBAŢI CU TORT ŞI LUMÂNĂRI / NUMAI				ORGAN... DE JUDECATĂ / STAT		
						ACREŞTE SALATA / BOLTIT				BANII PENTRU GĂZDUIRE
ATINS LA CAP! / CULT!			LAUDĂ EXAGERATĂ / A FACE O SELECŢIE						ÎN BECI! / LOC DE FRUNTE	
		ŢIGANI NOMAZI / DASCĂL LA BISERICĂ								BARCA NABABULUI
COPIL IUBIT / LORD POLITICIAN					CAPETE SECI / A LUA LOC					
				A FI ÎN ASCENSIUNE / BIRLIC				DOMNUL DE LA MOSCOVA / SERE!		
EŞUAŢI / FEMEI FĂRĂ PERECHE							SUVERANI IRANIENI			

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „SCENARII"
Orizontal: A - P - D - V - V - G - OSPITALITATE - CUTU - UNISON - BUDINCA - PENE - LICEE - PALA - ETC - TAPARI - L - AIA - TALENTE - LT - BLANA - ARS - OASE - STA - OC - PALINCA - TASA - RENTA - TAUNI - VESTA - LECTIE.

SPORT FLASH

Dinamo a electrocutat Ceahlăul

După ce a acumulat destulă amărăciune în urma comportării lamentabile în cupele europene, Dinamo s-a răzbunat duminică, în prima etapă a ediţiei 2002-2003 a Campionatului naţional de fotbal, electrocutând Ceahlăul, o echipă despre care s-a vorbit prea mult în comparaţie cu performanţele ei. 5-0 este un scor meritat, dar partida a arătat o foarte mare poftă de gol a lui Claudiu Niculescu care a înscris un hat-trick în prima repriză, lăsându-l pe Ionel Dănciulescu să-şi facă de cap în repriza secundă. Se pare că aducerea lui Gică Popescu la Dinamo pe post de căpitan şi a lui Ion Moldovan la cârma echipei a fost de bun augur. Rămâne de văzut cât o să ţină.

Craiova post Neţoiu

Craiova nu moare, asta e clar. Chiar dacă Neţoiu şi-a luat jucăriile şi a plecat, Craiova a rămas şi a demonstrat că nu mor caii când vor câinii. Pentru cei care credeau că s-a terminat cu Craiova, studenţii au ţinut o lecţie de fotbal în faţa unei ambiţioase cândva echipe prahovene, Astra. Ploieştenii au deschis scorul rapid, dar noii componenţi ai formaţiei studenţilor (doar doi jucători din fostul lot s-au mai aflat în teren, Vochin şi Verdeş) nu au cedat şi au egalat chiar prin Verdeş. La finalul primei reprize craiovenii au intrat la vestiare în avantaj, un avantaj care s-a mărit în repriza a doua la 3-1. Dacă unii ar putea crede că rezultatul este incredibil, ei bine, incredibil a fost faptul că în repriza a doua în echipa craioveană a intrat... australianul David McBreen, primul „cangur" care joacă în campionatul de fotbal al României.

Rapid, pe primul loc

Cu pieptul plin de oxigen după câştigarea Supercupei, Rapid a jucat în deplasare cu Sportul (un fel de a spune) în faţa căruia a câştigat la limită, în ultimul minut. Partida a avut de toate: penaltiuri refuzate, penaltiuri acordate, penaltiuri ratate, jucători eliminaţi, răsturnare de scor. Deşi Dinamo e pe primul loc în clasament, Rapid este, totuşi, pe primul loc în clasamentul adevărului, având cea mai bună poziţie după prima etapă. Alături de FC Naţional, vicecampioana, care s-a impus la limită pe terenul „bătrânei doamne" UTA. În fine, Steaua, cu tot felul de probleme pe la club, rotiri şi permutări, n-a reuşit să marcheze nici un gol la Braşov, e drept că nici n-a primit, dar parcă e prea puţin pentru clubul militar, fie doar şi pentru prima etapă.

Formula Unu a mai tras o cortină

În urma rezultatelor de la Grand Prix-ul Ungariei la automobilism Formula Unu, Ferarri a câştigat înainte de termen titlul mondial şi la constructori, după ce acum trei etape, Michael Schumacher pusese cruce la această ediţie, devenind campion mondial înainte de vreme. Acesta e motivul pentru care Rubens Barrichello a fost lăsat să câştige, el ajungând la trei victorii în carieră.

GEORGE CUŞNARENCU

PROTEZĂ FARAONICĂ

Efectuând cercetări într-un mormânt de la Cheikh Abdel Garna din apropiere de Luxor, o echipă de arheologi egipteni şi germani a scos la lumină laba piciorului stâng al unei mumii, căreia îi lipsea degetul mare. Nu mică le-a fost mirarea când cercetătorii au descoperit, alături de partea din picior, şi proteza degetului, lucrată în lemn şi piele. Descoperirea datează din 1995, dar ea a fost adusă la cunoştinţa publicului de-abia săptămâna trecută de Zahi Hawas, secretarul general al Muzeului egiptean din Cairo, care, pe 9 septembrie a.c., va împlini 100 de ani de la inaugurare. Mormântul unde s-a făcut descoperirea datează din epoca regelui Amenhotep al II-lea, din cea de-a 18-a dinastie (1450-1425 î.Ch.).

Guca, locul de unde se trage Bregovic

În centrul Serbiei, la Guca (o localitate cu 5.000 de locuitori, aflată la 157 km de Belgrad), are loc în fiecare an un festival al tarafurilor sârbeşti de alămuri la care iau parte zeci de formaţii şi peste 300.000 de spectatori. De aici i-a venit celebrului muzician Goran Bregovic ideea alcătuirii formaţiei lui de alămuri („The wedding and funeral Orchestra") şi tot aici, la Guca, se pot auzi mai toate melodiile lui Bregovici în interpretarea tarafurilor. De 42 de ani, timp de trei zile şi trei nopţi, Guca se transformă într-o mare scenă unde se întrec cei mai renumiţi trompetişti şi cele mai tari tarafuri ale Iugoslaviei, poate în cadrul celui mai fabulos festival popular din Europa. Anul acesta, pe 11 august, în finala de pe stadionul local şi în faţa a 20.000 de spectatori, Elvis Ajdinovic a intrat în posesia trofeului „Trompeta de aur", iar taraful „Vranjski Biseri" a câştigat titlul de cea mai bună orchestră.

Steve Fossett ştie să piardă

Miliardarul american care a făcut înconjurul lumii de unul singur într-un balon a vrut să mai bată un record, cât era fierul cald. Însoţit de un fost pilot de la NASA, Einar Enevoldson, Steve Fossett a încercat să bată recordul de altitudine cu un planor. Pentru aceasta s-a deplasat în Noua Zeelandă şi a aşteptat câteva săptămâni vremea bună. Când aceasta a sosit, cei doi erau pregătiţi să se ridice la 19.000 m altitudine pentru a depăşi performanţa din 1986 a americanului Bon Harris, care deţine încă recordul de 14.800 m. Tentativa lui Fossett a eşuat, planorul nereuşind să se înalţe, din cauza curenţilor ascendenţi dezordonaţi, decât până la o înălţime de 10.000 metri deasupra munţilor din sudul Noii Zeelande, la capătul a cinci ore de zbor. Fossett şi Enevoldson vor reveni în octombrie în micuţa localitate neo-zeelandeză Omarama, pentru pregătirile unei noi tentative, în iulie viitor.

Adio, baie în fântânile Romei!

Celebra scenă în care Anita Ekberg se scălda în fântâna Trevi din Roma, în filmul „La Dolce Vita" al lui Fellini (1960), va rămâne o dulce amintire pentru toţi cei care aveau obiceiul să o imite. Conform unei decizii recente a municipalităţii, toţi cei care vor fi prinşi că se scaldă în fântânile oraşului vor fi pasibili de o amendă severă. Dacă protagonista filmului lui Fellini ar fi prinsă astăzi bălăcindu-se în Fântâna Trevi, ea ar trebui să plătească exact 500 euro, în vreme ce aceia care vor face baie în fântâni fără caracter istoric vor plăti doar 100 de euro. Romanii nu mai au voie din vara aceasta nici să-şi atârne rufele la ferestre, nici să permită câinilor de agrement să-şi facă nevoile pe străzile Oraşului Etern.

Ce nu face omul pentru un ban!

Doi tineri din Australia au pătruns pe teren, în timpul desfăşurării unei partide de rugby între Australia şi Noua Zeelandă, goi puşcă, având desenat pe spate logo-ul firmei britanice de comunicaţii telefonice Vodafone. Arbitrul a fluierat oprirea partidei, fără să se lase impresionat de apariţie, iar firma, care este sponsorul echipei australiene, şi-a cerut scuze pentru „iniţiativă", recunoscând, totuşi, că au plănuit această campanie publicitară, dar nu la modul „ilegal" în care s-a desfăşurat.

IN NUMĂRUL VIITOR:
■ Uzinele naturale de medicamente ■ „Semnături" de acum nouă mii de ani ■ Aur din plumb – visul frânt al alchimiştilor ■ Reiki – forţa energetică universală

HOROSCOP
26 AUGUST – 1 SEPTEMBRIE

BERBEC (21.03-20.04): Ascensiunea curbei financiare reprezintă cel mai remarcabil aspect al săptămânii. Joi sau vineri, aceasta are un maxim, fapt care înseamnă că veţi primi o sumă consistentă de bani. Veşti bune de departe sosesc în weekend.

TAUR (21.04-21.05): Două evenimente contradictorii se vor produce în această săptămână destul de agitată. În primele zile veţi primi o veste financiară mai puţin plăcută, care vă va pune serios pe gânduri. Spre sfârşitul intervalului vă aşteaptă o bucurie familială.

GEMENI (22.05-21.06): Sub protecţia lui Jupiter, în această perioadă veţi scăpa de o obsesie stânjenitoare privind situaţia profesională. Pe de altă parte, bugetul dv. începe să se clatine, aşa că fiţi foarte atent la dimensiunea cheltuielilor şi priorităţile lor.

RAC (22.06-22.07): Cei aflaţi în vacanţă, dar şi aceia prinşi încă în vâltoarea problemelor de la serviciu sunt tentaţi să se aventureze din punct de vedere sentimental şi amoros. Luna şi Soarele vă sunt favorabile, însă deznodământul unei astfel de peripeţii este imprevizibil.

LEU (23.07-22.08): Curba financiară oscilează de la un capăt la altul al săptămânii, aşa că nu se poate spune dacă ghinioanele vor compensa veştile bune despre bani. De asemenea, curba afectivităţii scade periculos, semn că în cuplu ceva nu este în regulă.

FECIOARA (23.08-21.09): Cel mai important lucru pentru dv. este dragostea. În această perioadă lumea s-a restrâns la o singură persoană, fiinţa iubită. Dacă sunteţi în concediu, este excelent. Dacă sunteţi la serviciu, s-ar putea să aveţi necazuri cu şefii intransigenţi.

BALANŢA (22.09-22.10): Atât curba financiară, cât şi cea emoţională urcă vertiginos spre câte un maxim de toată frumuseţea. Se poate spune că, sub influenţa benefică a lui Mercur şi a lui Venus, va fi o săptămână petrecută în „păşunile raiului".

SCORPION (23.10-21.11): Dacă în prima parte a intervalului pot apărea probleme financiare legate de unele datorii restante, începând de miercuri sau joi situaţia se inversează. Veţi primi o sumă substanţială de bani şi o veste excelentă din acelaşi domeniu.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Toate bune şi la locul lor în această perioadă. Toate curbele astrale principale staţionează la cote acceptabile şi abia spre finele săptămânii curba afectului începe să scadă. Se poate spune că în viaţa sentimentală a răsărit un ghimpe.

CAPRICORN (21.12 – 19.01): Un ghinion financiar, petrecut luni sau marţi, vă va strica planurile pentru weekend. Dar, cu ajutorul unor prieteni, s-ar putea ca situaţia să se redreseze. În mediul profesional s-ar putea ivi disensiuni destul de dure, însă veţi ieşi basma curată.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Va fi o perioadă fastă, cu două maxime; unul al curbei financiare, celălalt fiind înregistrat de curba profesională. S-ar putea să beneficiaţi de o promovare sau de parcurgerea unei etape extrem de favorabile la serviciu. Mici probleme de sănătate, în weekend.

PEŞTI (19.02-20.03): Două evenimente fericite vor pigmenta acest interval. Marţi sau miercuri vă întâmpină o bucurie de natură sentimentală, iar în a doua parte a săptămânii veţi primi o veste profesională excelentă. Sâmbătă veţi întâlni întâmplător o persoană foarte interesantă.

Personalităţile săptămânii: *Panait Cerna, Nicolae Herlea, Dan Deşliu, Theodor Constantin, Augustin Z.N. Pop;* Lev Nikolaevici Tolstoi, William Saroyan, Antoine-Laurent Lavoisier, Théophil Gautier, Maica Tereza (Nobel pace 1979), Ingrid Bergman, Richard Gere.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.

Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!
Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TÂRGU-MUREŞ

SERIE NOUĂ - 588 • ANUL XLV • 29 AUGUST 2002 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 35 (2338)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Când nu mai poţi să gândeşti, începi să ai idei fixe.*
(Ernest Renan)

■ *Nu injuriile duşmanilor ne dor, ci tăcerea prietenilor.*
(Martin Luther King)

■ *Când ai cucerit dragostea femeilor şi stima bărbaţilor, nu-ţi mai rămâne decât să le păstrezi.*
(Pierre Choderlos de Laclos)

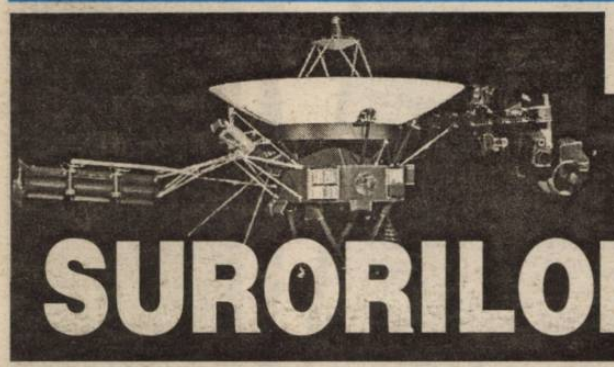

De 25 de ani printre stele

ODISEEA SURORILOR VOYAGER

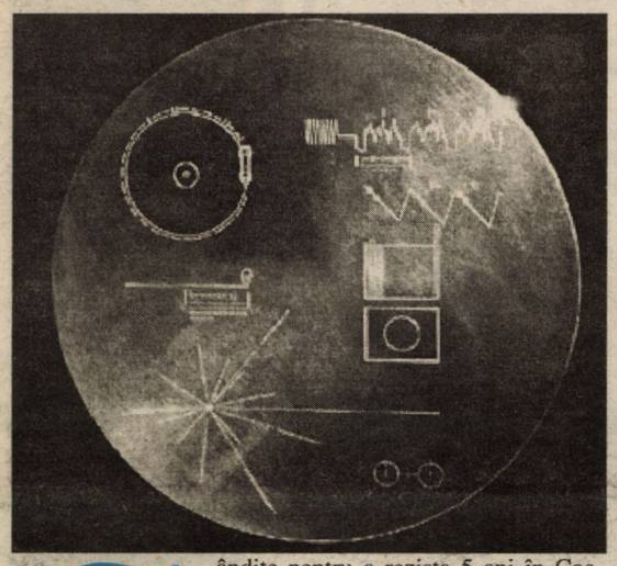

Gândite pentru a rezista 5 ani în Cosmos, cele două sonde gemene Voyager-1 şi Voyager-2 au depăşit toate aşteptările oamenilor de ştiinţă, călătorind de 25 de ani printre stele. Lansate în spaţiu în anul 1977, după ce misiunile Pioneer 10 şi 11 au deschis drumul în 1972, surorile Voyager sunt doi sateliţi de 815 kg care au fost lansaţi în momentul în care planetele Jupiter, Saturn, Uranus şi Neptun erau aliniate, fenomen care se petrece o dată la 175 de ani. Voyager-2 a decolat de la Cap Canaveral (Florida) pe 20 august 1977, Voyager-1 pe 5 septembrie, dar acesta a părăsit primul Sistemul Solar, la sfârşitul anului 1980, în vreme ce prima sondă lansată a înfruntat spaţiul interstelar începând din august 1989. Pentru cercetători, misiunea surorilor a fost o mană cerească. Datorită imaginilor transmise, s-a descoperit faptul că şi planeta Jupiter are inele, nu doar Saturn. Dar cea mai mare surpriză a fost descoperirea unor vulcani activi pe satelitul *Io*, una din „lunile" lui Jupiter. De la distanţa la care se află acum, imaginile transmise de Voyager-1, care înaintează cu 17,3 km/s ajung pe Pământ după 15 ore. Peste 5 ani, sonda – care în 1998 a depăşit Pioneer-10 şi a devenit obiectul cel mai îndepărtat de Terra trimis vreodată de om – va ajunge la *şocul terminal*, frontiera dintre gazul de origine solară şi cel interstelar, pentru a începe să navigheze în *heliopauză*, limita influenţei magnetice a Soarelui nostru. În speranţa, împărtăşită de unii savanţi ai timpului, că sonda va fi interceptată de vreo civilizaţie extraterestră, Voyager are la bord un disc de aur pe care sunt reproduse simboluri şi sunete ale civilizaţiei noastre, care arată ca în imaginea alăturată. Cu toate acestea, unii sunt conştienţi că posibilitatea ca acest disc să ajungă în mâinile vreunui ET este la fel de redusă ca şi aceea ca cineva să descopere în Sahara un grăunte de nisip pe care să fie gravat alfabetul latin.

Inelele lui Uranus

COINCIDENŢA DIN 11 SEPTEMBRIE 2001

După un an de la atentatul din 11 septembrie, Biroul american de Recunoaştere (NRO) vine cu o informaţie tulburătoare: exact pe 11 septembrie 2001, un avion urma să se prăbuşească peste o clădire guvernamentală ultrasensibilă din apropierea Washingtonului! Acesta era scenariul imaginar din cadrul unui program de simulare a evacuării personalului în caz de urgenţă. Acţiunea n-a mai avut loc din cauză că pe 11 septembrie realitatea a luat-o înaintea simulării. Biroul Naţional de Recunoaştere (NRO), care operează sateliţii-spion ai Pentagonului şi CIA, a declarat că simularea era prevăzută pentru acea zi „din pură coincidenţă" şi oricum, în cadrul exerciţiului nu era vorba despre un atac terorist. Dar coincidenţa nu se opreşte la ziua fatidică. Avionul de tipul „Lear", care decola de pe aeroportul Dulles din Washington, „trebuia" să se prăbuşească peste clădire la ora... 9 dimineaţă! Simularea s-a anulat, a spus purtătorul de cuvânt al NRO, pentru că primul avion terorist s-a izbit de unul din turnurile complexului World Trade Center la ora 8,45! Sediul NRO se află la Chantilly (Virginia), în marginea de nord-vest a capitalei SUA, la 6 km de aeroportul Dulles şi la câteva minute de zbor de Pentagon. Pe 11 septembrie 2001 un Boeing 757 chiar a decolat de pe Dulles şi s-a prăbuşit la ora 9,39 peste Pentagon.

CE NU A ŞTIUT AUTORUL LUI GHILGAMEŞ

Femina club

- Culorile şi sănătatea
- Indiscreţii
- Dosarele frumuseţii

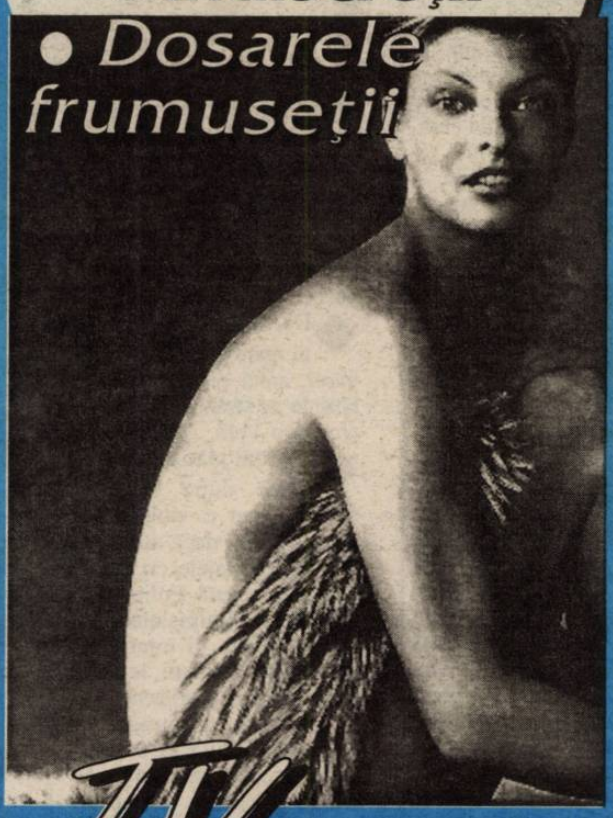

TV

Pro TV ■ România 1 ■ TVR 2 ■ Acasă ■ Antena 1 ■ Prima TV ■ Tele 7 abc

SIAMEZII, *gemeni nedespărţiţi până la moarte*

FAPT DIVERS

Solidaritate anti-SIDA

Pe 27 august, Ministerul Educaţiei şi Cercetării a lansat Concursul Naţional de Creaţie Plastică şi Literară „SIDA – O provocare la solidaritate", organizat de Direcţia Generală pentru Activităţi Extraşcolare cu prilejul Zilei Mondiale SIDA – 1 Decembrie. Obiectivul principal este sensibilizarea elevilor, a cadrelor didactice, părinţilor şi întregii comunităţi cu privire la realitatea SIDA şi la gravele ei consecinţe. La concurs pot participa elevi din clasele I-XII (XIII) din învăţământul preuniversitar, palate şi cluburi ale copiilor.

Corecţii americane

Numărul persoanelor aflate în închisorile din Statele Unite ale Americii a ajuns, conform informaţiilor de la Ministerul American al Justiţiei, la aproape 2 milioane la sfârşitul anului 2001, cu 24.738 mai mult decât în anul precedent. În închisorile federale, statale sau locale se găseau 1.962.220 deţinuţi, în timp ce cu un an înainte numărul deţinuţilor era de 1.937.482. În total, în sistemul corecţional din Statele Unite sunt incluse 6,6 milioane de persoane – respectiv 3,1% din populaţia în vârstă de peste 18 ani.

Olimpici de aur

Elevii din lotul olimpic de informatică al României au obţinut două medalii de aur la a 14-a ediţie a Olimpiadei Internaţionale de Informatică, desfăşurată în perioada 18-25 august 2002, în Coreea de Sud, la care au participat 276 de concurenţi din 79 de ţări – record absolut de participare. Este pentru a patra oară în istoria participării ţării noastre la Olimpiada de Informatică când elevii români obţin două medalii de aur. Olimpiada Internaţională de Informatică din 2003 se va desfăşura în Wisconsin, Statele Unite ale Americii.

Cărţi furate

În portbagajul unui autoturism Lada, condus de către un cetăţean maghiar în vârstă de 35 de ani, poliţiştii de frontieră de la punctul Valea lui Mihai-Barântău au găsit trei cărţi vechi editate în limba maghiară, care se presupune că fac parte din Patrimoniul Cultural Naţional. Cărţile au fost trimise spre expertizare.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

divanul galben

Dacă aş fi un înger

Frumos titlul cărţii de teatru semnate de Valentin Nicolau. O carte care conţine trei piese în două acte, două dintre acestea nominalizate la diverse premii de dramaturgie în 1999, una („Ca zăpada şi cei doi") chiar obţinând în acel an premiul „Camil Petrescu". Textul care deschide volumul se numeşte „Fantoma de la clasa întâi" (cu subtitlu „Dacă aş fi un înger"), iar acţiunea se petrece pe peronul unei gări, personajele centrale fiind un Bătrân, un Politician, o Călugăriţă, toţi trei şi alte personaje punând în prim-plan starea sordidă a lumii. Al doilea text este „Lume, Lume, Soro Lume", piesa cea mai reuşită din carte, după părerea mea. Doi prieteni, Vasile şi Gheorghe, fac un legământ, şi anume ca atunci când unul se va căpătui în viaţă să-l ajute pe celălalt. Ei pleacă din sat la oraş şi în actul doi, încărcat de disperare şi deznădejde, cei doi prieteni se reîntâlnesc, fiecare crezând despre celălalt că s-a realizat. În realitate, amândoi sunt învinşi de viaţă. Nişte rataţi. Unul trăind deliciile amare ale unei căsnicii în concubinaj alături de o femeie acrită, care i-a făcut câţiva plozi, celălalt sfârşind prin a deveni un şomer mărunt, anonim şi inutil. În toată această mizerie, fiecare are visele lui luminoase. Al lui Vasile este să producă ardei iuţi în apartament, vis pe care şi-l realizează fără a fi înţeles de nimeni. Într-un final suprarealist, Vasile se sinucide, în vreme ce oaspetele lui, Gheorghe, rămâne cu femeia şi cu copiii răposatului. A treia piesă în două acte „Ca zăpada şi cei doi", de-a dreptul ionesciană, îşi desfăşoară acţiunea într-o garsonieră plină cu mobilă veche. Un Bătrân, un Chiriaş, o Telefonistă, un Poştaş şi mai mulţi necunoscuţi discută despre posibilitatea închirierii garsonierei şi traiul alături de un străin apărut ca din senin. Toate trei piesele sunt nişte parabole care clocotesc de viaţa sordidă, de tranziţie, pe care cu toţii o trăim. Criticul Nicolae Manolescu scrie fără ezitare în postfaţa acestui volum: „Valentin Nicolau este, incontestabil, un dramaturg care ştie cum se face o piesă, stăpân pe replici, firesc în limbaj şi, nu în ultimul rând, plin de idei de teatru. Toate piesele lui pot fi puse în scenă... O scenă pe care mi-o imaginez ca pe un peron".

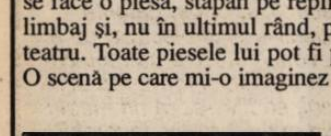

Beethoven la Berlin

Dirijorul israelian Daniel Barenboim va conduce pentru prima dată la Berlin, pe 1 septembrie, o orchestră formată din tineri israelieni şi arabi, a anunţat conducerea Operei din Berlin, „Staatsoper". Concertul, în timpul căruia va fi interpretată Simfonia a V-a de Ludwig van Beethoven, va deschide astfel stagiunea la prestigioasa operă din capitala germană. Orchestra arabo-israeliană a fost creată în noiembrie 1999, la Weimar, în estul Germaniei, de către Daniel Barenboim, director-artistic al Operei berlineze, şi de Edward Said, istoric palestinian.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

LILIANA DUMITRU, Galaţi: *„...Întotdeauna, atunci când vorbiţi despre relaţiile sentimentale stabilite de astrologi, amintiţi că acestea sunt valabile când una din persoanele din cuplu este «dominantă». Ce înseamnă acest lucru? Cine stabileşte această dominaţie? (...) Eu personal nu am avut până acum nici o legătură serioasă. Aştept să termin facultatea şi apoi mai vedem. Cariera mă interesează cel mai mult, pentru că nu ştiu dacă am să-mi găsesc un loc de muncă imediat şi, mai ales, dacă voi avea unde să locuiesc. Şi, pentru că tot v-am scris, vă mai spun că sunt născută în Vărsător, aşa că voi fi sau nu «dominantă» în cuplu?"*

– Dragă *Liliana*, problema aşa-zisei supremaţii într-un cuplu ţine de caracter şi temperament, dar şi de alţi factori ai personalităţii fiecăruia dintre parteneri. Iar dacă admitem că portretele (caracterizările) nativilor din fiecare zodie sunt aproape de realitate, atunci astrologii pot anticipa (cu o precizie discutabilă) cine va fi persoana dominantă în cuplu. Ca femeie-Vărsător, ai drept principale însuşiri dinamismul, nonconformismul sau tradiţionalismul, o mare pricepere în a-ţi organiza căminul şi a-ţi educa odraslele. Verbul emblematic al nativilor din Vărsător este a comunica. De aceea, dorinţa acestor persoane de a şti cât mai multe este impresionantă şi nu de puţine ori devin arogante din acest motiv. Se poate, ca o concluzie generală, că tendinţa de dominare a Vărsătorilor este foarte probabilă şi nu întotdeauna justificată. Femeile acestei zodii au afinitate maximă pentru Lei, Scorpioni şi Vărsători, şi sunt greu compatibile cu bărbaţii născuţi în Fecioară.

– Dragă *Mariana*, vechii înţelepţi chinezi, fondatorii şi continuatorii zodiacului tradiţional (bazat aproape exclusiv pe observarea naturii) au fost mult mai precauţi decât astrologii din zona europeană. De aceea, ei evită să spună tranşant care sunt compatibilităţile afective şi erotice; în schimb, ei au promovat conceptul de „triunghi al armoniei", care cuprinde zodiile din vârfurile triunghiului echilateral (cel al „perfecţiunii") înscris în cercul zodiacal. În consecinţă, relaţiile Marte (bărbat)-Venus (femeie) nu au corespondent în zodiacul chinezesc. Întâmplător sau nu, tu (zodia Maimuţă-Leu) şi prietenul tău (Dragon-Berbec) vă situaţi pe un astfel de triunghi ideal (a treia zodie fiind cea a Şobolanului-Săgetător).

MARIANA B., Piteşti: *„...Mă interesează în special următorul aspect: care este corespondenţa între cuplurile «ideale» ale astrologiei bazate pe mişcările planetelor şi zodiacul chinezesc? Ştiu că zodiile lunare de la noi şi cele chinezeşti coincid, deşi au cu totul alte denumiri (...) Eu sunt născută în zodia Leului şi mă înţeleg foarte bine cu prietenul meu, care este Berbec. Se confirmă acest lucru şi la chinezi? Vă mulţumesc anticipat pentru răspuns".*

– Dragă *Laura*, ceea ce se spune despre Leoaice este în bună măsură adevărat – cel puţin teoretic, conform celor scrise în tratatele de specialitate. Ele vor să fie neapărat dominante, în toate privinţele. Numai că aici apare şi delicata problemă a felului cum se manifestă o dragoste adevărată. Dacă o femeie-Leu îşi priveşte partenerul ca pe un copil pe care vrea să-l modeleze după „chipul şi asemănarea ei" sau faţă de care are suspiciuni nejustificate, atunci lucrurile se complică. Durabilitatea relaţiei depinde foarte mult de personalitatea amândurora. Teoria mai spune că Leoaicele se înţeleg foarte bine cu Berbecii, Leii şi Scorpionii şi au o compatibilitate minimă faţă de Tauri şi Capricorni. Din păcate, nu mi-ai spus din ce zodii fac parte foştii tăi amici de suflet. Te aştept să-mi mai scrii.

RADU IANIERI

LAURA M.C., Bucureşti: *„...V-am scris pentru că am împlinit 26 de ani şi nu am însă nici o legătură stabilă cu vreun băiat, deşi am avut mereu prilejul să mă împrietenesc. Cred că am o fire instabilă sentimental sau că nu am noroc, cum se spune. N-aş vrea să consider că mă aflu într-o situaţie sentimentală dificilă, însă s-ar putea ca şi legătura mea actuală să nu mai dureze mult. Eu sunt născută în zodia Leilor şi am auzit spunându-se că aceste femei nu prea au succes pentru că sunt foarte posesive şi nu lasă nici un fel de libertate iubiţilor lor. Dar n-am auzit pe nimeni spunând cu ce zodie se potriveşte, ca şi cum acel aspect este unul general valabil. Aşa să fie?*

Bărbaţii au întotdeauna ultimul cuvânt de spus?

Fie că sunt programaţi genetic, fie că şi-au dobândit orgoliul supremaţiei în viaţa socială sau intimă, aceştia nu se dau cu una cu două în lături din faţa femeilor. O echipă de cercetători de la Şcoala de Afaceri din Londra a efectuat un sondaj pe un eşantion reprezentativ de bărbaţi şi femei pasionaţi de emisiunile TV şi a expus o concluzie la care mulţi dintre noi au ajuns fără să fie experţi în domeniu. Şi anume că bărbaţii sunt atât de orgolioşi, de persuasivi în egoismul lor încât încearcă să-şi extindă dominaţia şi în cazul manipulării telecomenzii tv. Chiar şi atunci când bărbatul e de acord să urmărească aceeaşi emisiune aleasă iubită sau de consoarta sa, el simte nevoia de a ţine telecomanda în mână pentru orice eventualitate. Certurile în familie sunt frecvente mai ales când un meci de fotbal se suprapune cu o telenovelă. Un litigiu care în cele mai fericite cazuri se rezolvă când bărbatul devine concesiv şi se duce la un prieten – burlac – să urmărească meciul. În cazul în care există două televizoare lucrurile se simplifică. Despre reversul medaliei, când femeile, prin diverse şiretlicuri, îi ţin sub papuc pe bărbaţi, specialiştii londonezi n-au suflat un cuvânt. *(D.M.)*

ANCHETA săptămânii

Vă plac filmele cu violenţă? De ce?

Violenţa a devenit şi la noi un fenomen ce nu poate fi ţinut sub control. Violenţa casnică, violenţa asupra copiilor, violenţa pe stradă. Printre vinovaţi ar putea fi şi filmele americane care mustesc de violenţă.

◆Nu! Pentru că violenţa poate fi înlocuită cu vorbe. *(Monica, 17 ani)*

◆Da, îmi plac pentru că în mare parte arată adevărul, arată ce se poate întâmpla pe străzi şi în baruri. *(Ionescu Vera, 16 ani)*

◆Da, îmi plac dar nu mă omor după ele. Ce nu-mi place e violenţa în sine. Nu ştiu dacă aţi văzut la TV reportajele cu delincvenţa nocturnă. Poliţiştii le cer actele, animalele alea tatuate refuză, îi înjură şi-i ameninţă. Poliţiştii le vorbesc cu dragoste prietenească, îi roagă să-i însoţească la secţie şi îi ajută să urce în maşină având grijă să nu le şifoneze hainele. La secţie oamenii legii ascultă cu sfinţenie mai departe înjurăturile şi ameninţările apoi îi eliberează, după ce le dau o amendă amărâtă pentru ultraj. *(anonimă, 23 de ani)*

◆Nu. Pentru că violenţa care există în ţara noastră se inspiră din aceste filme. *(Rădoi Stela, 18 ani)*

◆Da, deoarece sunt educative şi mă învaţă cum să mă apăr. *(Cosmin, 17 ani)*

◆Da, deoarece când mă uit la asemenea filme simt că sunt personajul principal. *(Andreescu Cosmin, 16 ani)*

◆Îmi plac pentru că ştiu că ceea ce se petrece acolo e ficţiune. *(S.I., 22 ani)*

◆În general, nu prea. Mai mult alea de groază. *(Calomir Dan, 16 ani)*

◆Nu, pentru că se inspiră din realitate. *(C.Z., 30 ani)*

◆Sigur că da. Şi asta în primul rând pentru că doar în filme se face dreptate. Şi cum nouă ne place

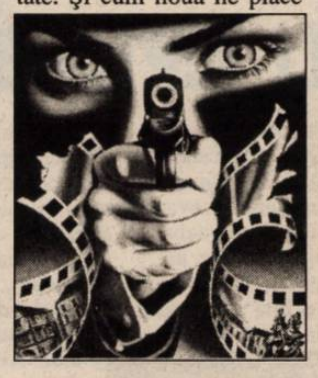

să ne hrănim cu iluzii, filmele cu violenţă – să le spunem, de acţiune – sunt ca o cataplasmă pe inimile noastre rănite de injustiţia în care suntem condamnaţi să trăim. *(O. Stelian, 26 ani)*

◆Evident! Sunt energizante şi e vital să te încarci cu energie. Bineînţeles dacă totul se sfârşeşte cu bine. *(Gabriel, 18 ani)*

◆Nu mi-am pus niciodată problema dacă îmi plac sau nu. În general, filmele americane de categoria C care ni se bagă zilnic pe gât sunt o porcărie. Există însă filme în care violenţa e foarte bine speculată din punct de vedere artistic. Cum ar fi cele în care joacă Steven Seagal. *(Monica, 29 ani)*

◆În mod paradoxal, da. Urăsc violenţa dar ador filmele cu violenţă. *(T. Simona, 25 ani)*

◆Toată lumea îşi doreşte o viaţă calmă. Şi totuşi fără filmele cu violenţă viaţa ar deveni prea monotonă. *(S. Dorel, 19 ani)*

◆Filmele cu violenţă sunt necesare. Sunt o rezultantă a sărăciei, şomajului, mizeriei afective, a pierderii responsabilităţii sociale, a reperelor socio-culturale, a autorităţii paternale şi în mod normal ar trebui să determine autorităţile să facă mai mult pentru combaterea acestor fenomene. Din nefericire oamenii politici, bolnavi de cleptocraţie şi gargaromanie, atâta vreme cât se deplasează cu maşini blindate şi gărzi de corp, nu se sinchisesc de pericolul la care sunt expuşi oamenii de rând. *(anonim, 36 ani)*

Rubrică realizată de **DORIN MĂRAN**

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicuşor Dincă (director),
Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L.
Fax: 224.39.96
sau RODIPET S.A. -
P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07
Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul:
INTACT S.A.

Civilizațiile pierdute ale Terrei

Ce nu a știut autorul lui Ghilgameș

Poemul sumerian al lui Ghilgameș conține o descriere a Potopului foarte apropiată de cea biblică. Un Noe „local", Utnapishtim, salvează speciile de animale și meseriașii locului adăpostindu-i pe o plută, într-o construcție cubică de șapte etaje – uriașă, evident, pentru timpul respectiv.

În versiunea sumeriană, apa a făcut să dispară orice urmă de civilizație, iar zeul Adas al furtunilor a făcut ca noaptea să ia locul zilei. Toate acestea sunt însă efectele previzibile ale căderii unui meteorit sau ciocnirii cu un asteroid! Și dacă, împreună cu Romano Serra, cercetător al Universității din Bologna și Director al Muzeului Cerului și Pământului, va trebui să spunem că este greu de confirmat o asemenea ipoteză, pe de altă parte, statistic vorbind, este foarte probabil ca ***în timpurile istorice*** pe Terra să fi căzut meteoriți de mari dimensiuni, cu efecte similare celor descrise. Craterele de la Wabar, în Arabia Saudită (acum 200 de ani!), meteoritul Tungusk (1908; diametrul de 40 m; puterea a 1000 de bombe atomice!) sunt dovezi în acest sens. Prin comparație, meteoritul din Irak a fost un adevărat uriaș, cu diametrul său de aproximativ 200 m și nu e de mirare că și-a pus „semnătura" pe actul de sfârșit al epocii vechi a bronzului, în jurul anului 2300 î.Ch.

Consecințele generale – așteptate, de altminteri – sunt clare: de la valuri uriașe, cutremure și nori atât de groși încât făceau imposibilă ajungerea pe Pământ a luminii Soarelui, până la scăderea dramatică a temperaturii și deci a fotosintezei. În final – distrugerea societății agricole a momentului. Foamete. Interesantă este însă o altă întrebare, tulburătoare: a știut cineva că asemenea dezastre urmau să aibă loc? Au știut preoții egipteni? Și deci: ar fi putut fi salvate cetăți ca Byblos sau Ierichon, primul adevărat oraș din istorie? Și dacă da, cine a știut și de ce nu s-a putut face nimic? S-a spus că un singur lucru nu știa autorul lui Ghilgameș. Nu știa că acum 65 de milioane de ani au dispărut dinozaurii. Nu știa că meteoriții lovesc la diferite intervale de timp Pământul și nici nu știa cum să ne apărăm de ei. Și nici dacă este posibil acest lucru! Dar viitorul se pare că ne mai rezervă surprize...

MIHAELA DOROBANȚU

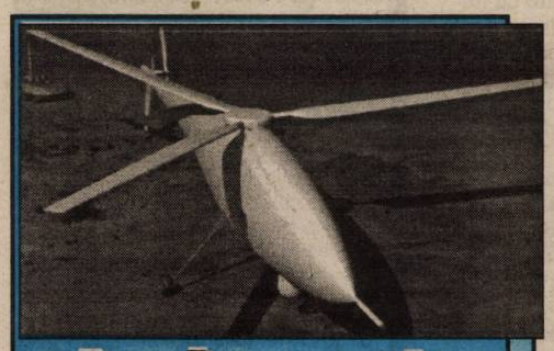

Avionul-elicopter

Dragonfly (adică „Libelula") este numele unui aparat de zbor fără pilot, realizat de constructorul Boeing, care reunește caracteristicile elicopterului cu aripă rotativă și ale avionului cu aripi fixe, în cadrul aceluiași componente. Decolarea și aterizarea se fac pe verticală, iar zborul poate fi atât „în staționare" deasupra unui punct dat, cât și în deplasare normală, cu viteză apropiată de aceea a aparatelor cu reacție clasice. Pentru realizarea performanței respective, rotorul orizontal al elicopterului este imobilizat chiar în timpul zborului, palele devenind aripile avionului. Dacă principiul era cunoscut, până acum le-a dat bătăi de cap specialiștilor faza de tranziție, de la elicopter la avion (și reciproc). Pentru a compensa căderea bruscă de portanță și a asigura stabilitatea continuă a aparatului, inginerii de la Boeing au dotat „Libelula" cu două suprafețe orizontale de mari dimensiuni, atașate în fața și în spatele acesteia. Când elicopterul devine avion, ele au rol de coordonare a zborului, conferind aparatului capacități de manevră excepționale. Primele prototipuri realizate ale „Libelulei" au intrat (bineînțeles!) în dotarea armatei SUA, pentru trupele de uscat.

(A.N.P.)

Coloanele Creației domină Universul

Așa-numitele Coloane ale Creației au devenit celebre prin anii '95 când au fost fotografiate de telescopul spațial Hubble. Este vorba de imense coloane în formă de trompă de elefant, în aparență constituite din materii solide, lungi de aproximativ un an-lumină și care fac parte din nebuloasa Vulturului, o regiune bogată în stele tinere, aflată la șapte ani-lumină de Pământ. Cercetarea acestor fotografii a dus la concluzia că formidabilele coloane, în vârful cărora au fost depistate 73 de globule gazoase – presupuși bebeluși stelari – constituie adevărate ateliere de creație a stelelor. Analiza unui nou set de imagini, de astă dată luate în infraroșu de către telescopul Hubble și, în urmă cu câteva luni, de VLT, cel mai mare telescop de proveniență europeană instalat în Chile, au temperat însă entuziasmul oamenilor de știință care au supralicitat această descoperire. Din cele 73 de globule gazoase reperate pentru prima oară în 1995, doar 11 ar putea ascunde embrioni stelari, restul fiind lipsite de conținut. Așadar, s-ar putea vorbi de un „leagăn" de stele, natalitatea lor fiind însă mult mai scăzută decât se credea. Imaginile în infraroșu au generat însă o dublă dezamăgire. Cei trei coloși ai Creației nu sunt constituiți, așa cum se credea, din materie solidă ci din gaze și praf stelar. Pe de altă parte, doar doi dintre ei ar putea fi considerați creatori de stele. Cum s-au format aceste coloane gazoase? Probabil prin acțiunea vânturilor ionizate suflate de unele stele masive din vecinătate. Scenariul ar fi următorul: Vânturile mătură din calea lor norii de gaz și praf dar uneori se izbesc de materii mai dense care rezistă acțiunii vânturilor stelare formând aceste fantastice structuri gazoase. Gazele ionizate emise de stele exercită asupra acestor formațiuni o presiune atât de mare încât acestea se contractă și declanșează reacții termonucleare în urma cărora ar lua naștere mult disputații embrioni stelari.

O imagine luată de telescopul Hubble în infraroșu.

Coloșii gazoși surprinși în lumină vizibilă de telescopul Hubble.

DORIN MĂRAN

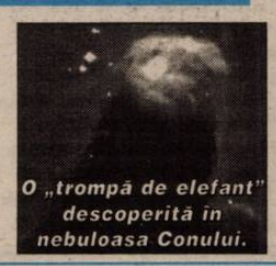

O „trompă de elefant" descoperită în nebuloasa Conului.

Pungi gazoase ce conțin probabil germeni stelari.

În România – cea mai modernă stație seismică din lume

Air Force Application Center din Florida, SUA, a realizat la Moldova-Suliță (în nordul Bucovinei) cea mai modernă stație seismică din lume, în cadrul unui proiect NATO. Ea monitorizează toate mișcările seismice, indiferent de sursa care le-a generat, realizând studiile de hazard seismic al României și predicția pe termen scurt a cutremurelor. Comparativ cu rețeaua clasică seismică, folosită în țara noastră până în prezent, rețeaua Array – 9 stații amplasate pe o arie restrânsă din Bucovina – are performanțe incomparabil mai mari. Alăturându-se rețelei naționale a Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Fizica Pământului, noua stație seismică va realiza în scurt timp harta de hazard seismic a României, ajutând totodată, indirect, la informarea corectă a populației și la atenuarea spaimelor legate de un cutremur devastator în țara noastră.

Spălare cu ultrasunete

O mașină de spălat fără detergent a fost produsă de Sanyo Electric Co. Ea curăță ireproșabil folosind, nici mai mult, nici mai puțin decât ultrasunete și reacția de electroliză! Primele sunt emise prin injecție de aer la baza tamburului mașinii, bulele de aer minuscule „explodând" în apă și provocând astfel emisia de ultrasunete care desprind murdăria de pe țesături. În același timp, apa trece continuu printr-o cameră de electroliză, unde, datorită acțiunii a cinci electrozi care provoacă disocierea moleculelor de apă și formarea ozonului, se formează un mediu acid puțin agresiv, favorabil eliminării bacteriilor și dizolvării materiilor organice.

O invenție revoluționară

Peste aproximativ 20 de ani, pe șosele ar putea să circule mașini care să folosească baterii cu hidrogen.

Avantajele acestei invenții senzaționale sunt clare. Hidrogenul este ușor de obținut din petrol, din gazele naturale sau pur și simplu din apă, prin electroliză. Apoi, bateria respectivă nu face zgomot și nu emană gaze poluante, amănunt extrem de important pentru protecția mediului și a sănătății omului. Deja un asemenea sistem se folosește în industria aeronautică, prețul ridicat motivându-se prin utilizarea platinei – element foarte rar și greu de obținut – la acoperirea celor doi electrozi ai bateriei. Coborând... pe Pământ, trebuie precizat și că firme constructoare de automobile cu mare faimă (Renault, Peugeot) țin în laboratoarele lor asemenea prototipuri, în așteptarea unor rezultate mai optimiste ale cercetărilor în domeniu. Cum spuneam, mai avem de așteptat cel puțin 20 de ani! (A.N.P.)

Răpiți de OZN-uri

Profilul psihologic al victimelor

La Conferința pentru studiul răpirilor OZN organizată, între 13 și 17 iunie 1992 la Massachusetts Institute of Technology, s-a pus, între altele, și problema profilului psihologic al celor care aparent au fost răpiți.

Mark Rodeghier, director de investigații la Centrul pentru studii OZN CUFOS (înființat în 1974 de către prof. J. Allen Hynek) a prezentat o statistică pe un eșantion de 32 cazuri care îndeplineau toate criteriile CUFOS privind o răpire OZN. În acest eșantion femeile erau mai multe decât bărbații. Vârsta mediană era de 38 de ani, pregătirea medie – doi ani de colegiu. 58% erau căsătoriți, cu o medie de 1,9 copii.

Persoanele implicate în aceste răpiri au fost supuse la un număr de teste psihologice. O primă trăsătură testată a fost înclinația spre fantazare, bazată pe indicele de amintiri din copilărie și imaginație (ICMI). Acest indice poate lua valori între 0 și 52, normalul fiind între 20 și 23. Media grupului a fost 24. La sugestibilitatea hipnotică media grupului a fost de 25,2, față de normalul de 20,8. Această abatere nu era semnificativă.

Un alt test – *Minnesota Multiphasic Personality Inventory* (MMPI) – deosebit de apreciat de psihologi – a împărțit însă grupul în două categorii. O primă categorie conținea persoane normale, a doua persoane cu valori crescute la indicele de tulburări post-traumatice de stres, care aveau probleme de integrare socială, probleme de somn și între care se găseau mai multe cazuri de abuzuri sexuale în copilărie.

Unii critici spuneau că toate amintirile din copilărie despre extratereștri maschează de fapt abuzuri sexuale. Dacă ar fi așa, spunea Budd Hopkins, ar trebui să găsim mai puține rapoarte despre astfel de abuzuri printre cei răpiți, or, dimpotrivă, în timp ce procentul persoanelor care acuză astfel de abuzuri este de 20-25% la populație în general, la cei care au suferit răpiri procentul este de 35%.

Alți doi psihologi: Joanne Bruno și Eric Jacobson, examinaseră un număr de persoane care acuzau răpiri și s-au adresat în acest sens asociației MUFON. Ca o primă concluzie, pentru marea majoritate nu s-a putut pune în evidență nici un motiv psihologic ori de altă natură care să explice răpirea. Totuși „un număr semnificativ" de persoane răpite au acuzat „episoade disociative bizare" care nu se încadrau în nici un caz cunoscut în psihiatrie. De pildă una dintre persoane își amintea că în copilărie, lângă pătuț avea un iepure mare, cenușiu, din piatră (istorie care nu corespundea cu realitatea, fiind probabil o „amintire paravan"). Și în acest caz a fost pus în evidență un grup aparte, care, pe lângă răpirea propriu-zisă, vorbeau și de întâmplări supranaturale, de legături telepatice cu stafii etc. Două dintre aceste persoane au fost diagnosticate cu dereglări psihice evidente, celelalte erau însă aparent sănătoase.

Bruno și Jacobson subliniau că o obligație a celor care explorează cazuri de răpiri OZN este să elimine din lot astfel de bolnavi psihici, deoarece ei pot fi ușor recunoscuți de un specialist și prezentarea lor drept cazuri autentice n-ar fi deloc în folosul unei explorări obiective a fenomenului și nici în folosul respectivilor bolnavi. Ei sunt oricum o minoritate, dar chiar dacă s-ar demonstra că 80% sunt bolnavi, tot ar mai rămâne 20% cazuri autentice de răpiri, care ar merita o investigație științifică serioasă. A te jena să abordezi astfel de subiecte, spun cei doi, denotă o prejudecată izolaționistă și tendința de a evita realități care pun sub semnul întrebării comodele noastre deprinderi, toate caracterizând mai degrabă un cult decât adevărata știință.

DAN D. FARCAȘ

CĂLĂTORII ÎN EXTRASENZORIAL

Efectele formei triunghiulare

Puterea Piramidei

Într-o incitantă carte purtând acest titlu, Max Toth și Greg Nielsen afirmă: *„Nu există nici un dubiu că fiecare civilizație care a construit piramide a făcut-o pe baza unor avansate calcule matematice și astronomice, demonstrând o stăpânire incredibilă a prelucrării pietrei. Civilizații separate prin distanțe de mii de kilometri ridicau, cu precizie infinită, structuri piramidale din blocuri de piatră cântărind câteva tone".* Este deci aproape imposibil să respingi cu ușurință ipoteza că această învățătură nu fusese primită de la persoane aparținând unor alte civilizații!

Focul din centru

Acesta este înțelesul însuși cuvântului „piramidă"! Și nu este doar o simplă metaforă, ci, după cum afirmă Patrick Flanagan, asiduu cercetător al piramidelor, este cea mai îndelung căutată formă de energie, după cea biocosmică. El a mai descoperit de altfel că Piramida nu doar că *acumulează* energie, ci o și *radiază* prin vârful ei, efectul fiind și mai puternic atunci când vârful este ușor aplatizat, ca la Piramida lui Keops. (Se crede de altminteri că, la origine, piramidele conțineau o cheie de boltă de aur de 24 de carate, ceea ce ar fi mărit încă și mai mult capacitatea de înmagazinare energetică!)

Descoperirea domnului Bovis

Acest francez a fost cel care, ajungând în timpul unei vizite în Camera Regală, a observat acolo o mulțime de cadavre de pisici și animale mici, intrate fără îndoială accidental în piramidă, care muriseră de inaniție. Stupefiant i s-a părut că nu exista nici urmă de miros și corpurile nu se descompuseseră! Curiozitatea l-a făcut să disece câteva din animale: erau total deshidratate și mumificate! În ciuda umezelii din Camera Regală! Explicația se impunea de la sine: totul se datora formei însăși a piramidei. Așa s-a născut ideea utilizării efectului și așa au apărut modelele „la scară" ale Marii Piramide, folosite în cele mai diverse scopuri, de la ascuțirea lamelor de ras, pentru care cehul Karel Drbal a obținut patentul cu numărul 91304, până la pasteurizarea laptelui și prepararea iaurtului, mezelurilor și brânzeturilor speciale. Drbal a fost și cel care a lansat ideea că *„există o relație clară între forma spațiului interior al Piramidei și procesele fizice, chimice și biologice care se desfășoară în acel spațiu".* Pentru Drbal era clar că forma de piramidă servește la acumularea unor energii electromagnetice sau chiar de o origine necunoscută.

Taine (încă) inaccesibile

Poate că cel mai tulburător este însă faptul că în 1963 biologii Universității din Oklahoma au confirmat că celule prelevate din pielea mumiei prințesei egiptene Mene erau încă... vii, deși prințesa era moartă de câteva mii de ani!

EUGEN CELAN

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 71341. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NOTA REDACȚIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___,
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____
cod _____, județul _____

M/35

Porți în spațiul mioritic

Fenomene stranii în Pădurea Baciu

România face parte din regiunile terestre care beneficiază de un număr sporit de „locuri" speciale. Iar printre ele Pădurea Baciu, aflată la marginea Clujului, ocupă o poziție cu adevărat privilegiată, inclusiv datorită studiilor intensive, incluzând aici cele scrise de prof. Adrian Pătruț, un nume de referință în literatura de cercetare contemporană dedicată fenomenelor paranormale. De fapt, totul a început cu fotografierea unui OZN de către Emil Barnea, în 1968 (un an special pentru România, deschizător al unei perioade, din păcate foarte scurte, de oarecare liberalizare în domeniul cercetărilor de toate felurile), urmată după doi ani de publicarea rezultatului investigațiilor efectuate aici de biologul Alexandru Sift. Totul a concurat în a întări ideea că în acest perimetru se petrec fenomene inexplicabile. Prof. Adrian Pătruț a fost cel care a sintetizat primul principalele manifestări și fenomene. Printre acestea: apariții de structuri și forme zburătoare la nivelul solului, vizibile sau invizibile cu ochiul liber, lumini nocturne, colorate sau nu, în

Pădurea Baciu, cel mai... „paranormal" spațiu din România

mișcare sau staționare, inclusiv efectele și fenomenele fizice asociate, printre care emisii radioactive, perturbații și chiar anomalii electromagnetice, emisii în domeniul microundelor și infraroșu, toate puse în evidență cu ajutorul unei aparaturi științifice sofisticate. Și dacă mai adăugăm la toate acestea și urme stranii, găsite frecvent pe iarbă vara și pe zăpadă iarna, avem suficiente elemente pentru a înțelege celebritatea la care a ajuns Pădurea Baciu. Evident că nu doar oamenii de știință care s-au încumetat să studieze sistematic acest spațiu atât de special au observat fenomenele stranii care marchează Pădurea Baciu, ci și clujenii care au făcut fotografii și observații asupra vegetației. Așa s-au putut remarca, pe de o parte, deshidratări, până la adevărate carbonizări ale vegetației, dar și cazuri de arsuri provocate oamenilor și animalelor, la simpla trecere prin zonă, chiar dacă totul se petrecea pe o vreme ploioasă, cu cerul total acoperit! Nu întâmplător, probabil, cei care au pățit asemenea lucruri au fost marcați și de migrene cumplite, stări de anxietate și de oboseală excesivă... Și atunci, de ce mai merge lumea „acolo"? Poate și pentru că fiecare este convins, undeva în adâncul ființei sale, că „îngerii păzitori" care apar pe fotografii, îi vor proteja până la urmă.

MIHAELA DOROBANȚU

Dominarea viitorului

Și astrologia poate ucide

Karl Krafft, un celebru astrolog german care s-a făcut cunoscut în perioada interbelică, a lucrat forțat pentru Hitler începând cu anul 1936. Krafft susținea că astrologia poate fi modificată astfel încât să devină o „știință exactă" și nu una supusă hazardului. Așa cum aminteam în numărul precedent, Hitler a renunțat brusc la serviciile „cititorului în stele" și a dat ordin să fie ucis în 1944. Care fuseseră motivele führer-ului?

Una din regulile nescrise ale astrologiei spune că nu trebuie să ai colaboratori care îți pot fura meseria și pot ajunge mai renumiți decât tine. Krafft n-a respectat această cutumă și asta i-a fost fatal. În primii ani de studiu a ceea ce el numea „bio-astrologie", lucra împreună cu Ludwig von Wohl. Acesta se specializase atât de mult, încât a reușit să deslușească prin calcule „planetare" un mare secret de stat: data nașterii lui Hitler. Faptul s-a aflat și, temându-se de represalii, Wohl s-a refugiat în Marea Britanie, lucrând ca astrolog pentru serviciile secrete. Și astfel, s-a ajuns la situația extrem de neplăcută pentru Krafft, căci toate calculele sale puteau fi ușor anticipate de fostul său colaborator, care folosea aceleași metode. De-a lungul anilor, din 1936 și până-n 1944, multe persoane din anturajul lui Hitler i-au atras atenția că englezii anticipau anumite mișcări și chiar intenții ale mașinii de război naziste. Dar încăpățânarea celui mai mare criminal al istoriei îl făcea să dea vina pe spioni și nu pe presupusele calcule astrologice paralele ale lui Krafft și Wohl. Führer-ul știa că, deși erau în slujba Marii Britanii, unii astrologi consultați de Intelligence Service prevăzuseră victoria finală a Germaniei, fapt care-i dăduse o mare încredere în sine. În cele din urmă, respectivele previziuni astrale nu s-au confirmat, din fericire.

Privită ca o metodă de dominare a viitorului, istoria astrologiei este plină de exemple care îi șifonează blazonul. Se cunosc numeroase cazuri de sinucideri sau crime din pricina unor preziceri fataliste și chiar situații în care comunități de oameni (în Franța anului 1524) s-au refugiat în peșteri din cauza „iminenței" unui potop.

PAUL IOAN

O „specie" umană necunoscută:

Refugiaţii ecologici

Tragedii secretizate

La baza acestui impresionant fenomen se află factori de o complexitate nebănuit de mare. Despăduririle barbare şi deşertificarea, accidentele industriale şi poluarea intenţionată a mediului, seisme, inundaţii, erupţii vulcanice, alunecări de teren – iată doar câteva dintre feţele Apocalipsei terestre ce pune pe drumuri zeci de milioane de oameni. Foarte des se aminteşte cazul Cernobîl, din 1986, în urma căruia s-au raportat 135.000 de persoane evacuate; un număr comparabil cu cel al morţilor, în urma crimei din 6 august 1945, de la Hiroshima. După 16 ani, cercetătorii au tras semnalul de alarmă, în legătură cu – atenţie! – contaminarea întregii Europe, până la Atlantic. Aici intră în discuţie factorul uman. La fel ca recentele evenimente de la Ocnele Mari (jud.Vâlcea), cel puţin strania „avalanşă" de poluări chimice ale unor râuri din Transilvania, din 1990 încoace, la fel ca ameninţarea ce planează asupra localităţii hunedorene Ghelari, care stă pe un deal şubrezit de galeriile minelor, la fel ca asasinatul, premeditat la nivel înalt, pentru străvechea oază din Apuseni, Roşia Montană, sau ca distrugerea sistematică a rezervaţiei cu elemente unice în lume, care este Delta Dunării. Şi, ca să rămânem pe teritoriul românesc, să amintim şi defrişările iresponsabile din ultimul deceniu, ca şi deşertificarea rapidă a Câmpiei Olteniei, care nu doar că va transforma în nisip un teritoriu altădată mănos (în circa 20 de ani, după părerea specialiştilor), dar va genera şi un exod masiv al populaţiei din zonele afectate. De asemenea, sunt câţiva ani de când se observă – şi pe malul stâng al Dunării – efectele războiului din fosta Iugoslavie, unde s-a folosit şi muniţie cu uraniu, despre care însă nu se vorbeşte oficial.

O aproximare a situaţiei de pe glob indică o realitate alarmantă: peste 25 milioane de „ecorefugiaţi", faţă de 23 milioane de refugiaţi de război. Iar acestea sunt doar estimările Fondului Naţiunilor Unite pentru Populaţie, deci date aşa-zicând oficiale.

Catastrofe naturale sau umane?

Fenomenul ecorefugiaţilor nu este nou. Seceta puternică din anii '70 a provocat exodul a zeci de mii de locuitori din Sahel. Construirea barajului din Akosombo (Ghana) a obligat în 1964 peste 80.000 de persoane să părăsească regiunea, iar cel de la Assuan a însemnat 100.000 de refugiaţi nubieni, din Egipt şi Sudan. Mai aproape de prezent, fenomene similare s-au petrecut în legătură cu scufundarea arhipelagului polinezian Tuvalu sau cu seismul din Afganistan (martie 2002), acesta din urmă însumând peste 1.000 de morţi şi 100.000 refugiaţi. Erupţiile vulcanice, valurile seismice, incendiile se adaugă şi ele la aceste date ce conturează mari tragedii umane.

Grav este şi faptul că, în cele mai multe cazuri, nu există posibilitatea de a stabili clar dacă la originea unei catastrofe se află doar fenomene naturale sau trebuie implicat şi factorul uman. Mişcările de populaţie amintite sunt amplificate, de exemplu, şi de epuizarea resurselor naturale, distrugerea mediului şi sporul demografic din regiunile sărace, elemente care merg, cum s-ar spune, mână-n mână. Dar cum să distingi o persoană care fuge de mizerie, de una care este alungată de degradarea mediului? Şi cum poţi stabili că o catastrofă ecologică, de genul inundaţiilor sau al incendiilor, poate fi categoric atribuită omului sau naturii?

Natura, ca „umbrelă" a iresponsabilităţii

În cazuri notorii, adevărate crime ecologice aparţinând unor factori umani responsabili sunt aruncate în sarcina... dereglărilor naturale. Astfel, Noua-Zeelandă se pregăteşte să-i primească pe „exilaţii climatici" (interesantă sintagmă!) din insulele Tuvalu –11.000 de persoane ale căror teritorii vor fi definitiv înghiţite de ape, din cauza supraîncălzirii planetei. Insulele Maldive vor cunoaşte aceeaşi soartă, dar acolo este vorba de peste 300.000 de locuitori. Se pune problema cum trebuie abordată situaţia: ca o catastrofă naturală sau ca efect al modificărilor climei, a căror responsabilitate cade asupra comunităţii internaţionale? Se va putea vorbi, aşadar, despre refugiaţi ecologici? Din nefericire, iresponsabilitatea puternicilor planetei riscă să fie plătită de miliarde de oameni. Şi aceasta – consideră specialiştii – într-un viitor nu foarte îndepărtat.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Întrebări pline de candoare

Dacă vă gândiţi că aerul pe care-l respirăm s-ar putea transforma într-un imens bloc de gheaţă, vă aflaţi (numai puţin) în afara realităţii. Pentru că, de fapt, răspunsul la întrebarea din titlu este afirmativ. Să ne amintim că aerul este format din diverse gaze şi că orice gaz, răcit la anumite temperaturi, trece în stare lichidă mai întâi şi apoi în stare solidă. De pildă, oxigenul se solidifică la -218º C iar azotul la -195º C. Campionul la această categorie este însă heliul, care devine solid la -270º C, la doar trei grade de zero absolut. La această temperatură, toate gazele sunt solide şi deci putem obţine „aer congelat". Nu şi atmosfera, din cauza necuprinderii ei într-un recipient, precum şi a imposibilităţii de a o răci cu mijloace artificiale. Cât despre condiţiile naturale favorabile unui asemenea experiment planetar, mai bine să nu ne gândim la ele...

(A.N.P.)

Poate fi congelat aerul?

Uzinele naturale de medicamente

Biotehnologiile, prin metodele lor din ce în ce mai îndrăzneţe şi promiţătoare, tind să transforme unele specii de plante şi animale în autentice uzine naturale, producătoare de compuşi utili metabolismului uman.

În cazul plantelor, cele mai noi şi surprinzătoare descoperiri s-au făcut analizând planta de tutun modificată genetic şi o plantă specifică Insulei Madagascar, brebenocul. Tutunul transgenic poate oferi un hormon de creştere uman, somatotropina, iar brebenocul poate sintetiza un compus folosit în lupta contra cancerului. În aceeaşi direcţie, planta de canola (studiată la Institutul de cercetări biovegetale din Montreal) poate „oferi" produşi pentru sistemul imunitar, dar şi o substanţă care intră în compoziţia materialelor plastice super-rezistente. Insulina, interferonul B şi hemoglobina sunt alţi compuşi care pot rezulta din metabolismul lucernei modificate genetic... Faptul că astfel de iniţiative au un viitor atât ştiinţific, cât şi comercial, o dovedesc investiţiile din ce în ce mai mari în „platformele de biosinteză" (culturi de plante transgenice cu scop farmaceutic) ale marilor firme de profil.

Animalele cele mai folosite în scopuri similare sunt vacile, oile, porcii şi chiar unele specii de căprioare. Şoarecii transgenici au deja o carieră importantă în privinţa modificărilor genetice. Recent, o anumită varietate de porci a devenit „interesantă" pentru studiul maladiei Alzheimer, iar cobaii cărora li s-a inoculat virusul HIV au dezvoltat boli de inimă total necunoscute până acum. Şi broaştele au intrat în atenţia geneticienilor; din celule de batracieni au fost obţinute organe care ar putea fi folosite la autogrefe, metodă aplicabilă şi omului într-un viitor încă incert. De altfel, numeroase teste de modificări genetice au drept scop producerea de organe pentru transplanturi umane, operaţii mult îngreuiate de penuria de donatori. Însă în cazul animalelor, numeroase organizaţii ridică probleme de etică privind xenotransplantul (transplant de la altă specie). Rezistenţei de ordin moral i se adaugă şi una de natură ştiinţifică: respingerea organului de animal de către metabolismul pacientului şi transmiterea anumitor maladii. Deocamdată, biotehnologiile în cazul animalelor continuă cu discreţie şi nu se ştie ce ne rezervă viitorul, având în vedere că imprevizibilul are un rol important în cercetarea ştiinţifică.

PAUL IOAN

Anatomia secundei

O JUCĂRIE NUMITĂ PĂMÂNT (I)

Se desfăşoară la Johannesburg, la sfârşitul lunii august, poate cea mai importantă manifestare social-politică a acestor ani: *Summit-ul Mondial al Dezvoltării Durabile* (poate că sustenabil, în loc de durabil defineşte mai bine termenul: progresul societăţii umane, cu faţa spre viitor, având mereu grijă pentru ceea ce lăsăm generaţiilor următoare). 70.000 de participanţi vor discuta, la SMDD, despre apă, energie, prăpastia dintre bogaţi şi săraci, efectul de seră, deşeuri, sănătate, hrană, educaţie. Unul dintre subiectele cele mai „fierbinţi" – acumularea dioxidului de carbon în atmosfera terestră – va fi privit sub toate aspectele: tehnologic, economic, politic, social, atât de către reprezentanţii guvernamentali, cât şi de oamenii de ştiinţă dar şi de reprezentanţii societăţii civile (gen „Greenpeace", eroul luptei pentru curăţenia planetei).

Or, acumularea galopantă a gazului CO_2, urmare a prea multelor focuri industriale care ard pe planetă este un fapt dovedit, concretizat prin acordul de la Kyoto, în care cele mai multe ţări ale lumii promit să reducă emisiile de CO_2 (cu excepţia, notabilă, a guvernelor SUA, Canadei, Chinei, Indiei). Dar cercetătorii au făcut un pas mai departe, luând-o înaintea politicului şi au propus, deja, noi metode de stocare, ca exemple de cutezanţă ştiinţifică, venind din partea celor mai responsabile persoane care trăiesc pe Terra, oamenii de ştiinţă.

Prima este folosită de transnaţionalele petroliere (Norsk Hidra, TotalFiraElf, Exxon) şi înseamnă pomparea CO_2 în puţurile de petrol şi cavităţile subterane, cu dublu scop: „ascunderea" CO_2 şi crearea de presiune care să elibereze mai multe hidrocarburi, trimiţându-le spre suprafaţă. Dar nu numai sub pământ, ci chiar şi sub ape se gândesc cercetătorii să depoziteze CO_2: cei de la Universitatea americană Berkeley şi laboratoarele Lawrence Livermore National propun să experimenteze preluarea gazului carbonic direct de la sursele poluante (coşuri de fabrici şi centrale termice) pentru a-l trimite sub mare, la 1.500-3.000 m adâncime, unde presiunea îl lichefiază şi gazul lichid, mai greu decât apa, rămâne să zacă pe fundul mării – deci nu mai poluează şi nu mai creează efect de seră. Desigur, nu se ştie încă dacă „sacii" uriaşi de CO_2 astfel depozitaţi nu afectează, cumva, viaţa sub ape. Dar, încercând, la început pe suprafeţe mici, ne putem da seama care sunt riscurile şi care sunt câştigurile, spun ecologii oceanelor.

A treia metodă seamănă cu ceea ce făcea dr. Marioara Godeanu la celebrele sale piramide: punea plantele acvatice să strângă, în rădăcinile lor plutitoare, otrăvurile, deci şi gazul carbonic – o conferinţă la Marakech, Maroc, a arătat experienţa companiei Peugeot care, pentru a-şi îmbunătăţi imaginea, a plantat în Amazonia adevărate „puţuri de carbon", păduri care absorb ucigătorul gaz, conservându-l în tulpini. Dar... la fel face Franţa, şi nu de azi, de ieri, ci încă din secolul XIX, când conducători luminaţi au decis reîmpădurirea masivă a Hexagonului, la fel Germania, după cel de-a doilea război modial, la fel toate Ţările Scandinave. Japonezii de la Toyota au făcut chiar un pas în plus, socotit riscant, de mulţi ecologi: au „inginerit" genetic o specie de arbore, făcându-l mult mai „lacom" de CO_2. Şi nu numai arbori – cercetării de la Institutul de Tehnologii Terestre Inovatoare (RITE) au în lucru mai multe specii de plante, pe care le transformă genetic pentru a rezista la secetă şi frig, ideale, deci, pentru „înverzirea" deşeurilor planetare, care astfel ar deveni uriaşe covoare absorbante de gaz carbonic.

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

Frecventă şi răspândită din cauza faptului că au mâncat produse infectate, cei care suportă acest gen de îmbolnăvire sunt mai ales copiii.

Aparent, fără motiv, se declanşează stări de vomă, spasme intestinale, cu, ori fără febră. Bolnavul refuză mâncarea, plânge ore întregi, se chirceşte, nu-şi găseşte locul.

Cu cât copilul este mai mic, cu atât mai repede se

GASTROENTERITA LA COPII

instalează şi fenomenul de deshidratare. Mai întâi apare diareea, pe fondul unei infecţii virale ori bacteriene localizate pe traiectul digestiv.

Vara îmbolnăvirile sunt cauzate de salmonela. Toxiinfecţiile sunt declanşate de bacterii ori de toxinele lor. Acestea pătrund în alimente şi, dacă au condiţii, se multiplică. Alimentele respective însă nu-şi modifică mirosul şi aparent nu se descompun.

După 6 ore, maximum 48, se declanşează primele tulburări. Copilul bolanv vomită, are stări de leşin, refuză mâncarea. Boala este însoţită de scaune apoase, cu uşoare urme sangvinolente şi spasme abdominale. Sunt stări care se menţin câteva zile.

Se poate întâmpla însă ca afecţiunea să fie precedată şi de o infecţie a căilor superioare respiratorii.

Tratamentul, precizat numai de către medic, este antivomitiv şi antidiareic.

Ca tratament, la început, bolnavului i se va aplica un regim hidric. Astfel, el va bea numai infuzie slabă din mentă şi muşeţel, fără zahăr ori miere. După câteva ore, eventual o zi, apa plată va fi combinată cu parte egală din suc de mere. Pentru reducerea deshidratării şi pierderea substanţelor minerale prin diaree, copiilor suferinzi de gastroenterită li se dau tablete cu amestec de glucoză şi electroliţi. Acestea sunt prescrise de medic, tot el stabileşte cantitatea de apă în care se dizolvă. După 12-24 de ore tulburarea dispare şi se reia alimentaţia cu: fiertură de orez, supă de morcov, măr ras şi puţină pâine prăjită. În ziua a doua i se dă bolnavului piure de morcov şi de cartofi, brânză de vaci degresată, biscuiţi fără zahăr. Până în ziua a cincea, alimentaţia va fi uşor digerabilă iar în ziua a şasea va fi normală. Oricum dieta se alege în funcţie de starea copilului şi de consistenţa scaunului. Se recomandă multă prudenţă. Boala poate recidiva!

Dr. VALERIU MANTA

Indiscreţii

Lovitură dură...

...pentru numeroşii admiratori ai Claudiei Schiffer. Iată că după ce este convinsă că şi-a găsit fericirea alături de producătorul britanic Matthew Vaughn, cu care s-a căsătorit la sfârşitul lunii mai, acum aflăm că spre sfârşitul anului va deveni mămică. De altfel, bluza cu volane, foarte modernă, purtată în această vară, lasă să se vadă un pântec rotunjor...

Coup de foudre...

În divorţ cu Cris Judd, *Jennifer Lopez* a constatat că s-a îndrăgostit „la prima vedere" de Ben Affleck, un actor cu care joacă în acelaşi film. Filmul va fi gata în 2003, dar nimeni nu bagă mâna în foc că îndrăgostita va mai fi şi la premieră alături de marea sa iubire din această vară.

Schimbări

Linda Evanghelista îşi schimbă îngerul păzitor. Maximilian Leroy, fiul unui celebru restaurator american a găsit cuvintele necesare şi gesturile pentru a o seduce pe ex-top modelul canadian. La 37 de ani, Linda este pregătită pentru o nouă poveste de iubire.

Culorile şi sănătatea

Terapia cu ajutorul culorilor – cromoterapia – nu este o descoperire modernă.

Încă din antichitate culorile erau folosite ca remediu în diverse boli. Chiar dacă cercetări ştiinţifice asupra acţiunii lor tămăduitoare au fost iniţiate în Europa abia la mijlocul sec. al XIX-lea, acestea au confirmat intuiţia anticilor în această privinţă. Dar virtuţile culorilor au devenit metodă de profilaxie şi tratament abia în ultimele două decenii. S-au stabilit astfel surprinzătoare corelaţii între grupa sangvină şi culorile benefice fiecăruia. Astfel, se consideră că celor cu ***grupa sangvină 01*** le sunt benefice roşul, portocaliul şi gama de purpuriu. Celor cu ***A II*** şi ***AB IV*** le sunt favorabile verdele închis şi albastrul deschis. Persoanelor cu grupa sangvină ***B III,*** roşul şi portocaliul le tonifică organismul, iar albastrul şi verdele îi calmează, le reglează somnul şi digestia şi favorizează eliminarea toxinelor.

Indiferent de grupa sangvină roşul întăreşte sistemul imunitar, reglează circulaţia şi activitatea cardiacă. De asemenea, dezvoltă memoria, răbdarea, înlătură depresia şi măreşte rezistenţa la efort. Din aceste considerente, persoanele cu imunitate scăzută ar trebui să includă în obiectele de vestimentaţie sau între accesorii unele de culoare roşie.

Portocaliul are un efect de întinerire asupra organismului, creşte apetitul sexual, împrospătează tenul şi contribuie la dezvoltarea masei musculare.

Galbenul contribuie la eliminarea toxinelor din organism şi stimulează pofta de mâncare. O „doză" de galben pe timpul zilei elimină riscul insomniei. Chiar şi copiilor le este benefic. Un tricou galben înlătură tracul la o serbare, iar o farfurie galbenă le stimulează pofta de mâncare.

Verdele este considerată cea mai armonioasă dintre culori; înlesneşte schimbările celulare, atenuează durerile şi grăbeşte vindecarea. De asemenea, verdele reglează activitatea cardiacă, normalizează tensiunea arterială, fiind simultan şi un remediu excelent al durerilor coloanei vertebrale, al durerilor de cap sau al artritei.

Albastrul deschis este eficient în tratatea afecţiunilor gâtului şi corzilor vocale. Se recomandă şi în reumatism, stări de vertij, stres, insomnii. Nu trebuie ignorat faptul că scade pofta de mâncare fiind ideal pentru cei care încep o cură de slăbit.

Albastrul intens calmează durerile. Este eficient în stările febrile, în afecţiunile pulmonare, în bronşite şi, surprinzător, poate, în situaţia când doriţi să scăpaţi de dependenţa de alcool şi nicotină.

Violetul stimulează circulaţia sangvină la nivelul creierului şi este eficient în nevralgii. Înviorează ochii obosiţi şi ameliorează nevrozele.

Rozul este culoarea ideală pentru cei care lucrează mult şi se odihnesc puţin. Este culoarea care elimină tensiunile fizice şi psihice şi asigură un somn sănătos.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Dosarele frumuseţii

Virtuţile... apei

Poate părea surprinzător, dar apa este unul dintre cele mai apreciate elemente în menţinerea frumuseţii. Astfel, pentru a evita deshidratarea, vara trebuie să bem zilnic doi litri de apă.

◇ Pentru refrişarea aspectului feţei nimic nu egalează efectul unei vaporizări cu apă minerală. Ea activează circulaţia sangvină şi înfrumuseţează aspectul epidermei. Obişnuiţi-vă să o folosiţi dimineaţa, înainte de a aplica pe obraz crema, apoi, pe machiaj pentru a-l fixa, şi seara, ca tonic, după demachiere.

◇ Părul dv. va fi mai strălucitor dacă terminaţi limpezirea cu un jet de apă aproape rece.

◇ Dacă suferiţi de insomnie sau sunteţi foarte enervată, faceţi înainte de culcare o baie de 10 minute, la o temperatură a apei de 35 de grade. Orice tensiune va dispărea.

◇ Un duş cald, în ploaie fină, are un efect decontractant. Unul rece este un excelent revigorant şi un stimulent al circulaţiei sangvine.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 35
Valabil până pe data de: 5 SEPTEMBRIE 2002

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Gastronomice

Vă oferim alte câteva „file" din inepuizabila „carte de bucate" a doamnei Chereji Clara, cititoarea noastră fidelă din Vişeul de Sus.

Vinete portugheze

3-4 vinete frumoase, 150 ml ulei, 1 lingură unt, 150 g brânză telemea, 2 cepe, 500 g roşii, 2 linguri făină, 2-3 căţei de usturoi, 1 linguriţă zahăr, 1 foaie de dafin, cimbru, 1 lingură pesmet, sare, piper.

Vinetele se taie în felii groase de 1 cm, se presară cu sare şi se pun la scurs între două funduri de lemn cu o greutate deasupra, lăsându-le să stea circa 30 minute. Separat se înfierbântă uleiul în care se prăjesc cepele tăiate mărunt, se adaugă roşiile decojite şi tăiate mărunt, se adaugă frunza de dafin, cimbrul, zahărul, sarea şi piperul. Se fierbe înăbuşit circa 30 minute, până ce sosul se îngroaşă îndeajuns. Vinetele bine scurse se dau prin făină şi se prăjesc uşor în ulei, pe ambele părţi. După ce se răceşte sosul, se trece printr-o sită. Într-un vas Yena sau altă formă rezistentă la foc, se pun câteva linguri de sos; deasupra se aşază câteva felii subţiri de telemea, vinete şi sos până se termină totul. Peste ultimul strat de sos se presară brânza rasă şi amestecată cu pesmet. Se stropeşte cu unt şi se dă la cuptor la foc iute. Se serveşte în vasul în care s-a preparat.

Cartofi umpluţi cu varză

2 kg cartofi, 400 g varză, 50 g caşcaval, sos tomat şi sare după gust.

Cartofii se curăţă, se fasonează în formă de cilindri groşi, tăindu-se capetele ca să poată fi aşezaţi în poziţie verticală. Se spală, se fierb repede în apă sărată, apoi se scobesc cu o chiuretă de bucătărie şi se aşază într-un vas Yena bine uns cu unt. Miezul cartofilor se amestecă cu o cantitate egală de varză, înăbuşită şi tocată mărunt. Se umplu cartofii cu această umplutură, se presară caşcavalul ras şi se dă vasul la cuptor, la foc mic. Se servesc cu sos tomat în sosieră.

Ouă fierte, cu usturoi

5-6 ouă, 10-15 căţei de usturoi, câteva sardele (curăţate, fără oase), 1 linguriţă de capere, 1 ceşcuţă ulei, puţin oţet, piper, sare.

Se curăţă usturoiul şi se fierbe 10 minute în apă clocotită. Se pisează împreună cu sardelele şi caperele. Se toarnă acest sos într-o farfurie întinsă, iar peste el se aşază ouăle fierte, curăţate şi tăiate în sferturi.

Prăjitură cu piersici

1 pahar de piersici tăiate fin, 75 g zahăr, 3 foi de gelatină, 1 l lapte, 1 pachetel de vanilie, 80 g făină, 3-4 linguri rom, unt cât o nucă, 4 ouă, sare.

Piersicile tăiate în felii foarte subţiri se lasă să se scurgă de zeamă. Gelatina se dizolvă într-o jumătate pahar apă călduţă, îndulcită cu o linguriţă zahăr. O formă rotundă cu pereţii netezi se tapetează cu o jumătate din gelatina topită. Se lasă să se prindă gelatina. Se pun felii de piersici pe pereţii şi pe fundul vasului, se toarnă restul de gelatină pe deasupra şi se dă la rece până se încheagă bine. Separat se face o cremă fină din făină, lapte, zahăr, puţină sare, ouă şi vanilie care se pune pe foc să se îngoaşe bine. Când s-a răcit, se adaugă untul şi romul, frecând energic. Se toarnă această compoziţie în formă şi se dă din nou la rece. Înainte de a servi, se încălzeşte puţin fundul vasului deasupra aburilor, se răstoarnă pe un platou şi se garnisesţe prăjitura cu sferturi de piersici sau alte fructe.

Remedii naturale

HAMEIUL bun în bere, dar şi în ceai

Hameiul este o plantă răspândită în flora spontană, este şi o plantă ornamentală, folosit ca gard viu, este şi materie primă pentru fabricarea berii şi, nu în ultimul rând, şi un „medicament" utilizat din timpuri străvechi. În America de Nord, amerindienii Cheroke îi foloseau *proprietăţile sedative* şi *analgetice* şi îl foloseau în *boli ginecologice şi renale*. În Europa se cultiva încă din anul 800 d.Ch. şi se folosea la *fabricarea pâinii*, apoi şi a *berii*, iar ca tratament era utilizat în special în *îndepărtarea insomniilor*. Procedeul se foloseşte şi azi: într-un săculeţ de tifon sau pânză rară se pun circa 100 g de conuri de hamei. Săculeţul se pune pe pernă, cât mai aproape de nas: aroma lui aduce repede *somnul liniştitor*.

Cercetările ştiinţifice efectuate asupra hameiului au evidenţiat în mod clar efectele sale *calmante, sedative* şi *hipnotice*. Preparatele farmaceutice pe bază de hamei şi în combinaţie cu valeriana asigură un somn normal, liniştit, odihnitor, fiind folosite în *tratarea insomniei*.

Se prepară sub formă de infuzie: 1 g de conuri sfărâmate peste care se toarnă 200 ml de apă clocotită. Se bea seara înainte de culcare.

VOLBURA aroma migdalelor

Plantă perenă, *volbura* înfloreşte din luna mai până în august, având flori mari alb-roze, cu miros plăcut de migdale. În scop terapeutic, planta se foloseşte în întregime (flori, frunze, tulpină, rădăcină). Este bogată în special în săruri minerale şi vitamina C.

Este un bun *laxativ, purgativ* şi *cicatrizant*, motiv pentru care se recomandă în tratarea *constipaţiei, rănilor, furunculelor, abceselor, bătăturilor* şi *negilor*. De asemenea are efecte deosebit de favorabile în tratarea *dischineziei biliare*.

Se utilizează sub formă de *infuzie*, preparată din două linguriţe de plantă mărunţită la o cană cu apă clocotită. Se bea întreaga cantitate dimineaţa, pe stomacul gol.

Sub formă de infuzie cu o concentraţie dublă decât cea prezentată înainte se foloseşte pentru uz extern: se fac cataplasme, comprese, băi, pentru răni, furuncule etc.

Exerciţiul fizic

un „medicament" care nu costă

Exerciţiul fizic este modalitatea nr.1 în menţinerea unei condiţii fizice bune. Dacă staţi aşezat în majoritatea timpului zilei, dacă vă simţiţi obosit în permanenţă, dacă nu puteţi ţine pasul cu persoanele de aceeaşi vârstă, dacă evitaţi activitatea fizică pentru că ştiţi că obosiţi repede şi gâfâiţi din cauza dificultăţilor de respiraţie, cu siguranţă nu aveţi o condiţie fizică bună iar lucrul acesta trebuie să vă dea de gândit.

◆Statisticile arată că mişcarea, practicarea de exerciţii fizice de cel puţin trei sau patru ori pe săptămână reduc riscul de deces prin toate cauzele, inclusiv prin boli cardiace şi cancer, cu aproape 70%.

◆Prin exerciţii obişnuite, fără abonamente la săli de sport speciale sau profesor, puteţi atinge un nivel de condiţie fizică comparabil cu cel al unei persoane cu 10-20 de ani mai tinere, dar inactive.

Care sunt beneficiile practicării exerciţiilor fizice?

◆Creşte capacitatea inimii de a pompa sânge şi scade ritmul cardiac în timpul activităţilor obişnuite, care presupun totuşi un oarecare grad de efort fizic.

◆Corectează nivelul colesterolului.

◆Scade şi normalizează tensiunea arterială, mai ales în cadrul unei hipertensiuni uşoare.

◆Previne instalarea diabetului la adulţi şi scade glicemia în cazul diabeticilor.

◆Diminuează pierderile de masă osoasă datorate procesului de osteoporoză.

◆Atenuează stresul, inducând o stare generală bună, favorizează somnul odihnitor şi îmbunătăţeşte capacitatea de concentrare.

Cum se începe un program de menţinere a condiţiei fizice?

Dacă sunteţi fumător, supraponderal, mai în vârstă de 40 de ani, cu o afecţiune cronică (boală cardiacă, diabet, hipertensiune, boli pulmonare sau renale) şi nu aţi mai făcut de mult „sport":

◆Începeţi progresiv, fără să exageraţi în privinţa timpului de exersare şi a gradului de dificultate a exerciţiilor.

◆Selectaţi exerciţiile care vi se potrivesc sau pe care le apreciaţi tolerabile; dacă vor fi prea dificile, cu siguranţă le veţi evita mult timp, chiar şi atunci când veţi fi în stare să le efectuaţi.

◆Antrenaţi-vă cu regularitate, dar moderat, în nici un caz forţând până în momentul în care apare senzaţia de sufocare, de ameţeală sau greaţă.

◆Fixaţi-vă nişte „ţinte" precise: ● *frecvenţa* (de cel puţin trei – patru ori pe săptămână); ● *intensitatea* (exersarea moderată, cu respiraţii profunde, fără să provoace transpiraţie extrem de intensă ori gâfâială); ● *timpul* (program de cel puţin 20-30 de minute, care pot fi însă împărţite şi în trei reprize de câte 10 minute. Dacă nu sunteţi obişnuit cu activitatea fizică, puteţi însă să începeţi cu o durată de timp confortabilă, care va fi mărită progresiv).

◆Începeţi prin exerciţii de încălzire (de întindere şi relaxare a musculaturii) şi scădeţi efortul către finalul programului (aceleaşi exerciţii de întindere pentru a creşte flexibilitatea muşchilor şi articulaţiilor).

Mersul pe jos către... o sănătate mai bună

O plimbare în ritm alert, 30-60 de minute în fiecare zi, vă poate ajuta să aveţi condiţia fizică necesară unei vieţi mai lungi şi mai sănătoase. Motivaţia începerii unui program serios de mers pe jos este foarte importantă: Aţi trecut de 45 de ani şi sunteţi îngrijorat de spectrul unui infarct de miocard? Sunteţi la vârsta a treia şi vreţi să vă bucuraţi încă mult timp de independenţa de mişcare? Vreţi să slăbiţi? Vreţi să vă scădeţi tensiunea arterială? Vreţi să scăpaţi de stres?... Mersul pe jos vă ajută să atingeţi aceste obiective.

Când şi cât?

◆Cel puţin de trei ori pe săptămână. Ideal este în fiecare zi.

◆Cel puţin 20-30 de minute. Dacă nu aţi făcut niciodată nici un fel de activitate fizică de întreţinere sau nu aţi mai practicat-o de mult timp, puteţi însă începe de la un nivel confortabil pentru dv., care poate fi de 5-10 minute. Pentru antrenare şi sănătate ar trebui să ajungeţi la 3-4 ore de mers pe jos săptămânal.

DE CE... albeşte părul?

În mod normal, primele semne ale avansării în vârstă sunt ridurile şi albirea părului. Pielea şi părul conţin pigmenţi (melanină) produşi de anumite celule. În ceea ce priveşte albirea părului, aceasta începe când celulele situate la baza firului de păr încetează să mai producă pigment. Albirea părului este determinată de factori genetici, ceea ce explică de ce la unele persoane survine mult mai devreme sau mai târziu decât la majoritatea oamenilor. Ca o curiozitate: este total absentă la amerindieni, care de altfel nici nu chelesc.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

M.I. din Braşov. *„Am 37 de ani şi medicii pretind că mi-au diagnosticat o artroză. Artroză la vârsta asta? Cu siguranţă s-au înşelat."*

– Deşi vă revoltaţi în faţa acestui diagnostic, trebuie să acceptaţi ideea că artroza nu este exclusiv o boală a vârstnicilor. Această maladie, care afectează cartilagiile, apare în special la

ARTROZA NU ESTE O MALADIE A VÂRSTNICILOR

persoanele în vârstă, dar uneori şi la cele tinere. Se cunosc cazuri de sportivi care la nici 35 de ani, din cauza artrozei, au fost nevoiţi să renunţe la cariera lor. Cercetătorii şi medicii recunosc că încă nu sunt descifrate toate mecanismele acestei maladii complexe, care debutează prin degradarea cartilagiilor articulare şi apariţia de inflamaţii foarte dureroase. Din nefericire, artroza nu este o boală care se vindecă, tratamentul încearcă doar să amelioreze suferinţa şi să încetinească ritmul degradării. Medicii spun că este o boală cu care pacientul trebuie să se înveţe să trăiască. Se prescriu în general antiinflamatorii şi antialgice, ca în cazul dv. Medicamentele de ultimă generaţie sunt din ce în ce mai eficiente şi au fost concepute cu grija de a proteja cât mai mult mucoasa gastrică. Dacă totuşi puneţi la îndoială diagnosticul, repetaţi analizele într-o altă clinică, din Bucureşti de exemplu.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

VACCIN pentru ulcer gastric

Cercetătorii suedezi au descoperit că bacteria responsabilă de apariţia gastritelor şi ulcerului de stomac atacă pereţii cavităţii gastrice fixându-se de celulele care în mod normal slujesc sistemul imunitar din corpul uman. Bacteria se numeşte Helicobacter pylori şi a fost de mai mult timp depistată ca fiind implicată în declanşarea gastritelor, ulcerelor şi chiar cancerului de stomac. Ceea ce au pus acum în evidenţă cercetătorii suedezi este faptul că bacteria acţionează ajutată de două proteine pe care ea însăşi le fabrică. Nici o altă bacterie prezentă în stomac – dintre cele utile procesului gastric – nu fabrică astfel de proteine. Or, această particularitate a Helicobacter pylori i-a făcut pe cercetători să se gândească la posibilitatea creării unui vaccin care să atace ţintit doar această bacterie din stomac, fără să le distrugă şi pe cele necesare organismului.

Noua descoperire ajută totodată la înţelegerea mecanismului care face ca Helicobacter pylori să producă inflamaţii pe care sistemul imunitar al organismului nu le poate birui: bacteria se fixează tocmai de celulele care ar trebui să o omoare şi îşi dezvoltă „instrumente" (proteinele) cu care atacă pe arii tot mai mari. Vaccinul are în vedere tocmai provocarea unui tip de răspuns imunitar capabil să recunoască şi să distrugă bacteria H. pylori.

O întrebare... de ambe sexe

– Două scrisori diferite, una din jud. Giurgiu (Anişoara M.) şi alta din Câmpulung Muscel (semnată S.C.), ne adresează, în formulări foarte puţin diferite, o aceeaşi întrebare: de ce există regiuni de pilozitate pe corpul omenesc şi de ce aceasta este mult mai putemică în unele dintre ele.

Dr. CONSTANTIN LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

– În primul rând, trebuie reamintit că, în fond, cuvântul „păr" vine de la latinescul „*pubes*". Părul pe corp este de fapt un caracter sexual secundar, care se dezvoltă în perioada numită, tocmai din acest motiv, „pubertate". În această perioadă, corpul şi-a dezvoltat capacitatea de procreere.

În ceea ce priveşte repartiţia pilozităţii pe corp, aceasta diferă de la bărbat la femeie dar la amândoi constituie un semn care indică o deplină maturitate sexuală. Posibilul partener poate astfel recunoaşte printr-un asemenea semn faptul că respectivul individ este pregătit pentru viaţa sexuală.

De ce concentraţia pilozităţii în anumite zone (cum ar fi zona axială sau cea pubiană) este mai mare, este o altă problemă. Răspunsul trebuie poate căutat în rolul jucat de feromoni în procesul acuplării. Masculii multor specii recunosc perioada fertilă a femelei după semnalele olfactive transmise. Chiar şi noi suntem stimulaţi de feromoni, deşi într-o măsură mai mică decât strămoşii noştri. Pilozitatea, deci, prin faptul că favorizează aceste semnale olfactive şi le menţine timp mai îndelungat, are funcţia de a ne facilita căutarea partenerului cel mai potrivit.

În fine, dacă aveţi într-adevăr probleme de exces de pilozitate, recomandarea este de a vă adresa unor cabinete de specialitate, mai ales celor cu profil endocrinologic.

MIHAELA DOROBANŢU

DESCOPERIRE DE EXCEPȚIE

„Semnături" de acum nouă mii de ani

La „capătul lumii", în Patagonia, a fost făcută o descoperire senzațională atât prin vechimea ei, cât și prin originalitatea exprimării artistice. Pe valea râului Pinturas, poate unii dintre cei mai vechi locuitori ai acelor ținuturi au ținut să-și imortalizeze pe câteva stânci urmele palmelor. Era acum nouă mii de ani când, din motive incerte, bărbați și femei ai epocii de piatră și-au lipit mâna pe rocă, apoi au dat în jurul ei cu vopsele primitive (mai ales tonuri de roșu) pentru a se observa cât mai bine conturul palmei. Astfel de iscăliturі n-au mai fost găsite nicăieri în lume. Din ce motive a fost executată această „operă"?

Speologii mexicani care au făcut descoperirea susțin că ar putea fi vorba despre un fel de mesaj cu privire

la locul unde s-a produs un masacru. Poate între două triburi rivale, sau poate că un mare animal de pradă (probabil un urs) obișnuia să atace oamenii în acea zonă. Însă nu se știe dacă iscăliturile respective au fost acoperite cu straturi de pământ în mod natural sau dacă autorii înșiși le-au ascuns privirilor indiscrete. În acest din urmă caz, misterul „stâncilor pictate" este și mai profund.

„AMERICANII" de dinainte de Clovis

De mai multe decenii se credea că prima așezare umană de pe Noul Continent a fost cea numită Clovis (pe teritoriul statului american New Mexico), veche de 12-13 mii de ani. Însă osemintele și obiectele din piatră găsite în Chile, Brazilia și Ecuador demonstrează că primele valuri de imigranți au ajuns în America de Nord acum 25-30 de mii de ani. Din ce rasă făceau parte aceștia?

Homo erectus și Homo sapiens arhaic au avut o singură posibilitate – acceptată de majoritatea covârșitoare a antropologilor – aceea de a se deplasa din nordul Asiei (actuala Siberie) spre America de Nord, peste imensul pod de gheață format în strâmtoarea Bering. Numai că această certitudine, bazată pe existența perioadelor de glaciațiune, mai mult complică decât simplifică problema marii diversități etnice și culturale din cele două Americi. Dacă predominau populațiile mongoloide în curs de mongolizare, de ce a existat și există fizionomii total diferite? Unii paleo-indieni din Bazinul amazonian aveau un volum redus al craniului (brachicefali), iar alții (din Canada în special) aveau craniul alungit (dolichocefali), amintind de vechile populații australiene și melaneziene. O conformație aparte aveau, probabil, și strămoșii băștinașilor din Insula Paștelui (bărbie proeminentă și urechi foarte lungi). De asemenea, multe din cercetările aflate în curs de desfășurare caută răspuns la o altă chestiune enigmatică: de ce vikingii, care timp de cinci secole (X-XV) au „frecventat" America de Nord (cu preponderență Canada), nu au lăsat nici un fel de urmă a caracteristicilor lor fizionomice?

Lothal, o civilizație cu răspândire mondială?

O altă problemă învăluită în mister este aceea a diferențelor de civilizație din diversele teritorii nord și sud-americane. Din care etnii au evoluat atât de spectaculos incașii, mayașii sau aztecii? De ce au rămas la stadii inferioare populații din Țara de Foc, Patagonia sau din

Indieni din Brazilia și Peru

Indiancă din Amazon

Indiancă din Canada

America de Nord? Cercetătorii estimează că o migrație din Alaska până în sudul Americii de Sud, timp de mai multe generații, ar fi putut dura maximum o mie de ani. De ce aceste îndelungate deplasări au încetat la un moment dat, schimburile de elemente de civilizație au dispărut și populațiile au intrat într-o fază de izolare?

Una din ipotezele cele mai îndrăznețe avansează ideea unei civilizații unice, aceea numită Lothal, originară din Valea Indului. Acum aproximativ cinci mii de ani, lothalii ar fi început vaste călătorii civilizatoare pe mare și pe ocean. Prima escală ar fi fost Insulele Maldive (Oceanul Indian), apoi o parte s-au răspândit fie spre Australia și Oceania, fie spre Madagascar (apoi spre nordul Africii) și America de Sud. Cu ambarcațiuni simple dar rezistente la astfel de „curse maritime", lothalii ar fi putut realiza aceste performanțe incredibile. Celebrul Thor Heyerdahl a demonstrat-o. Astăzi, la baza acestei teorii controversate stă arhitectura unor piramide în trepte, suspect de asemănătoare, existente în Maldive, în Egipt, în Mesopotamia, dar și în Peninsula Yucatan și Columbia. Până la ora actuală, confirmarea unei moșteniri genetice unice nu a fost făcută.

Unele grupuri de cercetători resping „ipoteza Lothal", afirmând că acum cinci mii de ani populațiile celor două Americi erau deja diversificate, iar piramidele în trepte ar fi pur și simplu o coincidență de stil arhitectonic, acestea putând fi mai ușor de construit decât piramidele neetajate. Pe de altă parte, marile diferențe ale obiceiurilor cultuale și culturale nu sugerează deloc existența unei influențe unice. „De unde au apărut atunci asemănările dintre cultura maya, pe de o parte, și culturile egipteană, ebraică și mesopotamiană?", contraatacă adepții teoriei Lothal...

Printre atâtea întrebări fără răspuns, s-au „strecurat" doar două certitudini: primii „americani" au ajuns pe Noul Continent acum 25-30 de mii de ani, iar drumul dinspre Asia spre America de Nord a fost făcut pe ghețurile care acopereau strâmtoarea Bering.

Moștenirile unei gigantice despărțiri

Țărmul sculptat precum un port cu diguri și nave ancorate la chei

Acum 50 de milioane de ani, din teritoriul Antarcticei a început să se despartă continentul australian, înaintând spre nord. Giganticele mișcări tectonice, însoțite de vânturi puternice și topiri masive ale ghețurilor, ca și eroziunea provocată de valuri, au determinat apariția unor forme unice ale țărmului sudic al continentului australian.

Sculpturile litoralului, nu departe de metropola Melbourne, creează senzația că o daltă imensă a unui ciclop a vrut cu orice preț să modeleze această zonă încă sălbatică. Cu o regularitate neegalată de alte peisaje stâncoase, eroziunea a născut un fel de port natural, iar cheiurile – separate de diguri – adăpostesc „nave ancorate" la câteva zeci de metri de „brațele" malului. Silueta alungită a acestor insulițe austere și curburile țărmului sunt, pe alocuri, aproape perfecte. Geologilor le vine greu să-și explice cum a fost posibilă o sculptură atât de uniformă în granit. Cea mai plauzibilă ipoteză este aceea a schimbării cu mare regularitate a direcției valurilor și vânturilor. Însă faptul că fâșiile stâncoase nu numai că nu au fost distruse, în atâtea milioane de ani, dar și-au conservat și o formă care le conferă o identitate aparte, este încă un mister. Este probabil ca și fostele straturi de gheață să fi contribuit la această neobișnuită dăltuire.

Urma fosilă și actuala plantă Banksia

O altă situație de excepție din această bizară regiune a Australiei este coexistența unei plante actuale, botezată Banksia, cu urma ei fosilă de acum 50 de milioane de ani! După cum se observă în fotografie, preistorica plantă și-a păstrat atât dimensiunile, cât și forma ciudată a repartizării frunzelor triunghiulare, ale căror baze sunt parțial „alipite". Banksia era obișnuită cu temperaturi foarte scăzute, dar s-a adaptat și a rezistat surprinzător de bine unei clime mult mai blânde.

MITOLOGIE

MORSA divină a eschimoșilor

Mai multe comunități de eschimoși din zonele nordice ale Canadei și din Alaska păstrează în mitologia lor o legendă legată de un fapt real îmbrăcat în veșmintele unei legende bizare, surprinzător de asemănătoare cu povestea biblică a profetului Iona. Astfel, eschimoșii etniei Thule susțin că, la intervale nedefinite de timp, strămoșii lor migrau în mare număr din locurile lor de baștină spre Groenlanda, probabil din cauza diminuării surselor de hrană. Această călătorie nu se făcea oricum, ci cu ajutorul Morsei divine, animal sacru datorită faptului că le oferă carne, grăsime, pielea fină dar foarte rezistentă și fildeși. Corpul fabulosului animal era atât de mare, încât oamenii puteau intra cu tot cu bărcile lor într-un mediu marin colosal de unde nu lipseau nici măcar balenele. Transportați pe o distanță de aproape 4.500 de kilometri, eschimoșii rezistau foarte bine în pântecele Morsei divine, deși nu mai vedeau Soarele. O dată ajunși la capătul miraculoasei călătorii, oamenii erau „expulzați" împreună cu toate bunurile lor. Întoarcerea în ținuturile natale se făcea atunci când înțelepții triburilor considerau că hrana este din nou abundentă acolo de unde au plecat. Astăzi, eschimoșii Thule susțin că ultima călătorie (una reală, atestată istoric) s-a desfășurat în anul 1000 d.Ch., atunci când o boală necunoscută le decima populația.

Etnologii canadieni sunt siguri că este vorba de o simplă coincidență între acest mit și călătoria de trei zile și trei nopți a lui Iona, un profet al Vechiului Testament, în burta unui pește gigantic. Pentru Iona a fost o pedeapsă divină, pe când Morsa divină era o binefacere. Interesant este că atractivitatea acestei povești a făcut-o să apară și în tradiția islamică, în Coran. În această Carte sfântă narațiunea este și mai spectaculoasă, întrucât peștele unde este sechestrat Yunus

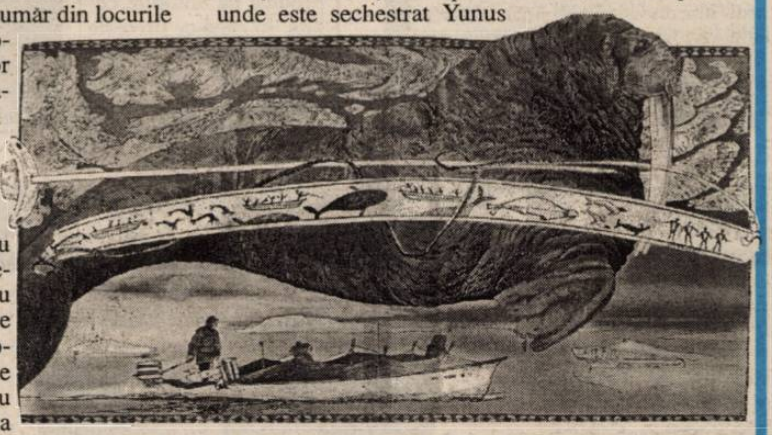

(Iona în arabă) este înghițit de un pește și mai mare, care este la rândul lui înghițit de un al treilea pește...

Ca vârstă, se pare că legenda eschimoșilor este mai veche decât cea biblică (datată secolul IV î.Ch), originile ei mergând până în veacul VI î.Ch. Pe atunci, un strămoș al eschimoșilor Thule, înțeleptul Aknur, ar fi salvat un pui de morsă din colții unui urs polar. Recunoscător, animalul a căpătat dimensiuni gigantice și s-a atașat de familia binefăcătorului său.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

SIAMEZII, gemeni nedespărţiţi până la moarte

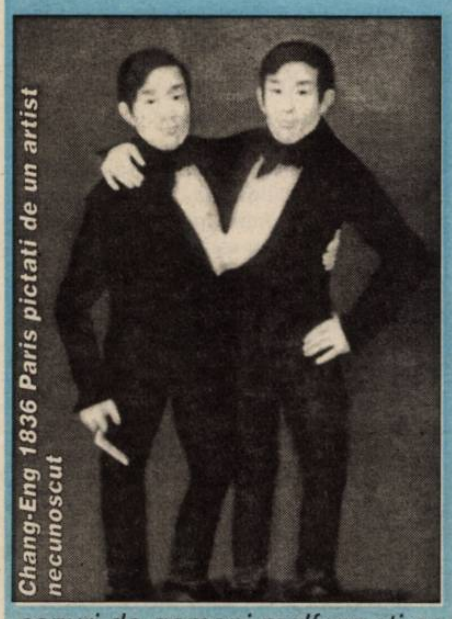
Chang-Eng 1836 Paris pictati de un artist necunoscut

De curând, în SUA a fost efectuată o operaţie de separare a două surori siameze originare din Guatemala, lipite în zona capului (vezi „Magazin" nr. 33/15.08.2002). Până azi, doar 5 asemenea cazuri au fost operate în lume. Există însă o mulţime de cazuri de gemeni malformaţi care se nasc lipiţi în zona toracelui sau a bazinului, dar nu foarte mulţi dintre ei ajung la operaţia de despărţire, dimpotrivă, majoritatea trăind în această teribilă postură până la moarte.

CHANG ŞI ENG

De ce se numesc aceşti gemeni *siamezi*? Cei mai faimoşi gemeni „lipiţi" au fost, poate, şi din cauză că sunt primii înregistraţi ştiinţific, Chang şi Eng, născuţi pe 11 mai 1811 în Siam (Thailanda de azi). În ciuda faptului că naşterea lor a fost asociată cu sfârşitul lumii, cei doi gemeni au transformat micul lor sat într-un loc de pelerinaj. Mama lor a refuzat operaţia de separare de teamă de a nu pierde unul din băieţi. Ea i-a învăţat pe copii să trăiască „unul-lângă-altul" în loc de „faţă-în-faţă". În 1824, negustorul scoţian Robert Hunter descoperă gemenii în timp ce aceştia se scăldau. Cere aprobarea guvernului siamez de a lua gemenii în Europa, dar nu reuşeşte acest lucru decât 5 ani mai târziu, când oferă bani mamei în schimbul lor. Astfel, în aprilie 1829, Chang şi Eng, atunci în vârstă de 17 ani, ajung la Boston. Ei au fost prezentaţi prin diferite târguri din SUA, apoi au ajuns în Anglia, unde au fost examinaţi de mai mulţi doctori. Guvernul francez nu i-a primit, dar Europa a fost gata să vadă „minunea", bineînţeles în schimbul unei taxe de spectacol. Turul lumii s-a încheiat în 1839, când gemenii siamezi au hotărât să se aşeze la casa lor, devenind fermieri în Wilkesboro, Carolina de Nord, devenind cetăţeni americani cu un nou nume de familie: Bunker. Chang şi Eng au început să le curteze pe Adelaide şi Sarah Ann Yates, două din cele nouă fete ale unui fermier vecin. Cum satul dezaproba relaţia, cei doi siamezi au hotărât să se programeze pentru o operaţie de separare la Philadelphia. Când logodnicele au aflat ştirea au intervenit rapid şi au amânat procedura pentru ca în aprilie 1843 Chang să se însoare cu Adelaide, iar Eng cu Sarah Ann într-o dublă ceremonie de căsătorie. În timpul căsătoriei lor, Eng a devenit tatăl a şase băieţi şi cinci fete, iar Chang a făcut zece copii. Toţi cei 21 de copii au fost normali, cu excepţia unui băiat şi a unei fete a lui Chang care au fost surdo-muţi. În ianuarie 1874, Chang Bunker a murit în urma unei bronşite, posibil din cauza unei embolii cerebrale. Eng a murit la câteva minute după el.

Chang-Eng adulti

Chang-Eng copii în Siam

Chang-Eng în familie

DAISY ŞI VIOLET

Daisy şi Violet Hilton au fost gemenii siamezi cei mai faimoşi, mai plini de succes şi mai bine plătiţi din lumea spectacolului. Cele două fete aveau oasele din partea de jos a şirei spinării lipite, ele împărţind sistemul circulator, dar nu şi organele principale. Fiicele nedorite ale unei bufetiere, gemenele s-au născut în 1908 în Anglia şi au fost vândute pe când aveau doar două săptămâni. În noua familie au fost învăţate puţină aţorie şi apoi au fost purtate prin diverse circuri, carnavaluri, baruri şi restaurante din Germania şi Australia unde s-au produs cu mare succes. Violet cânta la pian iar Daisy la vioară şi aduceau o groază de bani, fără ca ele să vadă vreunul. Curând au fost învăţate să şi danseze. La 23 de ani au reuşit să se elibereze din „sclavie" şi au început să trăiască pe cont propriu. Aşa au ajuns la Hollywood unde au jucat în două filme, *Freaks (Ciudaţii)* şi *Chained for Life (Legaţi pe Viaţă)*.

Siamezele Hilton

GEORGE CUŞNARENCU

ATENA

secole de lupte strânse într-un muzeu

Încercând să vorbeşti despre istoria Greciei, talerul balanţei se înclină inevitabil, către antichitate. Este o mare nedreptate care se face unui popor de luptători, ale căror sacrificii pentru libertate au fost apreciate de strălucite personalităţi ale culturii universale ca Lord Byron, mort în atacul de la Missolonghi, sau Eugen Delacroix, autorul impresionantei pânze „Atacul din Chios".

Dovezi ale acestei lupte sunt adunate cu grijă în Muzeul Naţional de Istorie din Atena, aflat sub îngrijirea Societăţii Naţionale de Istorie şi Etnologie. Muzeul este găzduit într-un sediu istoric unde între 1875-1935 a funcţionat Parlamentul ţării. Sălile nu expun doar tablouri, ci şi bogate colecţii de steaguri, arme, costume, uniforme, pânze şi machete de corăbii, medalioane, decoraţii, sculpturi, gravuri, litografii, hărţi şi multe altele. Departe însă de a fi aşezate haotic, ele sunt etalate strict cronologic, reprezentând şi istoria medievală, culminând cu bătălia de la Lepanto din 1571, până la bătălia pentru Creta şi chiar mai departe. Atenţia este concentrată însă pe revolta grecilor împotriva stăpânirii otomane, revoltă care a dus la crearea statului modern. Acest lucru apare în mod evident din primele minute după intrarea în muzeu, coridorul central fiind decorat cu busturile eroilor revoluţionari, cu steagurile şi costumele lor de luptă, cu arme folosite de ei şi cu documente evocând momente ale luptei şi nume ale celor căzuţi. Galeriile prezintă de asemenea pe lângă acuarele şi piese artizanale, obiecte care evocă acele personalităţi cu o înaltă poziţie în ierarhia otomană, de unde au putut crea condiţiile necesare izbucnirii revoltei. Apar astfel armatori puternici dar şi lupta neobosită a diasporei şi a societăţii secrete Filiki Etairia (Eteria) înfiinţată în 1814 şi ajungând în 1821 în ţările române, sub conducerea lui Alexandru Ipsilanti. Declararea independenţei în ianuarie 1822 şi continuarea luptei la Missolonghi şi Atena împotriva turcilor regrupaţi şi ajutaţi de egipteni, sunt de asemenea serios documentate. Cu acest prilej sunt evocate şi participarea la luptă a unor voluntari din afara ţării şi intervenţia puterilor europene care l-au determinat pe sultan să recunoască oficial, în 1832, independenţa Greciei.

Luptele nu s-au sfârşit aici. Galeriile evocă şi alte momente emoţionante. Este prezentată astfel asasinarea guvernatorului Capodistrias în 1831 şi stagnarea reformelor iniţiate de acesta. Sunt evocaţi cei 30 de ani de domnie ai regelui Otto şi ai reginei Amalia dar şi plecarea lor în exil la bordul unei corăbii.

Sunt ani grei pentru un popor destul de încercat care însă nu-şi uită eroii. Secolele de luptă şi-au pus amprenta asupra celor care şi-au câştigat cu adevărat independenţa abia în secolul trecut. Săli speciale sunt închinate luptelor împotriva forţelor italiene din 1940-1941 dar mai ales femeilor luptătoare ca Lascarina Bubulina, Mando Mavrogenos şi altele, care s-au aruncat de pe stâncile Zalongos pentru a nu fi capturate de turci. Este o istorie la înălţimea strălucitoarei antichităţi.

IRINA STOICA

Ştiaţi că...

◆ *...în mitologia maya există o zeiţă a spânzuraţilor? Ea se numea Ictab şi purta ca emblemă sacră ştreangul.*

◆ *...stamboli era numele unei monede turceşti de aur, bătută la Stanbul? A circulat şi în ţările române în secolul al XVIII-lea.*

◆ *...în geografie prin ued se înţelege o vale largă, fără apă cu fundul acoperit de nisip şi pietriş? Se întâlneşte frecvent în deşerturile din Africa de Nord şi Arabia.*

◆ *...torsada este un motiv decorativ care imită o funie răsucită? Frecventă în plastica arhitectonică din lemn sau din piatră a fost des folosită pe teritoriul patriei noastre.*

◆ *...soldaţii indieni din armata britanică se numeau şipai? În 1857 s-au răsculat împotriva colonialiştilor englezi şi au fost înfrânţi în 1859, în urma unor represalii sângeroase.* (I.S.)

Viitorul aparţine spaţiului

MARS EXPRESS

va lua drumul spre Marte!

25 de firme din 15 ţări ale Europei au conlucrat pentru conceperea, testarea şi pregătirea de lansare a sondei marţiene MARS EXPRESS, care va fi lansată în iunie 2003 de la cosmodromul Baikonur cu o rachetă SOIUZ/STARSEM.

Ambiţiosul program MARS EXPRESS include un modul orbital care cuprinde 7 experimente ştiinţifice şi un modul de „amartizare" denumit BEAGLE-2. Aparatura de pe modulul orbital va efectua măsurători precise de teledetecţie a suprafeţei marţiene şi ale straturilor de sub aceasta, de pe orbită circummarţiană. Aceste testări se vor referi atât la găsirea de eventuale forme de viaţă, cât şi a unor urme... elocvente că pe Marte a existat cândva apă... Principala misiune a sondei BEAGLE-2 este de a descoperi posibile (foste sau actuale) urme de forme de viaţă marţiană. În ajunul Crăciunului anului 2003, atunci când MARS EXPRESS va ajunge în apropierea planetei Marte, modulul orbital se va desprinde automat de BEAGLE-2 şi se va plasa pe o orbită circummarţiană aproape polară, continuând să exploreze planeta timp de un an marţian (aproape doi ani terestri!). Modulul BEAGLE-2 va ateriza lin pe platoul ISIDES PLANITIA la nord de ecuatorul planetei, în apropierea liniei de demarcare dintre partea sudică, mai înaltă şi presărată cu cratere şi, respectiv, zonele din Nord.

Se menţionează că BEAGLE-2 va avea nevoie de şase luni pentru a-şi îndeplini sarcinile ştiinţifice: experimentele ASPERA şi MARSIS vor furniza date despre: Marte – dacă a fost cândva mai „cald" sau mai „umed"; echipamentele ştiinţifice OMEGA vor inventaria elementele componente ale solului marţian şi vor încerca să obţină un răspuns asupra cauzelor dispariţiei apelor marţiene; camera de luat vederi color şi panoramice HRSC va contribui la elucidarea ipotezei conform căreia partea nordică a planetei a fost cândva un... ocean (!); un aparat special va recolta mostre de sol şi roci marţiene şi le va analiza la faţa locului, detectând „semnătura chimică" a unor... forme de viaţă!

Mars Express cu sonda Beagle-2 şi panourile solare pliate

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

AUR DIN PLUMB

Visul frânt al alchimiştilor

Adevărul cărţilor false

*Paris, 1612. La doi ani de la asasinarea regelui Henric IV, o lucrare stranie şi cu un titlu neinspirat – **Cartea figurilor hieroglifice** – scrisă de un anume Nicolas Flamel în limba latină, trezea interesul special al publicului. Căci insolitul subiect se referea la obţinerea, în ziua de 25 aprilie 1382, într-un laborator din Paris, a circa un sfert de kilogram de aur, din mercur.*

Abraham Evreul era convins că plumbul este cel mai „josnic" metal, dar că natura îl poate preface treptat în metalul perfect – aurul. De ce în aur? Pentru că acesta, spre deosebire de fier sau de bronz, oxidabile în timp, nu-şi pierde calităţile. Numai că omul muritor nu are răgazul necesar să aştepte lucrarea naturii şi deci el nu are decât să accelereze procesele fireşti, ţinându-le sub ascultare. Pentru aceasta, Flamel a căutat vreme de peste un sfert de veac să descifreze tainele unor străvechi manuscrise arabe, egiptene şi greceşti. O muncă sisifică, întrucât scrierile alchimice sunt încărcate de simboluri şi de alte „cifruri" menite să-i ţină la distanţă pe profani. Din fericire, căci să ne-nchipuim numai ce ar însemna ca fiecare muritor să-şi prepare aur după voie! În afara producerii metalului preţios, nimeni nu s-ar mai ocupa de altceva, omenirea ar muri de foame la propriu şi societatea s-ar degrada rapid, până la extincţia printr-un fel de implozie; o implozie alchimică, desigur. De aceea, maestrul în domeniu, care ar stăpâni formula magică şi ar dezvălui-o, ar fi lovit de blestemul morţii de apoplexie. Şi-atunci, cum de a cutezat ciudatul Flamel s-o facă? Nimic mai simplu: el era un cunoscut scriitor, dar niciodată nu s-a ocupat cu alchimia, aşa că tot restul rămâne legendă. Totuşi, cu ce scop a fost creată aura profund misterioasă şi incitantă, a acestui personaj parizian?

Medalie şi revers

Atâta energie, atâta timp consumat, atâtea sacrificii aveau, fără îndoială, o raţiune şi se bazau pe ceva real. Dar acest real reprezenta miezul ştiinţei oculte absolut justificat de adevăraţii alchimişti, interesaţi înainte de orice să pătrundă secretele constituirii materiei. Din scrierile medievale în domeniu, reiese că metalele au la bază două principii: sulful – masculin şi mercurul – feminin. În funcţie de proporţiile relative ale amestecurilor şi de puritatea lor, se obţin metalele pure (aurul şi argintul) sau impure (toate celelalte). Şi au încercat mulţi indivizi, discreţi sau dornici de fast şi glorie, şarlatani sau însetaţi de aur. Nu au lipsit nici cea ce astăzi am numi sponsori, oameni bogaţi, de viţă nobilă, care urmăreau să devină şi mai bogaţi... În 1566, regele Carol al IX-lea îi dădea lui Jean de Gallans 120.000 livre, pentru a cerceta transmutaţia. O jumătate de veac mai târziu, Maria de Medicis îl finanţa pe Guy de Crusembourg cu 20.000 livre, pentru a-i fabrica aur. În Germania, Rudolf al II-lea se înconjura cu o întreagă curte de alchimişti, pe care-i copleşea cu onoruri, în acelaşi scop. Medalia avea însă şi revers. În secolul al XVI-lea, prinţul de Saxa – Christian al II-lea – îl tortura pe alchimistul scoţian Alexandre Sethon, ca să-i smulgă secretele, iar Marc-Antoine Bragadino era decapitat, în 1595, la München, din ordinul lui Guillaume II, pentru că îndrăznise să-l înşele.

Trucuri de iluzionişti

Falşii alchimişti se foloseau de trucuri ieftine pentru a câştiga încrederea „publicului plătitor": vase cu fund dublu, unde ascundeau câteva fire de aur, mici lingouri abil ascunse în batoane de hârtie şi scoase la vedere ca prin farmec etc. Unii chiar şi-au vândut scump „secretele", înainte să dispară cu banii naivilor, aşa cum a procedat Guy de Crusembourg, care i-a volatilizat „sponsorizarea" Mariei de Medicis, deşi aceasta îl pusese să lucreze în temuta Bastilie, pentru mai multă siguranţă. Mai puţin norocos, Jean de Gallans a fost prins de soldaţii lui Carol al IX-lea şi spânzurat pe loc.

Astăzi, se ştie că metalele nu sunt alcătuite din „principii", ci din atomi diferiţi, formaţi la rândul lor dintr-un nucleu ce conţine protoni şi neutroni, în jurul cărora se mişcă electronii. Cantitatea de protoni indică natura atomilor, iar în cazul nostru aurul are 79 de protoni, în timp ce plumbul are 82. Astfel spus, aurul e format din atomi de aur, plumbul – din atomi de plumb! Trecerea de la unul la celălalt este extrem de dificilă, totuşi nu imposibilă. Fizicienii de azi o pot realiza, graţie acceleratoarelor de particule. Funcţionând 24 de ore din 24, pentru producerea unui gram de aur ar fi nevoie de... un secol, la costul descurajator de circa 3 miliarde Euro. Aşadar, se pare că nu merită să te îmbogăţeşti prin alchimia tradiţională (sic!). Dar, dacă, totuşi, un Abraham Evreul a reuşit cândva fantastica metamorfoză?...

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Paginile secrete ale omenirii

Legenda Golemului

Se povesteşte că în plin exod al praghezilor din faţa ciumei, Rabinul şef al oraşului solicită şi obţine o audienţă la împărat. Rabi Loew face în aşa fel încât pe pereţii sălii tronului apar scene de coşmar. Apoi îi spune că s-ar putea ca întregul său Palat să se prăbuşească! Şi, în acelaşi moment, totul începe să se cutremure! Înspăimântat, împăratul îi cere să facă ceva. La un gest, totul se linişteşte. Rabinul îi mărturiseşte că Palatul este susţinut de braţele puternice ale unei fiinţe supranaturale: Golemul. A fost aşa sau nu? Documentele nu sunt foarte clare, dar legenda Golemului este una dintre cele mai puternice şi mai emoţionante. Rabi Loew era un om înalt, de o mare bunătate şi oarecum trist pentru faptul că toată ziua trebuia să muncească pentru praghezi, ceea ce îi lăsa prea puţin timp pentru studiile sale. Era ajutat, dar îi părea rău că nu avea cum să-i plătească pe cei ce munceau alături de el. Atunci i-a venit ideea de a construi o fiinţă care să facă muncile cele mai grele în locul lor. El şi-a amintit că tatăl său, rabin în oraşul german Worms, îi povestea despre un Golem care putea fi făcut din lut – la fel cum Dumnezeu îl făcuse pe primul om! Dar nici unul dintre marii învăţaţi ai Oraşului de Aur nu a fost în stare să-i spună cum putea fi construită o asemenea fiinţă. Într-o seară însă, citind ca de obicei Cabala, cartea sfântă care păstra vechile tradiţii evreieşti, Rabi Loew găseşte soluţia: trebuia să-l facă din argila de pe malul râului Vltava (numit şi Moldava), să-l întoarcă imediat pe spate şi să-l ocolească apoi de şapte ori, strigând tot timpul „Shanti, Shanti, Dahat, Dahat!". Şi-a luat atunci trei ajutoare şi a făcut tot ce era scris în carte. Când au încheiat a şaptea oară ocolul omului de lut, acesta a început să se înroşească, apoi corpul s-a acoperit cu un păr des negru şi lung. După care s-a ridicat în picioare. Ajutoarele Rabinului l-au îmbrăcat în haine de servitor. Rabi Loew l-a întrebat apoi dacă aude, vede şi înţelege ce i se spune. Golemul a aprobat din cap. Atunci l-au suit într-o căruţă şi l-au dus acasă la Rabin. Când să intre în oraş, Rabi a oprit căruţa şi, arătându-i oraşul, i-a spus că el fusese făcut pentru a-l păzi de orice rele şi pentru a face munca locuitorilor săi, ajutându-i în felul acesta. O va face? Golemul a răspuns din nou afirmativ. Atunci, Rabinului i-a venit ideea de a-i pune în gură o bucată de hârtie ori de câte ori vroia să-l oprească să mai muncească: Golemul avea să doarmă toată ziua şi să muncească doar noaptea. Rabi Loew a început să se teamă însă de creatura căreia îi dăduse viaţă – dacă va deveni nemuritoare şi oamenii vor începe să-l adore ca pe un idol?

MIHAELA DOROBANŢU

O poartă spre... Dumnezeu

PEŞTERA ARNĂUŢILOR

Dacă ajungeţi cumva în Munţii Căpăţânii, în frumoasa zonă carstică a Vânturariţei, nu părăsiţi zona fără să vizitaţi şi Cheile Mânzului. Aici îşi găseşte locul Peştera Arnăuţilor, al cărei element de atracţie îl constituie, fără doar şi poate, portalul, larg de 24 m şi înalt de 15 m.

Pentru a ajunge la peşteră trebuie să urcaţi din staţiunea Olăneşti pe drumul forestier care urcă 20 km pe Valea Olăneşti până la cantonul Mânzu, apoi pe chei.

Peştera Arnăuţilor a fost explorată şi cartată de speologii D. Zincenco, D. Dancău, I. Tăbăcaru şi V. Decu în anul 1967. La recartarea peşterii au participat speologi vâlceni amatori.

Intrarea peşterii este „mascată" de vegetaţie dând locului un aspect de sălbăticie şi neasemuit pitoresc. Până nu demult, pe aceste locuri îşi găseau odihna caprele negre.

După portal, galeria peşterii se continuă pe o distanţă de 150 m, cu un traseu rectiliniu. Spaţioasă şi luminoasă, *Peştera Arnăuţilor* este orizontală şi aproape uscată. Bolta galeriei are o secţiune pe faţă pentru ca apoi să devină triunghiulară. Pereţii sunt ornaţi cu depuneri de mondmilch şi cruste de calcit iar materialul de umplutură nu reprezintă altceva decât nişte blocuri prăbuşite şi argile de decalcifiere.

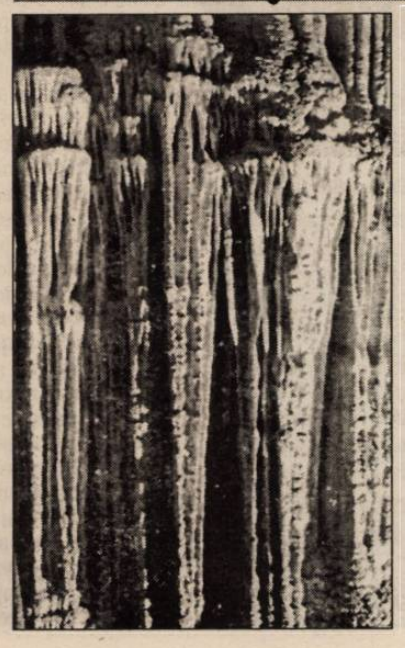

În partea finală a galeriei, acolo unde infiltraţiile sunt ceva mai bogate, de-a lungul timpului s-au format doar câteva stalagmite scurte, foarte frumoase. Peştera poate fi vizitată în orice anotimp iar amatorii de imagini vor avea bucuria să prindă pe peliculă secţiunea înaltă a galeriei dar mai ales portalul deosebit de frumos.

Cheile Mânzului, aici unde se află *Peştera Arnăuţilor*, deşi scurte, sunt la fel de încântătoare şi primitoare ca mai toate cheile din jur (Cheile Folea, Olăneştilor sau Valea Rea).

IOANA PROCA FLORIA

Panteon creştin

Sfântul Proroc Ioan Botezătorul

Domenico Veneziano: Sf. Ioan în pustiu

Astăzi, 29 august, creştinii ortodocşi prăznuiesc Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul. Sfântul este ultimul şi cel mai de seamă dintre prorocii Legii Vechi, căruia biserica noastră îi închină mai multe zile de sărbătoare.

Părinţii săi au fost Sfântul Proroc Zaharia şi Elisabeta, fiica lui Aaron. Multă vreme căsnicia lor a fost lipsită de copii, cu toate că Zaharia, făcând parte din ceata preoţească a lui Abia şi fiind slujitor la templu, înălţa mereu rugăciuni ca Dumnezeu să-i dăruiască un urmaş. Soţia sa îşi petrecea şi ea timpul rugându-se.

În timpul slujirii la templu, tatălui i se arată Arhanghelul Gavril, care-i vesteşte că pântecul sterp al soţiei sale a prins rod, ziua de prăznuire fiind în biserica noastră 23 septembrie şi numindu-se Zămislirea Sfântului Ioan. Zaharia nu crede acest lucru şi este pedepsit luându-i-se graiul, care însă îi este redat la naşterea fiului, prăznuită de noi la data de 24 iunie. În tradiţia românească această zi reprezintă şi sărbătoarea Sânzienelor.

Din fragedă copilărie Sfântul se retrage în pustiu, lângă apa Iordanului, petrecându-şi vremea în post şi rugăciune.

Preotul Nicolae Barbu menţionează în cartea sa că Zaharia este înjunghiat de călăii lui Irod, iar Sfântul Ioan, propovăduind credinţa şi dând sfaturi morale celor care veneau la el, îi botează în Iordan pe cei credincioşi, sau pe cei care îşi mărturiseau păcatele. În acelaşi timp este foarte aspru cu cei care se menţin în păcat, devenind atât de vestit, încât mulţimile încep să creadă că el este Mesia. Ioan neagă acest lucru, menţionând că el este doar „glasul celui care strigă în pustie". Misiunea sa atinge punctul culminant în momentul botezului Domnului, când Sfânta Treime se arată la Iordan. La îndemnul Sfântului Ioan, mulţi dintre ucenicii săi îl urmează pe Hristos, iar el rămâne să predice, ridicându-se vehement împotriva nelegiuirilor. Dintre sărbătorile închinate lui, cea mai însemnată rămâne cea de pe 7 ianuarie, numită Soborul Sfântului Ioan, fixată la numai o zi după Sfânta Bobotează – botezul Domnului.

Sfântul Ioan se ridică plin de curaj împotriva tetrarhului Galileei, Irod Agripa, fiul lui Irod cel Mare. Tetrarhul porneşte război împotriva fratelui său, Filip, luându-i ţara şi soţia, Irodiada.

Aceasta îl ura de moarte pe sfânt, care este aruncat în temniţa Maheras. La petrecerea organizată de ziua de naştere a lui Irod, Salomeea, fiica Irodiadei, îi încântă pe toţi cu dansul ei. Irod îi promite împlinirea oricărei dorinţe iar ea cere capul lui Ioan Botezătorul. Dorinţa îi este îndeplinită şi Sfântul este decapitat la 29 august, anul 32.

Călăii săi au avut parte de un sfârşit cumplit. Irod Antipa este trimis împreună cu Irodiada la Lugdun, unde moare în sărăcie, iar Salomeea, fugărită de piraţi, încearcă să scape în munţi, unde un sloi de gheaţă se desprinde şi o ucide tăindu-i capul. Moaşte ale Sfântului Ioan se găsesc în Franţa, la Damasc şi în alte câteva oraşe, fiind considerate făcătoare de minuni.

IRINA STOICA

McDonalds
se răfuieşte cu obezii

Când şi-a dat seama că a ajuns la 123 de kilograme şi că abia se mai poate mişca, Caesar Barber din New York a găsit nimerit să dea în judecată patru magazine fast-food, sub acuzaţia că reprezentanţii acestor producători de mâncare sunt responsabili pentru faptul că el a ajuns obez. Interesant este că reclamantul a declarat în plângerea sa că este un client fidel al localurilor McDonald... începând din 1950. Problema pe care o pune Caesar acum este că magazinele McDonalds, ca de altfel şi Burger King şi KFC l-au păcălit oferindu-i informaţii false în ceea ce priveşte calităţile nutriţionale ale produselor comercializate. „Ei spun 100% carne de vită, adică bună pentru sănătate, declara Caesar gazetarilor. În reclamele lor, nu precizează niciodată ce conţin cu adevărat produsele. Adică grăsimi şi grăsimi şi iar grăsimi. Aşa se face că acum eu sunt obez şi bolnav de inimă."

Avocatul lui Caesar Barber susţine la rândul său că producătorii nu avertizează consumatorii asupra posibilelor probleme de sănătate pe care le-ar putea declanşa mâncarea furnizată de ei. Adică un avertisment în genul celor înscrise pe pachetele de ţigări! În faţa unor asemenea acuzaţii, Steven Anderson, preşedintele Asociaţiei naţionale a producătorilor fast-food, a ripostat: „e caraghios şi absurd să compari mâncarea cu un produs care creează fenomenul de dependenţă, cum sunt ţigările. De fapt, e vorba de o tentativă flagrantă de a se scoate bani din publicitatea şi informaţiile de presă privind creşterea impresionantă a numărului de obezi din ultimul deceniu. Această acţiune în justiţie reprezintă în mod evident un abuz permis de sistemul nostru juridic."

Între timp, reclamantul se blindează cu documente semnate de medici care certifică starea lui precară de sănătate, precum şi cu date statistice menite să argumenteze riscurile pe care obezitatea le are asupra duratei de viaţă: peste 300.000 de morţi pe an, numai în Statele Unite, se datorează surplusului ponderal. Caesar Barber mută accentul acuzaţiilor într-un mod interesant: el nu aduce în discuţie doar lipsa de informaţii inscrise pe etichete (obiect al unor procese din anii trecuţi), ci şi acţiunea de păcălire a consumatorilor (în special copii) prin reclama publicitară care în cel mai fericit caz spune adevăruri doar pe jumătate.

Acesta este primul proces intentat industriei alimentare pentru vina de a fi contribuit la provocarea unei epidemii (obezitatea) şi a numeroase boli legate de alimentaţie. *(A.P.)*

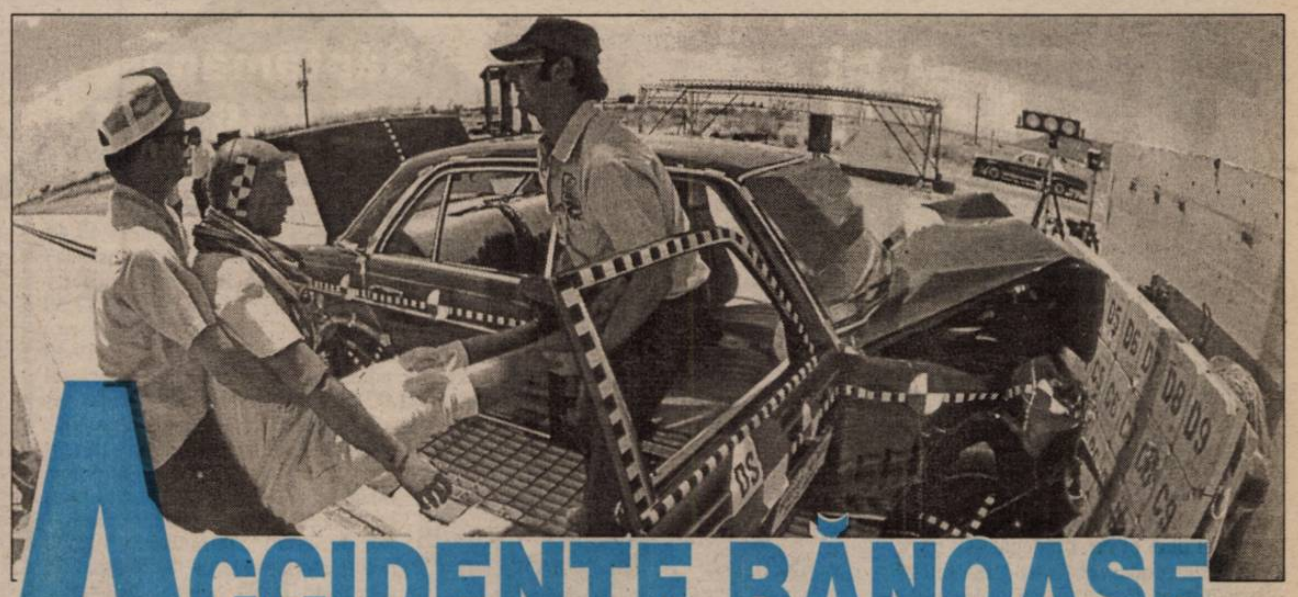

ACCIDENTE BĂNOASE

Acum doi ani, francezul Pierre Détori a suferit un spectaculos accident de maşină. Rulând cu mare viteză, el a pierdut controlul volanului şi s-a izbit violent de bordura de beton a unui pod. Pierre, care era singur în maşină, a zburat prin parbriz şi a „aterizat" aproape nevătămat în apa râului Creuse, în apropierea localităţii Argenton. Deşi în stare de şoc, şoferul neatent a reuşit să iasă singur la mal. Fusese o învăţătură de minte şi se întreba ce s-ar fi întâmplat dacă avea centura de siguranţă legată.

Ironia soartei a vrut ca, în condiţii similare, şi fratele său, Louis, să scape cu bine. Acesta a intrat într-un stâlp de beton şi a fost proiectat afară din maşină. După un zbor de 4-5 metri, s-a trezit fără nici un oscior rupt într-o mlaştină din preajma drumului. Nici el nu avea fixată centura de siguranţă... Cele două accidente cu deznodământ fericit ar fi trebuit să devină cu timpul simple amintiri, însă, după spaima prin care au trecut, Pierre şi Louis şi-au schimbat complet viaţa. Le încolţise în minte ideea unei afaceri ciudate.

Anul trecut ei s-au stabilit în California, au achiziţionat un cimitir de maşini şi acum organizează periodic spectacole unice în felul lor. La volanul limuzinelor abandonate sunt plasate manechine speciale (precum cel din fotografie), apoi vehiculele sunt direcţionate cu mare viteză spre obstacole de beton. Numeroşii spectatori (plătitori) din tribune asistă atât la ciocniri violente, cât şi la ceea ce se petrece cu şoferii din plastic cu schelet metalic, nepurtători de centură de siguranţă. Şocurile puternice îi fac pe aceştia să plutească prin aer pe distanţe variabile. Simulările respective nu reprezintă doar un show cu senzaţii tari, ci şi un avertisment pentru cei pe care neglijenţa la volan îi poate costa viaţa. Fraţii Détori reuşesc să câştige foarte bine cu această nouă afacere. Ingenioşii întreprinzători recunosc faptul că şi acum, la fiecare accident provocat manechinelor, îi trec fiori reci pe şira spinării. *(P.I.)*

O lume nebună

◆ *Un labrador în vârstă de doi ani care a căzut din ambarcaţiunea stăpânului său în largul coastei de sud a Angliei a înotat timp de şase ore pentru a ajunge la mal. A parcurs 16 km. Epuizat, a fost transportat la spitalul Societăţii veterinare britanice, unde a primit îngrijirile necesare. „Este aproape incredibil ca un câine să înoate atât de mult, mai ales în mare", au declarat medicii. Peter Loizou, stăpânul labradorului, chemat să-şi recupereze animalul de companie, a mărturisit că l-a căutat în larg aproape patru ore, dar negăsindu-l şi-a imaginat că s-a înecat. „Supravieţuirea lui Todd este un adevărat miracol", a mai spus el.*

◆ *Copiii de vârstă preşcolară ai unei grădiniţe din Dakota de Sud (Statele Unite) au trăit în plin coşmar când în clasa lor a apărut un câine lup care a început să adulmece toate cotloanele şi să mârâie la cea mai mică mişcare a elevilor speriaţi. Ce se întâmplase? Antrenat într-o acţiune a poliţiei de identificare a drogurilor, câinele scăpase din lesă şi dăduse buzna în sediul grădiniţei. Ca un robot dinainte programat, îşi făcea datoria scotocind şi împrăştiind groaza în jur. Părinţii copiilor au intentat proces directorilor şcolii învinuindu-i în primul rând pentru ideea că grădiniţa ar avea probleme cu drogurile iar în al doilea rând pentru că au permis poliţiştilor să-şi exercite misiunea în timpul orelor de clasă.* (A.P.)

Jack spintecătorul - în variantă arabă

O „variantă" a mitului englezesc despre ucigaşul în serie dotat cu arme albe s-a înregistrat – cu amănuntele oripilante de rigoare – în Yemen. Mohamed Adam Omar era angajat la morga universităţii din Sanaa, capitala ţării, când a fost reţinut pentru mai multe fapte, de o sălbăticie inimaginabilă. Recunoscându-şi într-un târziu vinovăţia, el a afirmat că a violat şi apoi a măcuit nu mai puţin de 16 studente de la universitatea amintită şi alte 11 studente din Sudan. Dar nu numai atât! Ulterior, el şi-a dezmembrat o parte din victime şi pur şi simplu le-a vândut... Acestea sunt faptele descoperite de poliţie şi asumate de bestialul criminal, însă dincolo de cele dovedite ar putea apărea noi indicii. Oricum, în faţa unui asemenea caz, probabil că orice om, cât de mare credinţă ar avea, gândeşte că o singură condamnare la moarte reprezintă mult prea puţin pentru criminal. (A.N.P.)

Martirul copiilor

La 17 ani, tânăra Cassie Bernall era un fel de ...şef de bandă în orăşelul Littleton, Colorado. Învăţa la o şcoală religioasă dar credinţa era ultimul lucru care o preocupa: se droga, bea, practica vrăjitoria şi împreună cu „prietenii" ei apropiaţi sacrifica pisici lui Satan. „Acasă" nu exista pentru ea. Într-o zi i-a spus mamei sale, Misty, că o urăşte mai mult decât orice pe lume. Şi totuşi, într-o Duminică, la orele de la biserică la care erau obligaţi să meargă, a avut o revelaţie. S-a dus la mama ei şi i-a spus că din clipa aceea s-a schimbat. A devenit o credincioasă ferventă, a cerut să fie mutată la o şcoală normală *(„cum să vorbesc despre Iisus unor copii care nu au nici o problemă să creadă în asta?!")* şi a început o adevărată operă de evanghelizare printre tineri. Drogaţi, hoţi, prostituate... Şi, într-o zi, pe când studia Macbeth la biblioteca şcolii, uşa s-a deschis brusc. Au intrat doi băieţi, înarmaţi. *„Crezi în Dumnezeu"*?, a întrebat-o unul din ei. Cassie a luat de pe masă Biblia care nu o mai părăsea, şi a dus-o la piept: *„Da, CU ADEVĂRAT cred în Dumnezeu"*. În clipa următoare zăcea moartă, cu creierul zdrobit de un glonte. Ceea ce a urmat a fost de-a dreptul incredibil. Tragedia a declanşat un adevărat val de credinţă printre copiii şi tinerii din America. Pentru toată lumea, Cassie devenise un adevărat martir, ***„primul martir al Bisericii protestante, în ultimii 400 de ani!"***, cum avea să spună un profesor de istorie a religiei Americii. Hal Jones, bunicul lui Cassie, spune şi azi că ea a căutat mereu ceva în viaţă şi acest „ceva" l-a găsit în Iisus. Supuşi la o atât de mare presiune din toate părţile, de la stresul cotidian până la violenţa şi satansimul sub diverse forme, copiii americani se recunosc în Cassie şi ajung să gândească, poate, că dacă ea s-a întors spre credinţă, şi ei o pot face. Cu puţin înainte de a fi asasinată, Cassie îşi tăiase minunatul păr blond pentru a face peruci pentru tinerii bolnavi de cancer care îşi pierduseră părul din cauza chimioterapiei. Cu doar două zile înainte de moarte, făcuse o înregistrare video pe care declara că nu poate trăi fără Hristos. Fratele ei i-a găsit o poezie în care spunea că tot ce îşi doreşte ea este să descopere ce înseamnă cu adevărat să suferi şi să mori cu Iisus... Strângând la piept Biblia în clipa când a înţeles că va muri, Cassie a vrut să spună că „trupul poate fi ucis, dar de trăit va trăi veşnic în Ceruri"... *(M.D.)*

Salvat de la moarte

Un alpinist columbian care s-a rătăcit pe înălţimile vulcanului Nevado del Ruiz (5432 m) a fost salvat în urma unui apel telefonic al unui operator din Bogota care i-a comunicat că e timpul să-şi plătească factura telefonului. Alpinistul se numeşte Leonardo Diaz, are 26 de ani şi a efectuat această escaladă în urmă cu câteva săptămâni împreună cu câţiva amici pentru a face un set de fotografii în craterul vulcanului. La un moment dat a fost surpsins de o furtună de zăpadă. „Mergeam ţinându-ne de mână pentru că vizibilitatea era foarte redusă, a declarat Leonardo. La un moment dat, m-am oprit pentru a-mi aranja echipamentul şi m-am trezit singur. Mi-am strigat colegii dar degeaba. După un timp am putut să comunicăm prin telefon fără să reuşim să ne localizăm. Mi s-a spus că vor pleca după ajutoare şi asta a fost tot. Am pierdut legătura cu ei." Leonardo a rezistat până dimineaţa când lipsa de oxigen şi un început de hipotermie l-au adus în pragul disperării. „Nu mai aveam nici o speranţă. La un moment dat telefonul a început să ţârâie. Am fost extrem de fericit când am auzit o voce". Nu era a unuia dintre colegii săi ci a unui operator telefonic din Bogota care l-a anunţat că telefonul său mai beneficiază de câteva minute de convorbiri şi că a întârziat cu plata facturii. Leonardo i-a explicat în mare grabă că se află într-o situaţie disperată. Operatorul a asigurat imediat menţinerea legăturii telefonice sunându-l din 20 în 20 de minute pentru a-l încuraja şi pentru a-l ţine la curent cu modul în care decurgeau operaţiunile de salvare. În timpul nopţii a fost, în sfârşit, salvat de trei alpinişti care l-au transportat la cel mai apropiat spital. (D.M.)

Săptămâna 30 AUGUST - 5 SEPTEMBRIE

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **8.30** Serial: „Horace şi Tina" **12.00** TVR Craiova **13.15** Serial: „Pasiuni" **14.30** Drepturile omului **16.00** Convieţuiri **17.00** Film: „Pe lacul auriu" (SUA, 1981). Cu: Henry Fonda, Katharine Hepburn, Jane Fonda **19.05** Serial: „Districtul" **20.00** Jurnal **21.35** Fotbal: Real Madrid – Feyenoord Rotterdam **0.05** Marele Jazz.

SÂMBĂTĂ 7.00 Vară pentru voi **8.30** Serial: „Horace şi Tina" **9.20** Desene animate **10.20** Auto Club **11.55** Festivalul naţional Marin Chisăr, Craiova 2002 **12.50** Debut 50 Plus **13.55** Formula 1 **15.00** Serial: „ Visând la Hollywood" (ep.1, 2) **16.00** Teleenciclopedia **17.00** Fotbal: Dinamo – FCM Bacău **20.00** Jurnal **20.50** Film: „Jocul" (SUA, 1997). Cu: Michael Douglas, Sean Penn **23.05** O vară... cu cântec **0.10** Film: „Cerul şi pământul" (Japonia, 1990).

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei **8.30** Serial: „Horace şi Tina" **9.20** Desene animate **10.20** Viaţa satului **11.50** Tezaur folcloric **13.55** Spectacolul lumii **14.55** Formula 1 **17.00** Bravo, bravissimo! **18.00** Fotbal: Sportul Studenţesc – FC Naţional **20.00** Jurnal **20.55** Film: „Pasiune înşelătoare" (M. Britanie, 1997) **22.45** O vară... cu cântec.

LUNI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **8.30** Serial: „Horace şi Tina" **10.20** Film: „Pasiune înşelătoare" (r) **13.00** Teleenciclopedia (r) **14.30** Pro Patria **16.00** Kronika **17.30** Interes general **18.30** Istorie polemică **19.05** Serial: „Districtul" (ultimul ep.) **20.00** Jurnal **21.00** Euroatlantica **22.00** Serial: „Şapte zile" **23.15** Film: „stigmatul iubirii" (SUA, 1995). Cu: Demi Moore, Gary Oldman.

MARŢI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **8.30** Serial: „Horace şi Tina" **10.20** Film: „Dublă expunere" (ultima parte) **12.00** TVR Timişoara **13.15** Serial: „Pasiuni" **14.30** Puncte cardinale **16.00** Kronika **17.00** Film: „Sub semnul poruncii" (Italia, 1977, partea I) **19.00** Jurnal **0.00** Teatrul Naţional TV prezintă: „Doctor fără voie" de Molière **3.10** Film: „Întâmplări din Valpadana" (partea a V-a).

MIERCURI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **8.30** Serial: „Horace şi Tina" **12.15** TVR Cluj **13.15** Serial: „Pasiuni" **15.00** Bucuriile muzicii **16.00** Panorama **17.00** Film: „Sub semnul poruncii" (ultima parte) **19.00** Jurnal **20.00** Festivalul Internaţional „Cerbul de Aur" – Braşov, 2002 **3.35** Film: „Acolo unde cerul este mereu albastru" (SUA, 1980).

JOI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **8.30** Serial: „Horace şi Tina" **12.10** TVR Iaşi **13.15** Serial: „Pasiuni" **15.05** Eveniment **16.30** Panorama **17.00** Film: „Marie, o poveste adevărată" (SUA, 1985) **19.00** Jurnal **20.00** Festivalul Internaţional „Cerbul de Aur" – Braşov, 2002.

acasă

VINERI 7.15–12.45 Reluări **13.45** Serial: „Femei înşelate" **15.30** Serial: „Betty cea urâtă" **16.30** Serial: „Terra nostra" **17.30** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" (ultimul ep.) **18.30** Serial: „Între iubire şi ură" (ep.1) **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Secretul iubirii" **21.00** Serial: „Ally McBeal" **22.00** Serial: „Clona" **23.00** Serial: „Dragoste şi putere".

SÂMBĂTĂ 9.00 Serial: „Aventurile lui Papyrus" **9.30** Serial: „Prima dragoste" **13.45** Serial: „Femei înşelate" **15.30** Serial: „Betty cea urâtă" **16.30** Serial: „Terra nostra" **17.30** Serial: „Amor de cătel" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" **21.55** Serial: „Profu'" **22.45** Serial: „Regina" (ep.1).

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Aventurile lui Papyrus" **9.30** Serial: „Prima dragoste" **15.30** Serial: „Betty cea urâtă" **16.30** Serial: „Femeile lui Andrew" (ultimul ep.) **17.00** Petrecerea **18.30** Serial: „Trandafirii sunt pentru cei bogaţi" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" **21.55** Serial: „Iubire fără păcat" **22.45** Serial: „Regina".

LUNI 7.15 – 13.45 Reluări **15.30** Serial: „Betty cea urâtă" **16.30** Serial: „Terra nostra" **17.30** Serial: „Între iubire şi ură" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Secretul iubirii" **21.00** Serial: „Ally McBeal" **22.00** Serial: „Clona" **23.00** Serial: „Dragoste şi putere".

MARŢI 7.15 – 9.00 Reluări **11.15** Serial: „Amor latino" **13.45** Serial: „Femei înşelate" **15.30** Serial: „Betty cea urâtă" **16.30** Serial: „Terra nostra" **17.30** Serial: „Între iubire şi ură" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Secretul iubirii" **21.00** Serial: „Ally McBeal" **22.00** Serial: „Clona" **23.00** Serial: „Dragoste şi putere".

MIERCURI 7.15 – 9.00 Reluări **11.15** Serial: „Amor latino" **13.45** Serial: „Femei înşelate" **15.30** Serial: „Betty cea urâtă" **16.30** Serial: „Terra nostra" **17.30** Serial: „Între iubire şi ură" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Secretul iubirii" **21.00** Serial: „Ally McBeal" (ultimul ep.) **22.00** Serial: „Clona" **23.00** Serial: „Dragoste şi putere".

JOI 7.15 – 9.00 Reluări **11.15** Serial: „Amor latino" **13.45** Serial: „Femei înşelate" **15.30** Serial: „Betty cea urâtă" **16.30** Serial: „Terra nostra" **17.30** Serial: „Între iubire şi ură" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Secretul iubirii" **21.00** Serial: „Insula Ellis" (ep.1) **22.00** Serial: „Clona" **23.00** Serial: „Dragoste şi putere".

JENNIFER ANISTON

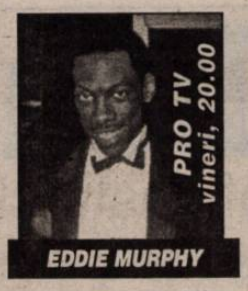

EDDIE MURPHY

UMA THURMAN

PRO TV

VINERI 8.00 Ştirile PRO TV **10.45** Serial: „Dădacă la şase ani" **11.15** Serial: „Hai să fim o familie" **13.00** 13-14 cu Andrei Gheorghe **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Vampirul din Brooklyn" (SUA, 1995). Cu: Eddie Murphy **22.00** Film: „Împăratul muştelor" (SUA, 1990) **0.00** Serial: „Clanul Soprano" **1.00** Film: „Extratereştrii – confirmare sau mister" (SUA, 1990) **3.00** Motown live – legenda.

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate **10.00** Serial: „Fete de bani gata" **11.00** Review Raliu Germania **13.00** Serial: „Vărul din străinătate" **13.30** Serial: „Părinţi la Hollywood" **14.00** Sub semnul întrebării **15.30** Serial: „Misterele Planetei Albastre" **16.30** Bucătăria lui Radu **17.00** Film: „În slujba adevărului" (SUA, 1994) **19.00** Ştirile PRO TV **19.45** Film: „În rol de avocat" (SUA, 1997) **21.45** Film: „În casa vulturilor" (SUA, 1984). Cu: Kathleen Turner **23.00** Serial: „Ally McBeal" (ultimul ep.) **0.30** Film: „Noaptea confesiunilor" (SUA, 1995) **2.00** Motown live – legenda.

DUMINICĂ 7.00 Desene animate **10.30** Serial: „Rebelii şi tocilarii" **11.30** Serial: „Fete de bani gata" **12.00** Serial: „Prizonier în lumea femeilor" **13.00** Serial: „Jesse" **13.30** Film: „În tempo de swing" (SUA, 1984). Cu: Kurt Russell **15.15** Serial: „Misterele Planetei Albastre" **16.00** Fotbal: Craiova – Steaua **17.45** Zanga Party **19.00** Ştirile PRO TV **19.45** Film: „Expediţie în inima pericolului" (SUA, 1998). Cu: Robert Patrick **21.30** Film: „Coliziunea" (SUA, 1998) **23.30** Procesul etapei.

LUNI 8.00 Ştirile ProTv **10.45** Serial: „Lupul din campus" **13.00** 13-14 cu Andrei Gheorghe **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Crimă tăinuită" (SUA, 1998) **22.30** Serial: „Familia Bundy" **23.00** Film: „Crimă în showbiz" (SUA, 2001) **1.15** Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei" **2.00** Serial: „Totul despre sex".

MARŢI 8.00 Ştirile ProTv **10.15** Serial: „Lupul din Campus" **13.00** 13-14 cu Andrei Gheorghe **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Martor fără voie" (SUA, 1999) **22.30** Serial: „Familia Bundy" **23.00** Film: „Viaţă dublă" (SUA, 1995). Cu: James Belushi, Linda Hamilton **1.15** Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei" **2.00** Serial: „Totul despre sex".

MIERCURI 8.00 Ştirile ProTv **10.15** Serial: „Lupul din campus" **13.00** 13-14 cu Andrei Gheorghe **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Conspiraţie la Hong Kong" (SUA, 1994). Cu: Robert Patrick **22.30** Serial: „Familia Bundy" **23.00** Film: „Cohen şi Tate" (SUA, 1988). Cu: Roy Scheider, Adam Baldwin **1.15** Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei".

JOI 8.00 Ştirile ProTv **10.15** Serial: „Lupul din campus" **13.00** 13-14 cu Andrei Gheorghe **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Alarmă de gradul zero" (SUA, 1996) **22.30** Serial: „Familia Bundy" **23.00** Film: „Vieţi paralele" (SUA, 1994). Cu: James Belushi, Liza Minnelli **2.15** Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei".

prima

VINERI 8.00 Zid **13.30** Desene animate **15.30** Serial: „Luna sălbatică" **16.30** Serial: „Prietene şi rivale" **17.30** Marilena **18.00** Focus **19.00** Copiii spun lucruri trăsnite **19.30** Vrei să fii miliardar? **20.00** Film: „Generaţia X" (SUA, 1996) **22.00** Loto Zodiac **0.30** Serial: „În căutarea dreptăţii".

SÂMBĂTĂ 9.00 Desene animate **11.00** Tibanu' pescuieşte şi vânează **12.30** Sport Magazin **15.00** Serial: „Luna sălbatică" **16.00** Film: „Râul morţii" (SUA, 1989). Cu: Michael Dudikoff **18.00** Focus **19.00** Poliţia în acţiune **20.00** Comedy Bar **22.00** Film: „Străinul de lângă tine" (SUA, 2000) **0.30** Film: „Adio, Charlie!" (SUA, 1964). Cu: Tony Curtis.

DUMINICĂ 7.00 Tradiţiile românilor **8.30** Desene animate **10.00** HIT 40 – top muzical **11.00** wwwprimatv **11.30** Filmul & Televiziunea **12.30** Ambiţia **16.00** Film: „Oglinda magică" (coprod., 1996) **18.00** Focus **19.00** Apel de urgenţă **20.00** Cârcotaşii în Europa **21.00** Film: „Prieten sau iubit" (SUA, 1998). Cu: Jennifer Aniston **23.00** Film: „Liniste spulberată" (SUA, 1971).

LUNI 8.00 Zid **13.30** Desene animate **16.30** Serial: „Prietene şi rivale" **17.30** Marilena **18.00** Focus **19.00** Copiii spun lucruri trăsnite **19.30** Vrei să fii miliardar? **20.00** Film: „Zeul cartoforilor" (Hong-Kong, 1989) **22.00** Serial: „Vânătoarea comorilor" **23.45** Serial: „M.A.S.H." **0.30** Serial: „În căutarea dreptăţii".

MARŢI 8.00 Zid **13.30** Desene animate **16.30** Serial: „Prietene şi rivale" **17.30** Marilena **18.00** Focus **19.00** Copiii spun lucruri trăsnite **19.30** Vrei să fii miliardar? **20.00** Cârcotaşii în Europa **21.00** Poliţia în acţiune **22.00** Serial: „Vânătoarea comorilor" **23.45** Serial: „M.A.S.H." **0.30** Serial: „În căutarea dreptăţii".

MIERCURI 8.00 Zid **13.30** Desene animate **16.30** Serial: „Prietene şi rivale" **17.30** Marilena **18.00** Focus **19.00** Copiii spun lucruri trăsnite **19.30** Vrei să fii miliardar? **20.00** Reuniunea de clasă **22.00** Serial: „Vânătoarea comorilor" **23.45** Serial: „M.A.S.H." **0.30** Serial: „În căutarea dreptăţii".

JOI 8.00 Zid **13.30** Desene animate **16.30** Serial: „Prietene şi rivale" **17.30** Marilena **18.00** Focus **19.00** Copiii spun lucruri trăsnite **19.30** Vrei să fii miliardar? **20.00** Cârcotaşii în Europa **21.00** Poliţia în acţiune **22.00** Serial: „Vânătoarea comorilor" **23.45** Serial: „M.A.S.H." **0.30** Serial: „În căutarea dreptăţii".

2 TVR

VINERI 8.45 Desene animate **9.10** Prietenii lui Piticot **10.05** Dimineţile unui bărbat cuminte **12.15** Serial: „Drumul spre Avonlea" **13.10** Serial: „Sparky robotelul" **13.45** Desene animate **15.05** Televiziunea, dragostea mea! **16.35** E dreptul tău! **17.05** Primul pas **18.00** Tonomatul DP2 **18.30** Telejurnal **20.00** Documentar **21.00** D'ale lu' Mitică **22.05** Film: „Să trăieşti ca să mori" (SUA, 1990) **23.40** Vară extremă **0.40** Serial: „Tată, am încurcat-o!".

SÂMBĂTĂ 8.00 Arta apărării **8.35** Film: „Selma şi Johanna" (Suedia, 1997) **10.15** Serial: „Digimon" **10.45** Lumea lui Chit-Chit **11.30** Serial: „În direct" **12.00** Arca lui Noe **14.10** Planeta singuratică **15.05** Bărbaţi, la cratiţă! **16.45** Serial: „Hawkeye" **17.25** Serial: „Aventurile lui Chuck Finn" **18.00** Serial: „Iubiri celebre ale secolului XX" **18.30** Serial: „Primul val" **19.25** Serial: „Ce nemaipomenit" **20.00** Film: „Vieţi în cumpănă" (Italia, 1998) **21.35** Serial: „Păzeşte-mă, Doamne!" **22.10** Serial: „Secretele doamnei Bradley" (ultimul ep.) **23.50** Vară extremă.

DUMINICĂ 8.35 Tradiţii **9.10** Ferma **10.15** Serial: „Digimon" **10.40** Prietenii lui Piticot **11.25** Serial: „În direct" **11.50** Serial: „Câţei meseriaşi" **13.05** Medalion de interpret – Gheorghe Rosoga **14.05** Documentar **15.30** Doc.: „Timpul trecut" **16.45** Serial: „Hawkeye" **17.25** Serial: „Aventurile lui Chuck Finn" **18.35** Serial: „Primul val" **19.30** Serial: „Ce nemaipomenit" **20.00** Film: „Priveşte cerul" (Italia, 2000) **21.40** Serial: „Păzeşte-mă, Doamne!" **22.40** Minutul 91 **0.15** Vară extremă.

LUNI 8.00 Cafeaua de dimineaţă **9.50** Documentar (r) **12.25** Serial: „Drumul spre Avonlea" **13.15** Serial: „Sparky robotelul" **13.45** Desene animate **15.05** Toţi, împreună **16.00** Răscruci **17.05** Serial: „În plină acţiune" **18.00** Tonomatul DP2 **18.30** Telejurnal **20.00** Doc.: „Cu taxiul prin oraşele lumii" **21.00** Serial: „Puterea vieţii" **21.25** Teatru liric: „Rigoletto" de Giseppe Verdi **23.45** Sport plus.

MARŢI 8.45 Desene animate **10.05** Dimineţile unui bărbat cuminte **12.15** Serial: „Drumul spre Avonlea" **13.10** Serial: „Sparky robotelul" (ultimul ep.) **13.45** Desene animate **15.05** Toţi, împreună **16.30** Călătorind prin ţară **17.05** Serial: „În plină acţiune" **18.00** Tonomatul DP2 **18.30** Telejurnal **20.05** Documentar **21.00** Serial: „Puterea vieţii" **21.25** Film: „Burebista" (România, 1980) **0.25** Serial: „Tată, am încurcat-o".

MIERCURI 8.45 Desene animate **9.10** Prietenii lui Piticot **10.05** Dimineţile unui bărbat cuminte **12.15** Serial: „Drumul spre Avonlea" **13.10** Serial: „Tribul" (ep.1) **13.45** Desene animate **15.05** Toţi, împreună **17.05** Serial: „În plină acţiune" **18.00** Tonomatul DP2 **18.30** Telejurnal **20.05** Documentar **21.00** Serial: „Captiv în viitor" **21.45** Film: „Şi vremea e ca să ucizi" (coprod., 1989). Cu: Nicolas Cage **23.45** Serial: „Tată, am încurcat-o".

JOI 8.45 Desene animate **9.10** Lumea lui Chit-Chit **10.05** Dimineţile unui bărbat cuminte **12.15** Serial: „Drumul spre Avonlea" **13.10** Serial: „Tribul" **13.45** Desene animate **15.05** Toţi, împreună **16.25** Afaceri la cheie **17.00** Serial: „În plină acţiune" **18.00** Tonomatul DP2 **18.30** Telejurnal **20.05** Documentar **21.00** Serial: „Captiv în viitor" **21.45** Film: „Adevăruri ascunse" (SUA, 1997) **23.40** Serial: „Tată, am încurcat-o".

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

antena 1

VINERI 7.00 Observator **10.00** Mărul discordiei" (SUA, 1995). Cu: Andy Garcia **12.00** Serial: „Maria Emilia" **13.15** Serial: „Detectivii Hart" **16.00** Serial: „Pe cont propriu" **17.20** Film: „Prima iubire" (SUA, 1994) **19.00** Observator **20.00** Film: „Trădat din dragoste" (SUA, 1988) **22.30** Film: „Capcanele extazului" (SUA, 1997) **0.30** Film: „Furie înăbuşită" (SUA, 1994).

SÂMBĂTĂ 9.00 Serial: „Amintiri de suflet" (ep.1) **10.00** Casa de piatră **11.30** Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" **12.30** Serial: „Realităţile vieţii" (ultimul ep.) **13.30** Serial: „Stargate: SG1" **14.30** Serial: „MacGyver" **15.30** Serial: „Cu capu-n nori" **16.00** Serial: „Sheena" **17.00** Film: „Aventuri pe planeta Krull" (coprod., 1983) **19.00** Observator **20.00** Film: „Comando naval" (SUA, 1990). Cu: Charlie Sheen **22.00** Film: „Gattaca" (SUA, 1997). Cu: Uma Thurman **0.00** Film: „Asasinul din umbră" (SUA, 1995).

DUMINICĂ 9.30 Serial: „Amintiri de suflet" **10.00** Desene animate **11.00** Serial: „Şi căţeii ajung în Rai" **11.30** Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" **12.30** Serial: „Roswell" **13.30** Serial: „Stargate: SG1" **14.30** Serial: „MacGyver" **15.30** Serial: „Vedete cu fiţe" **16.00** Serial: „Sheena" **17.00** Film: „Răzbunătorii" (SUA, 1954) **19.00** Observator **20.00** Film: „Legendele toamnei" (SUA, 1994). Cu: Anthony Hopkins, Brad Pitt **22.30** Serial: „Cei şapte magnifici" **23:30** Film: „Olimpiada sub teroare" (SUA, 1996) **1.30** Film: „Adăpostul" (SUA, 1996) **4.00** Film: „Dreptul la viaţă" (SUA, 1992).

LUNI 7.00 Observator **11.30** Serial: „Maria Emilia" **16.00** Serial: „Pe cont propriu" **17.20** Serial: „Isabella" (ep. 1,2). Cu: Ana Colchero **19.00** Observator **20.00** Film: „În spatele liniei inamice" (SUA, 1997) **23.00** Film: „Femeia dorită" (SUA, 1999). Cu: Holly Hunter.

MARŢI 7.00 Observator **8.00** Film: „Îngeraşi împieliţaţi" (SUA, 1966) **12.00** Serial: „Maria Emilia" **13.15** Serial: „Detectivii Hart" **16.00** Serial: „Pe cont propriu" **17.20** Serial: „Isabella" **19.00** Observator **20.00** Film: „Gânduri ucigaşe" (SUA, 1991) **23.00** Film: „În slujba lui Stalin" (coprod., 1991) **2.00** Film: „Gelozie".

MIERCURI 7.00 Observator **12.00** Serial: „Maria Emilia" **13.15** Serial: „Detectivii Hart" **16.00** Serial: „Pe cont propriu" **17.20** Serial: „Isabella" **19.00** Observator **20.00** Film: „Jurăminte fatale" (SUA, 1999) **23.00** Film: „Bani de-a gata" (Franţa, 1998). Cu: Marlon Brando.

JOI 7.00 Observator **12.00** Serial: „Maria Emilia" **13.15** Serial: „Detectivii Hart" **16.00** Serial: „Pe cont propriu" **17.20** Serial: „Isabella" **19.00** Observator **20.00** Film: „Viziuni macabre" (SUA, 1995) **23.00** Film: „Sărutul lui Iuda" (SUA, 1998). Cu: Emma Thompson **2.00** Film: „Prieteni ca ei" (SUA, 1998) **5.00** Film: „O petrecere pe cinste" (Canada, 1992).

tele 7 abc

VINERI 8.05 Videoclipuri **11.00** Tentaţii **14.00** Film (r) **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.00** Documentar **19.30** Serial: „Apel: Crima" **21.05** Cântece populare.

SÂMBĂTĂ 8.05 Videoclipuri **11.00** Serial pentru copii **12.00** Documentar (r) **16.00** Cutia muzicală **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.00** Documentar **19.30** Film: „Prieten sau duşman" (SUA, 1998).

DUMINICĂ 8.05 Videoclipuri **11.00** Serial pentru copii **14.00** Film (r) **15.35** Serial: „Biserica ortodoxă" **16.00** Cântece populare **17.00** Hollywood **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.30** Film: „Martor în lumea celebrităţii" (SUA, 1994) **21.05** Concert **22.00** Loto – Pariu Trio.

LUNI 8.05 Videoclipuri **12.00** Documentar (r) **14.00** Film (r) **16.30** Serial: „Aventurile ştiinţei" (r) **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.30** Serial: „Apel: Crima" **22.00** Documentar (r).

MARŢI 8.05 Videoclipuri **12.00** Documentar (r) **16.30** Serial: „Atelierul lui Newton" (r) **17.00** As show (r) **18.30** Telejurnal **19.30** Film: „Cursul de rodeo" (SUA) **21.30** Concert **22.35** Documentar (r).

MIERCURI 8.05 Videoclipuri **12.00** Documentar (r) **14.00** Film (r) **16.30** Serial: „Fabrica razei de soare" (r) **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.00** Documentar **19.30** Serial: „Apel: Crima" **21.00** Melodii, melodii **22.00** Documentar (r).

JOI 8.05 Videoclipuri **12.00** Documentar (r) **14.00** Serial (r) **16.30** Serial: „Scamatorii pentru copii" (r) **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.30** Film: „Refugiul" (SUA) **21.00** Jazz **22.00** Loto – Pariu Trio.

SEAN PENN

LINDA HAMILTON

MARLON BRANDO

LIZA MINNELLI

GERARD DEPARDIEU atacă industria americană de film

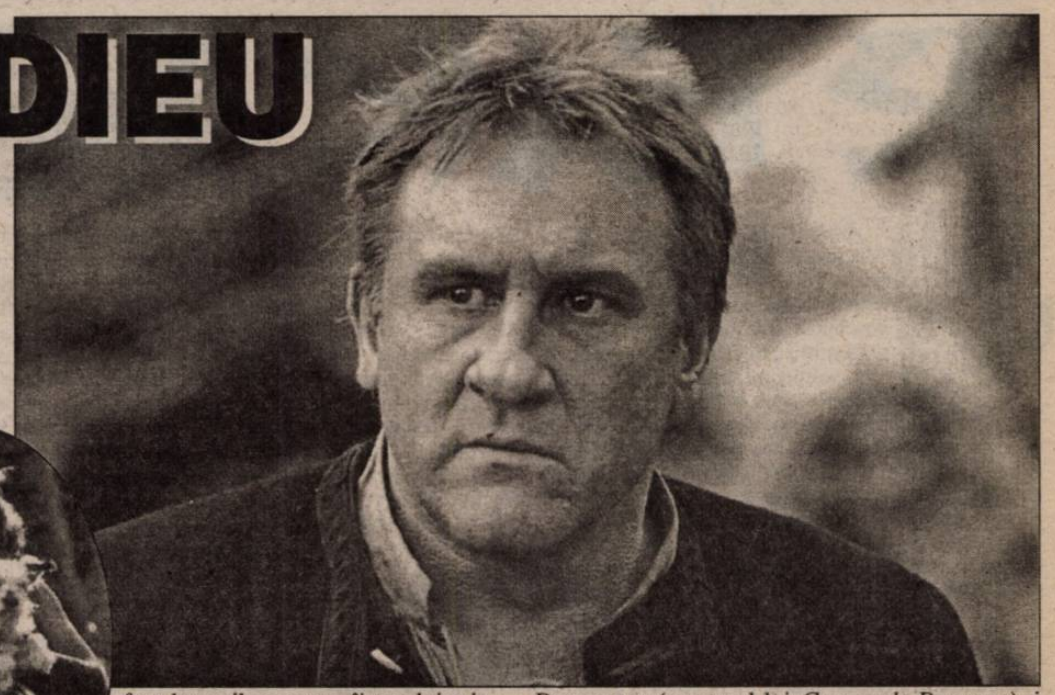

Aflat la Madrid cu prilejul lansării în Spania a filmului *Asterix şi Obelix: Misiunea Cleopatra,* Gerard Depardieu a făcut declaraţii incendiare într-o conferinţă de presă: „Nu mă aflu în luptă cu americanismele, dar sunt convins că atotputernica industrie a cinematografiei de dincolo de ocean ucide încet-încet creatorii. Problema nu e de fapt cinemaul american în sine, ci industria hollywoodiană care deţine controlul nu numai asupra filmelor, ci şi asupra canalelor de difuzare. Din fericire, filmul european şi asiatic şi-a găsit propriul său public de mulţi ani încoace".

Depardieu, care a intrat pentru a doua oară în pielea lui Obelix, a mai declarat că „aşteaptă cu îngrijorare reacţia Statelor Unite", când producţia franceză va fi proiectată în sălile americane. „Nu-mi imaginez nici un pic cum vor reacţiona americanii în faţa unor eroi ca Asterix şi Obelix. Ei nu au acelaşi tip de eroism ca noi şi se simt mult mai apropiaţi de personaje ca Spiderman sau Batman, având o viziune mult mai simplistă asupra răului".

„Uriaşul" Depardieu, care a pierdut de la finalizarea turnării filmului şi până în prezent aproape 20 de kilograme, pare un... Obelix înfometat. „Nu-i greu să te îngraşi sau să slăbeşti dacă ai un dram de voinţă, a mai declarat el. În şapte ani, am pierdut în total 250 de kilograme, dar când eram gras mă simţeam foarte bine şi asta conta cel mai mult pentru mine." Actorul a mărturisit – pentru a câta oară? – că impunătorul Obelix a fost eroul cel mai drag copilăriei sale. „Este eroul creat special pentru copii, e adorabil, e inocent şi face lucrurile aşa cum îi trec lui prin cap. De aici vine şi întreaga dificultate a rolului: să faci să pară că toate gesturile personajului vin de la sine, pe negândite."

În ceea ce priveşte viitorul carierei sale, Depardieu, aflat la vârsta de 53 de ani, debordează de proiecte: un film cu Jean-Paul Rappeneau (creatorul lui *Cyrano de Bergerac)* şi un altul – *Cocoşatul de la Notre Dame* – împreună cu Dustin Hoffman. Foarte probabil, având-o ca parteneră pe Uma Turman, va realiza şi o nouă versiune la *Cei trei muschetari,* fără să uite să-şi facă timp şi pentru teatru, operă şi... vinul pe care îl produce.

CRIMINAL ÎN SERIE, în cinematografele americane

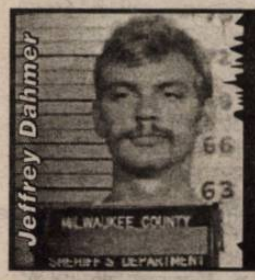

Un film, având-u-l drept personaj principal pe criminalul în serie Jeffrey Dahmer, a poposit de curând în cinematografele americane. Regizorul, David Jacobson, a avut grijă din timp să asigure publicul cu nervii la pământ că filmul nu e violent, subiectul fiind axat pe descifrarea mecanismelor care l-au împins pe Dahmer să comită odioasele crime. Sub titlul *Dahmer: The Mind is a Place of Its Own,* pelicula face portretul ucigaşului aflat la sfârşitul epopeii sale criminale, cu flash-back-uri în adolescenţa lui de băiat singuratic, factor favorizant în opinia psihologilor pentru explicarea comportamentului lui. Modul cum e privit personajul poate fi uşor derutant. De aceea regizorul a simţit din nou nevoia să avertizeze: „N-am intenţionat să fac un film care să stârnească sentimentul de compasiune faţă de Dahmer, am încercat doar să găsesc până şi în el adevărate calităţi umane. A nu vedea în el decât un monstru nu ne-ar ajuta deloc în identificarea şi împiedicarea unor persoane asemenea lui să mai comită crime odioase".

Cine este Jeffrey Dahmer? Bărbatul care în 1991 a recunoscut că a ucis la Milwaukee 17 bărbaţi şi băieţi; totodată, i-a mutilat şi s-a dedat la acte de canibalism. A fost condamnat pe viaţă, dar în 1992 a fost la rândul său ucis de un coleg de închisoare.

Pentru a recrea povestea şi personalitatea criminalului în serie, realizatorul filmului s-a inspirat din cartea scrisă de tatăl acestuia, Lionel Dahmer, intitulată *A Father's Story* („Povestea unui tată"). Cartea e străbătută de o întrebare obsesivă a lui Lionel Dahmer care ar vrea să ştie în ce măsură comportamentul lui ca părinte a contribuit la crimele săvârşite de băiatul său.

În mod inevitabil, deşi regizorul asigură pe toată lumea că filmul nu conţine scene violente, Dahmer taie capete, trepanează cranii, jupoaie pielea de pe cadavre, înveleşte capete în pungi de plastic... Camera de filmat rămâne însă de fiecare dată pe faţa personajului, acţiunea terifiantă fiind doar sugerată de expresia de pe chipul actorului. Interpretul criminalului este Jeremy Renner, care s-a făcut remarcat într-un serial pentru televiziune intitulat... *Angel.*

Cu toate precauţiile regizorului, filmul lui David Jacobson a stârnit valuri de protest: avocatul familiilor a 11 dintre victime s-a opus cu îndârjire difuzării, precizând că însăşi publicitatea care se face filmului este şocantă şi violentă de vreme ce trezeşte amintirea unor atrocităţi.

HARRISON FORD nu s-a gândit la glorie

Harrison Ford este, nu de azi-de ieri, unul dintre cei mai bine plătiţi actori de la Hollywood, în prezent onorariul său pentru prestaţia unui rol ridicându-se la peste 25 de milioane de dolari. Criticii şi istoricii celei de-a şaptea arte îl consideră deja una dintre figurile marcante ale cinematografiei din toate timpurile. El însă se numără printre puţinii actori care declară că nu a crezut mult timp în steaua lui norocoasă: se gândea că, dacă va intra în lumea filmului, va fi un actor de care nimeni nu-şi va mai aminti. „Nu credeam să am nici cel mai mic potenţial pentru a deveni un star. De altfel, niciodată nu am privit meseria de actor din acest unghi. Mai curând, am văzut în ea oportunitatea de a interpreta diferite personaje şi de a trăi poveştile lor. Îmi doream să joc aceste roluri căci voiam ca Harrison Ford să trăiască mai multe vieţi. În copilărie, îmi doream să devin forestier pentru că nu-mi imaginam că aş fi putut rămâne aşezat zeci de ani într-un birou în care să fac neobosit aceeaşi muncă, înconjurat mereu de aceiaşi oameni. M-aş fi plictisit de moarte".

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

ALLY McBEAL în situaţii din ce în ce mai dificile

Ally McBeal, serialul inventat de producătorul David E. Kelly, s-a bucurat de un succes fulminant când a apărut, dar a avut de trecut şi multe momente dificile pe măsură ce timpul a trecut. Începând de la cel de-al patrulea sezon de filmări, unele dintre personajele-cheie ale poveştii au părăsit serialul şi scenariul a trebuit să fie modificat în aşa fel încât să se justifice dispariţia lor. Dar, nu aceasta a fost problema cea mai dificilă, ci faptul că publicul a reacţionat negativ şi audienţa a scăzut îngrijorător. S-a încercat completarea „posturilor vacante" din bizarul cabinet de avocatură „Cage and Fish" cu persoane noi, dar farmecul primului grup de colegi „nebuni" n-a mai putut fi egalat. După şase sezoane, producătorul a fost nevoit să pună punct invenţiei sale „istorice". Nimeni până la David E. Kelly nu mai crease un personaj ca Ally McBeal (Calista Flockhard), tânăra avocată nevrozată, cu siluetă de anorexică şi fuste ultra-scurte, victimă a halucinaţiilor, mereu în căutarea sufletului pereche. Nimeni nu mai adusese în faţa telespectatorilor procese la limita absurdului, în timpul cărora cele mai neaşteptate probleme legate de sexualitate să fie dezbătute fără nici un fel de complexe, dar cu umor şi asezonate cu melodii (interpretate de Vonda Shepard) al căror text să puncteze mesajul fiecărei poveşti în parte. Nimeni nu mai imaginase un cabinet de avocatură total atipic, în care avocaţii, care câştigă toate procesele, petrec mai mult timp într-o toaletă unisex şi într-un bar decât în sala de tribunal. Serialul a contrariat şi în acelaşi timp a fascinat telespectatorul. Iar personajele, cu toate ciudăţeniile lor, au fost adoptate în casele milioanelor de fani ai lui *Ally McBeal.*

S-a întâmplat însă că pe parcursul filmărilor, Billy (Gil Bellows), iubirea din adolescenţă a fragilei avocate, a trebuit să moară; că Georgia (Cortney Thorne-Smith), soţia acestuia, s-a supărat pe colegii ei şi „a plecat" la o altă firmă; că excentrica Ling (Lucy Liu) s-a evaporat şi ea în cel de-al cincilea sezon, ca de altfel şi John Cage (Peter MacNicol), unul dintre pilonii cabinetului de avocatură, de un umor deosebit de suculent; că Nelle (Portia de Rossi), Renee (Lisa Nicole Carson) şi Elaine (Jane Krakowski) au început „să tragă chiulul" din ce în ce mai mult, apariţiile lor fiind egale cu semi-figuraţia... Până şi protagonista s-a cam plictisit la un moment dat de rol şi a cerut ca în economia poveştii intervenţiile ei să fie cât mai puţine, pentru a avea mai mult timp pentru viaţa personală.

Evident, producătorul a tot încercat să aducă un suflu nou în serialul care pierdea vizibil teren: în cel de-al patrulea sezon l-a cooptat, de exemplu, pe Robert Downey Junior, creând personajul lui Larry Paul. Dar relansarea filmului tot nu s-a realizat. În ultimele episoade, a apelat şi la Christina Ricci pentru care a inventat-o pe Liza Bump, zisă şi Lolita, dar miracolul tot n-a apărut. Aşa că s-a scris şi s-a filmat ultimul episod în care scenaristul i-a reunit pe toţi cei care au lucrat la firma „Cage and Fish". Prin rememorări ale unor întâmplări „notabile" spectatorul este din nou pus faţă în faţă nu numai cu cei ce au rămas mereu alături de „şeful lor" Richard Fish (Greg Germann), ci şi cu cei care..., într-un fel sau altul, i-au spus pa!: Billy, Georgia, Renee, Ling, John Cage... N-a uitat nici de cântăreţul-fetiş din serial, Barry White, nici de bebeluşul creat pe computer care apărea în viziunile lui Ally, nici de celebrele „Fish"-isme, nici de schimburile cele mai savuroase de replici din episoadele precedente.

Dar, noi, românii, mai avem până să ne despărţim de unul sau altul dintre personajele din serial şi cu atât mai mult de momentul marelui final.

REIKI forța energetică universală

Adriana MLADIN este Maestru Reiki și Karuna Reiki, grade obținute succesiv sub îndrumarea cunoscuților Rodica Aldea și Dumitru Hristenco; recent, terapeutul indian dr. Sameer Kale a inițiat-o și în celelalte programe Reiki, ca și în terapia cu rudrakshe, regresie și Ramal Jyotish. În viața de toate zilele exercită profesia de controlor de trafic aerian – navigator de informare, profesie care i-a oferit ocazia să-și demonstreze calitățile extrasenzoriale nu doar în România, ci și în țări din Occident, unde Reiki constituie o tehnică terapeutică foarte apreciată, sprijinită și încurajată oficial, recunoscându-i-se astfel direct valoarea și importanța în tratarea, practic, a oricăror maladii. Amănunt deloc neglijabil, ce ar trebui analizat cu toată seriozitatea de Ministerul Sănătății și Familiei, de la noi; și nu doar Reiki intră în discuție...

Echilibrul dintre om și Cosmos

Ceea ce numim astăzi metoda de tratament Reiki are o vechime, probabil, egală cu cea a populării Pământului. *Reiki tradițional* a fost (re)descoperit de dr. Mikao Usui, în urma unui concurs de împrejurări complex, la cumpăna veacurilor 19 și 20. Esențial este că, indiferent de detalii, toate metodele se raportează la același concept: forța energetică vitală universală (din cuvintele japoneze „rei" = universal și „ki" = forța energetică vitală).

Adriana Mladin a cunoscut terapia Reiki la 33 de ani, „vârsta cristică", atunci când prin metoda respectivă i-a fost vindecată o afecțiune pe corpul fizic, inițierea ulterioară ajutând-o nu doar să se autotrateze și să trateze multe alte persoane, ci și să aibă numeroase reușite în plan personal și evoluție spirituală extrem de benefică. Referindu-se la forța energetică vitală universală, ea precizează că aceasta se află în Cosmos și „curge" inclusiv prin ființa noastră, dar că nu trebuie confundată cu ideea de Divinitate. De altfel, la o asemenea relație – să spunem – delicată, se raportează toți practicienii Reiki, făcând necesară distincția între practica terapeutică în sine și elementul religios, care însă e de altă natură, particularizând fiecare individ uman. Energia care curge prin noi se poate afla în dezechilibru și atunci apar diverse boli, dar Reiki oferă exact posibilitatea de reechilibrare atât de necesară organismului. Terapeutul nu este un „depozit" de unde ia energie pentru a o da pacientului, ci o canalizează către acesta, la fel ca un releu. De aceea, nu se pune problema pierderii de energie de către practician (cum se întâmplă în cazul unor bioterapeuți) ori a vreunui efect

secundar advers, a incompatibilității între pacient și terapeut sau a respingerii altui gen de tratament. În plus – foarte important! – acțiunea pozitivă se face simțită la nivel fizic, mental, emoțional și psihic.

Autotratamentul este o soluție ideală

Ca terapeut, Adriana Mladin a ținut să accentueze ideea că este foarte important ca o persoană bolnavă, care se tratează prin Reiki, să învețe autotratamentul, util și celor ce nu acuză vreo afecțiune. Pentru aceasta, este suficient ca terapeutul să-l inițieze pe pacient la nivelul gradului I (există patru grade de pregătire), prin așa-numitul acordaj, care înseamnă deschiderea canalului de preluare a energiei vitale universale. Practic, oricine poate fi inițiat, momentele marcând începutul unei „colaborări" permanente om-Cosmos. Altfel spus, începând cu inițierea, subiectul nu-și pierde nici o clipă capacitatea de a folosi această energie, iar lucrul propriu-zis nu presupune nici un fel de ritual. Se poate acționa așadar în orice situație, chiar și simultan cu altă activitate, cum ar fi privitul la televizor. Important este ca practicianul să cunoască foarte bine poziționarea mâinilor, în funcție de scopul urmărit, respectiv de afecțiunea celui tratat; pentru că energia se captează prin creștetul capului și este radiată către subiect prin palme, oarecum în mod automat. În funcție de maestrul care predă cursul de Reiki, acest acordaj se poate obține într-un timp relativ scurt, cum ar fi un weekend (două zile) de învățare și inițiere. Se înțelege că, pe măsură ce inițiatul va parcurge succesiv celelalte etape, până la gradul de Maestru (în unele variante, Mare Maestru), performanțele lui vor crește. De pildă, va putea face tratamente la distanță și în timp, va avea calitatea de a iniția, la rândul său, alte persoane și va avea acces la o serie întreagă de – să le spunem – secrete spirituale, altfel extrem de greu de cunoscut. Este ceea ce a realizat și Adriana Mladin, care a reușit nu doar să trateze cu succes pacienți din România, Olanda, Italia ș.a., ci și să le facă multora acordajul pentru gradul I, datorită căruia își realizează singuri și cu eficiență reechilibrarea energetică.

O cazuistică foarte complexă

Dacă ne referim la rezultatele concrete obținute cu ajutorul Reiki, trebuie să precizăm mai întâi că, la fel ca în orice tratament, nici acesta nu face minuni, în sensul de a vindeca absolut orice bolnav. În principiu, se abordează boli minore sau mai grave, dar remedierea problemelor este condiționată de mult mai numeroși factori decât calitățile terapeutului. Un aspect al problemei îl constituie faptul că, în jur de două săptămâni după acordaj, nu trebuie lucrat, întrucât acum se petrec transformări importante pe toate corpurile. De asemenea, persoanele cu afecțiuni psihice nu se inițiază, în principiu, iar copiii sunt lăsați să crească, pentru a decide singuri, în deplină cunoștință de cauză. Pe de altă parte, e bine de știut că a progresa în domeniul Reiki înseamnă multe avantaje în plus, iar inițierea în grade din ce în ce mai avansate presupune inclusiv lucrul cu ajutorul simbolurilor specifice, care potențează considerabil efectul terapeutic. Mai concret, Adriana Mladin se referă la vindecări sau ameliorări în cazuri de afecțiuni ale aparatului respirator, ale inimii, ale sistemului circulator și ale celui digestiv, în dureri de toate tipurile, dar și în surmenaj ori în probleme de natură psihică. Simultan, se creează o stare de confort general răsfrântă în plan mental și asupra modului de a gândi al pacientului, de a se comporta și de a se raporta la cei din jur și, în general, la existența obișnuită. Mai concis spus, Reiki reprezintă nu doar o terapie prin energia universală, ci și un mod de viață având la bază valori pozitive, cum sunt lumina și iubirea. Am spus că nu trebuie confundată terapia cu ideea de religie, însă se afirmă că această forță energetică vitală universală reprezintă creația Divinității unice, datorită căreia și noi existăm. De aceea, metoda a putut pătrunde în întreaga lume, indiferent de nivelul de dezvoltare a țării, de religie ori de starea sistemului de sănătate. În țările occidentale, Reiki cunoaște o ascensiune deosebită, oficializată, tocmai datorită rezultatelor sale remarcabile și caracterului său nedăunător, energia respectivă neputând fi utilizată cu intenții negative. Sunt lucruri mai puțin cunoscute publicului larg din România, deși practicanți

Reiki există în toată țara, unii cunoscuți și peste hotare. De aceea, revenim cu ideea că o raportare oficială la metodă, din partea Ministerului Sănătății, nu ar avea decât efecte pozitive asupra stării de sănătate a populației.

În exclusivitate în revista „Magazin"

EMILIA VLĂDESCU, psiholog și parapsiholog, medium și bioterapeut, vă stă la dispoziție în următoarele domenii ale supracunoașterii:

- Consultanță parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea și identificarea unor situații obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existențe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediați pe adresa redacției o scrisoare care să conțină o fotografie și doleanțele dv. Pe aceeași adresă (Ionescu Simion, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 71341) trebuie să expediați un mandat poștal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

LEACURI DIN VECHIME

ȚIȚEIUL. Câteva linguriță băute de trei ori pe zi vindecau *„oftica la plămâni"* și, în unele cazuri, diabetul. În diabet, cel ce se trata cu țiței trebuia însă să-și facă analiza urinei, pentru a nu-i fi afectați rinichii. Sub denumirea de *petrol,* gazul lampant îi deparazita fără greș pe cei năpădiți de *păduchi, lindini* sau *râie,* prin ungere și – eventual – prin prepararea unui săpun special (din petrol, spirt, ceară curată și săpun) cu care nefericitul parazitat se spăla. *Junghiurile* sau *nevralgiile* dispăreau tot prin ungerea cu petrol a pielii în zona dureroasă, dar practica băutului acestui lichid în caz de gâlci (amigdalită) nu era deloc agreată de medici. Interesant și semnificativ este că un anume tip de petrol rafinat se folosește și astăzi în combaterea unor boli grave, în țări precum Germania el vânzându-se în farmacii.

ARHEOLUL. O denumire oarecum exotică, pentru un leac împotriva unei boli... lumești: blenoragia. Mai concret, era vorba despre o variantă mai ușoară a santalului – esență scoasă din copacul cu același nume, care însă afecta rinichii. Medicul scriitor Vasile Voiculescu indica „10-12 hapuri pe zi sau nossanul, dar cel mai bun leac sunt tot spălăturile și îngrijirile medicului și mai ales sulfamidele". Spălăturile se puteau face și de către bolnavul însuși, folosindu-se o soluție foarte diluată de permanganat de potasiu – foarte puternic dezinfectant.

Eugen Niculescu a inventat

SACUL DE DORMIT CU ENERGIE VITALĂ

Tânărul inginer electronist ***Eugen NICULESCU*** *(are numai 36 ani) este foarte pasionat de așa-numitele științe de graniță. El s-a apropiat cu multă atenție de domenii absolut fascinante, cunoscute de cel puțin câteva decenii, însă plasate oficial într-un con de umbră – ocultate, dacă vreți – din rațiuni pe care nu le comentăm aici. Tenacitatea inventatorului român a dus la realizarea unor produse terapeutice din categoria largită a tehnico-medicalelor, capabile de adevărate minuni pentru sănătatea omului.*

Bioenergia abordată științific

Domeniu lunecos, deseori generator de controverse și suspiciuni, bioenergoterapia a fost și este studiată și utilizată intens, pe baze științifice. Cercetătorul german Wilhelm Reich a fost cel care, în 1920, a dat numele de energie orgonică fluxului energetic emis de tot ce este viu (om, plantă, animal și nu numai), care poate fi identificat cu ceea ce bioterapeuții numesc și energie eterică sau se cunoaște în Orient ca fiind prana, qi, ki ș.a.m.d.

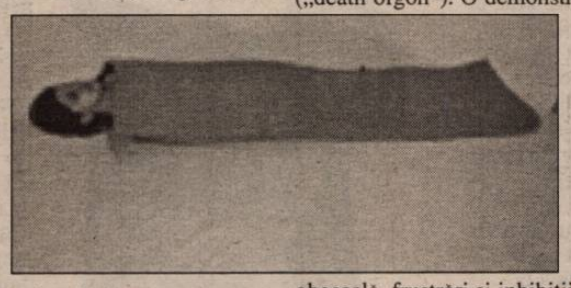

Reich a constatat că orgonul există atât în atmosfera terestră, cât și în vidul cosmic, el putându-se contracta sau răspândi într-un spațiu dat. Există anumite legi ale deplasării orgonului – în general, de la vest spre est – iar atracția cea mai puternică se manifestă către ființele vii, apă și el însuși. Energia orgonică generează în plan fizic creșterea temperaturii, a potențialului electrostatic și a umidității și scăderea capacității de vaporizare. În plan biologic, moderează presiunea sangvină și pulsul, reglează respirația, crește peristaltismul, regenerarea și integritatea țesuturilor, nivelul energetic, tonusul și pofta de viață, iar la plante – germinația, înmugurirea, înflorirea și rodirea. Eugen Niculescu compară orgonul cu „un ocean cosmic de energie dinamică, unde se interconectează tot ce există în Universul fizic. După cum curenții orgonici determină nenumăratele fenomene atmosferice, și în cazul omului ei alcătuiesc mediul prin care se comunică emoțiile și percepțiile, ne conectăm cu Cosmosul și cu tot ceea ce este viu."

Mișcarea vibratorie înseamnă viață

S-a stabilit că există anumite materiale care atrag energia orgonică, o absorb, altele care o reflectă sau o fac să stagneze. Iar stagnare înseamnă excluderea viului, dezechilibru. Un exemplu elocvent îl constituie deșerturile – adevărate depozite de energie orgonică și stagnare („death orgon"). O demonstrație senzațională, privitoare la această idee științifică a făcut-o Reich, provocând ploaie în zone deșertice, prin punerea în mișcare a energiei respective cu ajutorul unor tunuri orgonice. Păstrând proporțiile, o metodă relativ similară se poate folosi și în cazul dereglărilor manifestate în organismul uman (boli, oboseală, frustrări și inhibiții etc.).

REGENERATOR reprezintă o formă simplă, dar foarte eficientă, de echilibrare și revitalizare la mai multe nivele a corpului, prin plasarea pacientului în raza de acțiune a unui acumulator de energie orgonică. În cazul invenției lui Eugen Niculescu, acumulatorul a fost realizat sub forma unui sac de dormit, care poate fi utilizat ca atare, pentru învelit sau pentru a se sta deasupra lui, o perioadă de timp prestabilită. „Îmbăierea" în energie orgonică ajută în procesele de vindecare și de regenerare, dar inventatorul menționează că nu se substituie tratamentului medical obișnuit.

REGENERATOR vindecă trupul și spiritul

Folosirea remediului *Regenerator* nu are contraindicații, tratamentul este foarte blând și, față de acțiunea bioterapeutului, prezintă avantajul că nu implică în procesul terapeutic energia proprie a unui individ, de obicei contaminată și cu unele „impurități". Aici, energia vine din mediul ambiant și se modulează exact pe frecvența vibratorie a pacientului. Practic, acest acumulator-amplificator acționează folosind energia subiectului, pe care o amplifică, acumulând din macrocosmos și modulând exact acele energii benefice de care are nevoie, prin fenomene de rezonanță specifice. Iată efectele folosirii corecte a aparatului *Regenerator,* așa cum le-a menționat realizatorul său: ● creșterea vitalității și regenerarea întregului organism ● armonizarea ființei prin conectarea la sursele de energie macrocosmică ● însănătoșirea și echilibrarea întregii structuri biologice ● creșterea poftei de muncă și a calității vieții ● reglarea tuturor funcțiilor metabolice ● stare amplă de încredere și dinamism ● creșterea imunității ● îmbunătățirea memoriei și a atenției ● creșterea apetitului sexual ● reglarea greutății corporale și armonizarea structurii fizice ● dinamizarea voinței ● reducerea duratei de somn prin creșterea calității acestuia ● restabilirea optimismului și a poftei de viață ● îmbunătățirea continenței sexuale prin accelerarea proceselor de transmutare și sublimare ● susținerea și dinamizarea activității spirituale. Ca indicii ale acțiunii eficiente, în organism, a energiei orgonice, se pot sesiza ușor furnicături și înțepături plăcute, la nivelul întregului corp, senzație de încălzire, stare de relaxare profundă, creșterea nivelului energetic, estomparea durerilor, respirație profundă, stare de expansiune și de plenitudine.

REGENERATOR este o invenție românească simplu de aplicat în terapiile complementare, realizată în mileniul trei, pe baza unor cercetări științifice de peste opt decenii. Apare firească întrebarea dacă între cele două momente – (re)descoperirea orgonului de către Reich și realizarea sacului de dormit revitalizant – există un hiatus. Răspunsul (negativ!) relevă secretizarea parțială a acestui domeniu, din motive lesne de înțeles. Ideal ar fi însă ca oamenii de știință să-și unească forțele și să acționeze unanim în folosul populației și al vieții, în general, oricâte interese materiale ar pune pe plan secundar această valoare supremă. Pentru că viitorul va aparține celor ce slujesc binele unei planete vii, și nu celor ce-i pregătesc distrugerea.

Pagină realizată de ADRIAN-NICOLAE POPESCU

De vorbă cu avocatul casei

Doamnei ELENA MORARU - din Constanţa

Simată doamnă,

Problema expusă de dv. nu este suficient de clară pentru a vă putea găsi soluţia de care aveţi atâta nevoie.

Din cele relatate de dv. lucrurile stau în felul următor. Dv. aţi construit un sistem de canalizare care nu se află pe terenul dv. ci pe un teren vecin care are un alt proprietar. Vă aflaţi în situaţia constructorului ce construieşte cu materialele sale pe un teren aflat în proprietatea altei persoane.

LITIGIILE ÎNTRE VECINI

Potrivit dispoziţiilor codului civil proprietarul bunului mai important, considerat principal, devine şi proprietarul bunului mai puţin important şi accesoriu. Cu alte cuvinte în cazul dv. proprietarul terenului unde dv. aţi construit sistemul de canalizare a devenit şi proprietarul canalizării.

Dacă proprietarul terenului se consideră şi proprietarul sistemului de canalizare atunci el este obligat să vă despăgubească.

Astfel, proprietarul terenului poate opta pentru a vă plăti o sumă de bani egală cu valoarea materialelor de construcţie şi totodată vă datorează şi preţul muncii, sau poate opta pentru a vă plăti o sumă care să echivaleze cu cât a sporit valoarea terenului său ca urmare a faptului că are sistem de canalizare.

În aceste condiţii vecinul dv., dacă se consideră proprietarul sistemului de canalizare şi nu vă lasă să îl folosiţi, va fi obligat să vă despăgubească, la valoarea actuală a investiţiei făcută de dv. pentru realizarea construcţiei.

Bineînţeles că, dacă nu-şi va îndeplini obligaţia de bunăvoie, dv. va trebui să vă adresaţi instanţei de judecată.

De asemenea, trebuie să ştiţi că, din momentul în care vecinul dv. s-a considerat proprietarul construcţiei, dv. aveţi la dispoziţie un termen de 3 ani pentru a solicita despăgubirile ce vi se cuvin.

Deşi nu sunt suficiente informaţiile ce ni le-aţi dat, am înţeles că între dv. şi sora dv. există o convenţie cu privire la acest sistem de canalizare.

Dacă acel înscris ar avea valoarea unei convenţii, înţelegeri prin care sora dv., ca proprietară a terenului la acel moment, v-a dat (şi-a dat acordul) să construiţi pe terenul ei, atunci dv. sunteţi considerată proprietara construcţiei iar asupra terenului aveţi doar un drept de folosinţă. Precizăm că această situaţie se menţine şi în cazul de faţă, neavând importanţă că terenul a fost vândut, deoarece cumpărătorul este ţinut să respecte acea convenţie.

Cu privire la dreptul vecinului dv. de a deschide o fereastră înspre proprietatea dv., trebuie să ştiţi că potrivit dispoziţiilor legale, acesta trebuie să respecte o distanţă de 1,90 m măsurată între peretele unde va fi amplasată fereastra şi gardul dv.

Av. BIANCA ALECU

Cabinete asociate de avocaţi MIHĂILĂ & OANCEA

Verificaţi-vă cunoştinţele

INSULE

1. Care este cea mai mare insulă fluvială de pe glob?
2. Care este cea mai mare insulă pe lac?
3. Care este cea mai izolată insulă din lume?
4. În ce insulă trăia ciclopul Polyphemos, din mitologia greacă?
5. Cine a scris poezia „Spre insula enigmă"?
6) Cine a compus poemul simfonic „Insula morţilor"?
7) Cine a realizat, în 1948, filmul „Insula focilor"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Zeiţa romană a cumpătenie şi cinstei feminine se numea Pudicitia. 2) Sculptura „Cumpătenia pământului" aparţine lui Constantin Brâncuşi (1876-1957). 3) Cartea memorialistică „Amintirile unei fete cuminţi" a fost scrisă de prozatoarea franceză Simone de Beauvoir (1908-1986). 4) Filmul „Dimineţile unui băiat cuminte" a fost regizat de Andrei Blaier. 5) Comedia „Fii cuminte, Cristofor" a fost scrisă de Aurel Baranga (1913-1979). 6) Dascălul „cuminte, harnic şi ruşinos ca o fată mare", evocat în „Amintiri din copilărie", de Ion Creangă este bădiţa Vasile. 7. Cartea „Micile fetiţe model" (Les Petites Filles modeles) a fost scrisă de prozatoarea franceză Sophie Rostopchine, contesă de Ségur (1799-1874).

Poşta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Trei", apărute în numărul 32 din 8 august, am primit răspunsuri corecte de la următorii cititori:

– 7 răspunsuri corecte: vechile noastre prietene *Elena Ispas – Piatra Neamţ; Maria Iova – Constanţa* şi *Florentina Gorea – Topliţa* alături de redutabilii corespondenţi ai rubricii *prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei* şi *Mihai Waspusch – Bucureşti* care se felicită reciproc prin intermediul rubricii noastre.

– 6 răspunsuri corecte: *Elena Preda – Humuleşti,* care sperăm să devină una dintre corespondentele noastre permanente.

Dacă există şi alţi cititori care ne-au trimis răspunsuri la rubrică şi nu au fost menţionaţi, faptul se datorează inevitabilelor întârzieri din timpul verii. Sperăm că o dată cu încheierea vacanţelor totul va reintra la normal.

Aşteptăm în continuare scrisorile dumneavoastră doriţndu-vă succes! *(I. Stoica)*

ŞAH

SPORT FLASH

Blatteri şi blaturi

În-un fel, la inaugurarea Casei Fotbalului din Bucureşti s-au aflat doi Blatteri: unul care conduce fotbalul european şi altul, şeful fotbalului autohton. O să vă întrebaţi care este asemănarea. Păi, asemănarea este că în vreme ce dl. Sandu a spus că fotbalul european este pe mâini bune, dl. Blatter a spus că fotbalul românesc e pe mâini foarte bune. Or fi ştiind ei ce vorbesc. Din păcate, pentru noi, asemănarea se opreşte aici. Pentru că în vreme ce în Europa se joacă fotbal, la noi se discută despre fotbal şi mai ales despre blaturi. Câţiva foşti „stranieri" întorşi pe plaiurile natale pentru a se ocupa de fotbalul românesc sunt convinşi că prezenţa lor pe terenurile de fotbal va însănătoşi acest sport frumos. Or fi ştiind ei ce spun, că şi ei au închis ochii la unele „reciprocităţi", cum se spune mai elegant la popularul „blat". În astă vreme, fotbalul merge înainte: când şchiop, când cu trei picioare.

Dinamo, sufocare totală

După ce a început în trombă prima etapă, în a doua Dinamo s-a înecat brusc. Şi încă rău de tot. Astra i-a administrat o bătută rapidă, în doar mai puţin de zece minute, înspre final. În minutul 83 era 2-2, la final a fost 4-2! Mulţi suporteri ai „câinilor roşii" s-au liniştit la gândul că dinamoviştii vor realiza un vis imposibil în amicalul cu Real Madrid. Adevărul e că alb-roşii au ciocănit la poarta zeilor, dar n-au fost primiţi înăuntru. Deşi până în minutul 26 „câinii" i-au condus pe madrileni de nu le venea să creadă românilor din faţa televizoarelor o aşa ispravă, rezervele marelui club spaniol le-au luat aerul, tranşând partida în favoarea lor într-o manieră categorică: 5-2. Frumos golul lui Claudiu Niculescu, dar vorba lui Schopenhauer: la ce i-a folosit?

Steaua nu răsare

Încurcătură mare la clubul militar. După două etape, Steaua n-are decât un punct şi este în zona retrogradării, dacă pot spune aşa, deşi e prematur să vorbim despre asta. Duminică seara, când toată lumea se aştepta la o victorie în Ghencea, ea a venit dar în contul lui Poli AEK Timişoarta, echipa pornită din visul lui Doboş. Băieţii de pe malul Begăi au fost tot timpul mai aproape de poarta stelistă, s-au agitat, li s-a anulat pe nedrept un gol în minutul 37 şi au deschis scorul în urma unui penalty în minutul următor. În acest timp, Steaua, ca şi inexistentă. Iar când s-a trezit era deja prea târziu, Claudiu Răducanu spulberând iluzia egalării în ultimele secunde de joc.

Mersul Rapidului

Duminică, în penultimul meci al etapei a doua, Rapid Bucureşti a câştigat cu 5-2 întâlnirea de pe teren propriu cu Oţelul Galaţi şi a urcat pe primul loc al clasamentului, cum anunţa încă din prima etapă. Deşi n-a fost cine ştie ce, partida a avut multe goluri, Bratu înscriind de două ori, la fel ca şi Bucătaru care a redus din diferenţă pe final de meci. Rapid s-a instalat la cârmă, e drept că alături de Naţional care a administrat un 4-1 lui Farul, de Craiova care a câştigat la Bacău cu 3-2 (într-o partidă splendidă) şi de AEK, toate aceste echipe având punctaj maxim: 6. Etapa a doua s-a încheiat arătând că avem multe goluri marcate (33), dar puţin fotbal.

GEORGE CUŞNARENCU

GRĂDINA
micul nostru Paradis

◆Dacă aveţi plante cu rădăcini ramificate şi sensibile, care riscă să fie rănite sau rupte de sticla cu apă înfiptă cu capul în jos în pământ, apelaţi la o soluţie mai blândă: găuriţi dopul unei sticle de apă minerală şi sprijiniţi-o într-o poziţie înclinată, tot cu capul în jos, de suprafaţa pământului din ghiveci.

◆Cordoanele de bumbac sunt şi ele o metodă bună: un capăt al acesteia se scufundă într-un vas cu apă iar celălalt capăt se pune în ghiveci. Prin capilaritate, apa va umezi permanent pământul.

„Rezervoare" cu apă

◆Deşi în prezent se şi comercializează mini-sisteme de irigaţie, puteţi şi singuri să le improvizaţi folosind un rezervor cu apă (un vas) din care iese un furtun subţire de plastic al cărui capăt se infige uşor în stratul superficial de pământ. Rezervorul trebuie amplasat ceva mai sus decât ghiveciul.

◆Dacă aveţi o mică grădină, cel mai bine pentru plantele de interior este să fie scoase afară, grija numărul 1 fiind legată de expunerea la soare: în nici un caz în văpaia lui directă. Umiditatea aerului de peste noapte şi eventualele ploi calde de vară le vor face chiar bine. *(A. Popescu)*

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„PARALELE"

SET DE SCULE / ÎNDĂRĂTNICIE		FECIOR FRUMOS / MACULATOARE		A FACE UN RĂMĂŞAG / DORMEZĂ		VERIGĂ / MĂSURATE CU TERMOMETRUL		CURAJ / NICU FLOREA		LITIERĂ / PĂRĂURI UMFLATE
CUŢITE LA CARMANGERIE / A CUNOAŞTE							COSTUM DE GALĂ / BULUMACI			
		PERIOADĂ / SEMN MUZICAL						STÂLP LA POARTA DE RUGBI / A DA ÎNAPOI		
TRAGE SĂNIILE LA POL / FĂPTAŞ				LINII DEFENSIVE / SUCCES						
					ARS DE INCHIZIŢIE / CEAS					
PICAŢI DIN CER / CAP DE MELC!										A PRIVI CU OCHI BUNI
		NIMB / REGINA ŞAHULUI					DUŞMĂNOASĂ / REN!			ZIUA DIN URMĂ
ÎN LANDOU! / ŞEFI MARI			AŞEZARE DE ROMI / NUIA						CAP DE GIRAFĂ! / ŞI ALTELE	
					GRESARE / DIN DOTĂ!					
DORNIC / FOND DE PROTOCOL							ANESTEZIC LA CHIRURGIE			
								VEDETE LA HIPODROM		

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „LIBER ALESE"

Orizontal: C - I - A - M - C - N - PRIVIGHETORI - UNIC - ANANAS - ACT - INITIA - I - IAZ - ANI - CAP - ISCODI - OTET - AT - OSANA - EC - LT - SAQTRARI - H - ODOR - CRANII - PAIR - SUI - TAR - RATATI - SAHI - NCASATORITE.

Calvin Klein n-are voie în Anglia

Un afiş american a fost considerat prea explicit pentru panourile publicitare britanice şi, drept urmare, interzis (motiv pentru care nici noi nu-l putem reproduce. Reproducem alăturat un alt afiş publicitar provocator al lui Klein). Motivul pudorii bruşte a Autorităţii Standardelor Publicitare (ASA) este nu că afişul publicitar aparţine unui produs american, ci pentru că s-a primit o duzină de plângeri de la populaţie privind campania publicitară a ultimului parfum produs de Calvin Klein. Pe afiş, un bărbat ţine în mână un flacon de parfum acoperind parţial pieptul gol al partenerei în timp ce o sărută, cealaltă mână fiind strecurată în pantalonii femeii. Pentru Calvin Klein această campanie este „de bun gust" şi reflectă „farmecul, frumuseţea şi senzualitatea" mărcii. ASA n-a fost de acord cu această părere, considerând că imaginile pot şoca şi nu sunt recomandate pentru ochii copiilor.

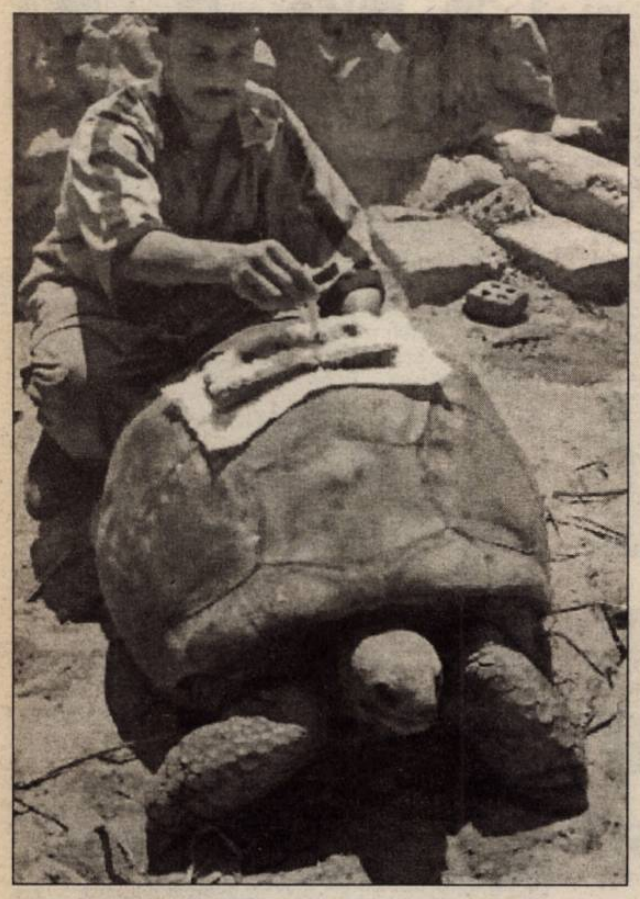

Oamenii sunt mici copii

260 DE LUMÂNĂRI PENTRU ŢESTOASA DIN GALAPAGOS

La grădina zoologică din Cairo a avut loc săptămâna trecută aniversarea celei mai bătrâne pensionare cu un tort în care au fost aprinse nu mai puţin de 260 lumânări. După estimările specialiştilor ţestoasa de la Zoo s-a născut în anul 1742, deşi nu se ştie cu exactitate şi în ce lună. Dacă ar fi trăit în Europa, ţestoasa aniversată ar fi fost martoră la Revoluţia franceză, la ascensiunea şi decăderea lui Napoleon, la revoluţiile europene de la 1848. Şi asta nu e totul. Ţestoasele din Galapagos trăiesc în jur de 360 de ani.

Amor în Catedrală

Un cuplu care a reuşit performanţa de a face amor în celebra catedrală new-yorkeză Saint Patrick (în fotografie) a fost inculpat pentru obscenitate. Tinerii nu doar că au încercat această performanţă într-un colţ aflat la doi paşi de locul unde credincioşii se rugau, dar „dezbaterea" a fost transmisă în direct la un post de radio american, WNEW-FM. Spectacolul radiofonic a fost difuzat în cadrul unei emisiuni ţinute de Gregg (Opie) Hughes şi Anthony Cumia care organizează în fiecare an un concurs în care candidaţii trebuie să facă amor în tot felul de locuri publice. Transmisiunile or fi gustate de public, dar nu şi de data aceasta, cei doi animatori fiind concediaţi. Culmea este că în 1998, cei doi au mai făcut una lată, anunţând la un post de radio din Massachusetts, de 1 aprilie, moartea primarului din Boston, într-un accident de maşină. Fără pic de umor, Opie şi Anthony au fost daţi, şi atunci, afară.

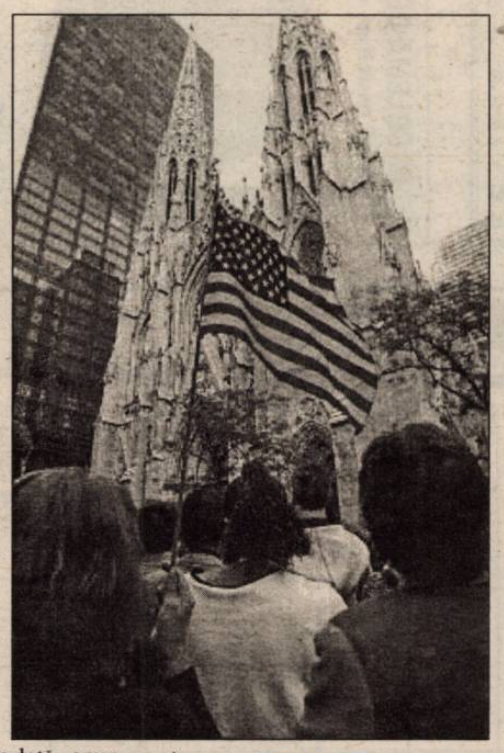

Închisoare pentru culpa de insolaţie

Un exemplu din care se vede că în SUA poţi intra la închisoare când nu te gândeşti, indiferent de motiv. Recent, o americancă a făcut o săptămână de puşcărie pentru că cei trei copii ai săi au stat prea mult la soare şi au făcut insolaţie. Eve Hibbits, 31 ani, din Brilliant (Ohio) a fost acuzată de şeriful local că a pus viaţa copiilor ei (de 2 ani şi doi gemeni de 10 luni) în primejdie şi riscă teoretic 15 ani de închisoare. Deşi medicii de la Trinity Medical Center, unde au fost aduşi copiii, sunt de acord că micuţii n-au nimic, şeriful crede că a luat „o decizie bună, grija lui fiind copiii". După ce s-a aflat de isprava aceasta, şeriful prea zelos a eliberat-o pe sărmana femeie, considerând că a adus-o „pe calea cea bună". La spitalul Trinity sunt aduşi anual peste 65.000 copii cu insolaţii uşoare.

Încă o bere şi-am plecat acasă

ÎN NUMĂRUL VIITOR:
- Istoria stelelor, în direct
- Cât de mult gândesc animalele?
- Va dispărea Veneţia?
- Santorin, un vulcan niciodată stins
- Chaplin, pedepsit de guvernul britanic

HOROSCOP
2 - 8 SEPTEMBRIE

BERBEC (21.03-20.04): Se pare că în această săptămână situaţia bugetului dv. va trece printr-o scurtă criză. Curba cu pricina are un minim (miercuri sau joi), apoi se redresează, dar nu se ridică prea mult peste normal. În weekend primiţi o veste bună din sânul familiei.

TAUR (21.04-21.05): Curba psihicului şi cea a finanţelor sunt acum cele mai semeţe. S-ar putea ca un amic foarte apropiat să vă provoace o bucurie sentimentală, iar în a doua parte a intervalului este probabil să primiţi bani, o sumă destul de consistentă.

GEMENI (22.05-21.06): Sub influenţa benefică a Soarelui şi a lui Jupiter, veţi depăşi cu bine o situaţie delicată ivită în mediul profesional. Decizia pe care o veţi lua va fi una favorabilă pe termen lung. Despre bani, astrele nu se grăbesc să dea nici un semn.

RAC (22.06-22.07): Veţi parcurge o săptămână cu multe evenimente plăcute, atât în mediul familial, cât şi-n cel profesional. S-ar părea că vă aflaţi sub protecţia lui Saturn, adică veţi da dovadă de multă înţelepciune şi de tact în orice împrejurare v-aţi afla.

LEU (23.07-22.08): Curba financiară are, în primele zile ale perioadei, oscilaţii dubioase. Ori vă pândeşte un ghinion, ori a venit scadenţa unor datorii mai vechi şi asta vă dă mari bătăi de cap. Pe de altă parte, duminică s-ar putea ivi mici probleme de sănătate.

FECIOARA (23.08-21.09): Dacă aspectul curbei financiare este conform cu realitatea, atunci această săptămână va fi una fastă din punct de vedere material. Curba bugetului are două maxime, luni şi vineri, fapt foarte rar întâlnit. Vă veţi permite câteva cheltuieli de suflet.

BALANŢA (22.09-22.10): Sub influenţa Lunii, sunteţi acum mai capricios decât de obicei şi parcă vreţi să polemizaţi cu toată lumea. Din păcate, aceeaşi atitudine o aveţi şi-n relaţiile de cuplu şi s-ar putea ca partenerul să reacţioneze mai dur decât v-aţi aştepta.

SCORPION (23.10-21.11): În constelaţia dv. s-ar părea că astrele au plecat în vacanţă şi ar trebui să le urmaţi exemplul. Practic, toate curbele astrale principale staţionează la cote acceptabile. Curba psihicului indică o surpriză plăcută în weekend.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Relaţia dintre Soare şi Uranus sugerează faptul că s-ar putea să vă aflaţi la o răscruce profesională şi nu ştiţi care este cea mai bună soluţie. Atenţie, Uranus este o planetă a imprevizibilului, aşa că nu vă pripiţi să luaţi a hotărâre!

CAPRICORN (21.12-19.01): Un eveniment fericit, care se va petrece (probabil) luni sau marţi, va fi urmat de un ghinion financiar destul de apăsător. Mercur, planeta care „miroase a bani", are o poziţie nefavorabilă faţă de Soare, semn că trebuie să fiţi foarte atent la cheltuieli.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Curba financiară are o scădere accentuată la mijlocul perioadei, poate datorită faptului că anumite încasări pe care trebuia să le faceţi s-au amânat. Însă, începând de sâmbătă sau duminică, alura ei se înzdrăveneşte, aşa că puteţi fi, totuşi, optimist.

PEŞTI (19.02-20.03): O veste bună de departe soseşte luni sau marţi, confirmându-vă aşteptările din punct de vedere sentimental sau financiar. În a doua parte a intervalului veţi fi obligat să luaţi o decizie importantă, fie la serviciu, fie în familie.

Personalităţile săptămânii: *Mihail Kogălniceanu, Alexandru Filimon, Alexandru Vlahuţă, Irina Răchiteanu-Şirianu, Gherase Dendrino;* Frank M.Burnet (Nobel medicină 1960), Frédéric Mistral (Nobel literatură 1904), Anton Bruckner, Henri Fielding, Antonin Dvorak, Alfred Jarry, Raquel Welch.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.
- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE
prin Revista „MAGAZIN"!
Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TÂRGU-MUREŞ

SERIE NOUĂ - 589 • ANUL XLV • 5 SEPTEMBRIE 2002 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 36 (2339)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Un rău fără poduri este ca o femeie fără sâni.
(Ernest Renan)

E într-adevăr o suferinţă reală să fii un om într-o generaţie de muşte şi să ai nevoie de bâzâitul şi de ouăle lor ca să trăieşti în tihnă.
(Tudor Arghezi)

Pe vremuri, analfabeţii erau cei care nu mergeau la şcoală. Astăzi sunt cei care merg.
(Paul Guth)

O controversă veche de peste 30 de ani

A PUS OMUL PICIORUL PE LUNĂ?

Operaţiunea „Brânză Verde”

Lansarea sateliţilor sovietici Sputnic 1 şi 2 a forţat declanşarea programului spaţial american, iar lupta pentru supremaţia cosmică a însemnat şi „cucerirea Lunii”. Cum timpul era scurt, s-a încercat o operaţiune care combina tehnologia spaţială cu cea a cinematografiei prin care se putea „mima” „pasul omului pe Lună”. Această operaţiune s-a urnit în 1958 şi a primit nume de cod „Stardust” (Praf stelar), deşi ea a fost poreclită în derâdere operaţiunea „Green Cheese” (Brânză verde). Există în SUA autori de cărţi, cu opinii îndrăzneţe, printre acestea şi cea conform căreia numai datorită lui Stanley Kubrik şi George Lucas, tineri regizori pe atunci, şi a unui sistem revoluţionar de filmare numit IMAX, a fost posibilă realizarea, undeva, în deşertul Nevada, a reportajului „în direct” de pe Lună şi transformarea lui Neil Armstrong în erou planetar. După aceşti autori, Bill Kaysing este unul dintre ei, dar şi după părerea unui cercetător român, cum se va vedea mai jos, *omul n-a pus niciodată piciorul pe Lună.* Motiv pentru care *astronauţii* misiunilor Apollo sunt numiţi, în cercurile de sceptici, *astro-NU-ţi.* De altminteri, Neil Armstrong, care n-a dat niciodată vreun interviu pe această temă, a declarat odată unor ziarişti: „Nu mă întrebaţi nimic dacă vreţi să nu vă spun minciuni”.

(continuare în pag. 9)

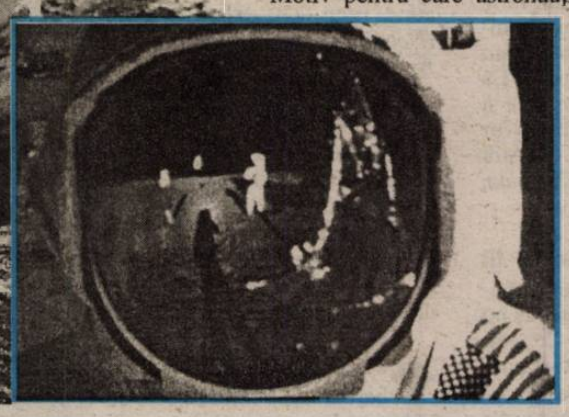

Cât de sănătos este Pământul?

Un pământ curat, un mediu înconjurător protejat de avalanşa deşeurilor marilor industrii ale lumii, acesta este mesajul ţărilor şi al organizaţiilor non-guvernamentale prezente la Johannesburg (Africa de Sud) cu ocazia Summit-ului dedicat dezvoltării durabile. Dincolo de discursurile oficiale, este evidentă tendinţa globală de „asediere” a mediului înconjurător, într-o acţiune ce pare scăpată de sub control, responsabilă în mare măsură de deteriorarea fără precedent a „stării Pământului”. Din păcate, la Johannesburg se vorbeşte despre ceea ce s-a hotărât să se facă pentru Pământ acum zece ani. Sentimentul că se bate pasul pe loc este evident pe străzile capitalei sud-africane, unde o mulţime de manifestări artistice sau ecologice au atras atenţia asupra direcţiei greşite spre care ne îndreptăm, şi anume adâncirea faliei dintre ţările bogate, puţine, şi cele sărace, tot mai multe. O expoziţie cuprinzând 6000 de statui reprezentând oamenii săraci ai Planetei atrage atenţia oficialilor prezenţi: „Nu lăsaţi să domnească marile afaceri”. Ecologii propun păstrarea resurselor naturale ale Terrei. Dacă acest summit al Pământului nu va fi un succes, s-ar putea să fie ultimul, pare să fie concluzia deloc promiţătoare.

Îngeri şi demoni sculptaţi în piatră

Femina club

- *7 sfaturi pentru o formă maximă*
- *Ştiţi să mergeţi corect?*

Răpiţi de OZN-uri

Poveştile nu sunt inventate

Eco actualităţi

Va dispărea Veneţia?

TV

Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

FAPT DIVERS

S.O.S.! Muzeul Satului Vâlcean

Potrivit custodelui Muzeului Satului Vâlcean din localitatea Bujoreni, 17 din cele 80 de construcţii ale muzeului în aer liber necesită reparaţii capitale, în special la acoperiş. Printre acestea se numără Biserica din lemn, strămutată din satul Mugureni (com. Nicolae Bălcescu), datând din anul 1784, Stâna Brătienilor, cumpărată de către aceştia de la obştea sătească din Malaia (2.200 m altitudine) din Munţii Smeurătului, Moara de apă, adusă din ţara Loviştei, casele de la Olanu, Mihăeşti, Costeşti, Milcoiu şi Bărbăteşti. Există aici şi o valoroasă colecţie de artă populară vâlceană, prezentă în decorarea locuinţelor, în cadrul atelierelor meşteşugăreşti, prin piesele textile sau de ceramică, prin cele de lemn, metal, de iconografie sau mobilier popular.

Rachete contra grindinei

Sâmbătă, la Valea Călugărească, a fost inaugurat Centrul Pilot de Combatere a Căderilor de Grindină – Prahova, cu o tragere experimentală în care au fost folosite patru rachete antigrindină. În momentul în care a fost declanşată starea de alertă meteo, datele strânse au fost centralizate şi după cinci minute rachetele au fost încărcate şi apoi lansate, evaluându-se ulterior efectul tragerii. Iniţiativa este importantă în măsura în care pot fi combătute fenomenele nedorite, care produc an de an mari pagube agriculturii. Costul actual al unei rachete este de 250 de dolari, dar ar putea scădea, în funcţie de volumul producţiei, iar costul unui hectar de teren protejat de grindină ar urma să coste între patru şi şase dolari. Se estimează că activitatea Centrului va conduce la o diminuare a pierderilor în agricultură de 10-15 la sută faţă de situaţia în care suprafeţele nu ar fi protejate de căderile de grindină.

Poliţist bătut de infractor

Se mai întâmplă şi aşa: un infractor vâlcean a reuşit să bage în spital un poliţist. Un inspector principal în cadrul poliţiei vâlcene a făcut „greşeala” să atenţioneze un tânăr turbulent. Pentru că „acţiunea” se desfăşura într-un loc public – o sală de internat – poliţistul i-a cerut tânărului „supărat” actele de identitate la control. Acesta a răspuns că nu le are asupra sa şi că doreşte să fie însoţit până la blocul în care locuieşte. Aici „revoltatul”, un tânăr de 29 de ani, bine pregătit fizic, l-a luat la pumni pe poliţist, reuşind să-l bage în spital cu mandibula stângă ruptă şi cu glezna piciorului stâng fisurată.

Biblioteca județeană

divanul galben

Eveniment editorial

Enciclopedia personalităţilor din România

WHO'S WHO a ajuns în România

În America se numeşte „Who's Who", adică un fel de „Cine e ce", o enciclopedie a personalităţilor, care acum, graţie editurii „Pegasus Press", a ajuns şi în România. Să o spunem de la început: apariţia enciclopediei „Who's Who în România" este un eveniment editorial incontestabil, nu doar pentru că ne aliniază cu ţările care au asemenea enciclopedii, ci şi datorită impresionantului volum de muncă pe care îl presupune o asemenea realizare. Am fost curios să aflu cum a funcţionat strângerea datelor celor cuprinşi în această primă ediţie a enciclopediei şi am aflat că s-a procedat

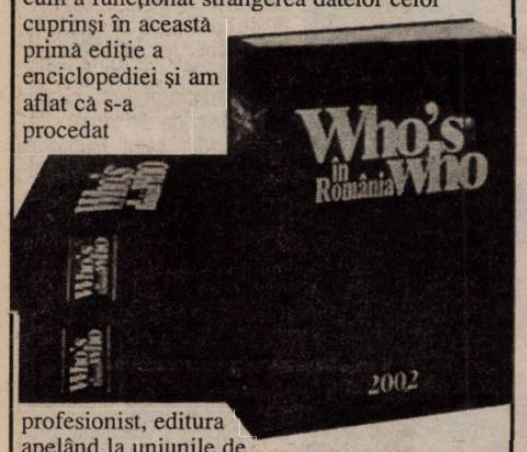

profesionist, editura apelând la uniunile de creaţie autohtone şi la marilе instituţii ale României care au propus liste cu personalităţi în domeniu. Au urmat formularele trimise persoanelor selectate, răspunsul primit sub forma datelor biografice şi profesionale. Nu toţi cei care au primit invitaţia de a figura în volum au răspuns şi astfel, în ediţia 2002, sunt „fişate" 4140 de biografii, ceea ce reprezintă aproximativ 70 la sută din totalul celor aleşi iniţial. A existat o legătură directă între redactorii enciclopediei şi personalităţile selectate, informaţiile venind, aşadar, de la prima mână şi nu culese de pe Internet sau din alte referinţe. Rezultatul este impresionant: o ediţie princeps care cuprinde membri ai Academiei Române, lideri ai vieţii politice, diplomaţi şi oficiali guvernamentali, reprezentanţi teritoriali ai statului, lideri ai marilor corporaţii economice naţionale şi internaţionale, directori ai grupurilor de presă, înalţi lideri ai confesiunilor religioase, personalităţi din domeniul artei, oameni de ştiinţă, inventatori, personalităţi sportive, personalităţi din domeniul medicinii.

„În această fază a dezvoltării dinamice a societăţii româneşti, prezenta ediţie vine cu contribuţia sa pozitivă, aceea de a aduce în faţa publicului inestimabilul capital de valoare umană al naţiunii... Acest capital uman este o fericită împletire de spirit puternic cu un foarte înalt nivel de educaţie şi instruire care, în afara graniţelor ţării excelează şi este foarte bine primită" spune editorul lui „WHO'S WHO în România", dl. Panaziotis Vassos, şi nu avem nici un argument ca să-l contrazicem.

Dorind să realizeze, cu această primă ediţie, o carte de referinţă a elitei sociale româneşti, editorul şi colectivul de redacţie au reuşit pe deplin. Loc de perfecţionare mai rămâne însă, motiv pentru care, într-o relaţie interactivă permanentă, editura pregăteşte o nouă ediţie a lui „WHO'S WHO în România" la sfârşitul anului 2004.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

PETRUŢA DIMITRIE, Focşani: „...Nu cred că prezicerile astrologice despre firea cuiva pot supăra pe cineva. Aşa cum reiese din unele scrisori pe care le-aţi menţionat, există persoane care nu au curajul să-şi privească în faţă caracterul şi parcă nu vor să recunoască faptul că au defecte. Din acest punct de vedere sunt total de acord să publicaţi mai ales defectele, aşa cum sunt ele prezentate de vechii astrologi şi care supără tocmai pentru că au şi mult adevăr (...) N-am înţeles cum aţi ajuns la concluzia că cea mai capricioasă femeie este cea din Săgetător şi nici ce înseamnă «capricioasă». Adică mofturoasă la bărbaţi sau nehotărâtă? Sau se vede cu mai mulţi bărbaţi deodată? Eu sunt iubit este şi acum soţul meu, iar căsnicia noastră este foarte bună..."

– Stimată doamnă *Petruţa*, în principiu aveţi dreptate. Când „ceva" nu convine „cuiva", acel „ceva" este negat, defăimat etc. Aşa se întâmplă şi cu portretele astrologice despre care vorbiţi. În ceea ce priveşte capriciile, nuanţa este aceea de femeie care are mereu pretenţii surprinzătoare şi greu de îndeplinit de către partenerul ei. Selectarea bărbatului ţine mai mult de intuiţie, de conjunctură şi de criterii pe care numai o femeie le poate înţelege (sau nici măcar ea, câteodată). Pe de altă parte, în spiritul sănătos în care puneţi problema privirii în faţă a adevărului despre sine, nu trebuie să vă supere faptul că, după evaluările Marte-Venus ale relaţiilor între sexe, Săgetătoarea este clasificată drept cea mai capricioasă. Alegerea ei a fost foarte simplă: femeia-Săgetător are un singur maxim de compatibilitate afectivă şi eroticã, şi anume cu Gemenii. Toate celelalte femei au mai mult de un maxim de afinitate. Dar să nu uităm că aceasta-i teoria. Mai în glumă, mai în serios, căsnicia dumneavoastră fericită şi durabilă nu cumva se datorează şi faptului că soţul este extrem de înţelegător şi cedează foarte uşor dorinţelor dv.? Astfel de soţi sunt numiţi de unii „mototoli", iar de alţii „înţelepţi"...

*

– Dragă *Raluca*, scrisoarea ta (mult mai amplă decât fragmentele alese) demonstrează clar că el încă mai reprezintă „ceva" important pentru sufletul tău. Faptul că astăzi îl admiri cu luciditate şi chiar cu simpatie poate însemna că s-ar putea să te fi grăbit cu „datul papucilor" acum patru ani. Evident, înainte de a avea relaţii intime, fiecare dintre parteneri îşi ascunde cu mai mică sau mai mare pricepere defectele. În acest sens, succesul cel mai mare îl au femeile, nu bărbaţii (deşi există şi cabotini desăvârşiţi). În consecinţă, îmi este foarte greu să-ţi dau vreun sfat, riscul de a greşi fiind enorm. Tot ce pot să-ţi spun în acest sens este o zicală populară care se referă la „reîncălzitul ciorbei" şi la gustul acesteia faţă de cel iniţial... Am să te surprind spunându-ţi că femeia-Balanţă nu are nici un minim de compatibilitate. Este cea mai adaptabilă femeie, cea mai tolerantă şi mai puţin capricioasă. Dar nu este genul care se mulţumeşte cu ce „pică", ea urmărindu-şi interesele cu înţelepciune şi tact. Or, aşa cum te-ai prezentat în scrisoare, nu corespunzi tipologiei Balanţelor. Dar teoria e făcută pentru a fi contrazisă de practică, nu-i aşa? Te rog să-mi mai scrii.

RALUCA G., Ploieşti: „...Reîntâlnirea primului meu iubit, după patru ani de la despărţire, a constituit pentru mine un şoc. Nu numai că nu mai este «bădăranul» de altădată, dar am observat că se poartă elegant, se îmbracă altfel şi este foarte apreciat de anturajul său profesional (...) Mă doare foarte mult faptul că s-a purtat îngrozitor cu mine, după ce am avut relaţii sexuale. Înainte era ca un înger. Nu înţeleg ce s-a întâmplat cu el, iar unele colege îmi spun că explicaţia e simplă; el s-a purtat urât cu mine din cauza mea (...) Nu ştiu ce să fac, de când ne-am reîntâlnit se poartă foarte rece cu mine şi nu-mi vine să cred că mă mai iubeşte (...) Nici el, cred, nici eu nu avem, o altă relaţie serioasă. Ce părere aveţi, să fac eu primul pas spre împăcare? Mai are rost după atâţia ani? Eu sunt Balanţă, iar el este Taur. Există vreo legătură între noi din acest punct de vedere?"

ANCA TOADER, Bucureşti: „...Şi eu, şi soţul meu suntem Vărsători, tatăl meu şi părinţii lui sunt de asemenea Vărsători. Se poate trage concluzia că fiul nostru va fi tot Vărsător (soţul meu nu concepe să aibă decât băiat)?"

*

– Dragă *Anca*, răspunsul e mai simplu decât ai putea bănui. Dacă aveţi o planificare anume pentru Vărsător, ştiţi ce trebuie să faceţi cu nouă luni înainte. Dacă aşteptaţi ca întâmplarea să joace rolul esenţial, atunci coincidenţele despre care vorbeşti nu au nici o valoare. Semnificativ este, din punct de vedere astrologic, că această „abundenţă" de Vărsători – semn masculin – poate influenţa (teoretic) sexul copilului, care va fi, cu mare probabilitate, băiat.

RADU IANIERI

Anchetă pe plaja din Costineşti

E important ca prietenul tău să arate bine?

◆Normal. Când ies cu el pe stradă sau pe plajă, vreau ca prietenele mele să mă invidieze. Deocamdată, sunt singură. *(Ramona, 17 ani, Constanţa)*

◆Sunt student şi nu am timp de o relaţie solidă. Timpul meu liber este alocat exclusiv fetelor, în special colegelor, cele mai sexy. *(Pleşcaru, 22 ani, Braşov)*

◆Am avut o soţie superbă şi am crezut că de aici izvorăşte fericirea. Prin ce-am trecut, numai Dumnezeu ştie. Acum aş vrea o femeie simplă, normală, numai sufletul să-i fie frumos. *(Chezaşu Virgil, 34 ani, Cernavodă)*

◆În relaţiile pe care le-am avut am ţinut cont foarte mult de aspectul fizic dar acum când caut o relaţie stabilă, îmi dau seama că mai important e ceea ce se ascunde dincolo de fizic. E mai sănătos şi mai interesant să descoperi omul pe dinăuntru. E o călătorie care uneori nu se sfârşeşte niciodată. Fizic vorbind, i-ai pus eticheta în trei secunde. *(Iuliana J. 20 ani, Călăraşi)*

◆Când e vorba de relaţiile superficiale, normal că partenerul trebuie să fie super. Când e vorba de ceva serios, normal că faci rabat la chestia cu aspectul fizic. Ridici însă ştacheta la calitatea de om. *(Repan Angela, 19 ani, Piteşti)*

◆Presupun că cei care arată foarte bine sunt plini de ei, pretenţioşi, făţoşi. Eu nu mă învârt printre exemplare din astea. Mă refer la femei. Sunt tentante dar periculoase. Nu sunt pentru mine. *(Anonim, 26 ani)*

◆Când arăţi bine, cei care te vor devin falşi! Încearcă să te cucerească prin orice mijloace. Inclusiv cu bani! Multora le place să fie flatate de un comportament artificial. Mie nu, pentru că nu suport falsurile. Eu mă consider o tipă foarte bine şi ştiu că cei care mă curtează vor trupul meu, nu pe mine. Nu ştiu dacă aţi înţeles ceva! *(Cosmina, 22 ani, Bucureşti)*

◆Frumuseţea unei femei îţi dă aripi, forţă, tinereţe, imaginaţie, optimism, senzaţia că nu mai ai nevoie de nimic. Ce vreţi mai mult? Păi nici un efort nu e prea mare când e vorba să cucereşti o femeie frumoasă şi să-i oferi tot ce e mai bun în lume ca s-o ţii lângă tine. *(Anonim, 46 ani, Turda)*

◆Dacă amândoi sunt frumoşi şi de vârste apropiate, totul e OK. Dacă unul e frumos şi altul nu, şi mai ales dacă e şi diferenţă mare de vârstă, ceva e putred în Danemarca. *(Sorin, 18 ani, Bucureşti)*

◆E chiar aşa de important dacă arăţi bine sau nu? Mie nu mi se pare. *(anonimă)*

◆Se spune că frumuseţea trece, sufletul rămâne. Trece, trece, dar poate dura. Zeci de ani. Şi sufletul se poate schimba, nu numai pielea feţei. Câţi bărbaţi sau femei nu au fost îngeri la început şi după câţiva ani au devenit demoni. Eu zic că frumuseţea fizică e foarte importantă şi că trebuie să profiţi de ea atâta timp cât există. Punct! *(Neamţu V. 36 ani, Brăila)*

◆Sunt oameni care devin frumoşi când râd, când povestesc. Şi alţii, care sunt frumoşi, se urâţesc când deschid gura. Nu ştiu dacă m-am făcut înţeles. *(Anonim, Baia Mare)*

◆Domnule, eu apreciez un bărbat după felul în care se îmbracă. La prietenul meu, primul lucru care m-a atras au fost pantofii şi puloverul verde asortat la culoarea ochilor lui. Suntem împreună de doi ani şi în toamnă ne căsătorim. *(I.Aura, 26 ani)*

Rubrică realizată de **DORIN MĂRAN**

Un studiu internaţional a scos în evidenţă faptul că bărbaţilor le place să viseze la o femeie de top dar nu au curajul de a încerca să o cucerească pentru că ar intra într-o competiţie extrem de dură din care ar câştiga doar unul: Cel care va fi cel mai cuceritor, cel mai bogat, cel mai înţelegător etc. „O femeie de top costă

O bombă cu ceas!

o avere – de la desuuri, încălţăminte, garderobă, la parfumuri, maşină etc. Cultivarea unei femei de top îţi poate aduce multe satisfacţii dar în mod cert te va arunca până la urmă într-un infern psihologic", a declarat unul din subiecţii intervievaţi. În cazul în care s-ar pune problema căsătoriei o astfel de nevastă ar deveni o bombă cu ceas. O concluzie la care 99% din cei chestionaţi au ajuns fără ezitare. *(D.M.)*

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Margărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Aurora Popescu
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicuşor Dincă (director),
Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul:
INTACT S.A.

„Ochiul bufniței" – cel mai mare telescop la care visează omul

Istoria stelelor, în direct

■ O oglindă cu diametrul de 100 m va privi în curând spre stele ■ Mai mare decât un teren de fotbal

Noul telescop proiectat de European Southern Observatory (ESO) în deșertul Atacama din Chile! OWL – de la *O*ver *W*helmingly *L*arge (copleșitor de mare!) va fi de 10 ori mai mare decât orice telescop în funcțiune astăzi. Ca și pasărea al cărei nume îl poartă, bufnița (în engleză, owl), el va oferi astronomilor, prin tehnica extrem de modernă de construcție, posibilitatea de a pătrunde în zone ale cerului niciodată explorate. Realizând din fragmente o oglindă de 100 m, vom putea vedea obiecte cu dimensiunea de doar o milisecundă de arc! (de 1,8 milioane de ori mai mici decât imaginea Lunii pline pe cer!). Ceea ce va permite să vedem inclusiv cum se nasc galaxiile. „Vom avea acces la obiecte mult mai slab luminoase și mai îndepărtate decât orice putem vedea astăzi" spune Marc Postman, astronom al Institutului pentru Telescopul Spațial, care operează celebrul telescop Hubble. Astronomii speră astfel că vom putea studia „în direct" cele mai vechi galaxii de pe cer, poate chiar pe cele care s-au format primele din golurile Universului! Telescoapele de 10 m de astăzi nu sunt suficiente pentru a încerca așa ceva, și nici chiar generațiile de 20, 25 și chiar 50 m care se află în construcție. Alte „obiective" pentru OWL le reprezintă supernovele și mai ales observarea planetelor din afara Sistemului Solar, căutându-le pe cele capabile să găzduiască viața.

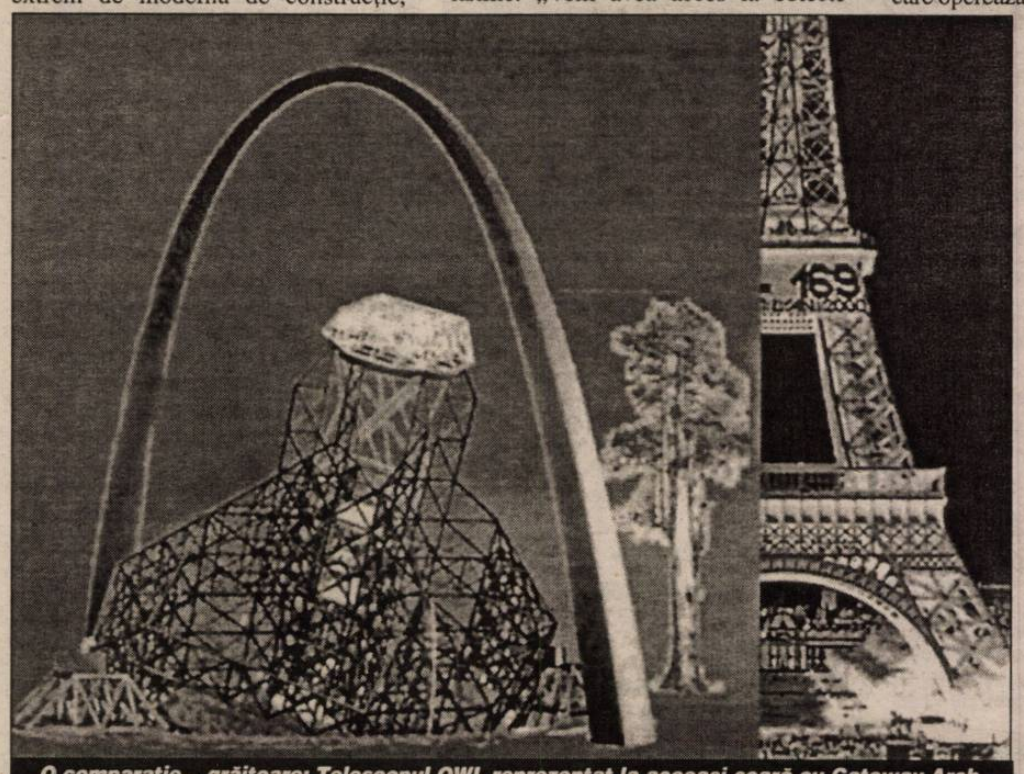

O comparație... grăitoare: Telescopul OWL reprezentat la aceeași scară cu Gateway Arch, un arbore de sequia roșu și cu faimosul Tour Eiffel

Specialiștii sunt de părere însă că asemenea instrumente își dovedesc valoarea în observații astronomice la care încă nici nu ne gândim. „Saltul" la o oglindă de 100 m este unul uriaș în întreaga istorie a evoluției telescopului, făcând ca foștii „regi" de la Mount Wilson (2,5 m) sau Palomar (5 m) să pară acum niște... pitici. Dar și grijile sunt... pe măsură! Căci la o simplă modificare a poziției oglinzii, telescopul se poate prăbuși sub propria greutate iar gravitația poate deforma în mod fatal oglinda! Astronomii sunt însă optimiști și, dacă problema miliardului de dolari cât este estimat costul se va rezolva printr-un parteneriat internațional, se speră ca oglinda „să ajungă" la 45 m în 2012, 70 m în 2013 și la proiecții de 100 m în 2014. „Marginile Universului" sunt încă foarte departe și mai sunt încă multe pagini de știință care așteaptă să fie scrise.

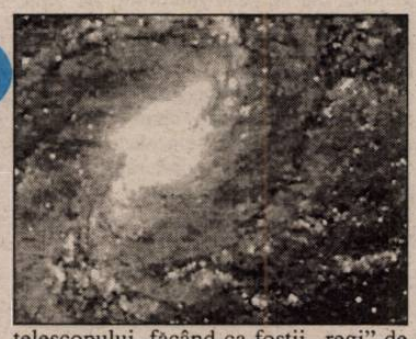

Megascoapele – termenul care începe să-l înlocuiască pe cel de telescop în cazul unor instalații de talia lui OWL – vor permite lucruri la care nici măcar nu visăm astăzi, cum ar fi să observăm zona din jurul găurilor negre unde se acumulează pentru un timp materia atrasă pe drumul fără întoarcere spre pieire, și chiar exoplanetele care într-o zi vor putea deveni un loc de refugiu pentru pământeni...

MIHAELA DOROBANȚU

Realizări tehnologice de vârf

Privitor la binecunoscutul turn-suport de antene de la Ciurel (zona Lacul Morii, din București) revenim cu câteva precizări făcute de autorul proiectului de execuție – *Institutul Național de Proiectări pentru Telecomunicații – Telerom Proiect S.A.*, lucrarea fiind realizată pentru Serviciul de Telecomunicații Speciale.

Proiectul a fost eliberat în 1983, proiectant fiind d-l ing. Mircea Mănăstire. Turnul are o structură pătrată, latura de bază fiind de 28 m, iar înălțimea totală, fără tija paratrăsnetului, de 212 m. Fundația turnului, realizată pe coloane Benotto, ajunge la 18 m adâncime. Accesul pe verticală se realizează fie cu liftul până la 138 m și în continuare pe o scară cu 243 trepte, fie pe o scară cu 710 trepte, care pornește de la baza turnului. Prin caracteristicile și complexitatea sa, turnul de la Ciurel a constituit o premieră a tehnologiei românești, continuând și în prezent, la aproape 20 ani de la execuție, să fie unicat în România.

De altfel, INPT –Telerom Proiect este autorul a numeroase proiecte, conform cărora au fost realizate obiective importante, care constituie și azi puncte de atracție, atât pentru specialiști, cât și pentru turiști. Dintre acestea, le enumerăm pe cele mai cunoscute: stația de sol de la Cheia; stațiile de televiziune de la Semenic, Târnpa, Coștila, Novaci, Păltiniș; turnul de televiziune de la Eforie; turnul de telecomunicații de la Galați. Lista ar putea continua.

Peretele „viu"

La Școala Politehnică din Lausanne (Elveția) a fost realizată în premieră mondială o „piele" artificială care imită organismele vii, astfel încât ajunge la cele două uluitoare performanțe: să se repare și să se reproducă singură.

Numit Biowall („zidul viu"), neobișnuitul instrument arată ca un perete lung de 6 metri, înalt de

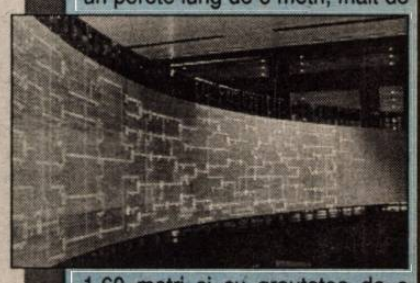

1,60 metri și cu greutatea de o tonă, pe suprafața lui clipind 3200 module electronice luminoase ce conțin procesori. În cazul unei agresiuni externe, care poate fi exercitată și printr-o simplă apăsare cu degetul, circuitele afectate transferă funcția lor circuitelor din imediata vecinătate, până la remedierea problemei. Astfel, mașina nu-și încetează nici o clipă activitatea. Spre exemplu, dacă Biowall afișează ora (în maniera unui ceas numeric), la orice atingere tactilă se recompune o nouă imagine datorită celulelor sănătoase, orele, minutele și secundele „migrând" pe perete, fără a da indicații eronate.

Taxiul fără șofer

Sistemul Ultra – pus la punct de societatea Advance Transport Systems Ltd, cu sprijinul lui Martin Lowson de la Universitatea Bristol (Marea Britanie) – prezintă o concepție revoluționară în domeniul taximetriei. Mașinile au capacitatea de 4-5 persoane (ca și taximetrele clasice) și vor fi propulsate de un motor electric alimentat cu baterii, deplasarea făcându-se pe o cale de circulație specială. Municipalitatea din Cardiff intenționează să introducă, într-o primă etapă, 30 de asemenea taxiuri fără șofer, iar dacă Ultra va câștiga încrederea populației, numărul să fie suplimentat până la 150. *(A.N.P.)*

Cât de mult gândesc animalele?

Faptul că animalele nu utilizează ceea ce numim limbaj articulat nu înseamnă deloc că acestea nu gândesc. Ne referim, nu la mamiferele obișnuite cu prezența omului, cum sunt câinii, caii, pisicile etc., ci la specii considerate inferioare, trăitoare în sălbăticie.

MEMORIA

Fără îndoială, animalele au amintiri. Chiar și viermii – s-a demonstrat științific că sunt posesorii unui soi de memorie. Memorie diferită de a noastră doar pe alocuri! Altfel spus, animalele au capacitatea de a marca o etapă temporală, un loc anume sau un element concret. Un experiment extraordinar s-a făcut în acest sens, având drept protagoniste gaițele. Păsări hoațe și lacome, cum le credem noi, ele au o inteligență uluitoare. Gaițele ascund, de pildă, în diferite locuri grăunțe, care știm că rezistă iarna, pentru a le căuta mai târziu, ca să le mănânce. Așadar, ele își amintesc *ce* au ascuns și *unde*. Problema temporală s-a dovedit oarecum mai delicată, însă revelațiile cercetătorilor au fost pe măsură. Ei le-au pus gaițelor în diverse locuri viermi – hrana preferată a acestor păsări – și în alte locuri arahide.

După câtva timp însă, viermii ascunși au devenit necomestibili, deoarece s-au descompus. Atunci, gaițele au revenit la ascunzătoare după un număr mai mic de zile, înainte că viermii să nu mai poată fi consumați, ceea ce indică implicit faptul că păsările și-au fixat în memorie ideea „termenului de valabilitate" al hranei lor.

Exemplul gaițelor este magistral, dar aceasta nu înseamnă că este și singular. Să ne referim la pisică: ea își „planifică" (sau cel puțin stabilește în prealabil o strategie) să intre în bucătărie, să se urce pe un scaun și să atace perușii din colivie. Pe de altă parte, animalele care vânează în grup (lupii, leii, cimpanzeii ș.a.) au un plan de acțiune. Rămân însă și întrebări fără răspuns, cel puțin deocamdată: sunt preocupate animalele de viitorul lor? Se gândesc la momentul când vor muri?

Despre șobolan, se știe că o parte din creier înregistrează unde se află în spațiu și unde s-a aflat mai devreme. Un experiment în acest sens a dus la concluzia surprinzătoare că, în somn, șobolanul pare a retrăi (în vis?) parcurgerea prealabilă a drumului printr-un labirint, în timpul zilei. Cercetătorii presupun că, visând, animalele repetă mental activitățile reale, diurne, însă fără depășirea limitelor lumii reale.

EMOȚIILE

Cei mai mulți cercetători afirmă că animalele au emoții. Lucru mai greu de verificat, dar se crede că este vorba despre emoțiile elementare, ca furia, surpriza, teama etc. Culpabilitate? Jenă? Acestea ar putea fi considerate emoții tipic umane, dar... Dacă un om se simte vinovat, înseamnă că știe că a făcut ceva rău, în raport cu felul cum gândesc ceilalți. Numeroși posesori de animale sunt convinși că pisica sau câinele lor se simt vinovate, atunci când sunt certate. Dar, de fapt, animalele se comportă ca și cum ar fi vinovate, ceea ce înseamnă altceva.

Fiecare specie însă este inteligentă în felul ei, în privința soluțiilor găsite pentru problemele ce îi amenință supraviețuirea.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Răpiți de OZN-uri

Poveștile nu sunt inventate

Între participanții la Conferința pentru studiul răpirilor efectuate de OZN-uri, organizată, între 13 și 17 iunie 1992, la Massachusetts Institute of Technology a fost și psihoterapeutul John S. Carpenter, de care am mai amintit într-un episod precedent. El lucra în spitale din zona Springfield (Missouri) la recuperarea prin hipnoză a unor bolnavi psihici.

Cei ce raportează răpiri sunt sănătoși

Carpenter a fost surprins să constate că printre cei ce raportau răpiri nu a găsit cazurile clasice de patologie psihică pe care credea că le va descoperi: fantazări ale unor persoane isterice, tulburări de tip borderline, episoade disociative cum ar fi în cazul dedublării personalității, sociopați căutând să iasă în evidență etc. Așa cum declara, n-a găsit „nici o patologie psihică în măsură să explice măcar în parte aceste rapoarte".

De asemenea a fost intrigat, și el ca și Prof. John Mack și alți psihiatri, de faptul că istoriile privind răpirile, spuse de indivizi provenind din zone extrem de diferite, semănau între ele în mod remarcabil. Carpenter era convins că în privința rapoartelor, așa cum scria, „inventarea ori confabularea ar trebui să producă o mare varietate de scenarii particularizate și de detalii, în funcție de individualitatea unică a fiecăruia. În mod similar, visele pot semăna în linii generale dar sunt foarte diferite în detaliile specifice. Datele culese de un mare număr de investigatori reflectă totuși o similitudine izbitoare în tema răpirii, procedurile aplicate, comportamentele, stranietatea, succesiunea evenimentelor etc. Au fost găsite corelații semnificative chiar între simbolurile scrise observate, insigne pe uniforme, detalii anatomice și alte amănunte mici și precise care rămân de regulă nepublicate, deci inaccesibile publicului". Carpenter a observat că marea majoritate a celor răpiți nu au fost interesați de acest subiect înainte, „se simțeau mulțumiți de viața pe care o duceau și nu-și doreau în nici un fel neașteptata intruziune la care au fost expuși. Atunci când oameni simpli, din zone rurale, lipsite de televiziune, ori copii care încă n-au ajuns să învețe alfabetul încep să recite același scenariu, de acum familiar, privind răpirea, cum putem spune că asistăm la o influență venită din mass-media?".

Regresia hipnotică nu influențează informația

Carpenter era interesat în ce măsură regresia hipnotică (prin care se obține majoritatea detaliilor în răpiri) sau eventual hipnotizatorul influențează rezultatul investigațiilor. După calculele sale, un sfert din răpiri sunt reamintite conștient. Ceea ce este interesant, detaliile pe care aceștia le relatează, coincid cu cele relevate sub hipnoză de ceilalți. Psihoterapeutul a testat și gradul de sugestibilitate al subiecților, încercând să le sugereze diverse scenarii, mai credibile, dar a întâmpinat o rezistență sistematică, cel în cauză continuându-și strania poveste, fără să se lase abătut, poveste care, fără să știe, coincidea cu bizareriile spuse de alte presupuse victime ale unor răpiri. Aceasta dovedește că influența hipnotizatorului în istoriile relatate este mai mică decât se crede.

Înșelătoriile sunt puțin probabile

Evident, cele de mai sus nu exclud suspiciunea unor înșelători. Pe ansamblul rapoartelor OZN, sublinia Carpenter, înșelătoriile reprezintă cel mult 5%. Dar în cazul răpirilor – se întreba el – „ce interes pentru înșelătorii ar putea avea o persoană care vizibil se teme să-și povestească întâmplarea prin care a trecut și refuză orice publicitate? Victimele pur și simplu nu doresc, cu mici excepții, ca numele lor să fie făcute publice. Tot ce doresc ele este să fie luate în serios și să fie ajutate să înțeleagă și să dea un sens la ceea ce cred că li s-a întâmplat. În plus, cum ar putea un fermier din Kansas să construiască exact aceeași succesiune de minciuni ca și un businessman din New York sau un artist din Paris? Și cu ce scop?"

DAN D. FARCAȘ

CĂLĂTORII ÎN EXTRASENZORIAL

Levitația, visul de a pluti în aer

Unul din fenomenele cele mai spectaculoase ale paranormalității este cel cunoscut sub numele de biogravitație, interesant mai ales prin aspectul său esențial: levitația. Participanții la un simpozion desfășurat cu doar câțiva ani în urmă la Lille au fost extrem de impresionați de prezentarea pe viu a levitației de către un șaman african...

De când se... „levitează"?

Mențiuni ale levitației se găsesc chiar și în Biblie, cum ar fi Înălțarea Domnului nostru Iisus Hristos! Se cunosc însă și numeroși mistici creștini care, în stare de extaz, ajungeau să zboare pur și simplu prin aer pe distanțe apreciabile. Printre martorii unor asemenea fenomene se numără persoane dincolo de limita oricărei bănuieli, cum a fost Papa Urban VIII (ale cărui mărturii privind levitațiile Părintelui Iosif de Copertino au fost utilizate ca documente în timpul procesului de canonizare a acestuia). Au fost apoi levitațiile unor persoane intrate în istoria parapsihologiei, cum ar fi Tereza Neumann, Eusapia Paladino, Wili Schneider și mai ales cel mai mare dintre ei, Daniel Home, investigat de nu mai puțin celebrul Sir William Crookes. Ca să nu mai vorbim de spectaculoșii „*lung-gom-pa*", „poștașii" Tibetului care, în stare de transă (mărturii spectaculoase aparțin Alexandrei David-Neel) pot parcurge zilnic distanțe incredibile și pe care scoaterea din transă de către un observator neatent sau rău-intenționat îi poate ucide.

Cercetări la prag de secol 21

Fizicianul V.A. Bunin a „lansat" în 1960 termenul biogravitație pentru a desemna astfel de fenomene; alții, cum ar fi Henri Coandă, au preferat să le considere manifestări de antigravitație. Oricum, interesul oamenilor de știință pentru ele a existat de la început, cum se vede și dintr-o carte a Prof. A.P. Dubrov, apărută la Moscova (1998), care discută și extinderea conceptului de biogravitație, atribuindu-l unor câmpuri conformaționale, proprii structurilor biologice, dotate cu proprietăți cvasigravitaționale. Cartea este dedicată problemelor majore ale parapsihologiei moderne, inclusiv biogravitația, bioatracția și biocomunicarea între om și celule. Includerea unor teme cum ar fi crearea unui adevărat creier virtual prin sincronizarea frecvențelor activității bioelectrice și interacțiunea transpersonală care rezultă sau rolul fizicii cuantice în studiul fenomenelor parapsihologice și importanța conștiinței în studiul fenomenelor naturale, anunță transformarea parapsihologiei într-o nouă paradigmă științifică a mileniului trei.

Gravitație-Antigravitație

Există multă lume care, în ciuda mărturiilor unui cercetător de talia lui William Crookes, refuză practic să admită o demonstrație ca acea în care Daniel Dunglas Home s-a ridicat, a ieșit pe o fereastră, a zburat deasupra Londrei și a reintrat în cameră pe o altă fereastră. Dispuși să accepte demonstrații de antigravitație cu ajutorul unor instalații fizice, oamenii nu le pot accepta cu aceeași ușurință când sunt realizate de alții. Și totuși, o echipă germană de filmare a înregistrat pe peliculă în 1984 un vraci african, Nana Owako, în Togo, care după ce meditase o zi întreagă în mijlocul unui cerc din frunze și crengi uscate și după ce un consătean le-a dat foc, a fost văzut cum, în mijlocul flăcărilor, se ridica la cer. În lumina soarelui care apunea, părea că se ridică pe o pernă de aer. A rămas suspendat aproximativ un minut, apoi a căzut pe pământ. Analiza filmului de către diverși specialiști nu a putut detecta nici o fraudă, nici un truc folosit la filmare...

EUGEN CELAN

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 71341. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____
cod _____, județul _____.
M/36

NOTA REDACȚIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brătara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.

Porți în spațiul mioritic

ENIGMA mormântului gol

„Povestea" începe, cum se știe, la Sighișoara, unde viitorul Vlad Țepeș își petrece copilăria. Între 1444 și 1448 este ostatic la turci, revine, se duce la unchiul său, Iancu de Hunedoara (cu a cărui fiică se va căsători) și devine Domn al Munteniei la 24 august 1456. Și tot cum se știe, pedeapsa favorită era să-i tragă în țeapă pe răufăcători și pe turci iar poveștile mai vorbeau și de o altă „pasiune" – de a se îmbăia în sângele dușmanilor. De unde – „vampirismul". A fost însă un războinic respectat și un mare ctitor de mănăstiri. În 1476, revenit a doua oară pe tron, cu ajutorul lui Ștefan cel Mare, este ucis la Snagov (de către viitorul domn) și înmormântat în mănăstirea clădită de el pe insulă. Capul, însă, i-a fost tăiat și trimis la Constantinopole, ca dovadă a morții unuia dintre cei mai temuți dușmani ai Înaltei Porți. Corpul său? Se spune că mormântul se afla lângă altar, la Mănăstirea Snagov. În 1931-1932, arheologul Dinu Rosetti, din însărcinarea Academiei Române, vizitează mănăstirea și, ascultând de legendă, se duce direct acolo: găsește însă mormântul gol. Nu renunță și se oprește lângă un altul, fără nici un nume pe el, la intrare. După cum arăta, după hainele găsite înăuntru, era mormântul unui om bogat, al unui nobil. S-a găsit acolo și un inel din cele care se ofereau

la turnirurile cavalerești de la Nürenberg. Singura problemă era că scheletul avea cap. Descoperitorul anunță însă că a găsit mormântul lui Vlad Țepeș. Ceilalți istorici, în frunte cu Constantin Giurăscu, nu-i acceptă argumentele. Unde a ajuns însă corpul? Să fie adevărat că datorită umidității extraordinare din mănăstire, scheletul, ca și multe altele, s-a descompus extrem de rapid și a dispărut? Pentru că, cine ar mai crede cealaltă poveste, cea a lui Radu, fiul lui Alexandru, domn al Moldovei și Munteniei, descendent al lui Vlad, mort și el, care, 50 de ani mai târziu, reușește să recupereze capul lui Țepeș, îl aduce la Snagov și, mai mult, încearcă, printr-o vrajă, să-l readucă la viață. Concentrat, nu observă cum un călugăr pe care îl crezuse mort, se ridică și îl înjunghie pe la spate. Sângele țâșnește din rană peste Vlad, care se ridică din sicriu! Și pune în loc un cadavru de călugăr... Unde exact? Cine poate spune! Mormântul gol al lui Vlad Țepeș nu pare nici astăzi pregătit să-și dezvăluie adevăratele sale secrete...

MIHAELA DOROBANȚU

Dominarea viitorului

Când au apărut cărțile de joc?

Răspunsul la această întrebare este: În secolul al XIV-lea. Și astfel descoperim care este cea mai „proaspătă" metodă de ghicire a viitorului, deși inițial inventatorii cărților de joc sau lamelor ilustrate (cum se mai numesc și astăzi) nu s-au gândit nici o clipă la un sistem care să descifreze destinul omului și nu și-ar fi putut imagina ce patimi vor trezi peste timp în nopțile albe ale cazinourilor, unde palpită industria norocului.

Cu mai puțin de un veac înainte de apariția hârtiei, artizanii din nordul Italiei, așanumiții maeștri lombarzi (Mariziano da Tortona, Giuseppe Cicogna etc.) au imaginat pe plăcuțe de lemn un joc instructiv pentru educația copiilor. Acesta avea drept figuri reprezentative straturile sociale (de la cerșetor la Papă) și însușiri ale omului: dreptatea, forța, norocul, singurătatea, moartea etc. Acest sistem, numit *tarocco*, a cunoscut imediat variante atrăgătoare pentru cei mici în centrele de artiști din Florența, Veneția și Bologna. Pare de neimaginat astăzi, însă strădaniile autorilor aveau legătură directă cu filosofia, căci în spatele graficienilor stăteau întotdeauna umaniști doritori să răspândească o formă de cultură nemaiîntâlnită până atunci.

Apariția hârtiei a generat răspândirea și crearea de noi forme de lame ilustrate. Maeștrii germani au fost primii care au introdus numerotarea, inițiativă decisivă pentru evoluția cărților de joc, căci astfel s-a născut ierarhizarea lamelor și ideea de competiție și de șansă. Un alt gest „fatal" al inventatorilor germani a fost introducerea celor patru semne cu ajutorul cărora ghicitoarele de azi „citesc" destinul: inimă, frunză, ghindă și clopoțel. Replica francezilor a venit promptă; ei au schimbat semnele teutone în cupă, treflă, caro și pică. Spaniolii nu s-au lăsat mai prejos; de la ei provine ierarhia cărților nenumerotate, și anume valeții, reginele și regii. Bufonul (ulterior numit As) „juca pe degete" toată nobilimea prin istețimea lui. Inițial, puterea acestei cărți a cărților (atuul) simboliza seducerea prinților de către oamenii simpli și păcălirea (ușurarea de bani) nobililor pe căile cele mai năstrușnice. Era o ironie la adresa simandicoasei și opulentei Curți regale... Se poate spune, după această hipersuccintă prezentare, că jocul de cărți „al celor mari" are rădăcini sociale și filosofice indubitabile. Însă epoca adevăratei cartomancii urma să vină abia în secolele următoare. Despre evoluția ei vom vorbi în numărul viitor.

PAUL IOAN

ALARMĂ

Încălzirea globală poate topi Everestul!

La aproape cincizeci de ani după istorica premieră a neo-zeelandezului Sir Edmund Hillary şi a şerpaşului nepalez Tensing Norche, primii oameni care au pus piciorul pe cel mai înalt vârf al lumii, o ştire provenită de la Universitatea Stanford şi difuzată de Reuters, declanşează alarma generală: gheţarul se deplasase cu 5 km faţă de poziţia înregistrată; se topise! Descoperirea a fost făcută de un grup de alpinişti de la Federaţia Oamenilor de Munte şi Căţărătorilor, în cadrul unui program sub egida ONU. Scopul programului: monitorizarea efectului creşterii temperaturii drept consecinţă a efectului de seră sau, cum mai este numită, a „încălzirii globale". Mai mult, s-au raportat deja afectări ale peisajului din cauza retragerii foarte bruşte a gheţarului. De altfel, Tashi Jangbu Sherpa, şeful Asociaţiei Muntelui din Nepal, a scos şi el în evidenţă modificările rapide ale câmpurilor de gheaţă de-a lungul ultimilor 20 de ani: „Hillary şi Tensing ar trebui astăzi să meargă timp de două ore pentru a ajunge la marginea gheţarului, care în momentul ascensiunii lor se afla foarte aproape de tabăra de bază." Aceasta este însă realitatea anului 2002! Organismul specializat al ONU pentru protecţia mediului înconjurător trage un serios semnal de alarmă privind pericolele care ameninţă viaţa a mii de oameni din zonă, din cauza celor 40 de lacuri himalayene care pot foarte bine „exploda", la un moment dat, în cazul continuării încălzirii globale, care vor duce la topirea calotei glaciare ce acoperă Everestul.

Oamenii de ştiinţă sunt unanimi în apelul adresat guvernelor lumii de a face funcţional un proiect planetar care să limiteze drastic emisia de gaze generatoare de efect de seră. Altfel, temperatura medie a globului pământesc va creşte cu 1,4 – 5,8 grade Celsius în următorul secol.

Potopul, prezent în practic toate miturile şi legendele popoarelor, pare să devină o ameninţare mult mai reală decât ne-am fi gândit vreodată.

MIHAELA DOROBANŢU

Eco actualităţi

Va dispărea Veneţia?

ţifice pe această temă au scos la iveală carenţe ale acestui proiect. Izolarea Veneţiei de apele mării va conduce la „învechirea" apelor existente şi la urmări ecologice imprevizibile. În prezent, apa din canalele veneţiene este împrospătată în mod natural. Pe de altă parte, ameninţarea cu inundaţii majore a făcut ca de la o populaţie de 175 de mii, în anul 1951, să se ajungă astăzi la numai 68 de mii de rezidenţi.

Bate vântul prin Europa

Ultimul raport al Uniunii europene în privinţa energiilor nepoluante arată că planurile făcute în 1997 pentru nivelul energiei eoliane ce urma să fie atins în 2010 este foarte avansat. Germania este pe primul loc, cu o producţie a vântului de 8.700 de Megawaţi, adică echivalentul a două centrale nucleare mici. Spania este şi ea printre fruntaşe, cu 3.600 Megawaţi. În mod surprinzător, Franţa se află printre codaşe, alături de Finlanda, Belgia şi Luxemburg.

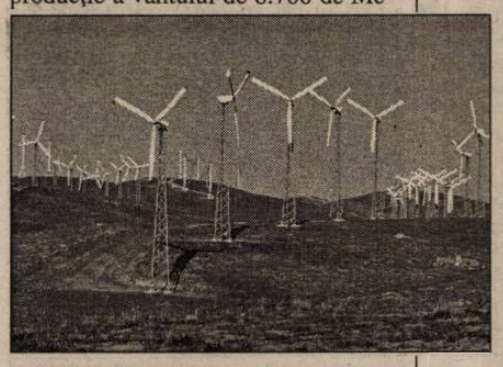

Albinele suferă de o boală necunoscută

În unele regiuni agricole din Franţa, pesticidele şi fungicidele au determinat apariţia unei misterioase boli printre coloniile de albine. Astfel, deşi culturile au de câştigat, apicultorii sunt revoltaţi de faptul că substanţele toxice nu se fixează în sol aşa cum ar trebui, ci se răspândesc şi în zonele unde predomină florile necesare albinăritului. Disputele dintre agricultori şi apicultori sunt foarte aprinse şi pot lua şi calea justiţiei.

Veneţia se teme de apă

În anul 2001 a fost lansat, în Italia, proiectul salvării Veneţiei de o furtună majoră şi implicit de o inundaţie catastrofală. Este vorba de un vast sistem hidraulic, alcătuit în principiu dintr-un dig uriaş cu 79 de porţi mobile pentru cele trei mari intrări ale mării în celebra lagună. Numai că abia acum dezbaterile ştiinţifice pe această temă au scos la iveală carenţe ale acestui proiect. Izolarea Veneţiei de apele mării va conduce la „învechirea" apelor existente şi la urmări ecologice imprevizibile. În prezent, apa din canalele veneţiene este împrospătată în mod natural. Pe de altă parte, ameninţarea cu inundaţii majore a făcut ca de la o populaţie de 175 de mii, în anul 1951, să se ajungă astăzi la numai 68 de mii de rezidenţi.

Mercurul atacă... balenele!

Eşuarea mai multor balene pe coastele japoneze şi analiza ficatului făcută pe un eşantion reprezentativ arată că aceste mamifere marine conţin de 900 de ori mai mult mercur în organism decât limita admisibilă.

Concluzia este că planctonul consumat de marea majoritate a balenelor este contaminat cu mercur. De vină sunt, evident, deşeurile industriale deversate în mare. Revoltei ecologiştilor niponi i se alătură şi protestele... patronilor de restaurante din Japonia. Carnea de balenă este considerată drept foarte revigorantă pentru om şi consumul în marile localuri publice este un lucru comun. Vânătoarea de cetacee, în pofida unui moratoriu internaţional foarte sever, continuă cu discreţie, dar mercurul a cam redus pofta de a mânca astfel de delicatese.

Grupaj realizat de PAUL IOAN

Întrebări puse cu candoare

De frica unor pedepse! – vine răspunsul şocant la profesorului Ernst Fehr, de la Universitatea din Zürich (Elveţia). Pentru a ajunge la această concluzie, echipa de cercetători condusă de acesta a studiat un grup de studenţi în timp ce jucau un joc pe bani. În timpul partidei, participanţii puteau să-şi păstreze bancnotele sau să le pună într-o puşculiţă al cărei conţinut se împărţea între toţi „combatanţii". A fost proba-cheie: contra unei părţi din economiile lor, participanţii îi puteau pedepsi pe cei ce nu adăugau destui bani la pot. Prima observaţie: 80% dintre jucători şi-au sacrificat o parte din economii, pentru a-i pedepsi pe cei mai puţin generoşi! Dar, mai ales, la capătul câtorva partide, cei sancţionaţi deja sfârşeau prin a umple în mod spontan puşculiţa, cu alte cuvinte lucrând pentru binele tuturor! Pentru cercetători însă, nici un dubiu: teama de pedeapsă îi determină pe oameni să se ajute între ei. Bine, dar pentru care motiv se invocă pedeapsa? – apare întrebarea firească. Pentru că oamenii sunt indignaţi! – răspund iarăşi, prompt, cercetătorii. Nepătrunse sunt căile ştiinţei...

(A.N.P.)

De ce colaborează oamenii între ei?

Anatomia secundei

O JUCĂRIE NUMITĂ PĂMÂNT (II)

Vorbeam, săptămâna trecută, despre „subiectul CO_2", periculosul gaz carbonic care duce atmosfera planetei către un galopant efect de seră. Să arătăm tehnologiile pe care le proiectează lumea ştiinţei, pentru a „deşela" atmosfera de această otravă. Între ele: înmagazinarea CO_2 în puţuri de petrol şi cavităţi subterane, depunerea lui, sub presiune, sub forma unor „perne" de CO_2 lichid, pe fundurile mărilor şi oceanelor şi, firește, „înverzirea" mai rapidă a planetei prin plantarea de arbori şi plante prelucrate, mai absorbante de gaz carbonic decât speciile construite de natură şi Dumnezeu.

Dar oamenii de ştiinţă au şi alte idei – ştiaţi că 90% din savanţii tuturor timpurilor sunt, acum, în viaţă şi că ei, firește, sunt plini de idei? – şi din acest „coş" al abundenţei lui Homo sapiens revarsă peste noi înţelepciune. O uluitoare propunere a fost făcută de oceanologii Universităţii din Sidney, care au propus nici mai mult nici mai puţin decât... pudrarea cu pilitură de fier şi amoniac a coastelor chiliene! De ce fier? De ce amoniac? Pentru că fac bine la peşti, care chiar şi în cazul încălzirii apelor curentului El Niño, vor supravieţui şi prolifera, iar amoniacul şi fierul absorb şi CO_2, cu precădere. Greensea Venture, prin Michael Markels, a făcut deja experimente pe scară largă, pe suprafeţe de peste 10.000 km²: „mana" căzută din ceruri pe ape – pilitura fină de fier – face să crească algele, spune oceanologul, iar algele, se ştie, „înghit" cu lăcomie gazul carbonic (ţinta sa următoare, Insulele Galapagos, a stârnit frisoane printre ecologi: dar dacă tehnologia are, peste ani, decenii, secole efecte nocive asupra vieţii din legendarele insule Darwiniene?). Totuşi, Markels insistă, demonstrând că fertilizarea regulată a 150.000 km² de ocean cu 250.000 tone „fulgi" de fier ar duce la resorbţia integrală a excesului de CO_2 din atmosfera planetei – ceea ce, spune oceanologul, poate permite reluarea cărbunelui ca principal combustibil în centralele termice! Iar o colaborare cu marile companii exploatatoare ale cărbunelui, adaug eu, ar însemna exact dezvoltarea durabilă, cu faţa spre viitor.

Alţii sunt însă de părere că nu oceanul trebuie pudrat, ci atmosfera însăşi. Căci a presăra particule fine de substanţe solide sau aerosoli în păturile superioare ale atmosferei poate duce la micşorarea radiaţiei solare care ajunge pe Terra – exact ca în cazul erupţiilor vulcanice puternice sau al exploziilor unor meteoriţi, când norii de cenuşă întunecă lumina Soarelui – deci, implicit, la reducerea efectului de seră. Ştiu să facă asta chinezii (există la ei adevăraţi „artişti ai ploii" care, lansând mici rachete spre cerul senin, aduc ploaia sau, invers, risipesc norii!), şi americanii (experienţe repetate, în timpul războiului din Vietnam, când „însămânţarea" cu iodură de argint prelungea perioada musonică; dar şi prin companii moderne ca de pildă *Atmospherics Inc* sau *Weather Modification Inc.* sau *The North American Weather Consultants* sau *Centrul de Cercetare a Ionosferei* din Alaska, unde se încearcă bombardarea cu raze laser de mare intensitate a curenţilor atmosferici de mare altitudine, cei care influenţează major clima regională).

Tentativele – paradoxale, observaţi – de influenţare a climatului nu mai sunt subiecte SF, ci proiecte de cercetare ştiinţifică. Proiecte costisitoare, desigur, dar care se bazează, toate, pe înaltele tehnologii, cele care sunt acum la modă. François Pleye şi Philippe Bovet susţin, însă, într-un articol din excelenta publicaţie „Le Monde diplomatique" c-ar fi mult mai productiv, pentru a ne apăra planeta, să privim mai atent la procedeele industriale ale momentului, la modul de producere a energiei, la risipa care se face în ţările bogate, la mentalităţile cetăţenilor Terrei de Nord. Studiind toate acestea, vom putea găsi soluţii simple de rezolvare a marilor probleme de curăţenie a planetei, prin simplificarea şi purificarea vieţii locuitorilor planetei. Dezvoltarea durabilă – sau sustenabilă, spuneţi-i cum vreţi – înseamnă o participare activă a tuturor celor 6,2 miliarde de cetăţeni ai Terrei la problemele pe care le ridică şi prezentul, şi viitorul Terrei.

Iată subiectele profunde pe care le vor avea de dezbătut, la Summit-ul Mondial al Dezvoltării Durabile, mai marii guvernelor lumii şi oamenii de ştiinţă de pretutindeni.

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

Dacă pentru început, aceste anomalii trec neobservate, nu produc nici un fel de simptome, acestea sunt descoperite adesea, când femeia doreşte cu orice preţ să rămână însărcinată. Aşa poate fi, de exemplu, *uterul dublu* sau, pur şi simplu, *separat pe jumătate*. Este malformaţia care duce cel mai adesea la avort sau la naştere prematură. Depistată însă la o radiografie endoscopică a uterului, această malformaţie congenitală se rezolvă chirurgical, fără a lăsa cicatrice.

Alteori, deşi aparent uterul pare a fi normal constituit, în timpul graviditătii acesta nu se poate destinde suficient, pentru a asigura buna dezvoltare

MALFORMAŢIILE UTERINE

a fătului şi, de aici, naşterea înainte de termen. Alteori, *uterul* este *prea mic* şi, automat, produsul de concepţie va fi rejectat după primele luni de graviditate. O altă anomalie congenitală este *hipoplazia de col uterin*. Când o sarcină se instalează în astfel de condiţii, viitoarea mamă trebuie să rămână internată în maternitate după primele două-trei luni de graviditate, pentru a fi mereu sub observaţia medicului până la naşterea pruncului.

Şi totuşi, după 40 de ani, o femeie din patru poate să dezvolte un fibrom uterin. Această tulburare a ţesutului muscular şi fibros nu este însă aproape niciodată de natură canceroasă.

Dar chiar dacă nu sunt precizate cu certitudine cauzele fibromului, se invocă cel mai adesea predispoziţia ereditară. În toate situaţiile fazele acute ale fibromului sunt legate de secreţia de estrogeni a ovarelor. Drept perioade de risc sunt însă pe de o parte sarcina şi pe de altă parte luarea, fără avizul medicului, a pastilelor estrogenice care să inhibe ovulaţia. Situaţii din ultimul caz se întâlnesc mai ales când organismul se pregăteşte de premenopauză.

Este interesant că, odată instalată menopauza, fibromul ori fibroamele uterine regresează fără tratament.

Suferindele de fibrom uterin au cicluri prelungite (până la zece zile), hemoragii între datele ciclului propriu-zis, dar cel mai frecvent au dureri în timpul actului intim. În plus, acestea resimt o apăsare în hipogastru (abdomenul inferior) şi o oboseală fără motiv.

Îngrijirea cu interes a stării de sănătate asigură femeii respective o stare de bine şi – în caz de sarcină – creşterea unui viitor copil, ce se va dezvolta normal din toate punctele de vedere.

Dr. VALERIU MANTA

Eleganţa costumelor-pantalon

În această toamnă sunt en vogue costumele-pantalon. Este o modă seducătoare, rafinată, foarte feminină, spun creatorii. Se poartă costumul clasic, din stofă de lână, în dungi fine dar, în egală măsură, pantalonul poate fi larg şi scurt, până deasupra gleznei.

Sfidând timpul

Pentru starurile anilor '70, timpul pare să se fi oprit în loc. Mereu frumoase, pline de succes în carieră, ele continuă să se bucure de admiraţia noastră.

La 67 de ani, *Julie Andrews*, ex Mary Poppins, s-a reconvertit în scriitoare de poveşti pentru copii.

Jacqueline Bisset

Sex-simbolul *Jane Fonda* este considerată, chiar şi la 65 de ani, una dintre cele mai frumoase femei din lume. La fel şi *Jacqueline Bisset*, a cărei carieră a cunoscut un nou suflu.

Raquel Welch, dincolo de filmografie, continuă să-şi menţină o frumuseţe a trupului demnă de invidiat.

Catherine Deneuve, mereu radioasă, plină de rafinament şi feminitate, a obţinut în urmă cu doar trei ani, la Veneţia, premiul pentru interpretare feminină pentru rolul din „Place Vendôme". Şi exemplele ar putea continua...

Catherine Deneuve

Julie Andrews

Raquel Welch

Jane Fonda

Dosarele frumuseţii

Cine nu-şi doreşte să arate şi să se simtă bine? Altfel spus, să fie în formă maximă. Uneori este uşor de atins acest vârf. Merită să încercaţi câteva dintre sugestiile noastre.

7 sfaturi pentru o formă maximă

➢ În primul rând, învăţaţi să *respiraţi corect*. Dimineaţa, când vă treziţi, întindeţi-vă timp de 5-10 minute în faţa ferestrei deschise, indiferent de anotimp. Aerul proaspăt vă va pune sângele în mişcare, iar muşchii vor fi pregătiţi pentru o zi ce poate fi chiar şi istovitoare.

➢ *Duşul de dimineaţă* făcut cu un gel cu extracte de mentă sau lămâie vă va energiza. Nu evitaţi ca jetul final să fie cu apă rece. Diferenţa de temperatură va stimula celulele epidermei, iar pielea va căpăta o culoare sănătoasă.

➢ Dacă tenul dv. este uscat şi lipsit de strălucire, aplicaţi săptămânal o *mască hidratantă*, bazată şi pe produse apicole. Aceasta va da tenului prospeţime şi un aspect catifelat.

➢ Pentru *dezintoxicarea tenului* se recomandă comprese cu apă de tărâţe, în care se picură miere şi măşti care să conţină suc de lămâie sau de portocală, în amestec cu miere.

➢ Benefică este şi infuzia de mentă, gălbenele, cimbru, coada şoricelului, cu care se şterge faţa după demachiere. Apoi se maseză faţa cu o cremă hrănitoare, în care se adaugă puţină miere.

➢ Pentru tenurile deshidratate se recomandă aplicaţii cu polen şi lăptişor de matcă.

➢ Pentru tenurile grase, cu pori deschişi, puteţi folosi iaurt la care se adaugă câteva picături de propolis.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 36
Valabil până pe data de: 12 SEPTEMBRIE 2002

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Ştiţi să mergeţi corect?

Aveţi dureri ale coloanei vertebrale, în ciuda faptului că examenele medicale nu evidenţiază nimic anormal? Este posibil ca vinovate să fie... picioarele. Atunci când apar junghiuri, contracturi, blocaje la nivelul coloanei, se spune că ar fi de vină fie poziţii greşite ale coloanei, fie stresul, fie ridicarea unor greutăţi prea mari. Dar durerile coloanei pot evidenţia o disfuncţionalitate a lanţurilor musculare, osoase sau articulare. Teoretic ele pot „încasa" toate aceste traumatisme. Veritabile „rotiţe" între corp şi sol, picioarele au fost „programate" să respecte mişcări precise ce compun mersul. Dacă ies din program, acest fapt antrenează eforturi suplimentare ale muşchilor, oaselor sau articulaţiilor pentru a menţine echilibrul.

- Astfel, dacă aveţi frecvente *contracturi* sau *dureri cervicale*, este posibil ca să puneţi rău bolta plantară pe sol.
- Dacă resimţiţi *dureri în zona rinichilor*, bolta plantară nu este folosită corect pentru a vă căpăta stabilitatea la contactul cu solul.
- *Durerile din zona lombară* ar fi datorate, potrivit acestei ipoteze, ce aparţine unor cercetători francezi, unei incorecte folosiri a călcâiului, în timpul mersului.

Concluzia? Dacă doriţi să scăpaţi de durerile de spate, învăţaţi să mergeţi corect!

Gastronomice

Vă oferim alte câteva „file" din inepuizabila „carte de bucate" a doamnei Chereji Clara, cititoarea noastră fidelă din Vişeul de Sus.

Ciuperci a la grec

800 g ciuperci, 300 g ceapă, 3 legături verdeaţă (mărar şi pătrunjel), 100 ml ulei, 100 ml vin, sare de lămâie, sare, piper.

Se aleg ciupercile cele mai mici, tari şi albe, se curăţă, se spală în mai multe ape. Dacă sunt mai mari se taie în jumătăţi sau în sferturi. Se căleşte, în ulei încins, ceapa tocată foarte mărunt. Când ceapa a căpătat culoarea galbenă se adaugă ciupercile, lăsând să fiarbă înăbuşit în zeama pe care o lasă. Se potriveşte de sare, piper şi sare de lămâie, ele trebuind să aibă un gust acrişor. După ce ciupercile s-au muiat, se adaugă vin alb şi pătrunjel verde tocat, lăsându-le să mai dea o dată în fiert. După gust se poate adăuga şi mărar tocat. Se servesc reci.

Supă de cartofi cu orez

1,5 l apă, 500 g cartofi, 60 g morcovi, 60 g ceapă, 80 g praz, 150 g conopidă, 1 legătură frunze de ţelină, 80 g unt, 100 g orez, 1 legătură pătrunjel verde, sare şi piper după gust, 120 g smântână.

Se curăţă şi se spală prazul, morcovul, ceapa, conopida şi frunzele de ţelină, apoi totul se toacă mărunt. Se înăbuşă legumele în unt. Se presară sare şi piper. Se adaugă apă şi se dă în clocot. Apoi se adaugă orezul şi cartofii tăiaţi în cuburi mici, se lasă să fiarbă 20-25 minute. Se adaugă smântână diluată cu puţină apă şi cu verdeaţa tocată. Se toarnă în supieră şi se serveşte fierbinte.

Ghiveci de vară din cartofi cu tomate

1,5 kg cartofi, 1,5 kg tomate, 200 g ceapă, 120 g unt, 50 g caşcaval ras, sare şi piper după gust.

Cartofii se curăţă, se spală şi se taie felii subţiri. Tomatele se introduc câteva clipe în apă clocotită, se curăţă de pieliţă şi se taie felii. Ceapa se curăţă, se taie peştişori şi se prăjeşte în 30 g unt. Cartofii şi tomatele se aşază în straturi alternative într-o formă rotundă, de preferinţă una pentru tort, unsă cu unt. Fiecare strat se presară cu „fulgi" de unt, ceapă, puţină sare şi piper. Deasupra se pun tomate şi se presară caşcaval. Se acoperă cu un capac, se coace la 225-250ºC, timp de 60-70 minute în cuptorul încălzit în prealabil. Înainte de a servi, se aşază pe un platou rotund.

Omletă „ca în Savoia"

600 g cartofi, 150 g costiţă sau slănină, 2 bucăţi de praz, 5 ouă, 200 g caşcaval, 1 legătură de pătrunjel verde, 60 g untură, 40 g unt, sare şi piper, după gust.

Se taie costiţa în felii, se opăreşte în apă fierbinte, se scurge şi se rumeneşte uşor într-o tigaie cu untură. Se scoate costiţa iar în grăsimea rămasă se prăjesc cartofii tăiaţi în cuburi foarte mici. Separat se taie prazul (partea albă) şi se călească în puţin unt. Se sparg ouăle, se sărează şi se piperează, se bat puţin, se adaugă feliuţele de costiţă, prazul, cartofii, bucăţele de caşcaval şi pătrunjel tăiat fin. Se bate bine omleta. Într-o tigaie, se încinge puţin unt, se răstoarnă compoziţia uşor şi se agită cu mişcări lente. Omleta nu trebuie lăsată mult timp pe foc şi nici nu trebuie să fie prea uscată, trebuie să rămână moale. Se răstoarnă pe un platou cald şi se serveşte porţionată (nu rulată).